

ویژه‌نامه دنیای اقتصاد (تک شماره)

روزنامه اقتصادی صبح ایران

مدیر مسوول: علیرضا بختیاری

کاری از: گروه مسکن دنیای اقتصاد

مدیر هنری: محسن اسدی

صفحه آرا: مریم فتاحی

کد پستی: ۴۴۳۴۴-۱۴۱۵۷

تلفن: ۸۸۹۸۶۸۲۵

نمابر: ۸۸۹۸۶۰۳۸

نشانی: فلسطین شمالی، پایین تراز زرتشت، کوچه برادران غفاری پلاک ۲۶

مقدمه:الگوی تعامل با رسانه‌ها ۵

تاریخچه: درباره استاد علی‌اصغر کیهانی ۸

درباره فصل ۱۳۸۲

ثبت رده مقاومتی بتن استاندارد ۱۳

صرفه‌جویی ۱۰۰ میلیارد تومانی با استفاده از جدول و سنگ دال‌های ماشینی ۱۴

جداول نامرغوبی که به شهرداری تهران خسارت می‌زند ۱۵

کارخانه‌های فاقد استاندارد باید تعطیل شوند..... ۱۸

برخی عملکردها واحدهای تولیدی را تعطیل می‌کند ۱۹

سهمیه دلالتان سیمان ۴ برابر کارخانه‌های بتن ۲۱

هدر روی ۲۵درصد از تولید سیمان ایران ۲۲

درباره فصل ۱۳۸۳

تلاش‌های پنهان برای افزایش قیمت‌ها ۲۵

آثار زیانبار واحدهای غیرمجاز تولید بتن ۲۹

۸ نکته برای تولید بتن استاندارد ۳۱

برخورد با تولیدکنندگان بتن غیراستاندارد در حد حرف است ۳۵

ایران در جمع کشورهای دارنده تکنولوژی بتن ۳۷

جداول تهران هنوز دستی است ۳۸

تولید ماشینی جداول خیابان‌های تهران شروع نشده است ۳۹

این جدول‌های بتنی دوام ندارند ۴۲

مهندسی معکوس راهکار رفع مشکل سیمان ۴۴

سالی ۵ ورزشگاه آزادی هدر می‌رود! ۵۱

تقدیر از دانشجویان المپیادی؛ جای خالی مسوولان ۵۲

تغییر الگوی مصرف تنها راه‌حل مشکل سیمان ۵۷

توزیع سیمان در بورس نیازمند آیین‌نامه اجرایی ۵۹

درباره فصل ۱۳۸۴

۵ نکته برای ۵ وزیر سیمانی ۶۷

چرا فقط درختان لویزان ۷۲

هر جدول ماشینی در نقش یک درخت ۷۵

مقاوم‌سازی ساختمان‌ها فراموش شده بزرگ ۷۶

نگاهی به راه‌حل‌های مشکل سیمان ۷۸

هر تن سیمان برابر با یک تن گاز کربن‌دار..... ۸۵

تعطیلی پروژه‌های عمرانی به خاطر یک مشت دلار ۸۶

تغییر الگوی مصرف تنها راه‌حل مشکل سیمان ۸۹

درباره فصل ۱۳۸۵

سهم ۱۰درصدی صنایع بتن استاندارد از تولید سیمان ۹۳

توزیع نادرست عامل آشتفتگی بازار سیمان ۹۵

کمیته توزیع سیمان به خانه تکانی نیاز دارد ۹۶

افت کیفیت بتن ساخت‌وسازها را نامطمئن کرده است ۹۹

ارائه پایان کار منوط به استفاده از بتن استاندارد ۱۰۰

سیاست‌هایی که منطبق با اصول مقاوم‌سازی نیست ۱۰۱

هنوز ساختمان‌ها با بتن غیراستاندارد ساخته می‌شوند ۱۰۴

ضرورت یک توافقنامه برای همکاری ۱۰۶

مشکلات توزیع سیمان چگونه حل می‌شود؟ ۱۰۸

نقد کمیته توزیع سیمان..... ۱۱۰

درباره فصل ۱۳۸۶

قیمت واقعی صادرات سیمان چقدر است؟ ۱۱۴

اولین گردهمایی تولیدکنندگان بتن آماده استاندارد ۱۱۶

کمبود سیمان، مشکل اساسی در تولید بتن آماده..... ۱۱۷

کیفیت سیمان داخل در حال کاهش است ۱۱۸

سیمان آنها را به قیمت صادراتی می‌خریم ۱۲۰

صرفه‌جویی ۱۵میلیون تنی در سیمان ۱۲۳

توزیع سیمان سیاست شفاف می‌خواهد ۱۲۶

درباره فصل ۱۳۸۷

انتقاد تولیدکنندگان مصالح استاندارد ۱۳۰

هیچ بهانه‌ای پذیرفته نیست ۱۳۳

طرح مهندسی معکوس برای مصرف صحیح سیمان ۱۳۶

اقدامات غیراستاندارد نه برای ساختمان استاندارد..... ۱۳۸

رکورد جدید برای بزرگ‌ترین بتن‌ریزی پمپی در کشور ۱۴۰

درباره فصل ۱۳۸۸

نبود نظارت بر استفاده از مصالح استاندارد در ساخت‌وساز ۱۴۴

مقدمه

الگوی تعامل با رسانه‌ها

اغلب مدیران صنعتی فعال در بخش خصوصی از ارتباط با رسانه‌های همگانی دوری می‌کنند. جز در موارد معدودی که بخاطر اهمیت و تأثیر کالا و یا خدمات بنگاه متبوعشان بوده‌است، صنعتگران کمتر از طریق رسانه دیدگاه شان را مطرح می‌سازند.

از مدیران بنگاه‌های بزرگ بخش خصوصی سال‌های دور در رسانه‌های عصرشان جز در صفحه اخبار، آگهی و بعضاً حوادث مطالبی نمی‌توان یافت. باوجود اینکه هریک از این مدیران بزرگ صنعتی تحولات مهمی در حوزه کاری خود ایجاد کردند و منشأ تغییرات بزرگی شدند، ولی نه دفترچه خاطرات روزانه منظمی از آنها باقیمانده و نه فرصتی برای مکتوب کردن افکار و دیدگاه‌های خود پیدا کردند. بی‌توجهی آنها به رسانه‌ها البته ریشه در ساختار اجتماعی و فرهنگی جامعه داشت. مسئولان انجمن‌های صنفی نیز هم که در مواقع اضطراری به رسانه‌ها پناه می‌برند، بیشتر با اعلام آمارهایی درون صنفی، بدنبال معرفی صنف خود بعنوان بخش مهمی از جامعه هستند.

باید جوابگوی وعده‌ها بود ۱۴۵

قهر نکنیم ۱۴۶

تنها راه اصلاح مهندسی معکوس ۱۴۸

راهی برای صرفه‌جویی ۹۸۰۰ میلیون لیتر گازوییل ۱۵۱

به فکر حفظ صنایع تولید مصالح ساختمانی باشیم ۱۵۳

موج دوم کاهش قیمت‌های مصالح ساختمانی در راه است ۱۵۵

آنها برای افزایش قیمت هماهنگ هستند ۱۵۶

دولت به فکر حفظ صنایع تولید مصالح ساختمانی باشد ۱۵۷

بانک‌ها با برنامه تولید مسکن همراهی نکردند ۱۵۹

یک پیشنهاد به وزیر مسکن ۱۶۰

الگوی مصرف بهینه سیمان آماده شد ۱۶۲

اگر بتن دستی حذف شود ۱۶۴

یک رکورد تاریخی در مقاوم‌سازی ساختمان‌ها ۱۶۶

صنعت بتن موفق در اصلاح الگوی مصرف ۱۶۷

راه‌اندازی مدرن‌ترین کارخانه تولید بتن آماده خاورمیانه ۱۷۰

همراهی با نهضت کاهش بهای تمام شده ۱۷۵

اقتصاد کشور راهی جز یارانه‌های هدفمند ندارد ۱۷۷

درباره فصل ۱۳۸۹

بازگشت سیمان‌های پوزولانی کیفیت ساختمان‌ها را تهدید می‌کند ۱۸۰

دلایل اجرای نیم‌بند شناسنامه فنی ساختمان ۱۸۴

دو راه نجات صنعت سیمان ۱۸۶

استقبال کم‌نظیر از کتاب استاندارد ۱۸۷

درباره سوالات اعضای شورای شهر تهران ۱۸۹

بررسی نحوه حمل پر مصرف‌ترین کالای ساختمانی در وزارت راه ۱۹۴

کسی از استاندارد خداحافظی نمی‌کند ۱۹۶

کتاب معرفی تولیدکنندگان مصالح ساختمانی استاندارد ۱۹۸

کتاب راهنمای مصرف بتن آماده استاندارد منتشر شد ۱۹۹

جابه‌جایی بتن آماده براساس مقررات حمل مواد فاسد شدنی ۲۰۱

چرکه برای محاسبه کیفیت ساخت‌وساز ۲۰۲

سیمان و قانون هدفمندسازی یارانه‌ها ۲۰۴

گزارش مصور از زندگی یک کارآفرین ۲۰۷

لوح‌ها، تندیس‌ها، افتخارات مجتمع تحقیقاتی تولیدی «ایران فریمکو» ۲۱۷

«علی اصغر کیهانی» را در این جغرافیای بحث می توان یک استثنا دانست. علی رغم اینکه اهداف ورود «کیهانی» به رسانه‌های عمومی به نوعی پیگیری مطالبات صنعتگران و بخصوص اهالی تولید مصالح ساختمانی است، اما این پی گیری این خواسته‌ها با چنان ظرافتی دنبال شده است که به نظر مخاطبان مطلوب است. از سوی دیگر، وی بنگاه اقتصادی اش را به نحوی طراحی کرده است که در نقطه عزیمت رشد یک صنعت که نیاز مبرم جامعه است، قرار گیرد تا تلاش برای رشد این صنعت را بعنوان هدف اصلی حضور رسانه ای اش تعریف کند. بعنوان نمونه، وقتی صحبت جداول ماشینی بادوام را به میان می‌کشید، به دنبال آن ضرر و زیان‌های میلیاردی ناشی از مصرف جداول دستی غیر استاندارد را با استفاده از منابع مختلف علمی و گزارش رسمی دستگاه‌های اجرایی اراته می‌کند تا رسانه‌ها به آسانی از کنار آن نگذرند.

وی وقتی می‌گوید: «به خاطر استفاده از جداول دستی، سالیانه بتن مصرفی پنج ورزشگاه به بزرگی ورزشگاه آزادی را به دور می‌ریزیم.» اگرچه به دنبال معرفی جداول تولیدی کارخانه‌های تولید بتن آماده استاندارد است که بصورت ماشینی و با استاندارد و دوام بالا تولید می‌شوند، اما نتیجه این اقدام به نفع جامعه نیز خواهد بود. خودش هم همواره یادآوری می‌کند که ما منافع شرکت خود را در دل منافع جمع تعریف کرده‌ایم.

بحث‌های پیرامون بتن آماده استاندارد نیز بر همین سیاق شکل می‌گیرد. استفاده از مصالح استاندارد بعنوان یکی از اضلاع اصلی مقاوم سازی است. و نباید فراموش کرد که بخشی از پی گیری‌های همیشگی «کیهانی» برای ضابطه مند کردن تولید و مصرف بتن آماده استاندارد اهداف بازارسازی به منظور عرضه کالای تولیدی «ایران فریمکو» است.

(چون بزرگترین تولید بتن آماده استاندارد کشور است) این یعنی یک رویکرد واقع بینانه میان منافع فرد و جامعه. به همین خاطر رسانه‌ها از رویکرد استقبال کردند. نقطه اوج تعامل و برقراری ارتباط اقناعی «کیهانی» با رسانه‌ها، ابتکار عمل در بحث توزیع سیمان است. نحوه توزیع سیمان همواره در کشور ما، بحث‌های جنجالی را به همراه داشته و همه مباحثه‌های کارشناسی را تحت تاثیر خود قرار داده است.

بسیاری خود را مدعی اصلی در اختیار داشتن مکانیزم توزیع سیمان می‌دانند. وزارت بازرگانی، وزارت صنایع، کارخانجات سیمان و مصالح فروشان هریک مدعی اصلی در اختیار داشتن توزیع سیمان هستند، اما «کیهانی» با ارائه مدلی از فرایند تولید تا مصرف سیمان که عنوان «طرح برگزیده» مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن را نیز به خود اختصاص داد، صنایع تولید بتن و قطعات بتنی را نیز بعنوان یکی از مدعیان اصلی برای در اختیار داشتن توزیع سیمان معرفی کرد.

این مدل که «کیهانی» «از آن بعنوان» مهندسی معکوس» یاد می‌کند، با تعریف مرحله مصرف صحیح سیمان یادآوری می‌کند سیمان ماده اولیه است که برای تبدیل شدن به کالای ساخته شده با کیفیت چه در قالب بتن آماده و چه در قالب قطعات بتنی لازم است در اختیار کارخانجات تولید بتن آماده و قطعات بتنی قرار گیرد. امری که در همه کشورهای توسعه یافته به همین شکل است و برای اهمیت دادن به این مسئله به تاثیر دوام و کیفیت بتن در اقتصاد ملی اشاره می‌کند و همزمان آثار زیست محیطی تولید سیمان را به رخ می‌کشد. وقتی در تولید هر تن سیمان ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی مصرف و بیش از یک تن انواع گازهای آلاینده وارد محیط زیست می‌شود، نباید اجازه داد که کالای به این مهمی را با بیل توسط کارگران در پای کار ساخت، بلکه بهتر است در اختیار کارخانجات بتن آماده قرار گیرد که هم ماشین آلات صنعتی دارند، هم آزمایشگاه و هم مسئول کنترل کیفیت. اینچنین بود که ادبیات جدیدی وارد عرصه تولید، توزیع و مصرف سیمان شد. «کیهانی» را می‌توان نمادی برای تعامل صحیح با رسانه امید چراکه با قدرت رسانه توانست ایده‌های خود را در بخش جداول بتنی ماشینی در همه شهرداری‌های کشور به کرسی بنشاند و در بخش ساماندهی مصرف مصالح ساختمانی؛ مصوبه‌ای از دولت بگیرد.

مجموعه حاضر تعدادی از مقالات و مصاحبه‌های مطبوعاتی «کیهانی» در سال‌های اخیر است که بدون هیچگونه کم و کاستی در یک مجموعه به چاپ رسیده است. برجستگی اصلی این مجموعه در این است که صاحب آن دیدگاه‌های خود را با گذشت زمان ویرایش نکرده است و همه آن چیزی را که در این سال‌ها می‌اندیشید بدون دستکاری در اختیار جامعه قرار می‌دهد تا بتوان قضاوت منصفانه تری درباره آن داشت.

درباره استاد

علی اصغر کیهانی

گرامی می‌داریم همت والای کسی را که در سراسر عمر خویش لحظه‌ای از حرکت باز نایستاد و کوشش خستگی‌ناپذیری برای توسعه و تعالی میهن خویش داشت. از همان دوران کودکی استعداد خود را در تولید مصالح ساختمانی یافت و با حضور در صنایع تولید آجر - به عنوان پرمصرف‌ترین مصالح ساختمانی وقت - تحولاتی را در این صنعت به یادگار گذاشت، اما در ادامه خاک و خشت را برای آرمان‌های بزرگی که در سر داشت محکم ندید و به دنیای بزرگتری به نام سیمان و بتن قدم گذاشت.

ابتدای ورودش به این صنعت با راه اندازی کارگاه کوچک موزائیک سازی همراه بود که با مصرف روزی ۵۰ کیلوگرم سیمان دایر شد، اما با همت و تلاش و پشتکار توانست سنگ بنای بزرگترین کارخانه بتن و قطعات بتنی - ایران فریمکو و پارس لانه - را استوار سازد که رکورد بزرگترین بتن ریزی کشور در یک روز (۱۰۶۳۳ تن) را به نام خود رقم زد. یعنی از مصرف روزانه ۵۰ کیلوگرم سیمان به مصرف ۱,۶۲۰,۰۰۰ کیلو در روز رسید.

در تمام این سال‌ها که ایران فریمکو به مدیریت ایشان راه اندازی شد، رشد و توسعه یافت، چندین اصل را برای واحد تولیدی خود تعریف کرد که «کیفیت» و «درستکاری» در راس همه این اهداف قرار داشت.

با حضور هشتاد ساله سیمان در ایران و علی رغم تدریس دانش و تکنولوژی بتن در دانشگاه‌ها، اما حاصل نهائی محصولات بتنی در ایران انطباق چندانی با ماهیت ذاتی این فرآورده‌ها نداشت و این همان نقطه عزیمتی بود که برای خود در نظر گرفت.

در دوران جنگ تحمیلی تمام همت خود را صرف پشتیبانی از جنگ کرد و طراحی و تولید سنگرهای بتنی پیش ساخته و بیمارستانهای صحرایی بتنی ابتکاری بود که به وسیله ایشان جان هزاران رزمنده دفاع مقدس را حفظ کرد. خودش هم ۲۱ بار برای این منظور به جبهه اعزام شد و همواره از این دوران با افتخار یاد می‌کند. سال گذشته که بنا به مناسبتی پیام تبریکی به نام ایشان در یکی از روزنامه‌ها چاپ شده بود، از سوی بنیاد حفظ آثار دفاع مقدس نیز پیام تبریکی به ایشان ارسال شد که در متن آن آمده بود «رزمندگان دفاع مقدس یاد و خاطره سنگرهای بتنی ساخته شده توسط شما را هرگز فراموش نخواهند کرد».

در کنار راه اندازی خطوط پیشرفته برای تولید انواع فرآورده‌های بتنی که کیفیت و بویژه دوام را در هریک از این تولیدات به عنوان اولویت اول طراحی و ساخت قرار داده بود، حرکت دادن جامعه به سمت ارتقاء کیفیت فرآورده‌های بتنی اقدام بزرگی بود که از سوی ایشان مدیریت شد. شاخص‌ترین این حرکت‌ها دوام جداول بتنی بود که با بیش از ۲۵ سال تلاش سخت کوشانه توام با پیگیری مستمر به نتیجه رساند به نحوی که کلیه دستگاههای اجرایی و شهرداری‌های کشور پس از ۲۰ سال بالاخره پذیرفتند که روش تولید جداول ماشینی که از سوی ایران فریمکو بنیان گذاری شده بود، روش علمی و مطلوبی برای تولید جداول بتنی است، بی آنکه از ایشان به خاطر تلاش ۲۵ ساله اش برای این منظور تشکر کرده باشند.

تغییر ساختار طراحی و تولید بتن در کارخانه‌های بتن آماده از روش سنتی به صنعتی نیز مدیون تلاش‌ها و ابتکارات ایشان بود. ادبیات حاکم بر تولید و مصرف بتن آماده از همان ابتدای شکل‌گیری این صنعت بر اساس مشخصاتی از بتن جاری می‌شد که فاقد بار مهندسی بود اما؛ ایشان مشخصاتی از بتن را وارد ادبیات تولید و مصرف کرد که انطباق کاملی با ویژگی‌های مهندسی این محصول داشت.

اگرچه در زلزله رودبار و منجیل ذهن پرسشگرش به اهمیت مصرف مصالح ساختمانی استاندارد بیش از پیش معطوف شده بود و واحدهائی که برای زلزله زدگان منجیل ساخت، عنوان با کیفیت‌ترین ساختمان‌های ساخته شده را به خود اختصاص داد، اما از زلزله دی ماه ۱۳۸۲ به بعد تمام همت و تلاش خود را صرف توجه دادن جامعه به رعایت استانداردهای ساخت و ساز بالاخص رعایت استانداردهای مصالح ساختمانی کرد، به نحوی که بیشترین حضور در رسانه‌های

جمعی در این دوره و با عنوان ضرورت رعایت استاندارد در کلیه مراحل تولید، توزیع و مصرف مصالح ساختمانی بود. حتی مصوبه هیات وزیران نیز نتیجه پیشنهاد و پیگیریهای ایشان بود که باعث تحولات شگرفی در تولید و مصرف مصالح ساختمانی در کل کشور شد.

به این مجموعه باید سلسله بحث‌های مرتبط اقتصاد با تولید سیمان را نیز اضافه کرد. در اواسط دهه ۶۰ پیشنهادی به وزارت صنایع ارائه کرد که به شکل گیری شرکتی تخصصی برای راه اندازی کارخانجات جدید سیمان انجامید، هرچند که این ایده خوب از مسیر اولیه خود منحرف شد اما نقش مهمی در کنترل موازنه تولید و مصرف سیمان در سال‌های بعدی داشت. مدل پیشنهادی ایشان سهامدار شدن کلیه مصرف‌کنندگان سیمان در کارخانجات تولید سیمان بود که انحصار در تولید سیمان را از بین برد. اتفاقی که گرفتاری‌های بعدی بازار سیمان از همین نقطه نشأت می‌گرفت. روح تفکر ایشان در زمینه تولید و مصرف سیمان نگاه از زاویه حفظ مسائل زیست محیطی و منابع ملی در صنعت سیمان بود. در تاریخ کشور ما تعداد کسانی که به امر تولید مشغول بوده و در فعالیت‌های خود نگاهی به حفظ محیط زیست داشته اند انگشت شمارند. ایشان در راس این افراد قرار دارد.

تولید سیمان فرایندی است با آلایندگی زیاد و جهان توسعه یافته نیز به همین خاطر ضرورت مصرف صحیح سیمان را در اولویت برنامه‌های خود برای این ماده ساختمانی قرار داده است و این همان راهی است که در سال‌های اخیر توسط ایران فریمکو در کشور ما راهبری شده است. در کنار این، نگاه ملی به منابع و دارائی‌های ملی نیز البته از دیگر ابعاد ذهنی ایشان بود. اینکه قیمت پائین عرضه سوخت و حامل‌های انرژی باعث انهدام نوآوری و نوسازی صنعت ایران شده است و کسانی که عرصه تولید آمده‌اند که نه به دنبال گرداندن چرخ‌های صنعت، بلکه به دنبال پوششی برای بهره‌مندی از رانت‌های پنهان هستند، نه از زبان یک کارشناس و روزنامه‌نگار که در بیان یک مدیر کارآفرین صنعتی نشان دهنده عمق تفکر، دوراندیشی و وفاداری به منافع ملی است و مصداق عینی این شعار که: «ما زمین را از نیاکامان به ارث نبرده ایم، بلکه از فرزندانمان به امانت گرفته ایم. پس در حفظ آن باید کوشا بود و در بهره‌مندی از آن دقت کرد».

خضوع و ستایش علم و اندیشه نیز از دیگر جلوه‌های شخصیتی ایشان است. افتادگی در برابر اهل دانش؛ از اساتید دانشگاه تا دانشجویان و حمایت همیشگی از دانشجویان برای بهره‌مندی از امکانات شرکت تحت مدیریت اش و پشتیبانی همه جانبه از حضور دانشجویان در المپیادهای بین المللی بتن؛ ایشان را به عنوان پشتوانه ای محکم برای دانشجویان علاقه مند به صنعت بتن در آورده است.

تعریف ساختار و سازمانی که امکان تخلفات کم فروشی و گران فروشی را به حداقل برساند از جمله دغدغه‌های ذهنی ایشان از همان ابتدای کار بود و به همین خاطر توانست ۲ سال پایپی گواهینامه

حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان را به دست آورد. در طول ۴۰ سال فعالیت حتی یک مورد گزارش درباره کم فروشی و گران فروشی مجموعه تحت مدیریت ایشان گزارش نشد. توصیه‌های همیشگی ایشان به کارمندانش تذکر به عواقب این دو رفتار بد در کسب و کار است. در اوج گرانی سیمان نیز محصولات تولیدی خود را بر اساس نرخ دولتی سیمان قیمت گذاری کرد و این همان اندوخته ای بود که در جریان بررسی پرونده ایران فریمکو برای اخذ گواهینامه حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان در جلسه کمیته خطاب به ایشان گفته شد: «ما فکرش را نمی‌کردیم که کسی دستش به سیمان برسد و هیچگونه تخلفی نداشته باشد». هیچگونه اعتقادی به بازار سیاه مواد اولیه نداشت و حاضر بود کارخانه اش تعطیل شود اما پای دلالت تامین کننده مواد اولیه به کارخانه اش باز نشود. چند بار نیز کارخانه اش به همین خاطر تعطیل شد اما اسیر دلالت بازار سیاه نشد.

در برابر بیان حق و حقیقت، ملاحظه هیچ یک از تئوری‌های رایج در خرید و فروش را نداشت. اگر مشتریانش از او تقاضای کالائی می‌کردند که اعتقادی به تولید آن نداشت؛ صبورانه در جهت آگاهی دادن به طرف مقابل درباره دلایل خود توضیح می‌داد و چنانچه به هر دلیلی نمی‌توانست طرف مقابل را مجاب کند، هرگز تسلیم تقاضای بازار در برابر باوری که بدان رسیده بود نمی‌شد. سال‌ها در برابر خواسته برخی از مدیران شهرداری تهران که می‌گفتند: «چه ایرادی دارد شما هم جدول دستی تولید کنید ما می‌خریم ولی دست از پیگیری جداول ماشینی بردارید» ایستاد و در نهایت نیز شهرداری تهران را مجاب کرد که آنچه ۲۰ سال بروی آن پافشاری کرده درست بوده، ولو فرصت‌های فراوانی از کسب و کار را از ایشان سلب کرده باشد.

در چند باری که به نمایندگی از مجموعه ای از همکاران خود به حضور مسئولین ارشد کشور دعوت شد، به جز بیان مصالح عمومی از دری دیگر وارد نشد و در ملاقات‌های متعددی که با وزیران و سایر مقامات کشور داشت، هرگز و حتی برای یک بار درباره واحد تولیدی خود حرفی نزد و همواره می‌گفت: منافع شرکت ما در دل منافع جمع نهفته است، اگر کاری که می‌کنیم به نفع جامعه باشد، ما نیز به منافع خود خواهیم رسید.

انسانها در طول زمان به فراخور تجارب جدیدی که بدست می‌آورند افکار و عقاید خود را به روز می‌کنند هر چند این یک واقعیت مسلم است اما گاه حقایقی که انسان‌ها بدان می‌رسند در طول سالیان اهمیت خود را حفظ می‌کنند. آنچه که در این مجموعه جمع‌آوری شده است مجموعه دیدگاه‌های آقای علی اصغر کیهانی در باره مهمترین مصالح ساختمانی (سیمان و بتن) است که بی‌هیچ توضیح اضافی گویای دیدگاه‌های یکی از کارشناسان جدی این صنعت است.

درباره فصل

خبرگزاری کار ایران

مدیرعامل انجمن صنایع همگن بتن

برای نخستین بار در کشور آخرین رده مقاومتی بتن استاندارد، ثبت شد

مجمع تولیدی ایران فریمکو برای اولین بار در کشور موفق به دریافت پروانه کاربرد علامت استاندارد C50، آخرین رده مقاومتی بتن طبق استاندارد ملی شد.

مهندس علی اصغر کیهانی، عضو هیات‌مدیره انجمن صنایع همگن بتن و مدیرعامل این مجتمع، در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، با بیان این مطلب افزود: مصرف بتن استاندارد با رده مقاومتی بالا باعث صرفه‌جویی در مصرف سیمان و بتن، افزایش دوام و پایداری سازه‌ها می‌شود.

وی گفت: حجم سرمایه‌گذاری در بخش مسکن ایران براساس آمارهای منتشره توسط بانک‌های جهانی ۲۵ درصد سرمایه‌های عمومی و ملی است.

کیهانی، با بیان اینکه عمر ساختمان‌ها در ایران ۳۵ سال است، تصریح کرد: با مصرف مصالح ساختمانی استاندارد و مرغوب مخصوصاً در سازه‌ها، طول عمر ساختمان‌ها را می‌توان تا ۱۰۰ سال افزایش داد. عضو هیات‌مدیره انجمن صنایع همگن بتن، با اشاره به ضرورت پیگیری مصرف مصالح استاندارد از شهرداری‌های کشور خواست استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد را به تعهدات کارفرمایان بخش مسکن اضافه و صدور پایان کار ساختمانی را مشروط به استفاده از این مصالح به خصوص در قسمت سازه‌ها کنند.

سال ۱۳۸۲، سرآغاز طرح مشکلات کیفی، تولید و مصرف بتن و سیمان در رسانه‌های همگانی بود.

بحث دوام و کیفیت بتن و فرآورده‌های بتنی از جمله موضوعاتی بود که در این سال برای اولین بار در سطحی وسیع و به صورت مستمر در رسانه‌های عمومی مطرح شد.

دوام جداول بتنی از جمله مهمترین مسائلی بود که در سال ۸۲ با طرح در رسانه‌های عمومی به نتیجه مطلوب رسید. به نحوی که شهرداری تهران با صدور بخشنامه ای هرگونه تولید و مصرف جداول بتنی ماشینی را اجباری کرد.

خبرگزاری کار ایران

استفاده از جدول و سنگ دال‌های ماشینی سالانه ۱۰۰ میلیارد تومان صرفه‌جویی در پی دارد

استفاده از جدول و سنگ دال‌های بتنی استاندارد شده سالانه از اتلاف ۱۰۰ میلیارد تومان جلوگیری می‌کند. به گزارش خبرگزاری کار ایران (ایلنا) علی اصغر کیهانی، مدیرعامل شرکت ایران فریمکو و عضو هیات‌مدیره انجمن بتن با بیان این مطلب گفت: طبق تحقیقات به عمل آمده شهرداری سالانه ۱۰۰ میلیارد تومان هزینه بابت جدول‌گذاری و تعویض جدول و سنگ دال‌های تخریب شده کنار خیابان‌ها هزینه می‌کند که این به دلیل کیفیت نا مرغوب و پایین جدول‌ها است. به گفته وی کارخانه‌ایران فریمکو پیشنهاد داده است که جدول و سنگ دال‌های ماشینی با ضمانت ۱۵ ساله در اختیار شهرداری قرار دهد. مدیرعامل شرکت ایران فریمکو تاکید کرد: در حال حاضر در کشور کمبود سیمان نداریم بلکه مشکلی که از این بابت وجود دارد اسراف سیمان به دلیل مصرف نا صحیح و عدم تخصص کافی در به عمل‌آوری صحیح بتن است. وی با بیان این مطلب که تولید سیمان بیش از حد مصرف است، اظهار داشت: با توزیع صحیح و مناسب سیمان و کوتاه کردن دست واسطه‌ها می‌توان حتی به صادرات این محصول به خارج امیدوار بود. در ادامه همچنین مهندس جاوید خطیبی، رییس مرکز تحقیقات کارخانه‌ایران فریمکو و عضو هیات‌مدیره انجمن بتن گفت: صنعت ساختمان ۵۰ تا ۶۰ درصد مصرف بتن را به خود اختصاص داده به طوریکه سالانه ۶ هزار میلیارد تومان سرمایه از این طریق جذب صنعت ساختمان کشور می‌شود. وی گفت: در حال حاضر استانداردهای تولید سیمان ۳۲/۵ و ۴۲/۵ و ۵۲/۵ است که با توجه به منابع غنی کشور قابلیت تولید ۵۲/۵ را در تمام کارخانه‌های کشور دارا هستیم. خطیبی خاطرنشان کرد: به دلیل عدم تخصصی کافی نزد تولیدکنندگان بیشترین تولید در کشور تحت استاندارد ۳۲/۵ صورت می‌گیرد. رییس مرکز تحقیقات ایران فریمکو تاکید کرد: وزارت صنایع استاندارد تیپ ۱ سیمان را ۳۲/۵ قرار داده است و تمام تولیدکننده‌ها را ترغیب به تولید بقیه رده‌ها کرده است. وی در ادامه اظهار داشت:

طبق سیاست‌گذاری‌های انجام شده ۶۰ درصد سیمان تولیدی به سهمیه مردمی اختصاص داده شده، ۲۰ درصد به طرح‌ها و ۱۵ درصد برای تولید تعیین شده است. خطیبی عدم نظارت کافی بر تولید را از مشکلات این بخش عنوان کرد و گفت: عدم نظارت بر تولید سیمان باعث تولید محصولات بدون کیفیت با قیمت بالا و کیفیت پایین شده که نارضایتی مصرف‌کننده را در پی داشته است. وی با اشاره به قانون نظام مهندسی کشور تصریح کرد: براساس این قانون از تاریخ ۸۱/۸/۱ استفاده از بتن تولیدی استاندارد الزامی شده است اما یک سال پس از تصویب این قانون عملاً نظارتی بر اجرای این قانون انجام نمی‌شود. خطیبی افزود: در اغلب کارهای ساختمانی از بتن C ۳۰ و C ۲۵ استفاده می‌شود که اخیراً ایران فریمکو با توجه به تحقیقات انجام شده و استفاده از دانش روز موفق به تولید C ۵۰ که بالاترین رده مقاومتی بتن در استاندارد ۶۰۴۴ است، شده است. خطیبی در عین حال تصریح کرد: براساس اعلام وزیر مسکن و شهرسازی استفاده از بتن استاندارد در ساختمان‌های مسکونی اجباری شده است اما متأسفانه اجرایی شدن این قانون نیز تا کنون انجام نشده است. وی تحویل سیمان به تولیدکنندگان غیراستاندارد، عدم برخورد با واحدهای غیرمجاز و کم توجهی مهندسین ناظر را باعث پدید آمدن مشکلات موجود دانست و گفت: شهرداری‌ها به هنگام صدور جواز ساخت باید استفاده از بتن استاندارد شده را به‌سازندگان تاکید کنند.

خبرگزاری‌ها

عضو انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن:

جداول نا مرغوب در ۳۰ سال بیش از ۸۶۰۰ میلیارد تومان به شهرداری تهران خسارت می‌زند

بناهای مقاوم و ضد زلزله در ژاپن، با همان موادی ساخته می‌شوند که در ساختمان‌های ایرانی به‌کار می‌رود، اما فرسودگی و نالایم بودن سازه‌های ایرانی، به خاطر غیرعلمی بودن روش‌های استفاده از مصالح ساختمانی و عدم توجه مهندسین ناظر به رعایت اصول ساخت‌وساز است. مهندس علی اصغر کیهانی، عضو انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن در این باره گفت: در دنیا یا

امروز، شن، ماسه و سیمان، محصولاتی استراتژیک هستند و در همه کشورها، ضوابطی حاکم است که از مصرف غیراصولی سیمان و بتن جلوگیری می‌شود، به نحوی که با میکسرهای حمل بتن از کارخانه تا محل مصرف همانند وسایل نقلیه امدادی عمل می‌کنند اما در ایران بی‌توجه به نیاز نسل آینده به این عناصر تجدید ناپذیر و با مصرف بی‌رویه به ذخایر شن و ماسه و سنگ آهک آسیب‌های اساسی وارد می‌شود که در سال‌های آینده مشکلاتی به‌وجود خواهد آورد.

مهندس کیهانی که مرکز تحقیق و توسعه ایران فریمکو را با هدف بالا بردن مقاومت محصولات بتنی راه‌اندازی کرده است در بازدید رییس سازمان صنایع و معادن استان تهران و هیات همراه از این مرکز به خبرنگاران گفت: بتن مقاوم‌ترین مصالح ساختمانی قرن است و در صورت استفاده صحیح عمری بیش از ۱۵۰ ساله پیدا می‌کند اما به خاطر همین غیرعلمی بودن فرآیند تهیه و تولید بتن در کشور، متأسفانه بتن در ایران دوام اصلی خود را از دست داده است. وی با اشاره به جداول و سنگ دال‌های بتنی که به صورت دستی و بدون استفاده از ماشین‌آلات بتن‌ریزی و بتن‌سازی تولید می‌شوند گفت: این جداول و سنگ دال‌ها پس از عبور از یک فصل یخبندان متلاشی شده و معدوم می‌شوند، این در حالی است که جداول و سنگ دال‌های بتنی ماشینی به خاطر علمی بودن فرآیند تولید و استفاده از ماشین‌آلات و عدم دخالت عوامل انسانی، عمر بسیار طولانی دارند و ما نمونه‌هایی تولید کرده ایم که بیش از ۱۵ سال در مناطق سردسیر تهران استفاده شده و هنوز مثل روز اول سالم هستند و پیش‌بینی می‌کنیم بیش از ۴۰ سال عمر مفید داشته باشند. وی ادامه داد: این در حالی است که براساس گزارش کارشناسان شهرداری تهران استفاده از جداول نامرغوب، در یک دوره ۳۰ ساله بیش از ۸۶۰۰ میلیارد تومان به شهرداری تهران خسارت می‌زند. این کارشناس بتن اضافه کرد: در صورت استفاده از جداول و سنگ دال‌های ماشینی و مرغوب همه خیابان‌ها و نهرهای تهران در طول حداکثر ۳ سال دارای جداول و نهرهای سالم می‌شوند و بعد از آن برای مدت ۲۰ سال، جز در خیابان‌های تازه تاسیس نیازی به هزینه کردن اعتبارات شهرداری در این موارد نیست. مهندس کیهانی، تولید سالانه سیمان در کشور را ۳۰ میلیون تن اعلام کرد و با اشاره به راه‌اندازی ۶ طرح ساخت کارخانه سیمان تا سال ۸۴ که به ظرفیت تولید سیمان کشور ۸/۵ میلیون تن اضافه خواهد کرد ادامه داد: برای افزایش ۸/۵ میلیون تن ظرفیت تولید سیمان، نیاز به یک میلیارد دلار سرمایه‌گذاری داریم و این در حالی است که به خاطر استفاده ناصحیح از سیمان تولیدی کشور بیش از ۳۵ درصد تولید سالانه سیمان در کشور، به دور ریخته می‌شود. این کارشناس بتن در اثبات ادعای خود یادآوری کرد که فقط در فرآیند تعویض‌های مکرر جداول و سنگ‌دال‌های شهری، سالانه بیش از ۵۰۰ هزار تن سیمان و ۲/۸ میلیون تن شن و ماسه به گورستان مصالح ساختمانی حمل می‌شود که این عمل، رقمی معادل یک صد میلیارد تومان به شهرداری‌های کشور زیان وارد می‌کند و ۶۰۰ هکتار از زمین‌های اطراف شهرها را به گورستان مصالح ساختمانی تبدیل می‌کند.

همچنین مهندس خطیبی، مدیر مرکز تحقیقات ایران فریمکو در این بازدید توضیح داد: به خاطر استفاده غیرعلمی از سیمان در تولید بتن و فرآورده‌های بتنی، هر سال توان تولید ۵ کارخانه سیمان را به دور می‌ریزیم. وقتی بتن نا مرغوب تولید شود، پس از یک دوره زمانی کوتاه مقاومت و ویژگی‌های خود را از دست می‌دهد حال اگر این بتن به صورت جدول باشد، در معرض دید عموم مردم است و همه می‌بینند، اما اگر در سازه‌های ساختمان‌ها باشد، این به چشم مردم دیده نمی‌شود و نگرانی اغلب مسوولان از خطرات زلزله احتمالی در تهران به همین خاطر است زیرا مسوولان خود بهتر می‌دانند که در سازه‌های ساختمان‌ها، چه اتفاق افتاده است.

عضو هیات‌مدیره انجمن بتن ایران و مدیر مرکز تحقیق و توسعه ایران فریمکو ادامه داد به هنگام تخریب فرآورده‌های بتنی فاسد و معدوم شده و انتقال آنها به گورستان زباله‌های ساختمانی بخشی از ظرفیت تولید سیمان کشور به دور ریخته می‌شود و اگر بتن به وسیله ماشین‌آلات مدرن و زیر نظر متخصصین تولید شود، با سیمان کمتری مقاومت بالاتری می‌توان به‌دست آورد، اما در تولید بتن و فرآورده‌های بتنی به صورت دستی، تولیدکنندگان سستی و غیرعلمی با خیال اینکه اضافه کرد میزان سیمان مقاومت بتن را افزایش می‌دهد، دست به این کار می‌زنند. این در حالی است که مقاومت بتن بیشتر به فرآیند تولید و نگهداری آن بستگی دارد تا میزان سیمان مصرفی در بتن. وی ادامه داد: در اروپا بتن را مهندسین و متخصصین می‌سازند اما در کشور ما این محصول حیاتی که وظیفه حفاظت از جان مردم را بر عهده دارد به وسیله کارگران آموزش ندیده و بدون استفاده از ماشین‌آلات تولید می‌شود. این کارشناس توصیه کرد در صورت رعایت استانداردهای بتن، سالانه بیش از یک میلیارد دلار می‌توان صرفه‌جویی کرد و البته سازه‌های مقاوم‌تری نیز ساخت. همچنین مهندس اعرابی، مدیر کنترل کیفیت این مرکز تحقیقاتی نیز در این بازدید به کارشناسان و مسوولان سازمان صنایع استان تهران درباره فرآیند تولید بتن و شرایط جاری گفت: سیمان برای تبدیل شدن به بتن و سایر محصولات بتنی، نیاز به دانش علمی، ماشین‌آلات بتن‌ریزی و نیروی انسانی متخصص، آزمایشگاه کنترل کیفی و کارگاه‌های مجهز دارد. بنابراین باید سیمان در اختیار کسانی قرار بگیرد که همه این شرایط را دارند اما در حال حاضر سیمان بین افراد و کارگاه‌های غیرمتخصص توزیع می‌شود که باعث به‌وجود آمدن بازار سیاه نیز شده است. وی ادامه داد: دادن سهمیه سیمان به واحدهای غیرمجاز که پروانه فعالیت و صلاحیت تولید محصولات بتنی را ندارند تاراج سرمایه‌های ملی است، زیرا نیاز نسل آینده به سیمان و انرژی، بیش از نیاز نسل حاضر است. در ادامه این بازدید مهندس کیهانی، مدیر مجتمع تولیدی تحقیقاتی ایران فریمکو پیشنهاد کرد به هنگام صدور پروانه ساختمانی، مهندسین ناظر ملزم به استفاده از بتن استاندارد تولید شده توسط کارخانه‌های دارای صلاحیت شوند و استانداردهای تهیه شده توسط موسسه استاندارد برای بتن الزامی شود.

همچنین در خاتمه این بازدید طولانی از خطوط تولید جداول بتنی ماشینی، سنگ دال ماشینی، بلوک‌های ماشینی سبک، تیرچه‌های بتنی ماشینی، مهندس قانون، رییس سازمان صنایع و معادن استان تهران، ضمن تشکر از جمع‌آوری کارشناسان برجسته بتن توسط ایران فریمکو، ضرورت توجه بیشتر به کیفیت مصالح بتنی را یادآوری کرد و آمادگی سازمان متبوع خود را برای انتقال مسایل و مشکلات پیرامون بتن به مراجع ذی صلاح اعلام کرد.

خبرگزاری کار ایران

بازرس انجمن بتن ایران:

کارخانه‌های فاقد استاندارد باید تعطیل شوند

مهندس علی اصغر کیهانی، بازرس انجمن بتن ایران گفت: از صاحب‌نظران خواسته ایم برای مقاومت‌سازی ساختمان‌های سنتی موجود، راهکارهای علمی و اقتصادی ارائه کنند. به گزارش خبرنگار سرویس اجتماعی ایلنا، مدیر شرکت ایران فریمکو و بازرس انجمن بتن ایران در حاشیه سمینار یکروزه بتن و مقاومت‌سازی ساختمان‌ها در محل فرمانداری هشتگرد گفت: ما شاهد ساخت‌وسازهای بدون ضابطه در سال‌های اخیر بوده‌ایم. علت اصلی این امر عدم آگاهی توده مردم است. چرا که مردم هنوز باور ندارند. همانطور که مردم بم باور نداشتند. وی ادامه داد: باید از همین امروز مقاومت‌سازی ساختمان‌ها را شروع کنیم. در بم هم دیگر نگذاریم این اتفاق بیفتد و با رعایت مسایل استاندارد در ساختمان‌سازی می‌توانیم این کار را انجام دهیم. بازرس انجمن بتن ایران در پاسخ به این سوال که متولی بحث ساخت‌وساز در کشور چه کسی است، گفت: ما باید برای مشخص شدن متولی این امر هم مردم را آگاه کنیم اگر مردم آگاه باشند به هنگام خرید ساختمان به بنا و کابینت نگاه نمی‌کنند. کیهانی پیشنهاد کرد: مسوولان شرط دادن پایان کار را به کارگیری مصالح استاندارد در ساختمان تعیین کنند. همچنین در حاشیه این سمینار مهندس خطیبی نیز با اشاره به اینکه ما حساسیت گسل غرب تهران را باور داریم و نسبت به آن هشدار می‌دهیم راه‌حل این موضوع را در مثلث پایداری عنوان کرد. مدیر مرکز تحقیقات شرکت ایران فریمکو در توضیح مدل خود

گفت: یک ضلع از مثلث پایداری طراحی، ضلع دیگر نظارت و اجرا و ضلع سوم مصالح استاندارد ساختمانی است. وی با بیان اینکه نباید هرکس اجازه دخالت در امر ساخت‌وساز را داشته باشد به توان تولید مصالح طبیعی و ارزان در ایران اشاره کرد و نسبت به عدم ضمانت اجرایی راهکارهای مقاوم‌سازی و برخوردهای آسان گیرانه در این باب انتقاد کرد. خطیبی در توضیح اینکه چه کسانی در مورد این برخوردها مقصرند رسانه‌ها را در میان یکی از مقصرین توصیف کرد و گفت: باید یک انقلاب خبری اتفاق بیفتد و منتظر نباشیم بم دیگری در تهران به وجود بیاید تا بعد جنجال خبری بپا کنیم.

خبرگزاری کار ایران

مدیرعامل شرکت ایران فریمکو:

عملکرد برخی از نهادهای دولتی، واحدهای تولیدی را در آستانه تعطیلی قرار داده است

در شرایطی که دولت حمایت از تولیدات داخلی را سرلوحه برنامه‌های خود قرار داده است و عملکرد برخی سازمان‌ها، واحدهای تولیدی را در آستانه رکود کامل و تعطیلی قرار داده است، مهندس کیهانی، مدیرعامل شرکت ایران فریمکو، تولیدکننده بتن آماده در شهرستان هشتگرد، در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، تصریح کرد: ایران فریمکو به دلیل سیاست‌های کارخانه‌های سیمان اکنون با ۲۰ درصد ظرفیت واقعی مشغول به تولید است و چنانچه وضع به همین منوال پیش رود تعطیلی این واحد دور از ذهن نخواهد بود، همچنان که شهریور ماه سال جاری به خاطر همین مشکل این شرکت در تعطیلی به سر برد.

وی، ظرفیت تولیدی این شرکت را سالانه ۱۱۹ هزار و ۶۲۲ تن اعلام کرد و گفت: از مجموع ۷ کارگاه مستقر در این کارخانه تنها کارگاه تولید بتن آماده شرکت فعال است و چنانچه با ظرفیت

کامل کار کنیم، می‌توانیم زمینه اشتغال ۲۰۰ نفر دیگر را فراهم کنیم.

مهندس کیهانی، با اشاره به نحوه توزیع سیمان کارخانه‌ها گفت: در قالب طرح جامع سیمان ۶۰ درصد سیمان تولیدی واحدهای تولیدکننده سیمان به عنوان سهمیه مردمی، ۲۵ درصد متعلق به طرح‌های عمرانی و ملی و ۱۵ درصد نیز در اختیار کارخانه‌هایی نظیر ایران فریمکو قرار می‌گیرد. به گفته مدیرعامل شرکت ایران فریمکو، با توجه به فعالیت ۴۰ کارگاه تولید بتن آماده این میزان سهمیه تخصیصی به هیچ عنوان کافی نیست و شرکتی مثل ایران فریمکو یا باید با ظرفیت بسیار پایین کار کند یا باید تولید را متوقف کند و میلیاردها ریال سرمایه بلا تکلیف بماند و ده‌ها کارگر شاغل بیکار شوند.

وی، افزایش میزان سهمیه سیمان کارگاه‌های تولید بتن آماده تا ۳۰ درصد از کل تولیدات کارخانه‌های سیمان را برای فعالیت کامل واحدها ضروری دانست و با هشدار نسبت به وجود مافیای سیمان تصریح کرد: اختصاص ۶۰ درصد سهمیه سیمان تولید شده در کارخانه‌ها به عنوان سهمیه مردمی موجب گسترش فرهنگ دلالی و سوداگری در این صنعت می‌شود.

وی افزود: در حالی که بهترین نوع بتن در کارگاه‌ها تولید می‌شود، سیمان به دلایل متعددی در اختیار کارگاه‌های دارای مجوز قرار نمی‌گیرد یا با تاخیر توزیع می‌شود. در حالی که این محصول صنعتی به وفور توسط دلالان و سودجویان در احداث ساختمان‌ها به کار گرفته می‌شود، که به اعتقاد کارشناسان ۸۰ درصد بناهایی که سیمان به صورت دستی در سازه‌ها به کار می‌رود فاقد استاندارد است و احتمال هر خطری وجود دارد.

عضو انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن خاطرنشان ساخت: ۱۰ تا ۴۰ درصد سیمان تخصیصی به مردم، در بازار آزاد در اختیار دلالان قرار می‌گیرد و این افراد با توسل به ترفندهای متعدد به دلخواه خود قیمت‌ها را تنظیم و درآمدهای سرشاری نصیب خود می‌کنند.

وی گفت: با استاندارد اجباری تولید بتن آماده، ضمن آنکه دست دلالان از بازار این محصول قطع می‌شود، کیفیت کالای تولید شده افزایش یافته و میزان استحکام بناهای احداثی تا حد زیادی بالا می‌رود.

روزنامه دنیای اقتصاد

سهمیه دلالان سیمان ۴ برابر کارخانه‌های بتن آماده است

سهمیه سیمان شرکت‌های بتن آماده بسیار کمتر از ظرفیت تولید آنها است. مهندس علی‌اصغر کیهانی، مدیرعامل شرکت ایران فریمکو در گفت‌وگو با ایلنا با بیان این مطلب گفت: در قالب طرح جامع سیمان ۶۰ درصد سیمان تولیدی واحدهای تولیدکننده سیمان به عنوان سهمیه مردمی، ۲۵ درصد متعلق به طرح‌های عمرانی و ملی و ۱۵ درصد نیز در اختیار کارخانه تولید بتن قرار می‌گیرد.

به گفته وی، با توجه به فعالیت ۴۰ کارگاه تولید بتن آماده این میزان سهمیه تخصیصی به هیچ عنوان کافی نیست و شرکت‌های تولیدکننده بتن آماده یا باید با ظرفیت بسیار پایین کار کند یا باید تولید را متوقف کند و میلیاردها ریال سرمایه بلا تکلیف بماند.

وی افزایش میزان سهمیه سیمان کارگاه‌های تولید بتن آماده تا ۳۰ درصد از کل تولیدات کارخانه‌های سیمان را برای فعالیت کامل واحدها ضروری دانست و با هشدار نسبت به وجود مافیای سیمان تصریح کرد: اختصاص ۶۰ درصد سهمیه سیمان تولید شده در کارخانه‌ها به عنوان سهمیه مردمی موجب گسترش فرهنگ دلالی و سوداگری در این صنعت می‌شود. وی افزود: درحالی که بهترین نوع بتن در کارگاه‌ها تولید می‌شود، سیمان به دلایل متعددی در اختیار کارگاه‌های دارای مجوز قرار نمی‌گیرد، یا با تاخیر توزیع می‌شود. در حالی که این محصول صنعتی به وفور توسط دلالان سودجویان در احداث ساختمان‌ها به کار گرفته می‌شود که به اعتقاد کارشناسان ۸۰ درصد بناهایی که سیمان به صورت دستی در سازه‌ها به کار می‌رود، فاقد استاندارد است و احتمال هر خطری وجود دارد. عضو انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن خاطرنشان ساخت: ۱۰ تا ۴۰ درصد سیمان تخصیصی به مردم، در بازار آزاد در اختیار دلالان قرار می‌گیرد و این افراد با توسل به ترفندهای متعدد به دلخواه خود قیمت‌ها را تنظیم و درآمدهای سرشاری نصیب خود می‌کنند.

وی گفت: با استاندارد اجباری تولید بتن آماده، ضمن آنکه دست دلالان از بازار این محصول قطع می‌شود، کیفیت کالای تولید شده افزایش یافته و میزان استحکام بناهای احداثی تا حد زیادی

بالا می‌رود. وی همچنین با اشاره به لزوم به‌کارگیری جدول ماشینی، ضرورت زیان ناشی از به‌کارگیری جداول دستی را براساس گزارش شهرداری سالانه ۸۶۰۰ میلیارد ریال اعلام کرد و گفت: در استانی نظیر تهران یک هزار پیمانکار با اخذ مجوز از شهرداری اقدام به ساخت جدول دستی می‌کنند و تنها چیزی که برای این افراد مهم نیست، رعایت استاندارد و کیفیت محصول است. وی در پایان خاطرنشان ساخت: ایران فریمکو به‌رغم مجاورت با سیمان آبیگ هنوز سهمیه خود را دریافت نکرده و مسوولان کارخانه به ما وعده آبان ماه را داده‌اند. همچنین مهندس خطیبی، مدیر مرکز تحقیقات ایران فریمکو نیز گفت: به دلیل استفاده غیرعلمی از سیمان در تولید بتن و فرآورده‌های بتنی هر سال تولید ۵ کارخانه سیمان را به دور می‌ریزیم.

روزنامه همشهری

۲۵ درصد از تولید سیمان ایران

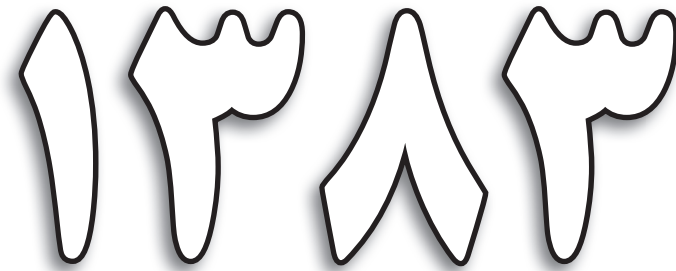
هدر می‌رود

مدیرعامل یک مجتمع تولیدی - تحقیقاتی بتن گفت: استفاده نادرست از مصرف سیمان در کشور، سالانه هشت میلیون تن سیمان به ارزش حدود ۵۰۰ میلیون دلار از سرمایه‌های ملی را هدر می‌دهد.

علی اصغر کیهانی در جریان دیدار خبرنگاران از این مجتمع تولیدی افزود: میزان عرضه و تقاضای سیمان در کشور برابر است و استفاده اصولی و صحیح سیمان سبب می‌شود که نه تنها هیچ کمبودی نداشته باشیم بلکه مازاد آن را نیز صادر کنیم. وی تصریح کرد: غیرعلمی بودن روش‌های استفاده از مصالح ساختمانی و توجه نکردن مهندسان ناظر به رعایت اصول ساخت‌وساز، سبب فرسودگی و ناایمن بودن سازه‌های کشور شده در حالی که بناهای مقاوم و ضد زلزله در ژاپن با همین مواد ساخته می‌شوند. به گزارش ایرنا وی ادامه داد: طبق گزارش کارشناسان شهرداری تهران

استفاده از جدول نامرغوب در یک دوره ۳۰ ساله ۸۶ تریلیون ریال به شهرداری خسارت وارد می‌کند که علت آن تولید دستی جداول خیابان‌ها و استفاده نادرست از سیمان و سایر مصالح است. جاوید خطیبی، عضو هیات‌مدیره انجمن بتن ایران نیز به خبرنگاران گفت: با وجود داشتن بهترین منابع غنی برای تولید سیمان در ایران و تدوین استاندارد برای سیمان‌های با مقاومت بالا، متأسفانه تولید سیمان در کشور با استانداردهای پایین انجام می‌شود. وی افزود: به دلیل استفاده غیرعلمی از سیمان در تولید بتن و فرآورده‌های بتنی، هر ساله معادل تولید بتن به وسیله ماشین‌آلات مدرن و افراد متخصص، می‌توان سیمان کمتری با مقاومت بالا مصرف کرد. خطیبی ادامه داد: تولیدکنندگان سنتی که بتن و فرآورده‌های بتنی را به صورت دستی تولید می‌کنند، با افزودن میزان سیمان، مقاومت بتن را افزایش می‌دهند در حالی که مقاومت بتن، به فرآیند تولید و نگهداری آن بستگی دارد. به گفته وی در کشورهای اروپایی تولید بتن به وسیله مهندسان و متخصصان انجام می‌شود اما در ایران، این محصول که وظیفه حفاظت از جان مردم را بر عهده دارد، به وسیله کارگران آموزش ندیده و بدون استفاده از ماشین‌آلات مدرن تولید می‌شود. وی تصریح کرد: با وجودی که تولید بتن از اول آبان ماه سال گذشته مشمول استاندارد اجباری شده اما متأسفانه هنوز عده زیادی از ساخت‌وسازهای بتنی با استفاده از بتن غیراستاندارد صورت می‌گیرد. خطیبی گفت: طول عمر ساختمان در ایران حدود ۳۵ سال ارزیابی شده در حالی که با استفاده صحیح و اصولی از مصالح ساختمانی، عمر ساختمان‌ها به ۱۰۰ سال می‌رسد. وی با بیان این که تقلیل عمر ساختمان‌ها و سازه‌ها در کشور، خسارات سنگینی به اقتصاد ملی وارد می‌کند، افزود: براساس گزارش بانک جهانی ۲۵ درصد از سرمایه‌های ملی و مردمی در ایران در بخش مسکن سرمایه‌گذاری می‌شود.

درباره فصل

تلاش‌های پنهان برای افزایش قیمت سیمان

در سال‌های اخیر که بحث قیمت‌گذاری سیمان براساس طرح جامع سیمان به میان آمد، تا به امروز شاهد اظهارنظرهای فراوانی از سوی مسوولان و دست‌اندرکاران صنعت سیمان با هدف افزایش قیمت سیمان هستیم، آمار و ارقام فراوانی در سطح جامعه منتشر می‌شود که همه این‌ها با هدف افزایش قیمت سیمان صورت می‌گیرد و در این میان دست‌اندرکاران صنعت سیمان تعداد کثیری از مدیران و مسوولان ارشد وزارت صنایع و تعداد قابل توجهی از نویسندگان جراید، تنها راه نجات این صنعت را، آزادسازی قیمت آن می‌دانند و البته اندک مقاومت‌های صورت گرفته توسط وزارت بازرگانی نیز قادر به جلوه‌نمایی در برابر انبوه اظهارنظرهای روزانه موافقان افزایش قیمت سیمان نیست.

باگذشت ۷۰ سال از شکل‌گیری صنعت سیمان در ایران تا به امروز مسأله توزیع و بازار این محصول استراتژیک مملو از تنش‌های دایمی بوده است. به خاطر شرایط خاص اقلیمی، پایین بودن تکنولوژی ساخت و تولید مسکن در ایران و حتی نظام بودجه‌نویسی دولتی، فعالیت عمرانی و ساخت‌وسازهای کشور، متاثر از فصول مختلف سال بوده و عملاً ماه‌های مشخصی از سال به نام فصل کاری شناخته شده است بر همین اساس تقاضا برای سیمان به عنوان ماده اصلی ساخت‌وسازها که بیش از ۲۰۰ محصول ساختمانی دیگر از مشتقات آن است در طول سال ثابت نیست و متناسب با فصل کاری با افزایش و کاهش شدید تقاضا روبه‌رو می‌شود، اما تولید سیمان توسط کارخانه‌ها، از یک آهنگ ثابتی در طول سال برخوردار است. به همین خاطر در ماه‌های مشخصی از سال تولید سیمان ثابت ولی تقاضا برای این محصول افزایش می‌یابد و درست در همین ایام، بازار سیاه سیمان تشدید می‌شود به نحوی که مابه‌التفاوت نرخ دولتی و آزاد سیمان، گاه به ۳۰ تا ۴۰ هزار تومان می‌رسد. دغدغه‌های کارفرمایان و سرمایه‌گذاران بخش مسکن و ساخت‌وسازهای کشور به پیشرفت فیزیکی پروژه‌ها در فصل کاری باعث هدایت آنها به سمت بخش دلالتی جهت تامین سیمان می‌شود. زیرا کارفرمایان و سرمایه‌گذاران به تجربه دریافته‌اند که هزینه‌های تامین سیمان از بازار آزاد به مراتب کمتر از هزینه توقف پروژه‌های آنها است که

آثار و پیامدهای زلزله دی ماه ۸۲ به مهمترین رویدادی بود که از سوی رسانه‌ها در سال ۸۳ پیگیری شد.

استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد بیشترین دغدغه ذهنی مدیران و کارشناسان و مسوولان بخش ساخت‌وساز بود. موضوع دیگری که در سال ۱۳۸۳ در حوزه سیمان مطرح شد، نقد سیاست‌های کلی کشور در حوزه سیمان بود. رویکردهای اجرائی که برخلاف منافع ملی در جریان بود و علت اصلی کیفیت پایین سازه‌های بتنی و مصارف نادرست سیمان را در کشور رقم می‌زد.

سرمایه‌های عظیمی را در این پروژه‌ها سرمایه‌گذاری کرده‌اند، در واقع دلالتان سیمان با یک روانشناسی کاملاً حساب شده که بر روی ساختارهای غلط نظام توزیع و تناوب دائمی شروع و اتمام فصل کاری استوار است به سودهای میلیاردی می‌رسند. از جمله اقداماتی که در سال‌های گذشته به منظور ایجاد تعادل در تقاضا و عرضه در فصل کاری توسط کارخانه‌های سیمان صورت گرفته، ایجاد سیلوهایی جهت انبار کلینکر است که البته این موضوع بیشتر با هدف جلوگیری از توقف تولید کارخانه‌های سیمان در فصل‌های غیرکاری که تقاضا برای سیمان اندک است صورت گرفته و عملاً تأثیر قابل توجهی در مقابله با شکل‌گیری بازار سیاه برای سیمان ندارد. حتی در برخی موارد، همین انبارهای کلینکر که به ظاهر می‌تواند برای افزایش عرضه در فصل کاری منجر شود، به عنوان ابزاری در دست کارخانه‌های سیمان در آمده است. به عنوان نمونه فروردین امسال مدیر یکی از کارخانه‌های سیمان در نامه‌ای به خریداران عمده خود از آنها تقاضا کرد که نسبت به ترخیص سیمان خریداری شده خود که متعلق به ماه‌های قبل است اقدام کنند. معنی دیگر در خواست فوق این است که تعدادی از خریداران عمده سیمان در ماه‌های پایانی سال گذشته اقدام به خرید سیمان کرده ولی از آنجایی قادر به مصرف یا توزیع آن نبوده‌اند سیمان خریداری شده را با گذشت چند ماه هنوز از کارخانه ترخیص نکرده‌اند و منتظر فرصت مناسبی برای ترخیص سیمان خریداری شده هستند. این فرصت مناسب با شروع فصل کاری از اواخر اردیبهشت ماه آغاز می‌شود که تقاضا برای سیمان افزایش می‌یابد و خریداران سیمان فرصت مناسبی برای عرضه سیمان در بازار آزاد دارند، با این حساب انبار کلینکر که توسط کارخانه‌های سیمان با هزینه‌های سنگینی ساخته شده است، عملاً به عنوان انبار تعدادی از دلالتان سیمان در آمده است، از طرفی خود کارخانه‌های سیمان نیز از این سیلوها به صورت کاملاً ویژه‌ای بهره‌برداری می‌کنند. در حال حاضر براساس یک عرف جاری کارخانه‌های سیمان محصول خود را به صورت نقدی به فروش می‌رسانند و چنانچه تا زمان ترخیص کالا قیمت سیمان شاهد تغییراتی باشد به هنگام تحویل سیمان افزایش قیمت را تأثیر و از حجم سیمان تحویلی کم می‌کنند. بارها برای تک تک خریداران سیمان اتفاق افتاده که به عنوان نمونه وجه اعلام شده توسط کارخانه سیمان برای وزن مشخصی از سیمان را به حساب کارخانه سیمان واریز کرده‌اند و به هنگام تحویل سیمان، کارخانه‌های سیمان اعلام می‌کنند که قیمت سیمان افزایش یافته و مابه التفاوت قیمت سیمان را از حجم سیمان اولیه کسر می‌کنند. این روش فروش در هیچ جای دنیا مشابه ندارد. کارخانه‌های سیمان به اهمیت کالای تولیدی خود در فصول کاری واقفند و از نیاز شدید مشتریان خود در این فصل نیز با خبرند، بر همین اساس شرایط غیرعادلانه‌ای را در این میان به خریداران خود تحمیل می‌کنند و البته این اجحاف در حق خریداران سیمان، به صورت تصاعدی به قیمت مسکن منتقل می‌شود، مکانیزم قیمت‌گذاری برای سیمان در حال حاضر، مکانیزم تعریف شده و قانونی برای تعیین قیمت سیمان وجود ندارد و قیمت فروش فعلی کارخانه‌ها نیز (نرخ تعادلی) متأثر از قیمت این

کالا در بازار آزاد است و البته قیمت بازار آزاد سیمان نیز از معادلاتی تشکیل می‌شود که کارخانه‌های سیمان در شکل‌گیری این قیمت تأثیر مستقیم دارند. این مکانیزم غلط که در طرح جامع سیمان صورت قانونی به خود گرفته است، در صورت اجرای دقیق دست کارخانه‌های سیمان را برای اجرای هرگونه تغییرات در قیمت سیمان باز می‌گذارد، معنا و مفهوم دیگر این گونه نرخ‌گذاری این است که کارخانه‌های سیمان، خود را در مقام رقبای دلالتان سیمان قرار می‌دهند و با هدف ایجاد تعادل بین قیمت بازار آزاد و نرخ تعادلی، سعی در خنثی کردن فعالیت دلالتان سیمان دارند، اما اشکال اصلی این مکانیزم این است که مابه التفاوت نرخ سیمان در بازار آزاد و نرخ فروش تعادلی کارخانه‌ها، خود زائیده نظام غلط توزیع موجود است و این فرآیند قابلیت خود ترمیمی ندارد. میزان تعهدی که کارخانه‌های سیمان در فصول کاری برای تأمین سیمان می‌تواند بپذیرند، قادر به پوشش تمام تقاضاهای بازار است و این مکانیزم غلط توزیع است که باعث شکل‌گیری بازار سیاه می‌شود. ذکر این نکته لازم است که تمام تقاضاهای بازار در فصول کاری برای سیمان، ناشی از نیاز واقعی پروژه‌های عمرانی نیست، بلکه بخش قابل توجهی از این تقاضا غیرواقعی بوده و امکان کاستن از این تقاضاها نیز وجود دارد، روش صحیح قیمت‌گذاری برای سیمان، محاسبه قیمت تمام شده این محصول به اضافه سود معقول برای ارزش سهام سرمایه‌گذاری شده در کارخانه‌های سیمان است که در طرح جامع سیمان تحت عنوان قیمت پایه تعریف شده است، در شرایطی که کارخانه‌های سیمان از انرژی و مواد معدنی با یارانه‌های دولتی و ارزان قیمت استفاده می‌کنند، طرح آزادسازی قیمت این کالا، خلاف مصالح عمومی است و در صورت آزادسازی قیمت سیمان، بایستی کارخانه‌های سیمان انرژی و مواد معدنی را براساس تعرفه‌های جهانی دریافت کنند، در حال حاضر برای تولید هر تن سیمان، معادل ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی مصرف می‌شود که با توجه به قیمت جهانی این حجم از انرژی، در واقع کارخانه‌های سیمان رقم قابل توجهی از هزینه‌های تولید خود را به خاطر تأمین سوخت ارزان قیمت کاهش داده‌اند، این در حالی است که کارخانه‌های سیمان در کشورهایایی مثل ترکیه، هندوستان و چین بدون بهره‌مندی از سوخت ارزان قیمت، سیمان تولیدی خود را به قیمت‌های نزدیک (و حتی کمتر از قیمت سیمان در ایران) عرضه می‌کنند، بر همین اساس کسانی که مدعی‌اند بدون افزایش قیمت سیمان، امکان نوسازی و سرمایه‌گذاری جدید در این صنعت فراهم نمی‌شود مبتنی بر واقعیت نیست، زیرا کارخانه‌های سیمان در حال حاضر بیشترین سود به نسبت قیمت پایه سهام را کسب می‌کنند و در حال حاضر هیچ یک از فعالیت‌های صنعتی در کشور به اندازه کارخانه سیمان سود ده نیستند و البته این سود، قابلیت افزایش دارد، زیرا براساس گزارش سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت، چنانچه کارخانه‌های سیمان استانداردهای لازم را رعایت کنند هر سال بیش از ۱۰۰ میلیون دلار فقط در مصرف سوخت می‌توانند صرفه‌جویی کنند و این بیشتر به مدیریت کارخانه‌های سیمان بر می‌گردد. البته بعضاً قیمت سیمان در ایران با بعضی از کشورها مقایسه می‌شود یا از فاصله

قیمت سیمان در ایران و قیمت جهانی صحبت به میان می‌آید و این در حالی است که سیمان فاقد قیمت جهانی است و قیمت این کالا از ۳۵ تا ۱۰۰ دلار براساس شرایط خاص تولید در هر کشور متغیر است و قیمت سیمان در ایران، هم تراز با قیمت این محصول در کشورهای همجوار، مثل ترکیه، روسیه، هندوستان و چین است.

مصرف صحیح بتن، حلقه گمشده

در حال حاضر تولید سیمان در کشور ما، ۳۲ میلیون تن است و همان طوری که گفته شد مصرف سیمان در کشور ما بیش از سرانه جهانی آن است. بخش قابل توجهی از افزایش مصرف به فرآوری غلط این ماده ساختمانی برمی‌گردد و در صورت رعایت اصول صحیح مصرف سیمان در کشور، رقم قابل توجهی را می‌توان صرفه‌جویی کرد. به عنوان مثال فقط در فرآیند تعویض جداول بتنی نهرها در شهرهای کشور براساس یافته‌های یک تحقیق صورت گرفته توسط شهرداری تهران، همه ساله بیش از ۵۰۰ هزار تن سیمان در کل کشور به دور ریخته می‌شود که در صورت جایگزینی جداول ماشینی به جای جداول دست‌ساز نامرغوب می‌توان به راحتی از این دور ریز مصالح ساختمانی جلوگیری کرد. در بخش ابنیه و دیگر ساخت‌وسازها نیز، وضعیت به همین روال است، به نحوی که عمر مفید ساختمان‌های کشور ما کمتر از ۳۵ سال است حال آنکه متوسط عمر مفید ساختمان در کشورهای توسعه‌یافته به بیش از ۱۰۰ سال می‌رسد، استفاده از مصالح ساختمانی نامرغوب – بالاخص بتن غیراستاندارد در بخش‌های سازه‌ای – از جمله دلایل عمر کم ساختمان‌های کشور است.

برابر آمار سالانه ۱۵۰ هزار واحد ساختمانی در کشور تخریب می‌شود و نرخ تخریب ساختمان‌های کشور ما بسیار بالا است. خسارت‌های هنگفت این حجم از تخریب در جای خود قابل بررسی است اما دور ریز مصالح ساختمانی در فرآیند این تخریب‌ها قابل توجه است. براساس یک گزارش تحقیقی هر سال تولید بیش از ۵ کارخانه سیمان در کشور دور ریخته می‌شود که در صورت رعایت استانداردهای مصرف سیمان جلوگیری از این همه اسراف به راحتی امکان‌پذیر است. البته نظام غلط توزیع سیمان نیز به شکل‌گیری این وضعیت کمک می‌کند، در حال حاضر سیمان تولیدی کشور در قالب ۶۰ درصد سهمیه مردمی، ۲۵ درصد سهمیه‌های دولتی و عمرانی و ۱۵ درصد در اختیار کارخانه‌های تولید بتن قرار می‌گیرد. مشکل اصلی در ۶۰ درصد سهمیه‌های مردمی است.

سیمان برای تبدیل شدن به محصول نهایی – بتن و قطعات بتنی – نیازمند دانش فنی، نیروی متخصص و ماشین‌آلات مدرن است و این شرایط در اختیار مردم عادی نیست. بنابراین تخصیص سیمان تحت عنوان سهمیه‌های مردمی که فاقد دانش کافی برای فرآوری صحیح سیمان هستند، عامل اصلی مصرف غلط سیمان است. به همین منظور بایستی سیمان، فقط از طریق واحدهای تولید بتن و قطعات بتنی در اختیار مردم قرار گیرد. به بیان دیگر، واحدهای تولید بتن و قطعات بتنی بهترین توزیع‌کنندگان

سیمان هستند زیرا سیمان را به بهترین شکل فرآوری و به محصول نهایی استاندارد تبدیل می‌کنند و در اختیار مصرف‌کنندگان واقعی قرار می‌دهند. بیش از ۹۰ درصد سیمان در ساخت‌وسازهای کشور در قالب بتن آماده و قطعات بتنی مورد استفاده قرار می‌گیرد و درباره ۱۰ درصد مصارف در بخش بنایی همچون اغلب کشورهای توسعه‌یافته، می‌توان ملات بنایی در کارخانه‌ها تولید و در بسته بندی‌های مختلف عرضه شود. تنها در چنین شرایطی است که سیمان تولیدی کشور به بهترین شکل ممکن مصرف خواهد شد و ضمن جلوگیری از مصرف غلط و دور ریز سالانه ۵ میلیون تن سیمان، شاهد بناهای مقاوم و بادوام و عمر مفید بالا خواهیم بود. البته با این محاسبات است که کارشناسان معتقدند ما نه تنها در کشور کمبود سیمان نداریم بلکه مازاد نیز داریم. چنانچه برای مصرف صحیح سیمان چاره‌ای نشود، با هر سقف از تولید سیمان، کمبود این ماده همواره احساس خواهد شد.

روزنامه دنیای اقتصاد

آثار زیانبار واحدهای غیرمجاز تولید بتن

دستگاه‌های مرتبط با ساخت‌وسازهای شهری و پروژه‌های عمرانی، ملزم به استفاده از بتن استاندارد هستند، بنابراین پیمانکاران و شرکت‌های مجری ملزم به ارائه مدارکی مبنی بر تهیه بتن از واحد دارای گواهینامه استاندارد هستند. بدیهی است که چون تولید بتن منطبق بر استاندارد ملی ۶۰۴۴ تنها در صلاحیت واحدهای مجاز تولید بتن است که می‌توانند برای دریافت گواهینامه استاندارد اقدام و اخذ کنند، بنابراین هرگونه تولید و عمل‌آوری بتن، به‌رغم ادعاهایی مبنی بر تولید به صورت مهندسی توسط کارگاه‌های غیرمجاز یا شرکت‌های مجری در محل کار، غیراستاندارد و خلاف قانون است.

واحدهای غیرمجاز تولید بتن، متعلق به هر شخص یا ارگان بایستی مستند به ماده ۱۳ قانون تعزیرات حکومتی، سریعاً تعطیل و پرونده فعالیت آنها جهت سیر مراحل قانونی به دادگاه ارسال

می‌شود. با توجه به اینکه بتن نقش ممتازی در حفظ امنیت ساختمان‌ها دارد، به نظر می‌رسد تعقیب قانونی تولیدکنندگان بتن غیراستاندارد از جمله تقاضاهایی است که مدعی‌العموم بایستی به نمایندگی از طرف مردم بر علیه این تولیدکنندگان طرح دعوی کند.

این نکته در شرایطی که کشور ما همواره در معرض خطر زلزله قرار دارد، اهمیت دو چندانی پیدا می‌کند. از دیگر مواردی که در کنار فعالیت واحدهای غیرمجاز تولید بتن مطرح است نحوه تامین سیمان آنها است. با توجه به اینکه این واحدها دارای سهمیه سیمان نیستند بنابراین موضوع تامین سیمان این واحدها از جمله گلوگاه‌هایی است که می‌تواند مقامات دولتی و قضایی را به سمت مافیای قاچاق سیمان هدایت کند. جلوگیری از تردد کامیون‌های حمل بتن واحدهای تولید بتن فاقد گواهینامه استاندارد نیز از جمله اقداماتی است که بر عهده راهنمایی و رانندگی است برای این منظور می‌توان از کلیه واحدهای تولیدکننده بتن آماده استاندارد خواست بر روی تراک میکسرهای خود علامت استاندارد را نصب کنند تا به راحتی قابل تمیز از میکسرهای فاقد استاندارد باشند.

به خاطر فرسوده و مستعمل بودن اغلب ماشین‌آلات تولید، انتقال و پمپاژ بتن در کشور، برای واحدهای دارای گواهینامه استاندارد تولید بتن می‌توان تسهیلاتی از قبیل اجازه واردات ماشین‌آلات مرتبط با صنعت بتن با ارائه تخفیف ویژه برای سود بازرگانی و حقوق گمرکی را پیش‌بینی کرد تا بدین وسیله دیگر تولیدکنندگان تشویق به دریافت استاندارد شوند.

اغلب واحدهای غیرمجاز تولید بتن کارگران خود را بیمه نمی‌کنند (و اغلب چنین تمایل و انگیزه‌ای هم ندارند) بنابراین دفاع این افراد از حق و حقوق نیروی کار واقعی به نظر نمی‌رسد. البته بخش مهمی از نیروی کار این واحدها، بلاخص ماشین‌آلات حمل بتن و کارگران این بخش، با ارائه آموزش‌های لازم می‌توانند به راحتی در واحدهای مجاز مشغول کار شوند و می‌توان واحدهای مجاز تولید بتن را در صورت تعطیلی واحدهای غیرمجاز مجاب به جذب این کارگران کرد. قطعا این کارگران اگر متخصص و تجربه‌آشنایی با صنعت بتن داشته باشند، جذب این واحدها خواهند شد و در غیر این صورت بهتر است که این صنعت را ترک کنند. مسئله کمبود بتن آماده برای پروژه‌های عمرانی نیز به هیچ وجه مورد قبول نیست، زیرا براساس گزارش رسمی اداره صنایع و معادن استان، ظرفیت تولید واحدهای مجاز تولید بتن آماده در استان تهران، بیشتر از نیاز بتن آماده پروژه‌ها است و در شرایطی که واحدهای مجاز تولید بتن آماده با زیر ۵۰ درصد ظرفیت خود فعالیت می‌کنند، ادعای کمبود بتن آماده به خاطر تعطیلی واحدهای غیرمجاز، واقعی به نظر نمی‌رسد.

در صورت افزایش تقاضا به خاطر توسعه پروژه‌های عمرانی نیز، افزایش تولید واحدهای موجود، که به تولید با تیراژ حجم بالا در هر واحد منجر می‌شود، به ارتقا کیفیت بتن تولیدی منجر

خواهد شد زیرا تنها در واحدهای با حجم تولید بالاتر است که زمینه‌های جذب نیروی انسانی متخصص و کنترل کیفیت فراهم می‌شود. این در حالی است که حجم ساخت‌وسازها در سطح استان تهران براساس مجوزهای صادره از سوی شهرداری‌ها ۳۳ درصد کاهش را نشان می‌دهد.

چندی پیش یک ساختمان در کرج و چند روز قبل از آن ساختمان یک بانک در خیابان اکباتان تهران و چند ماه قبل ده‌ها هزار ساختمان در بم فرو ریختند.

مصالح ساختمانی غیراستاندارد، ریشه و علت اصلی سستی ساختمان‌های ایران است و برای رسیدن به نقطه مطلوب فاصله‌چندانی نیست. زیرا هم امکانات، هم نیروی انسانی متخصص و هم مواد اولیه مرغوب برای تولید بتن استاندارد در کشور فراهم است و درحالی که بالاترین رده مقاومتی بتن در استاندارد ملی ایران توسط یکی از واحدهای تولید بتن ثبت و تولید می‌شود، پس این کار توسط دیگر واحدها نیز امکان‌پذیر است. در شرایطی که دانشجویان ایران، سه دوره پی‌پی‌مقام نخست المپیاد بین‌المللی بتن را به‌دست آورده‌اند، شایسته نیست که تنها ۱۰ درصد سیمان تولیدی کشور به صورت استاندارد فرآوری شود.

روزنامه دنیای اقتصاد

۸ نکته برای تولید بتن استاندارد

فرآیند شکل‌گیری یک واحد صنعتی باید در جهت توسعه پایدار و همسو با برنامه‌های پیش‌بینی شده دولت باشد و فلسفه تنظیم طرح‌های توجیهی نیز نخست، توجیه فنی و اقتصادی خود طرح و دیگری هماهنگ کردن فرآیند تاسیس، راه‌اندازی و رسیدن به محصول نهایی با نیازهایی است که در برنامه‌های کلان کشور پیش‌بینی می‌شود، بر همین اساس کلیه واحدهای صنعتی که بدون داشتن طرح توجیهی و بدون طی مراحل قانونی اخذ مجوز فعالیت می‌کنند، اخلاص‌گران بخش صنعت و تولید می‌باشند، زیرا در فعالیت واحدهای دارای مجوز که براساس نیازهای اساسی و از قبل پیش‌بینی شده کشور تاسیس شده‌اند، اخلاص ایجاد کرده و تداوم این

وضعیت در آینده بخش خصوصی و دولت را با مشکلات متعددی روبه‌رو می‌کند. همچنین صنایع مختلف نه براساس خواست و تصمیم خود سرانه افراد بلکه باید براساس چارچوب قانونی و مبتنی بر نیازهای کشور یا جهت‌گیری‌های از پیش طراحی شده برای صادرات تأسیس شوند و از فعالیت واحدهای غیرمجاز به شدت جلوگیری شود.

قوانین وضع شده در حوزه صنعت و تولید بایستی همزمان دارای دو قابلیت باشند، اولاً باید تولیدکنندگان را به سمت ارتقای کیفیت محصولات تولیدی هدایت، تشویق و ترغیب و اجبار کنند و همزمان به صورت بسیار سخت‌گیرانه‌ای با واحدهای غیرمجاز و دارای محصولات نامرغوب و غیراستاندارد برخورد و از تداوم فعالیت آنها جلوگیری کنند. به‌عنوان نمونه در حال حاضر قوانین موجود در کشور ما، در بخش تولید و عرضه مهم‌ترین مصالح ساختمانی (بتن) به نحوی است که هیچ‌گونه حمایت و تشویقی برای تولیدکنندگان بتن استاندارد در نظر نگرفته است و در مواردی هم که درباره برخورد و جلوگیری از فعالیت واحدهای غیرمجاز و غیراستاندارد صحبتی شده عملاً اجرا نمی‌شود، و متأسفانه شاهد رشد روز افزون واحدهای غیرمجاز با محصولات غیراستاندارد هستیم و این واحدها تمام قوانین جاری کشور و ارگان‌های مرتبط با بخش تولید و عرضه بتن آماده را دور می‌زنند.

زیرا تولیدکننده‌ای که محصول خود را منطبق بر استاندارد تولید می‌کند، بایستی تمام قوانین موجود در کشور را رعایت کند تا موفق به اخذ گواهینامه استاندارد شود. از طرفی تولید محصول استاندارد نیازمند داشتن نیروی انسانی متخصص، تجهیز آزمایشگاه کنترل کیفیت، اصلاح دایمی خطوط تولید و انتخاب مواد اولیه مرغوب می‌باشد که همه این موارد، هزینه بر می‌باشند، حال آنکه تولیدکنندگان بتن غیرمجاز و غیراستاندارد، هیچ یک از این هزینه‌ها را ندارند و در چنین شرایط ناعادلانه‌ای که سراسر به سود تولیدکنندگان غیراستاندارد است، واحدهایی که گواهینامه استاندارد تولید بتن دریافت کرده‌اند، نه از سر انگیزه‌های اقتصادی که بیشتر دغدغه ارتقای مقاومت ساخت‌وسازها را دارند و تقاضای حمایت جدی دولت از این واحدها انتظار زیادی نیست.

نخستین دستورالعمل‌های اجرایی به منظور تضمین پایداری بتن در برابر زلزله، ۳۳ سال پیش توسط انجمن بتن آمریکا منتشر گردید که به‌عنوان ملاک عمل در اکثر کشورها پذیرفته شد. در نهایت مقررات جامع طراحی ساختمان‌های بتن آرمه در برابر زلزله در فصل بیستم آیین‌نامه بتن ایران در سال ۷۲ منتشر شد و سپس طی کار مطالعاتی و پژوهشی و جلسات متعدد استاندارد ملی ۶۰۴۴ بتن تدوین، از تاریخ ۸۱/۸/۱ رعایت این استاندارد اجباری اعلام شد و یکسال فرصت اعطایی به واحدهای تولید بتن آماده نیز به منظور اخذ گواهینامه استاندارد در تاریخ ۸۲/۸/۱ به اتمام رسیده و

از آن تاریخ به بعد تولید و مصرف بتن آماده مشمول استاندارد اجباری شد. تاکنون بیش از ۲۰ واحد مجاز موفق به اخذ گواهینامه استاندارد شده‌اند، و براساس ماده ۶ قانون تأسیس موسسه استاندارد و ماده ۱۳ قانون تعزیرات حکومتی بایستی سریعاً واحدهای تولید بتن فاقد گواهینامه استاندارد تعطیل شوند، لیکن اراده قوی برای اجرای این قانون مشاهده نمی‌شود. البته مشکلات تولید و عرضه محصول استاندارد، فقط به همین جا ختم نمی‌شود. بتن در کشور ما نه براساس رده مقاومتی، که براساس عیار سیمان مصرفی در هر مترمکعب بتن نرخ‌گذاری می‌شود. حال آنکه مهم‌ترین ویژگی بتن، مقاومتی است که در برابر نیروهای وارده تحمل می‌کند و عیار سیمان، به تنهایی نمی‌تواند تمام مشخصات بتن را بیان کند. در تولید دستی و غیرعلمی بتن، چه بسا عیار سیمان مصرفی در بتن بسیار بالا باشد اما به خاطر فرآوری غلط، مقاومت مورد نیاز حاصل نشود. موضوعی که در اغلب پروژه‌ها مشهود است. فراهم کردن زمینه تولید و مصرف بتن استاندارد، نیازمند تعریف مجدد این عنصر در مناسبات اقتصادی و عمرانی و منطبق کردن سیاست‌های کلی دولت با ویژگی‌های بتن استاندارد است. برای رسیدن به این منظور، ناگزیر از طی مراحل زیر می‌باشیم.

۱- تحویل سیمان به کلیه واحدهای مجاز تولید بتن آماده که از وزارت صنایع دارای مجوز قانونی فعالیت می‌باشند تا قبل از اخذ گواهینامه استاندارد ممنوع و چنانچه ظرف ۳ ماه موفق به اخذ گواهینامه استاندارد نشوند، پروانه آنها به حالت تعلیق در آید.

۲- کلیه شهرداری‌ها و دستگاه‌های مرتبط با ساخت‌وسازهای شهری و پروژه‌های عمرانی، ملزم به استفاده از بتن استاندارد هستند، بنابراین پیمانکاران و شرکت‌های مجری ملزم به ارائه مدارک مبنی بر تهیه بتن از واحد دارای گواهینامه استاندارد شوند. بدیهی است که چون تولید بتن منطبق بر استاندارد ملی ۶۰۴۴ تنها در صلاحیت واحدهای مجاز تولید بتن می‌باشد که می‌توانند برای دریافت گواهینامه استاندارد اقدام و اخذ کنند، بنابراین هرگونه تولید و عمل‌آوری بتن، به‌رغم ادعاهایی مبنی بر تولید به صورت مهندسی! توسط کارگاه‌های غیرمجاز یا شرکت‌های مجری در محل کار، غیراستاندارد و خلاف قانون بوده، کلیه تجهیزات تولید بتن این واحدها جمع‌آوری و تحت پیگرد قانونی قرار بگیرند.

۳- واحدهای غیرمجاز تولید بتن، متعلق به هر شخص یا ارگان دولتی و عمومی و خصوصی بایستی مستند به ماده ۱۳ قانون تعزیرات حکومتی، سریعاً تعطیل و پرونده فعالیت آنها جهت سیر مراحل قانونی به دادگاه ارسال شود. با توجه به اینکه بتن نقش ممتازی در حفظ امنیت ساختمان‌ها دارد، به نظر می‌رسد تعقیب قانونی تولیدکنندگان بتن غیراستاندارد از جمله تقاضاهایی است که مدعی العموم بایستی به کنندگی از طرف مردم بر علیه این تولیدکنندگان طرح دعوی کند. این نکته

در شرایطی که کشور ما همواره در معرض خطر زلزله قرار دارد، اهمیت دو چندان پیدا می‌کند.

۴- از دیگر مواردی که در کنار فعالیت واحدهای غیرمجاز تولید بتن مطرح می‌باشد نحوه تامین سیمان آنها می‌باشد. با توجه به اینکه این واحدها دارای سهمیه سیمان نمی‌باشند بنابراین موضوع تامین سیمان این واحدها از جمله گلوگاه‌هایی است که می‌تواند مقامات دولتی و قضایی را به سمت مافیای قاچاق سیمان هدایت کند.

۵- جلوگیری از تردد کلیه تراک میکسر (کامیون‌های حمل بتن) واحدهای تولید بتن فاقد گواهینامه استاندارد نیز از جمله اقداماتی است که بر عهده راهنمایی و رانندگی می‌باشد. برای این منظور می‌توان از کلیه واحدهای تولیدکننده بتن آماده استاندارد خواست که آرم استاندارد را بر روی تراک میکسرهای خود نصب کنند تا به راحتی قابل تمییز از میکسرهای فاقد استاندارد باشند.

۶- به خاطر فرسوده و مستعمل بودن اغلب ماشین‌آلات تولید، انتقال و پمپاژ بتن در کشور، برای واحدهای دارای گواهینامه استاندارد تولید بتن می‌توان تسهیلاتی از قبیل اجازه واردات ماشین‌آلات مرتبط با صنعت بتن با ارائه تخفیف ویژه برای سود بازرگانی و حقوق گمرکی را پیش‌بینی کرد تا بدینوسیله دیگر تولیدکنندگان تشویق به دریافت استاندارد شوند.

۷- از جمله توجیهات اولیه واحدهای غیرمجاز تولید بتن، بحث اشتغال و بیکاری کارگرانشان می‌باشد. اغلب واحدهای غیرمجاز چون فاقد شناسنامه رسمی برای کارگاه خود می‌باشند، بنابراین نمی‌توانند کارگران خود را بیمه کنند (و اغلب چنین تمایل و انگیزه‌ای هم ندارند) بنابراین دفاع این افراد از حق و حقوق نیروی کار واقعی به نظر نمی‌رسد. البته بخش مهمی از نیروی کار این واحدها، بلاخص ماشین‌آلات حمل بتن و کارگران این بخش، با ارائه آموزش‌های لازم می‌توانند به راحتی در واحدهای مجاز مشغول کار شوند و می‌توان واحدهای مجاز تولید بتن را در صورت تعطیلی واحدهای غیرمجاز مجاب به جذب این کارگران کرد. قطعاً این کارگران اگر متخصص و تجربه حضور در صنعت بتن را داشته باشند، جذب این واحدها خواهند شد و در غیر این صورت بهتر است که این صنعت را ترک کنند.

۸- مسئله کمبود بتن آماده برای پروژه‌های عمرانی نیز به هیچ وجه مورد قبول نیست، زیرا براساس گزارش رسمی اداره صنایع و معادن استان، ظرفیت تولید واحدهای مجاز تولید بتن آماده در استان تهران، بیشتر از نیاز بتن آماده برای پروژه‌ها می‌باشد و در شرایطی که واحدهای مجاز تولید بتن آماده با زیر ۵۰ درصد ظرفیت خود فعالیت می‌کنند، ادعای کمبود بتن آماده به خاطر تعطیلی واحدهای غیرمجاز، واقعی نمی‌باشد. برابر اظهارات مدیر کل صنایع استان تهران، تهران از نظر تامین بتن استاندارد به خود کفایی رسیده است و در صورت افزایش تقاضا به خاطر توسعه پروژه‌های

عمرانی نیز، افزایش تولید واحدهای موجود، که به تولید با تیراژ حجم بالاتر هر واحد منجر می‌شود، به ارتقای کیفیت بتن تولیدی منجر خواهد شد زیرا تنها در واحدهای با حجم تولید بالاتر است که زمینه‌های جذب نیروی انسانی متخصص و کنترل کیفیت فراهم می‌باشد. این در حالی است که حجم ساخت‌وسازها در سطح استان تهران براساس مجوزهای صادره از سوی شهرداری‌ها ۳۳ درصد کاهش را نشان می‌دهد. چندی پیش یک ساختمان در کرج و چند روز قبل از آن ساختمان یک بانک دیگر در خیابان اکباتان تهران و چند ماه قبل ده‌ها هزار ساختمان دریم فرو ریختند.

مصالح ساختمانی غیراستاندارد، ریشه و علت اصلی سستی ساختمان‌های ایران است و برای رسیدن به نقطه مطلوب فاصله چندان نیست. زیرا هم امکانات، هم نیروی انسانی متخصص و هم مواد اولیه مرغوب برای تولید بتن استاندارد در کشور فراهم می‌باشد و در حالی که بالاترین رده مقاومتی بتن در استاندارد ملی ایران توسط ایران فریمکو ثبت و تولید می‌شود، پس این کار توسط دیگر واحدها نیز امکان‌پذیر است.

در شرایطی که دانشجویان ایران، سه دوره پیاپی مقام نخست المپیاد بین‌المللی بتن را به‌دست آورده‌اند، شایسته نیست که تنها ۵ درصد سیمان تولیدی کشور به صورت استاندارد فرآوری شود.

روزنامه کیهان

برخورد با تولیدکنندگان بتن غیراستاندارد در حد حرف است

استاندارد ملی ۶۰۴۴ بتن با هدف مصرف بهینه مصالح ساختمانی، افزایش دوام و پایداری و ارتقاء عمر مفیدسازه‌ها تدوین و اجباری شده است. علی اصغر کیهانی، بنیانگذار صنعت نوین بتن در کشور با اعلام این مطلب گفت: صنعت بتن در کشور فاقد متولی مشخص است و این مسئله باعث شده مسایل و مشکلات این صنعت در سطح ملی مطرح

نشود. وی افزود: این صنعت در کشورهای توسعه یافته هم تراز صنایع خودروسازی و تجهیزات پزشکی از اهمیت بالایی برخوردار است. کیهانی با اشاره به اینکه برای تولید بتن استاندارد، نیازمند مصالح مرغوب، دانش فنی، نیروی انسانی متخصص و ماشین آلات مدرن هستیم و توانمندی تولید بتن در کشور ما در حد مطلوبی است گفت: از نظر معادن سنگ دانه ها برای تولید بتن جزو سه کشور اول دنیا هستیم و از نظر دانش فنی و نیروی انسانی متخصص نیز، دانشجویان ایرانی در سه سال گذشته همواره رتبه های اول المپیاد جهانی بتن را به دست آورده اند. اما از نظر ماشین آلات وضعیت مطلوبی نداریم زیرا ماشین آلات تولید، حمل و پمپاژ بتن در ۳۰ سال گذشته نوسازی نشده است و به خاطر نبود طرح جامع برای افزایش کیفیت بتن شاهد این هستیم که با ماشین آلات مستعمل و مربوطه به دهه ۷۰ میلادی، واحدهای غیرمجاز هر روز در اطراف شهرها تاسیس می شوند و بدون هیچ گونه پشتوانه علمی به فروش بتن مشغولند و متأسفانه وزارتخانه های مسوول نیز در این باره اقدام نمی کنند زیرا براساس قانون تعزیرات و قانون موسسه استاندارد بایستی واحدهای غیرمجاز تولید بتن که محصول غیراستاندارد تولید می کنند، سریعاً تعطیل شوند اما اقدامات صورت گرفته در این باره فقط در حد حرف باقی مانده است و اقدام موثری صورت نمی گیرد.

روزنامه رسالت

ایران به جمع کشورهای دارنده تکنولوژی بتن خود متراکم پیوست

مجمع تولیدی تحقیقاتی ایران فریمکو در شهرستان ساوجبلاغ موفق شد برای اولین بار با استفاده از نسل جدید مواد افزودنی که یکی از پیشرفته ترین روش های فرآوری و ساختن بتن است ایران را به جمع کشورهای دارنده این فن آوری سوق دهد.

مهندس علی اصغر کیهانی، بازرس انجمن تولیدکنندگان بتن آماده اعلام کرد: این مجمع تحقیقاتی موفق شد با استفاده از این مواد در بتن، برای اولین بار با استفاده از نسل جدید فوق روان کننده ها، ضمن حفظ نسبت آب به سیمان در بتن تازه، روانی بتن را تا حد بسیار بالایی افزایش دهد به طوری که بدون استفاده از ویبراتور، فضای محبوس در بتن را خارج نموده و بتن یکپارچه و منسجمی را در داخل قالب ایجاد کند.

وی افزود: در حال حاضر یکی از فاکتورهای سنجش توان فنی و علمی هر کشور در بحث بتن، جایگاه مواد افزودنی در فرآیند تولید و مصرف بتن در آن است و در اغلب کشورهای توسعه یافته در بیش از ۸۵ درصد بتن مصرفی با استفاده از مواد افزودنی قابلیت های این مصالح استراتژیک را دو چندان کرده اند. اما در ایران مواد افزودنی به بتن در کمتر از ۵ درصد بتن ریزی های کشور به کار می رود. کیهانی با اشاره به اینکه این روش تولید بتن یکی از پیشرفته ترین روش های فرآوری و ساخت بتن است گفت: رعایت نسبت آب به سیمان در بتن، فاکتور مهم تضمین دوام و پایداری بتن است بنابراین در بتن های مصرفی کشور، به رغم استفاده از مواد اولیه شن، ماسه و سیمان مرغوب، نتیجه به بتن با دوام و مقاوم منجر نمی شود که این به خاطر عدم کنترل نسبت آب به سیمان است.

وی گفت: در اغلب موارد برای روان کردن بتن به منظور جای گیری آسان بتن در قالب یا امکان پمپاژ آن به طبقات فوقانی، آب بتن تازه را افزایش می دهند و این آغاز افت کیفیت بتن است.

کیهانی ادامه داد: براساس تحقیقات صورت گرفته در بیش از ۸۵ درصد بتن‌ریزی‌های کشور علاوه بر نبود مهارت‌های کافی برای مرحله نهایی ساخت مناسب بتن، همگنی، یکپارچگی و انسجام بتن از بین می‌رود.

وی با اشاره به این که نسل جدید فوق روان‌کننده‌ها در حال حاضر در داخل کشور تولید نمی‌شود از اعلام آمادگی شرکت‌های داخلی برای تولید این ماده خبر داد و گفت: در صورت استقبال فعالان بخش مسکن و عمران از بتن‌های ویژه بادوام و پرمقاومت، کاستن از حجم بتن مصرفی و افزایش مقاومت ساختمان‌ها از جمله نتایج اولین بتن‌های ویژه است که به رشد صنایع تولید مواد افزودنی بتن نیز منجر می‌شود و به خاطر مزیت‌های نسبی کشور ما می‌تواند بخشی از بازار فوق روان‌کننده‌های بتن در دنیا را نیز به دست آورد. وی ارائه خدمات بتن خود متراکم را در حال حاضر در شهرستان‌های کرج، ساوجبلاغ، نظرآباد، آبیک و شهر جدید هشتگرد اعلام و اظهار امیدواری کرد با استقبال دیگر واحدهای تولید بتن و سرمایه‌گذاری برای بهره‌مندی از تکنولوژی تولید بتن‌های ویژه، مقاومت و دوام ساخت‌وسازهای کشور افزایش پیدا کند.

خبرگزاری‌ها

با گذشت دو سال از بخش نامه شهرداری جداول تهران هنوز دستی‌اند

د رتاریخ ۸۲/۶/۸ معاونت فنی و عمرانی شهرداری تهران با صدور بخشنامه‌ای استفاده از جداول و سنگدال‌های بتنی ماشینی را در شهر تهران اجباری کرد.

براساس یک گزارش رسمی که توسط شهرداری تهران انجام گرفته است ضرر و زیان استفاده از بتن نامرغوب در یک دوره ۳۰ ساله ۸۶۰۰۰ میلیارد تومان ارزیابی شده است که با جایگزینی جداول ماشینی به جای جداول دستی به راحتی می‌توان جلوی این ضرر و زیان را گرفت. در حالی که

قیمت جداول ماشینی و دستی یکسان است ولی همچنان مناطق مختلف شهرداری تهران به استفاده از جدول دستی بیش‌تر تمایل دارند؛ در تاریخ ۸۳/۲/۸ نیز مجدداً شهردار تهران اعلام کرد که به کلیه مناطق ابلاغ شده است تا فقط از جداول ماشینی استفاده کنند اما با این حال در اغلب پروژه‌های سطح شهر هنوز جداول و سنگدال‌های دستی استفاده می‌شود. تعریض ورودی صدر به مدرس، کلیه پروژه‌های سطح منطقه ۲ و ۳ و ۵، دور برگردان اتوبان باقری، پل زیر گذر میدان نور و صدها پروژه همجوار که اینک در حال انجام است محل مصرف جداول یا سنگدال‌های دستی است. به‌رغم این که معاونت فنی و عمرانی شهرداری تهران گفته بود که به منظور حمایت از تولیدکنندگان جداول ماشینی به مدت ۵ سال خرید از این شرکت‌ها را تضمین می‌کنیم اما تولیدکنندگان جداول ماشینی می‌گویند که با موانع متعددی مواجه‌اند به نحوی که آزمایشگاه شهرداری تهران جداول دستی را تایید می‌کند اما بر عیله جداول ماشینی جبهه‌گیری می‌کند، جداول دستی که عمری کمتر از صفر تا ۵ سال دارند از ابتدا مورد تایید آزمایشگاه شهرداری بوده‌اند و همچنان نیز در بر همان پاشنه می‌چرخد.

خبرگزاری‌ها

تولید ماشینی جداول خیابان‌های تهران شروع نشده است

مهم‌ترین تفاوت مدیریت جدید شهرداری تهران، حضور بخش قابل‌توجهی از اساتید دانشگاهی در رده‌های بالای مدیریتی و کارشناسی در تیم جدید است که امید به حل مشکلات شهری را افزایش داده است. یکی از موضوعات اساسی که در طول سال‌های گذشته از جمله مسایل لاینحل برای مدیریت شهرداری تهران بوده، جداول بتنی نه‌رها و جوی‌ها است که متأسفانه به خاطر تولید غیرعلمی این قطعات، از دوام لازم برخوردار نبوده و در اثر عوامل جوی بالاخص خسارات هنگفتی به شهرداری تهران تحمیل می‌کرد به نحوی که در اغلب موارد جداول بتنی طول عمری کمتر از ۲

تا ۳ سال می‌کردند. براساس یک گزارش تحقیقی که در سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران در سال ۱۳۸۰ تهیه شد، خسارات وارده به اقتصاد شهر تهران از بابت تعویض مکرر جداول در یک دوره ۳۰ ساله ۸۶۰۰ میلیارد تومان برآورد شده است که البته هزینه‌های ترافیکی، آلودگی‌های زیست‌محیطی و دور ریز مصالح ساختمانی در این برآورد محاسبه نشده است. این به این معنی نیست که راه‌حل عملی و علمی برای افزودن طول عمر جداول وجود ندارد چرا که یک شرکت تولیدی تحقیقاتی مدعی است که از سال ۱۳۷۰ به تولید جدول به صورت ماشینی اقدام کرده و جداول نصب شده این شرکت در سردسیرترین نقاط تهران بیش از ۱۳ سال در برابر عوامل جوی پایداری داشته‌اند، بر همین اساس این شرکت جداول خود را برای دوره دوام ۵۰ سال طراحی و به مدت ۱۵ سال ضمانت می‌کند. مهندس جاوید خطیبی، دبیر انجمن بتن ایران و عضو کمیته تدوین استاندارد ملی بتن در این باره معتقد است: حل مشکل دوام جداول بتنی به مراتب ساده‌تر از حل معادله $2+2$ است و اینکه می‌بینید مشکل جداول به‌رغم خسارات فراوانی که همه ساله به شهرداری‌ها تحمیل می‌کند حل نشده باقی مانده است، مشکل را باید در طبقه مدیریت میانی شهرداری‌ها جستجو کرد زیرا مدیریت ارشد شهرداری‌ها نوعاً علاقه وافری به حل مشکل جداول نشان می‌دهند. خطیبی با گلایه از کمیته بتن شهرداری تهران به شرح ماجرای یک سال گذشته پیرامون جداول بتنی می‌پردازد و می‌گوید: به خاطر توجه ویژه‌ای که رسانه‌های عمومی به موضوع کیفیت جداول نشان دادند، شهرداری تهران، شورای شهر و معاونت فنی و عمرانی شهرداری بخشنامه‌ای را در تاریخ ۸۳/۶/۸ مبنی بر اجبار با ماشینی بودن جداول مصرفی صادر کردند و کمیته‌ای به نام کمیته بتن در شهرداری تهران تشکیل شد که از آقای دکتر فامیلی و اینجانب به این کمیته دعوت کردند، در جلسات متعدد این کمیته که با بازدید از ۱۸ کارگاه تولید جداول توام بود، مشاهده شد که تنها دو شرکت صلاحیت تولید بالفعل جداول ماشینی را براساس آیین‌نامه‌های موجود دارند، اما متأسفانه در یک اقدام خودسرانه دبیر کمیته بتن شهرداری بدون اطلاع اعضای این کمیته اقدام به معرفی ۱۰ کارگاه تولید جدول به عنوان تولیدکنندگان مجاز کرد و به نظر اینجانب کارگاه‌هایی که مفاد صریح آیین‌نامه بتن ایران درباره قطعات بتنی در معرض یخبندان را نمی‌توانند رعایت کنند، صلاحیت تولید جداول با دوام را براساس آیین‌نامه بتن ایران ندارند. همچنین مهندس کیهانی، عضو هیات‌مدیره انجمن صنایع همگن بتن و مدیرعامل مجتمع ایران فریمکو که بالاترین رده مقاومتی بتن را به نام خود ثبت کرده است در این باره می‌گوید: تجربه ۱۵ ساله و بندهای مختلف آیین‌نامه بتن ایران تکلیف تولید قطعات بتنی در معرض سیکل‌های یخبندان را مشخص کرده است و هرکس روشی برای تولید، به شکل دیگری دارد و این روش که علمی است می‌تواند

مستندات علمی خود را بیان کنند تا بررسی شود، اما در طول سال‌های گذشته هیچ یک از جداول دستی در برابر سیکل‌های یخبندان دوام نداشته و در مقابل هیچ یک از جداول ماشینی از ۱۵ سال گذشته که نصب شده‌اند نیز آسیب ندیده‌اند. وی ادامه می‌دهد: سال‌ها پیش به یکی از شهرداری‌ها نوشتم اگر می‌خواهید مبلغی را بین چند پیمانکار تقسیم کنید، چرا خیابان‌های تهران را تخریب می‌کنید، این مبلغ را با قرعه کشی بین آنها تقسیم کنید، زیرا جداولی که نصب می‌شود نمی‌توانند در برابر یخبندان دوام بیاورند. کیهانی در خاتمه می‌گوید: چون روش کار ما علمی است، بنابراین به آینده امیدواریم اما ۱۵ سال است که منتظریم داستان جداول دستی به نام چه کسی مهر پایان می‌پذیرد و با توجه به پیگیری‌های اخیر مدیریت جدید شهرداری تهران امیدواریم که از دوره فعلی، مصرف جداول دستی به کلی پایان پذیرد و از خسارات هنگفت سالانه به شهرداری تهران جلوگیری شود چرا که مردم و مقامات عالیه کشور قطعاً از این خسارات وارده ناراضی هستند.

روزنامه پول

این جدول‌های بتنی دوام نمی‌آورند

توجه افکار عمومی به وضعیت جدول بتنی نهرهای شمال شهر تهران از جمله موضوعاتی است که در سال‌های اخیر باعث تغییر سیاست‌های کلی شهرداری در تهیه قطعات بتنی شده است. تشکیل کمیته تخصصی بتن و صدور بخشنامه‌های مختلف مبنی بر استفاده از جدول بتنی ماشینی و با دوام نیز در همین راستا بوده است. اراده جدی مدیریت ارشد شهرداری تهران به حدی بود که به موضوع جدول بتنی به‌اندازه ترافیک و آلودگی هوا توجه نموده و البته نتایج مثبتی نیز داشته به نحوی که در بخشنامه مورخه ۱۳۸۲/۶/۸ معاونت فنی و عمرانی شهرداری تهران به اجبار تولید جدول به صورت ماشینی و با رعایت اصول فنی و تحت نظر متخصصین و در کارگاه‌های مجهز به آزمایشگاه و سیستم کنترل کیفیت اشاره شده است. اما ماجرای اصلی داستان جدول بتنی، نه آن چیزی است که در ذهن مدیران ارشد شهرداری یا در بخشنامه‌های صادره می‌گذرد بلکه واقعیت آن چیزی است که در کنار خیابان‌ها مشهود است. بخشنامه مورخه ۸۲/۶/۸ معاونت فنی که می‌توانست به داستان جدول بتنی برای همیشه خاتمه دهد و از تکرار کندن خیابان‌ها و تعویض جدول و خسارات میلیاردی جلوگیری کند اما این بخشنامه در مرحله اجرا چندان مورد توجه جدی مناطق شهرداری قرار نگرفت. آگاهان به مسایل شهری و ساختار داخلی شهرداری تهران معتقدند که گاه در این سیستم کارشناسان و ناظران پایین دستی دقیقاً بر خلاف دستورات عالی‌ترین مقام شهرداری رفتار می‌کنند و این به گسترده‌گی دامنه عمل و ساختار سازمانی شهرداری تهران برمی‌گردد. چیزی که در ماجرای جدول بتنی به عینه می‌توان مشاهده کرد. البته پاشنه آشیل مدیریت جدید شهرداری تهران نیز در همین مکان نهفته است. چه بسا با انجام کارهای مطالعاتی و کارشناسی راه‌حل‌هایی برای تک تک مشکلات شهر تهران به دست آورد اما در مقام عمل، تضمینی برای حسن اجرای

این یافته‌ها و دستورالعمل‌های ناشی از آنها وجود ندارد. زیرا آن چیزی که در شهرداری تهران عوض شده است تنها مدیریت ارشد است و طبقات میانی اجرایی در شهرداری تهران مصوب این سیاست‌ها نیستند. آنچه در حال حاضر در چند منطقه تهران براحتی می‌توان آنرا ثابت کرد. در پروژه اتوبان آزادگان - در حال احداث - قالب‌های دستی تولید جدول پهن و کارگران غیرماهر در حال تولید جدول دستی هستند، جدولی که از روز تولید به گفته کارگران محل و گردو غبار سرگردان محوطه مشخص است که آبیاری نشده است. نه آزمایشگاهی برای کنترل کیفیت این جداول تعبیه شده است و نه نیروی انسانی متخصص دارند. از همه این‌ها مهم‌تر تولید جدول به خاطر نبود سیمان تعطیل شده است. این جداول همان جدولی است که گزارش‌های کارشناسی و مطالعاتی شهرداری تهران در برابر سیکل‌های یخبندان دوام نخواهند داشت و پس از گذشت یکی دو سال بایستی عوض شوند مهم این است که تا روز افتتاح این اتوبان طاقت بیاورند البته در برخی از موارد این جداول تا روز افتتاح نیز دوام نیاورده‌اند و نمونه اش ادامه اتوبان رسالت و اتوبان نیایش در منطقه دو است. تعویض جداول یخ زده، مسایل و مشکلات فراوانی علاوه بر خسارات مالی میلیاردی برای شهروندان دارد. تشدید ترافیک به خاطر کندن خیابان، آلودگی‌های زیست‌محیطی، آسیب دیدن آسفالت و زیرسازی آسفالت از جمله موارد مشهود تعویض جداول است. چیزی که هم اینک در خیابان رسالت بالای میدان رسالت، شاهد آن هستیم و جای بسی تاسف است که در حال تعویض نیز همچنان از جداول دستی که در برابر سیکل‌های یخبندان دوام ندارند استفاده می‌شود یعنی دو سال بعد نیز این ماجرا تکرار خواهد شد و این داستان همچنان ادامه دارد... شهرداری تهران بایستی برای حسن عمل مدیریت میانی و ناظران و کارشناسان نیز تدبیری بکند در غیر این صورت با بن‌بست مواجه خواهد شد.

روزنامه شرق

مهندسی معکوس راه حل اصلاح مشکل سیمان

سیمان به عنوان مهم ترین فراآورده ساختمانی نقش مهمی در ساخت وسازهای کشور دارد. برای رسیدن به توسعه پایدار نیازمند فضاهای مختلف مسکونی، تجاری، اداری، صنعتی، آموزشی و زیر ساختارهای اساسی از قبیل سد، تونل، پل، راه و... هستیم که در ساخت همه آنها بتن نقش اساسی دارد. نکته مهم پایداری و دوام و مقاومت بخش های سازه ای این بناها است که در صورت طراحی و اجرای دقیق در کنار مقاومت و ایستایی در برابر نیروهای وارده در زمان کاربری دوام لازم را در برابر پدیده های جوی یا شرایط اقلیمی مختلف به دست می آورند.

بنابراین مقاومت بتن در کنار دوام آن در مرحله طراحی و ساخت مدنظر قرار می گیرد تا سازه ها از طول عمر بیشتری برخوردار باشند. سیمان به عنوان ماده اصلی بتن در کنار قابلیت ها و توانمندی هایی که دارد، در مرحله تولید مسایل و مشکلات زیست محیطی شدیدی به جامعه تحمیل می کند.

در فرآیند تولید هر تن سیمان، یک تن گاز کربن دار وارد محیط زیست می شود و بیش از ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی (مازوت یا گاز طبیعی) در کنار ۱۱۰ کیلو وات ساعت برق مصرف می شود و برابر آمارهای ارائه شده بیش از ۸/۵ درصد گازهای گلخانه ای جهان ناشی از تولید بیش از ۱۸۰۰ میلیون تن سیمان می باشد.

بنابراین ضرورت حداکثر بهره وری از این عنصر در اولویت برنامه ریزی کشورهای توسعه یافته قرار دارد. همچنین با توجه به اینکه سوخت و سایر انرژی های مصرفی در کارخانه های سیمان در کشور ما با یارانه های دولتی توزیع می شود، برنامه ریزی برای سیمان بایستی با اهداف تامین منابع

ملی و رعایت حقوق مصرف کنندگان انجام پذیرد. زیرا رقم ریالی یارانه های پرداختی به صنعت سیمان در قالب سوخت و انرژی تحویلی بالغ بر ۶۸۰ میلیارد تومان می باشد و این در حالی است که هزینه های اجتماعی ناشی از تولید ۳۲ میلیون تن گازهای آلاینده گلخانه ای ناشی از تولید سیمان نیز، بیش از ۱۵۰ میلیارد تومان می باشد.

در دهه های اخیر به خاطر بالا رفتن قیمت جهانی نفت در کنار آلودگی های زیست محیطی ناشی از تولید سیمان حداکثر بهره وری از قابلیت های سیمان در همه ابعاد در دستور کار کشورهای توسعه یافته قرار گرفته که نتایج با ارزشی نیز به دست آمده است. این برنامه ها با محورهای زیر پی گیری شده است:

ضرورت حداکثر صرفه جویی در مصرف انرژی: با توجه به حجم بالای مصرف انرژی در فرآیند تولید سیمان موضوع کاهش میزان سوخت مصرفی طی دهه های اخیر اولویت نخست کارخانه سیمان بوده است.

انرژی لازم برای تولید یک تن سیمان در تیوری و عمل اختلاف فاحش ۵۰ درصد دارد، لیکن همه این انرژی تلف شده را نمی توان صرفه جویی کرد، اما با اصلاح خطوط تولید و تعریف سیستم های جدید، بخش قابل توجهی از این انرژی تلف شده را می توان کاهش داد. طی دو دهه گذشته کشورهای توسعه یافته بیش از ۳۳ درصد مصرف انرژی برای تولید سیمان را کاهش داده اند. همچنین موضوع جایگزینی سوخت های ضایعاتی نیز از دیگر دستاوردهای صنعت سیمان در کاهش هزینه های بخش انرژی تولید سیمان بوده است.

ارتقای کیفیت سیمان و فرآورده های سیمانی: کیفیت سیمان تولید شده نقش اساسی در کاهش مصرف سیمان و کیفیت محصول نهایی دارد بر همین اساس تولید سیمان های با مقاومت بالا برای کارهای سازه ای، تولید سیمان های ویژه برای پروژه های خاص و تولید سیمان بنایی برای کارهای بنایی از جمله اقداماتی بوده که در کشورهای توسعه یافته مورد توجه قرار گرفته است.

۲-۱- سیمان های با مقاومت بالا:

بخش قابل توجهی از سیمان به صورت بتن سازه ای مصرف می شود. در صورت جایگزینی سیمان های با مقاومت بالا (۴۲/۵ و ۵۲/۵ و ۶۲/۵) به جای سیمان پرتلند معمولی (۳۲/۵) در بخش مصارف سازه ای، حداقل ۲۰ درصد از میزان سیمان مصرفی کاسته می شود، زیرا نتایج تحقیقات صورت گرفته نشان می دهد که برای رسیدن به یک سازه با ابعاد و مقاومت فشاری مورد نیاز، با تغییر رده مقاومتی سیمان، حجم سیمان مصرفی نیز تغییر پیدا می کند. چنانچه مصارف بخش سازه ای

سیمان را ۱۰ میلیون تن در نظر بگیریم با ۱۰ میلیون تن سیمان ۴۲/۵ می توان به اندازه ۱۲/۵ میلیون تن سیمان ۳۲/۵ بتن با مقاومت فشاری معین تولید کرد.

با جایگزینی سیمانهای با مقاومت بالا (به میزان ۱۰ میلیون تن در سال)، بیش از ۲۴۳/۷۵۰ تن در مصرف سوخت (۴۳ میلیون دلار) و بیش از ۲۸۰ میلیون دلار در بخش سرمایه گذاری برای ایجاد کارخانه های سیمان صرفه جویی می شود و از انتشار بیش از ۲ میلیون تن گاز گلخانه ای در محیط زیست نیز جلوگیری می شود. امروزه در کشور آمریکا و بسیاری از کشورهای توسعه یافته قیمت بتن براساس رده مقاومتی آن تعیین می شود و این در حالی است که همچنان در کشور ما قاعده حاکم بر قیمت بتن، عیار سیمان مصرفی است. به گفته پروفیسور نوئل- بتن بد ترکیبی است از سنگدانه، سیمان و آب و بتن خوب نیز ترکیبی است از سنگدانه، سیمان و آب و تنها تفاوت این دو دانش فنی است که در ساخت بتن خوب به کار رفته، بنابراین عیار سیمان، بدون توجه به دانش فنی که این بتن را ساخته- نمی تواند گویای تمام مشخصات بتن باشد.

۲-۲- سیمان بنایی:

دومین گروه مصارف سیمان، در بخش کارهای بنایی صورت می گیرد که دیوارکشی، آجر چینی، نصب سنگ و آجرنما و موزاییک، کاشی کاری و اندود سیمان و... را شامل می شود. به رغم تدوین استاندارد ملی سیمان بنایی به شماره ۳۵۱۶ تولید این نوع سیمان به فراموشی سپرده شده است.

در تولید سیمان بنایی مشخصه هایی از سیمان مورد نیاز که با سیمانهای آمیخته با ترکیب ۶۰ تا ۷۰ درصد کلینکر و ۳۰ تا ۴۰ درصد انواع پوزولان و روباره مشخصه های لازم برای ملات بنایی به دست می آید، بنابراین تولید سیمان بنایی در کنار منافع که برای کارخانه های سیمان دارد، به خاطر کم کردن میزان کلینکر مصرفی منافی نیز برای جامعه دارد، تولید سیمان بنایی به ساماندهی شبکه توزیع و مصرف سیمان نیز کمک می کند به نحوی که به خاطر قابلیت های پایین مصارف سازه ای این نوع سیمان ها، امکان جابه جایی یا ساخت بتن سازه ای به صورت دستی با این سیمان به حداقل می رسد و انگیزه های تولید بتن های دست ساز و غیراستاندارد را به شدت پایین می آورد. تولید سیمان بنایی به میزان ۱۰ میلیون تن در سال، بیش از ۳۶۵ هزار تن در مصرف سوخت صرفه جویی به دنبال دارد.

همچنین از انتشار ۳ میلیون تن گازهای گلخانه ای جلوگیری می شود و سرمایه گذاری برای کارخانه های جدید سیمان نیز بیش از ۳۶۰ میلیون دلار کاهش می یابد.

۲-۳- سیمان های ویژه:

با توجه به اینکه سازه ها و قطعات بتنی در شرایط کاربردی مختلف قرار می گیرند، بنابراین به منظور حفظ فاکتورهای دوام، کارایی یا پیش گیری از خطرات آسیب احتمالی سازه در مرحله ساخت و نگهداری نیازمند ایجاد تغییرات در ترکیبات شیمیایی سیمان می باشیم. محیط های قلیایی یا در معرض حمله سولفات ها و شرایط اقلیمی غیرمعارف، بتن ریزی های حجیم (سدسازی) و سازه های خاص صنعتی در معرض سایش از جمله مهم ترین محل هایی هستند که برای ساخت بتن جهت کاربردهای مورد نیاز در این محل ها نیازمند سیمان های ویژه می باشیم تا کارایی و دوام بتن های ساخته شده در این محیط ها پایداری لازم را داشته باشند.

انواع سیمان های تولیدی کشور و شماره های استانداردهای ملی:

نام فرآورده	شماره استاندارد ملی	استاندارد	
		اجباری	تشویقی
سیمان پرتلند	۳۸۹	*	
سیمان بنایی	۳۵۱۶	*	
سیمان پرتلند آهکی	۴۲۲۰	*	
سیمان تراس	۹۹۰	*	
سیمان سرباره ای	۳۵۱۷	*	
سیمان پرتلند پوزولانی	۳۴۳۲	*	
سیمان سفید	۲۹۳۱	*	

ب) مرحله توزیع سیمان:

شبکه های توزیع یکی از مهم ترین نهادهای اقتصادی هر جامعه می باشند که فاصله بین تولید و مصرف را تکمیل می کنند. شبکه های توزیع مهم ترین تاثیرگذاری را در رشد و توسعه اقتصادی کشورهای توسعه یافته داشته اند.

هر کالا براساس مشخصات و شرایط خاص حمل و نقل و نگهداری و ساختار مصرف، الگوی مشخصی برای سازمان و نظام توزیع خود انتخاب می کند. هر الگوی توزیع دارای سه مرحله اساسی می باشد: ۱- تحویل کالا از تولیدکننده. ۲- انبارش و تقسیم. ۳- تحویل به مصرف کننده. سرعت، دقت و حفظ کیفیت از مرحله تحویل اولیه تا تحویل به مصرف کننده مهم ترین الزامات مرحله

طراحی سازمان مناسب توزیع:

متاسفانه ساختار نظام توزیعی در کشور ما با کشورهای توسعه یافته تفاوت فاحشی دارد. نظام توزیع سیمان در کشورهای توسعه یافته با هدف پوشش مصرف صحیح سیمان تنظیم می شود، این در حالی است که در کشور ما دقیقاً عکس این رفتار حاکم است. سیمان تولیدی در هر کشور بین ۳ گروه اصلی تقسیم می شود:

۱- برای تولید بتن سازه ای و قطعات بتنی - در اختیار کارخانه های تولید بتن آماده و قطعات بتنی قرار می گیرد.

۲- برای استفاده در پروژه های عمرانی در اختیار شرکت های عمرانی بزرگ قرار می گیرد.

برای مصرف در بخش کارهای بنایی در اختیار کارخانه های تولید کننده ملات خشک بنایی یا شبکه های توزیع مصالح فروشی قرار داده می شود.

۳- فراوانی نسبت توزیع سیمان بین این گروه ها براساس حجم سیمان مصرفی در هریک از بخش های عمرانی مشخص می شود. لیکن در کشور ما این مسئله بدون هیچ گونه پشتوانه مطالعاتی و فقط براساس یک عرف و سنت غلط شکل گرفته است.

سهم هر یک از بخش های مصرف کننده سیمان

سال	بخش عمرانی و دولتی	بخش مردمی خرده فروشی	صنایع سیمان بر	جمع مصرف (میلیون تن)
۱۳۶۹	۶۵ درصد	۲۰ درصد	۵ درصد	۱۵/۰۶
۱۳۷۵	۲۶ درصد	۵۰/۸ درصد	۱۲/۲ درصد	۱۷/۵۵
۱۳۷۶	۲۵/۴ درصد	۵۱/۹ درصد	۱۱/۷ درصد	۱۹/۰۳
۱۳۷۷	۳۰/۱ درصد	۶۰/۷ درصد	۱۰/۲ درصد	۱۹/۹
۱۳۷۸	۲۸/۵ درصد	۶۲/۵ درصد	۱۰ درصد	۲۰/۰۳
۱۳۷۹	۳۱ درصد	۵۹ درصد	۱۱ درصد	۲۲/۵
۱۳۸۰	۲۸/۲ درصد	۶۰/۷ درصد	۱۱ درصد	۲۵/۴
۱۳۸۱	۲۶ درصد	۶۲/۲ درصد	۱۰/۸ درصد	۲۷/۵

منبع: مجله سیمان. شماره ۸۸ صفحه ۵۲.

این در حالی است که در کشورهای توسعه یافته این تقسیم بندی براساس ساختار مصرف تعیین می شود. این نسبت ها در چند کشور دنیا به شرح جدول زیر می باشد:

سهم صنایع تولید بتن و قطعات بتنی از کل سیمان مصرفی کشور

ردیف	کشور	سیمان مصرفی توسط بتن آماده	سیمان مصرفی در قالب قطعات بتنی
۱	ژاپن	۷۳/۲ درصد	۱۳/۲ درصد
۲	آمریکا	۵۵/۷ درصد	۱۱ درصد
۳	ترکیه	۶۲ درصد	۱۲/۴ درصد
۴	روسیه	۵۲ درصد	۱۹/۳ درصد
۵	ایران	۸/۶۴ درصد	۲/۱۶ درصد

منبع: مجله سیمان شماره ۸۸، ۱۰۰، و مجله پیک سیمان، شماره ۳۰

فاصله بین سهم هر یک از بخش های تحویل گیرنده سیمان نشان می دهد که ساختار توزیع سیمان در کشور، منطبق بر ساختار مصرف نمی باشد بلکه شبکه خرده فروشی سیمان در این ساختار حاکمیت دارد. این در حالی است که سیمان توزیع شده توسط بخش خرده فروشی، به بدترین شکل ممکن فرآوری می شود، زیرا سیمان دریافتی این بخش یا جهت تولید بتن های سازه ای غیراستاندارد و دستی در پای کار مصرف می شود یا وارد شبکه دلالی شده و در موارد مشابه به مصرف می رسد و بخش اندکی از این حجم سیمان دریافتی جهت کارهای بنایی در اختیار سازندگان بنا قرار می گیرد. ضرورت تغییر اساسی ساختار توزیع سیمان و انطباق آن با ساختار مصرف، مهم ترین نکته پیش روی بحث سیمان می باشد که نیازمند مطالعات مهندسی معکوس مراحل مصرف، توزیع و تولید سیمان می باشد.

محاسبات مرحله مصرف سیمان در بخش مسکن:

برابر محاسبه و برآوردهای صورت گرفته از مصرف سیمان در ساختمان های مختلف میانگین مصرف سیمان در بخش های مختلف برای ساختمان های با اسکلت فلزی، اسکلت بتنی و ساختمان های آجری محاسبه می شود:

با در نظر گرفتن ۶۰ کیلوگرم سیمان برای بخش سازه و ۷۵ کیلوگرم برای مصارف بنایی در ساخت هر مترمربع ساختمان متعارف، حداکثر سیمان مصرفی در بخش ساختمان که به دو صورت مصارف سازه ای و مصارف غیر سازه ای منظور می شود. برای ۷۰ میلیون مترمربع ساختمان سازی در سال به

شرح زیر محاسبه می‌شود:

برای بخش سازه

$$\text{تن } ۶۰ = ۴/۲۰۰/۰۰۰ \times ۷۰/۰۰۰/۰۰۰$$

برای بخش کارهای بنایی

$$\text{تن } ۵/۲۵۰/۰۰۰ = ۷۵ \times ۷۰/۰۰۰/۰۰۰$$

جمع کل:

$$\text{تن } ۹/۴۵۰/۰۰۰ = ۱۱۵ \times ۷۰/۰۰۰/۰۰۰$$

همانطوری که ملاحظه می‌شود نیاز سیمان بخش ساختمان در دو بخش سازه‌ای و غیر سازه‌ای کمتر از ۱۰ میلیون تن در سال می‌باشد، این در حالی‌است که از این میزان نیز، بیش از ۴/۲ میلیون تن در بخش سازه و تنها ۵/۲۵ میلیون تن سیمان برای بخش کارهای بنایی مورد نیاز است. لیکن در حال حاضر بیش از ۶۵ درصد از ۳۲ میلیون تن تولیدی کشور، (۲۱ میلیون تن) در قالب سهمیه‌های مردمی توسط مصالح‌فروشان توزیع می‌شود که به‌رغم ۴۰۰ درصد افزایش سیمان دریافتی نسبت به محل مصرف، این بازار همواره دچار بحران و آشفته‌گی می‌باشد. علت این امر جابه‌جایی سیمان از بخش‌های مختلف در کنار مصرف غلط در همه بخش‌ها می‌باشد. برای ساماندهی بازار مصرف سیمان در بخش ساختمان‌سازی لازم است مراحل زیر طی شود:

سیمان مورد نیاز بخش سازه‌ای در قالب سیمان سازه‌ای با رده‌های ۴۲/۵ و ۵۲/۵ در اختیار کارخانه‌های مجاز تولیدکننده بتن آماده که دارای گواهینامه استاندارد برای تولید بتن می‌باشند قرار داده شود. سیمان توزیعی برای پروژه‌های عمرانی بزرگ و دستگاه‌های دولتی نیز بایستی منطبق بر ساختار مصرف طبقه‌بندی شود. برای پروژه‌هایی از قبیل سدسازی که حجم قابل توجهی از سیمان این بخش را به خود اختصاص می‌دهد، بایستی سیمان‌های پوزولانی و ویژه و نیز برای سایر بخش‌های عمرانی که به صورت قطعات بتنی مورد استفاده می‌شود نیز از طریق کارخانه‌های تولیدکننده قطعات بتنی توزیع شود. بنابراین برای ورود به بحث سیمان ناگزیر از انتخاب روش زیر می‌باشیم.

۱- محاسبه سیمان مورد نیاز هر یک از بخش‌های سازه‌ای و غیر سازه‌ای و پروژه‌های مختلف عمرانی.

۲- انتخاب نوع سیمان و مشخصات فنی سیمان مورد نیاز برای هر بخش که براساس کاربردها و الزامات استاندارد مرحله مصرف و بهره‌برداری فرآورده سیمانی معین می‌شود.

۳- تحویل سیمان مورد نیاز هر بخش به‌سازمان‌های مصرف که قادر به فرآوری و ساخت صحیح فرآورده‌های سیمانی می‌باشند.

این مقاله خلاصه یک طرح تحقیقاتی با عنوان، «بررسی ساختار تولید، توزیع و مصرف سیمان» که توسط گروه کارشناسی مرکز تحقیقات ایران فریمکو تهیه شده است.

روزنامه همشهری

سالی ۵ ورزشگاه آزادی هدر می‌رود!

وقتی کارخانه‌های سیمان با تولید آلودگی فراوان محیطی و مصرف بالای انرژی باز هم تحمل می‌شوند، لابد محصول پر ارزشی تولید می‌کنند، محصولی که صنعت ساختمان را در دو قرن گذشته متحول کرده است. اما با وجود این، ظاهراً در تهران و شهرهای بزرگ ایران به هیچ وجه از این محصول با ارزش استفاده درستی نمی‌شود. «دانشمندان برای بتن عمری بیش از ۱۵۰ سال اعلام کرده‌اند. در حالی که براساس نتایج تحقیقاتی که دوسال پیش در شهرداری تهران انجام شد عمر جداول بتنی شهر تهران بین ۲ تا ۵ سال است. بنابراین از آنجا که سالانه سه میلیون عدد جدول بتنی در تهران مصرف می‌شود، همه ساله بیش از ۱۲۰ هزارتن در فرآیند تخریب جداول بتنی دور ریخته می‌شود. به این رقم باید ۶۰۰ هزار تن شن و ماسه مصرفی را هم اضافه کرد. این‌ها در حالی‌است که می‌توان با جایگزینی جداول ماشینی با دوام، که در حال حاضر در کشور نیز تولید می‌شود از دور ریختن این حجم از مصالح ساختمانی به راحتی جلوگیری کرد.» این ارقام و اعداد را مدیرعامل فعال‌ترین واحد صنعتی مرتبط با دانشگاه‌ها در همایش روز بتن ارائه کرد. او در ادامه به همین اطلاعات اکتفا نکرد و اعداد و ارقام تکان دهنده‌تری ارائه داد: «همه ساله بیش از ۵۰۰ هزار تن سیمان به علاوه ۲/۵ میلیون تن شن و ماسه، تنها به علت تولید غلط جداول بتنی شهرها از بین می‌رود.» و سپس نتیجه می‌گیرد: «با بتنی که در تخریب جداول کنار خیابان‌های کشور دور ریخته می‌شود می‌توان هر ساله ۵ ورزشگاه به‌اندازه ورزشگاه یکصد هزار نفری آزادی ساخت، بنابر این در صورتی که مصرف جداول ماشینی با دوام ۵۰ سال، که از ۲۰ سال پیش پیشنهاد شده بود مورد استقبال قرار می‌گرفت، تا امروز می‌توانستیم تنها در تهران ۱۰ ورزشگاه آزادی داشته باشیم. توضیحات کیهانی در حالی‌است که تحمیل هزینه‌های سنگین تولید غیراستاندارد بتن بر شهرداری‌ها حکایت دارد که چند ماه پیش معاون فنی و عمرانی شهرداری تهران هم از تحمل هزینه‌های گزاف تعویض جداول بتنی

خیابان‌ها توسط شهرداری تهران گفته بود. محصول با ارزش کارخانه‌های سیمان در حالی با بتن غیراستاندارد به هرز می‌رود که برای تولید هر تن سیمان، معادل ۱۲۶ لیتر سوخت فسیلی و ۳/۵ درصد از برق تولیدی کشور در کارخانه‌های سیمان مصرف می‌شود. به علاوه این‌ها، با تولید هر تن سیمان یک تن گاز کربن دار هم وارد محیط‌زیست می‌شود. تمام این‌ها باعث می‌شود که تولیدکننده برتر بتن در سخنانش به این نتیجه برسد که با واحدهای تولیدکننده بتن غیراستاندارد برخورد سختگیرانه‌تری صورت بگیرد: «تولید و مصرف بتن مشمول استاندارد اجباری است بدین معنا که از اول آبان ماه سال ۱۳۸۲ تمام واحدهای تولیدی بتن کشور باید پس از اخذ گواهینامه از موسسه استاندارد به تولید بتن اقدام کنند و تعطیلی بلافاصله واحدهای غیرمجاز از جمله تأکیدات قانون موسسه استاندارد و قانون تعزیرات حکومتی است. اما متأسفانه برخی مصلحت‌اندیشی‌ها باعث می‌شد تا برخی مسوولان به وظایف خود عمل نکنند.» این کارشناس بتن در نهایت از شهروندان هم درخواست کرد که به بتن استفاده شده در ساختمان خود بیشتر توجه کنند و از تولیدکننده گواهی استاندارد درخواست کنند.

روزنامه همشهری

تقدیر از دانشجویان المپیادی جای خالی مسوولان

من اگر بخواهم در ایران بمانم، خیلی خوش شانس باشم، پس از مدتی در یک کارخانه استخدام می‌شوم و نهایت، کارهای روزمره حالا دیگر عادی شده است. خبر تازه‌ای نیست. چندین سال است جوانان ایرانی در عرصه‌های مختلف در دنیا می‌درخشند. شاید به همین دلیل مسوولان دیگر آنان را جدی نمی‌گیرند. هرچند در دوره‌های پیش نیز اعلام خبر و تقدیر و تشکر از نخبگان جوان تنها نشانه وقع مسوولان به کسب افتخارات علمی بود. زود فراموش می‌کنیم که جوانان ما در رقابت با جوانان کشورهای مدعی علم و تکنولوژی پیروز از میدان برون می‌آیند.

یک مراسم تقدیر

حدود ۵۰ کیلومتر از تهران دور می‌شویم. جایی میان قزوین و کرج، جاده‌ای که نمی‌توان آن را به راحتی یافت و بالاخره کارخانه‌ای که منبع‌های بلند آن حکایت از عملکرد آن یعنی بتن‌سازی دارد. برنامه‌ای دو ساعته در اینجا، با احتساب زمان رفت و آمد، حتماً تمام ساعات روز را خواهد بلعید، چه رسد به آنکه این دو ساعت به ۴ ساعت تبدیل شود. قرار است در اینجا دانشجویان برنده المپیاد بتن‌سازی تقدیر شوند. این تنها جمله‌ای است که برای دعوت خبرنگاران به آنان گفته شده. از سالن آمفی تئاتر یا کنفرانس، خبری نیست. مدعوین هم به همان خبرنگاران خلاصه می‌شوند. ۵ جوان دانشجوی موفق شده‌اند، در مسابقات علمی انجمن بتن آمریکا ACI مقام اول را کسب کنند. آنان مقاوم‌ترین و سبک‌ترین بتن را بین شرکت‌کنندگان ساخته‌اند. مراسم تقدیر ساده است. تقدیم لوح یادبود و پاکتی که احتمالاً حاوی جایزه‌ای نقدی است، در حضور مدیرعامل و مدیر تحقیقات کارخانه‌ایران فریمکو و چند خبرنگار، در حیاط کارخانه. بهاره عبداللهی، مهدی بخشی، ابوذر بنکدار، مهرداد جهانگیر و حامد یزدانی ۵ دانشجوی دانشگاه تهران به ترتیب می‌آیند و لوح‌ها و پاکت‌هایشان را می‌گیرند. تنها سوالی کافی است تا سر درد دلشان باز شود، هرچند حرف کشیدن از برخی از آنان ساده هم نیست. وقتی از ۲ سال و نیم فعالیت مداوم بر روی پروژه خود می‌گویند، چشمانشان می‌درخشد. برای آنان یادآوری روزهای سخت کار و تجربه موفقیت در قلب آمریکا شیرین‌تر از آن است که تنها با کلام توضیح دهند. شاید به همین خاطر بنکدار سر میز ناهار، آلبوم عکس‌های سفرشان را رو می‌کند و بهاره که میان دو خبرنگار محاصره شده، درباره یکی یکی آنها می‌گوید. «این کاریناست.» به دختری اشاره می‌کند که در عکس کنار او ایستاده و حضور این دو دختر در میان بیش از ۱۵ پسر دانشجوی حداقل برای خبرنگاران مونث غرور آفرین است. «او عضو تیم دانشگاه مکزیک بود.» و بقیه عکس‌ها شاید جذاب‌ترین نکته آن همین حضور بهاره به عنوان دختر جوان و موفق تیم ایرانی باشد. اما او خود آنقدرها هم کارش را مهم نمی‌داند. «این کار بیشتر از هر چیز به عنوان یک کار دانشجویی برایم مهم بود.»

یک دختر مهندس

رشته عمران و به ویژه‌سازه و بحث بتن چهره‌ای مردانه در میان عامه است. این چیزی است که حتی بهاره نیز آن را احساس می‌کند. این باور عمومی وقتی واقعی‌تر به نظر می‌رسد که در می‌یابیم در میان تمام شرکت‌کنندگان از اقصای نقاط جهان در مسابقه انجمن بتن آمریکا، تنها یکی دو تا از دانشجویها دختر بودند. بهاره سعی می‌کند، تفاوت شغلی به خاطر جنسیت را انکار کند. «نه! در به دست آوردن شغل خیلی فرق بین دختر و پسر نیست. من فکر نمی‌کنم موقعیت‌های شغلی ام

به خاطر دختر بودنم، کمتر شود.» هرچند او نیز اعتقاد دارد مشاغل مدیریتی بیشتر به مردها واگذار می‌شود، صرف نظر از بررسی میزان توانایی. اما حکایت رفتن برای زن و مرد دو سوژه جداگانه است. «من به خاطر اینکه دخترم، نمی‌توانم به راحتی در مورد رفتن تصمیم بگیرم. شرایط در مورد من فرق می‌کند. یک دختر نمی‌تواند بدون خانواده اش در خارج از کشور زندگی کند.» این را بهاره می‌گوید. او حتی ادامه تحصیل را هم بسته به شرایط پیش روی خود می‌داند.

برزخ میان رفتن و ماندن

سوالات نخست به سرعت پاسخ داده می‌شود. «هرکدام چند سال دارید و ورودی چه سالی هستید؟» «جواب این سوال مشترک است. ما ورودی سال ۷۸ هستیم و ۲۳ ساله.» اما در سوالات بعدی است که نظرات متفاوت آنان بروز می‌کند. چندین سال است که جوانان ایرانی در المپیادهای علمی متفاوت صاحب مقام می‌شوند. اما بعدها نمی‌توان نشانی از بیشتر آنان در کشور جست و اگر کمی اهل جست و جو باشید، رد اغلب آنان در کشورهای توسعه‌یافته به چشم می‌خورد. پدیده فرار مغزها که از فرط گفتن و شنیدن درباره اش هیچ گوشی شنوای آن نیست با این حال هنوز برنامه‌ای برای محو این پدیده تدوین نشده. گویا همه به این سرنوشت مقدر تن داده‌اند. «حق این جوان‌هاست که انتخاب کنند.» این را یکی از خبرنگاران می‌گوید. شما هم وقتی از بی‌مهری‌های پس از فارغ التحصیلی از دانشگاه بشنوید، شاید این حق را به نخبگان جوان بدهید. «من خیلی دلم می‌خواهد بمانم. برای ما هیچ کجا بهتر از ایران نیست. اما تنها زندگی آرام و کنار خانواده و هم‌وطنان عامل تصمیم‌گیری برای ماندن و رفتن نیست. دانشگاه‌های ما را ببینید، به دبیرستان بیشتر شبیه است. کارشان شده، تبدیل دیپلمه بیکار به لیسانس یا فوق لیسانس بیکار. مثلاً ما بتن الیافی ساخته‌ایم. قابلیت ساخت بتن مقاوم‌تر و بهتر را هم داریم. اما آیا کسی است که بیايد و از ما این را بخرد؟ هر ساله تعداد زیادی پل و بناهای اینچنینی ساخته می‌شود. برای کدام یک از این‌سازه‌ها تحقیقات مصالح انجام شده؟ در کدامیک بتن‌های جدید و قابل انعطاف استفاده شده است؟ من اگر بخواهم در ایران بمانم، خیلی خوش شانس باشم، پس از مدتی در یک کارخانه استخدام می‌شوم و نهایت، کارهای روزمره. بخشی با حرارت سخن می‌گوید. حتی در مدت دو سال کار تحقیقاتی، اگر یک نفر پیدا می‌شد و از ما بتن الیافی می‌خواست، جشن می‌گرفتیم. اما جهانگیر می‌خواهد بماند. او کار پیدا کردن در ایران را نیازمند نوعی جریده می‌داند. کسی در ایران کار پیدا می‌کند، که هم به لحاظ علمی‌پر است و هم به لحاظ عملی. معلوم است که ساده نیست. بعضی از دانشجویها فقط بلد هستند درس بخوانند. جهانگیر خود از آن نمونه دانشجویهای جوهر دار است که توانسته در دوره دانشجویی به استخدام شرکت فریمکو هم درآید. قوانینی که به سرعت تغییر می‌کند پیدا کردن و

دوراهی ماندن و رفتن تنها دغدغه این جوانان نیست، قوانین و بخش نامه‌هایی که تغییر می‌کند آنان را بلا تکلیف گذارده، براساس بخش نامه‌های وزارت علوم دانشجویان حایز رتبه‌های بین‌المللی (از اول تا سوم) بدون کنکور در دوره فوق لیسانس پذیرفته می‌شوند. این مسابقه چندین دوره در ایران برنده داشته است. اما این بار مسوولان وزارت علوم گفته‌اند، باید صلاحیت این مسابقه به تایید برسد. این را یزدانی می‌گوید.

ایرانی‌ها اول و دوم

شیرینی این پیروزی وقتی بیشتر می‌شود که مطلع می‌شویم مقام دوم این مسابقات را نیز تیمی ایرانی یعنی دانشگاه خواجه نصیر ربوده است. از سویی دو عضو تیم دانشگاه تهران نیز پیش از این در دوره مسابقات مقاله همین انجمن ACI مقام‌هایی کسب کرده‌اند، یزدانی رتبه اول و بنکدار رتبه دوم.

تیم دانشگاه تهران توانسته با کمک‌های مادی وزیر اقتصاد، وزارت نفت، و شرکت‌های بخش خصوصی از جمله شرکت ایران فریمکو هزینه‌های سفر خود به آمریکا و پیش از آن به آلمان را تامین کند.

استفاده از بتن نامرغوب نیاز به فرهنگ‌سازی دارد!

دانشجویان با آنکه به خاطر کمک‌های دانشگاه و دولت برای شرکت در این مسابقات خوشحالند، اما گلایه‌های آنان نیز بیشمار است. اما اندازه گلایه‌های آنان در مقابل مسوولان ایران فریمکو به حساب نمی‌آید. مهندس علی اصغر کیهانی، مدیرعامل این شرکت پیش از دانشجویان سخن گفتن از مشکلات‌سازه و مصالح را آغاز می‌کند. شهرداری اعلام کرده سالانه ده میلیارد تومان دورریز جدول داریم براساس آمار آنان، استفاده از بتن مقاوم ماشینی ۸۶۰۰ میلیارد تومان به نفع شهرداری است با این حال بازهم بتن دست‌ساز را ترجیح می‌دهند. معضل نبود فرهنگ مناسب به بخش بتن هم سرایت کرده است. به اعتقاد مهندس خطیبی، مسوول مرکز تحقیقاتی این شرکت هم معضل یکی از دلایل اصلی، نبود رغبت به استفاده از بتن ماشینی است حتی در بهترین نقطه تهران و توسط پولدارترین تهرانی هم موقع خرید خانه سوال نمی‌شود که مصالح این ساختمان و به‌خصوص بتن‌آن از چه نوعی است و چه مقاومتی دارد. در حالی که بتن مقاوم و به ویژه انعطاف پذیر، خسارت زلزله را به حداقل می‌رساند. ما هنوز با این فرهنگ که صبح زلزله بیايد و یک ساعت بعد همه طبق معمول سرکارهای خود حاضر باشند، بسیار فاصله داریم. جالب است بدانید پولدارترین فرد بم زیر آوار جان باخت. خطیبی ادامه می‌دهد: «فرهنگ‌سازی خیلی مهم است. تا وقتی بتن‌سازی، سر ساختمان به دست بک عمه سپرده می‌شود، نمی‌توان انتظار مقاوم شدن

ساختمان‌ها را داشت. تغییرات در نوع مصالح و ارتقای کیفیت آنها باید از تقاضا و بازار مصرف آغاز شود. «کیهانی از ابتکار سازمان بازرسی مبنی بر ملزم کردن تولیدکنندگان به تولید بتن استاندارد استقبال می‌کند. اما حتی این قانون نیز به تنهایی نمی‌تواند، مافیای حاکم بر بتن و جدول را از بین ببرد. کدام پیمانکاری است که راضی باشد، با صرف بتن‌های ماشینی و مقاوم، استهلاک جدول سال بعد را به صفر برساند و در نتیجه بخشی از کارآیی خود را از دست بدهد. گذشته از این با همه هشدارهایی که درباره زلزله داده می‌شود و با وجود فاجعه‌ای که همین چند ماه قبل اتفاق افتاد، هنوز هم ذهن جمعی جامعه وقوع زلزله را باور ندارد و به تبع آن اقدامات زیربنایی برای کاهش خسارات را. کیهانی می‌گوید: «۹۰ درصد بتن‌هایی که به روش سنتی ساخته می‌شود زیر استاندارد است. ما توان تولید مصالح استاندارد را داریم، اما کو تقاضا؟ ماحتی ۲۰ درصد ظرفیتمان سفارش نداریم و سفارش برای بتن الیافی تنها چند مورد محدود.» در بتن الیافی با تزریق الیاف فولادی در بتن به مقاومت آن افزوده می‌شود. از این گذشته فولاد به دلیل قابلیت انعطاف بالا از ترک‌های ناشی از یخ‌زدگی در بتن جلوگیری می‌کند. این نوع بتن به دلیل این خصوصیات برای سازه‌های چون پل‌های هوایی بسیار مناسب است. آن هم در شهر زلزله‌خیزی مانند تهران.

ذهن فراموشکار

حیات شرکت را ترک می‌کنیم. دانستن توانایی‌های ایرانی‌ها، هر چند به کار هم نیاید، ذهن را آنقدر به خود مشغول می‌کند که دوری راه فراموش شود و استرس زود رسیدن. اما اکنون دغدغه دیگری جایگزین شده، جوانانی که با دنیای آرمانی خود تلاش می‌کنند، موفق می‌شوند و به سرعت نادیده گرفته می‌شوند.

روزنامه ابرار اقتصادی و روزنامه شرق

تغییر الگوی مصرف تنها راه حل مشکل سیمان

سیمان، مهم‌ترین محصول ساختمانی است که نقش اساسی در کلیه فعالیت‌های عمرانی دارد. از ابتدای اختراع سیمان پرتلند تا به امروز، مطالعات فراوانی درباره قابلیت‌ها، توانمندی‌ها و ضعف‌های این ماده ساختمانی انجام گرفته است به نحوی که پس از فولاد، بیشترین تحقیق و پژوهش در بین مصالح ساختمانی درباره سیمان و بتن بوده است. از نظر سرانه مصرف نیز، پس از آب بیشترین مصرف سرانه را در بین مصالح ساختمانی دارد به نحوی که در سال ۲۰۰۲ سرانه مصرف جهانی بتن به یک مترمکعب بتن برای هر نفر رسید. مهم‌ترین نکته درباره سیمان و بتن، موضوع چگونگی تولید و مصرف آن است که هدف نهایی همه پژوهش‌ها بوده است. به گفته پروفیسور نویل، بتن بد ترکیبی است از سنگدانه، سیمان، آب و بتن خوب نیز، ترکیبی است از سنگدانه، سیمان و آب و تفاوت بتن خوب و بد دانشی است که در ساخت بتن خوب به کار رفته است به بیان دیگر بتن خوب ترکیبی است از سنگدانه، سیمان و آب و دانش فنی. از ابتدای ورود سیمان به کشور ما، موضوع دانش فنی مصرف سیمان نیز در قالب دانشی آکادمیک وارد کشور ما شد اما فاصله بین مصرف‌کنندگان و صاحبان این دانش همواره خالی بوده است. هر چند کتاب‌ها و آیین‌نامه‌ها و استانداردهای مختلفی برای مرحله مصرف سیمان تدوین شده اما کمتر مورد توجه قرار گرفته است. کیفیت پایین بتن و فرآورده‌های بتنی کشور ما و تخریب‌های زود هنگام و مقاومت‌های پایین بتن‌های تولیدی نیز، گویای این امر است. آنچه که باعث تخریب و افت کیفیت سازه‌ها و قطعات بتنی در کشور ما می‌شود، فقدان دانش فنی است که فقط در حد دانشگاه‌ها تدوین شده و به‌صورت سازمان یافته وارد حوزه عمل نشده است. کشورهای توسعه‌یافته به خاطر دلایل متعددی مصرف صحیح سیمان را از یکصد سال گذشته جدی گرفته و در دهه‌های اخیر بر جدیت خود افزوده‌اند که اهم این دلایل به شرح زیر بوده است:

۱- در فرآیند تولید هر تن سیمان، یک تن گاز کربن دار وارد محیط زیست شده و بیش از ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی و ۱۰۰ کیلو وات ساعت برق مصرف می شود. همچنین بیش از ۱/۵ تن از مواد معدنی کشور از بین می رود. بنابراین حداکثر بهره‌وری از سیمان موضوع اصلی تحقیقات دهه‌های اخیر بوده است.

۲- یافته‌های دانشمندان نشان می‌دهد که در صورت رعایت استانداردهای مرحله مصرف سیمان، سازه‌ها و قطعات بتنی عمر بیشتری کسب می‌کنند و کم توجهی به فرآیندهای مصرف صحیح سیمان، عمر سازه‌ها و قطعات بتنی را به شدت کاهش می‌دهد. در یک نمونه بسیار مشخص، با مقدار معینی سیمان و سنگدانه و اندکی دانش می‌توان جداولی تولید کرد که بیش از ۱۰۰ سال دوام داشته باشند ولی با همان میزان مصالح و بدون دانش جداولی که ساخته می‌شوند، عمر مفیدی کمتر از صفر تا ۵ سال پیدا می‌کند فقط در فرآیندهای تعویض‌های مکرر جداول بتنی خیابان‌های کشور ما همه ساله بیش از ۸۰۰/۰۰۰ تن سیمان و بیش از ۶ میلیون تن انواع سنگدانه‌های معدنی به نخاله تبدیل می‌شوند و خسارات ۱۰۰ میلیاردی به شهرداری تحمیل می‌شود. حال آنکه جداول ماشین‌ها که با رعایت استانداردهای مربوطه ساخته می‌شود، عمر مفیدی بیش از ۱۰۰ سال می‌تواند داشته باشند.

۳- نا آشنایی به چگونگی مصرف سیمان، باعث کاهش طول عمر ساختمان‌ها نیز می‌شود. عمر مفید ساختمان در کشور ما کمتر از ۳۵ سال است حال آنکه این زمان در کشورهای توسعه یافته به بیش از ۱۰۰ سال می‌رسد. فقدان دانش فنی در مرحله ساخت در کنار کاهش عمر مفید باعث افزایش مصرف سیمان نیز شده است به نحوی که در اغلب فرآورده‌های سیمانی، با تصور اینکه افزایش عیار سیمان باعث ارتقای کیفیت سازه یا قطعه بتنی می‌شود، به عیار سیمان ملات می‌افزایند حال آنکه افزایش مقاومت و دوام بتن نتیجه یک طرح اختلاط مناسب است که اغلب عیار سیمان به تنهایی نقش اساسی در این باره ندارد. چه بسیار جداول بتنی که با عیار ۴۰۰ کیلوگرم سیمان در مترمکعب ولی بدون توجه به فاکتور نسبت آب به سیمان (W/C) در شهرداری‌ها عمری کمتر از صفر سال پیدا کرده‌اند و این در حالی است که جداول ماشین‌ها با طرح اختلاط و نسبت آب به سیمان پایین، با عیاری کمتر از این میزان ۲۰ سال دوام داشته‌اند و هنوز صحیح و سالم هستند.

۴- با تغییر ترکیبات شیمیایی سیمان شاهد ویژگی‌ها و قابلیت‌های مختلفی در مرحله مصرف سیمان هستیم. برای هر فرآورده بتنی از سد، تونل و پل و ستون و قطعه بتنی تا ملات بنایی در صورت طراحی و مصرف سیمان ویژه آن‌سازه بتنی نتیجه بهتری می‌توان گرفت، بنابراین ایجاد تنوع در سیمان با هدف کسب قابلیت‌های بهتر در مرحله مصرف نکته اساسی در بحث سیمان و بتن است. برای بخش‌های سازه‌ای و شرایط اقلیمی مختلف، سیمان‌های سازه‌ای متناسب با شرایط کاری و برای

قطعات بتنی در معرض حمله سولفات‌ها و یون‌های فعال سیمان ویژه مقاوم در این شرایط و برای بتن‌ریزی‌های حجیم سدها بتن‌های ویژه و برای کارهای بنایی و سیمان‌های مخصوص بنایی در کنار کاستن از حجم سیمان مصرفی، باعث ارتقای کیفیت محصول نهایی می‌شود.

۵- برای هر نوع مصرف سیمان، نیازمند ماشین‌آلات و نیروهای متخصص هستیم بنابراین ضروری است که سیمان در اختیار کسانی که قابلیت و توانمندی ماشین‌آلات و مجوزهای مصرف صحیح سیمان را دارند قرار داده شود. در کشورهای توسعه یافته، بخش قابل توجهی از سیمان توسط کارخانه‌های تولید بتن آماده و قطعات بتنی که امکانات و توانمندی مصرف صحیح را دارند مصرف می‌شود و این در حالی است که در کشور ما بخش عظیمی از سیمان توسط افراد فاقد مهارت و ماشین‌آلات و در قالب سهمیه مردمی در پای کار فرآوری و مصرف می‌شود. ضرورت تغییر این روند، تنها راه ساماندهی سیمان است که این گزارش ابعاد مختلف این بحث را کالبد شکافی کرده است.

۶- کشور ما از نظر تولید کمی سیمان وضعیت مناسبی دارد لیکن ساختار غلط مصرف باعث بحران‌های فصلی و دایمی در بحث سیمان شده است و تا الگوی مصرف سیمان تغییر نکند هیچ‌گونه امیدی به حل مشکل سیمان نیست.

روزنامه اقتصاد پویا

توزیع سیمان در بورس نیازمند آیین‌نامه اجرایی است

مصوبه اخیر هیات دولت درباره ورود سیمان به بورس فلزات و عرضه این محصول در ساختار جدید، دومین اقدام دولت در یک ماه گذشته پیرامون سیمان بوده است که به نظر می‌رسد هر دو اقدام صورت گرفته فاقد پشتوانه کارشناسی است چرا که این تصمیم حداقل با بخشی از قوانین مصوب کشور در تناقض است. نکته فراموش شده دایمی در بحث سیمان، تغییر الگوی مصرف و

ارائه الگویی مبتنی بر واقعیت‌های جامعه و نظام ساخت‌وساز و ایمن‌سازی و مقاوم‌سازی و رعایت استانداردهای تولید و مصرف سیمان است که در این مرحله نیز نه تنها به فراموشی سپرده شده است بلکه در پاره‌ای از موارد به ترویج مصرف غلط سیمان و تولید فرآورده‌های سیمانی غیراستاندارد نیز منجر خواهد شد. آنچه که از صحبت‌های منتهی به این تصمیم دولت بر می‌آید، تصمیم اتخاذ شده بی‌تاثیر از شرایط حاکم بر وضعیت بورس نبوده و دولت با هدف خارج کردن بورس از شرایط به‌وجود آمده این تصمیم را گرفته است چرا که برابر آمارهای ارائه شده، بیش از ۲۵ درصد ارزش سهام بورس کشور را شرکت‌های سیمانی تشکیل می‌دهند و با ورود توزیع سیمان به بورس فلزات (معنی دیگر این اقدام گران شدن قیمت داخلی سیمان تا مرز ۵۲ دلار) با هدف رونق بخشیدن به بورس و خروج آن از وضعیت موجود است، تصمیمی که شاید در کوتاه مدت به صورت مسکن عمل کند، اما آثار زیانباری را در سال‌های بعد از خود بروز خواهد داد. برابر اظهارات اغلب مدیران و نمایندگان شرکت‌های تولیدکننده سیمان، نرخ دولتی سیمان، سدی در برابر سرمایه‌گذاری‌های جدید این صنعت شده است و در صورت آزادسازی نرخ سیمان سرمایه‌گذاری‌های جدید در این صنعت اتفاق می‌افتد و کشور نه تنها از نظر تامین سیمان داخلی به خود کفایی می‌رسد بلکه به‌عنوان صادرکننده عمده سیمان جهان و منطقه نیز در می‌آید. این خلاصه همه آن چیزی است که طرفداران آزادسازی قیمت سیمان هر روز در صداها قالب متنوع و متفاوت به مسوولان دولتی دیکته می‌کنند و تا به امروز نیز در پیشبرد اهداف خود موفق بوده‌اند، زیرا فضای گفت‌وگو در بحث سیمان را آنچنان گرفتار این چند جمله کرده‌اند که مجالی برای طرح و شنیدن صحبت‌های دیگر نیست. اینکه:

۱- در فرآیند تولید هر تن سیمان، یک تن گاز کربن دار وارد محیط‌زیست می‌شود و بیش از ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی مصرف می‌شود و اگر قیمت تمام شده داخلی سیمان به‌رغم هزینه‌های بسیار هنگفت ترانزیت این کالا، ارزش صادرات برای آن باقی گذاشته، به خاطر سوبسیدهای انرژی است که در اختیار تولیدکنندگان سیمان قرار گرفته و اگر برای محیط‌زیست نیز، در این معادلات حسابی ویژه باز کنیم آن وقت مشخص می‌شود که با صادرات هر تن سیمان، به قیمت ۵۱ دلار جامعه ما چه هزینه‌ای پرداخت می‌کند تا تعدادی سهامدار مستقیم و غیرمستقیم در سیمان، در قالب صادرات سیمان به نوعی از رانت پنهان نفتی بهره مند باشند.

۲- سیمان یک کالای صنعتی است که به‌عنوان ماده اولیه در فعالیت‌های ساختمانی ظاهر می‌شود و برای بهره‌وری مناسب از این ماده نیازمند دانش فنی، ماشین‌آلات و نیروی انسانی متخصص هستیم و چنانچه مجموعه این عوامل فراهم نباشد، محصول به‌دست آمده از سیمان چه در قالب بتن فونداسیون و ستون و سقف و چه در قالب قطعات بتنی نه تنها بازدهی مناسب

را نخواهد داشت بلکه خسارات هنگفتی را نیز به جامعه تحمیل خواهد کرد. اینکه فقط در فرآیند تعویض‌های جداول بتنی خیابان‌ها، به‌عنوان ساده‌ترین قطعه بتنی به خاطر عدم رعایت استانداردهای ساخت بتن با دوام، هر سال به گفته مدیران وزارت کشور بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان به اقتصاد شهرداری‌ها ضرر وارد می‌شود و بیش از ۸۰۰ هزار تن سیمان همه ساله به نخاله ساختمانی تبدیل می‌شود یا بتن‌های غیراستانداردی که به وسیله کارگران غیرماهر در پای کار یا در کارگاه‌های غیراستاندارد ساخته می‌شود که در این سال‌ها چه فاجعه‌ای اتفاق افتاده و می‌افتد که از دید مسوولان و مردم پنهان مانده است.

۳- اینکه برابر آمار بانک جهانی بیش از ۲۵ درصد درآمد سرانه ملی ایران در بخش مسکن سرمایه‌گذاری می‌شود و متوسط عمر مفید ساختمان در کشور ما کمتر از ۴۰ سال است و در صورت رعایت استانداردهای ساخت‌وساز این عمر مفید به راحتی تا ۱۰۰ سال ارتقاء می‌یابد.

این سه مورد تنها گوشه‌های کوچکی از نکاتی است که هرگونه تصمیم‌گیری برای نظام تولید، توزیع و مصرف سیمان نمی‌تواند بی‌توجه به این مسایل باشد و چنانچه هر تصمیمی برای سیمان گرفته شود بایستی پاسخ مناسبی به سوالات فوق داشته باشد. آزادسازی قیمت سیمان و عرضه آن در بورس فلزات، نیازمند آیین‌نامه اجرایی کاملی است که بتواند مصرف صحیح سیمان را نیز تضمین کند و عرضه سیمان در بورس فلزات بدون ضابطه‌هایی که مصرف صحیح سیمان را به دنبال داشته باشد، نه تنها مشکلات پیرامون توزیع و مصرف سیمان را برطرف نخواهد کرد بلکه باعث شکل‌گیری شرایطی خواهد بود که کل دوام و پایداری ساختمان‌های کشور را تهدید می‌کند. تصمیم اخیر هیات دولت، دومین تصمیم در یک ماه گذشته درباره سیمان است که متأسفانه همه ابعاد بحث سیمان را در بر نگرفته است. مشکلات سیمان، ریشه در ساختار مصرف غلط سیمان دارد ولی دولت برای ورود به بحث سیمان از زاویه قیمت سیمان وارد شده است، اشکالاتی که بر طرح جامع سیمان وارد بود و در همان موقع مطرح شد، به قوت خود باقی است، هر چند مسوولان بعد از ۲ سال به اشتباه بودن نوع نگاه به سیمان در طرح جامع سیمان اعتراف کردند ولی اشتباه مضاعفی که در مصوبه اخیر هیات دولت صورت گرفته، در کنار فراموش کردن موضوع مصرف صحیح سیمان، مشکلات حاکم بر وضعیت بورس کشور است و به نظر می‌رسد مصوبه اخیر هیات دولت بیش از آنکه به فکر پیدا کردن راه‌حلی برای مشکل توزیع سیمان باشد، به دنبال ایجاد شوک مثبت بر بورس بوده است، چرا که بیش از ۲۵ درصد سهام بورس اوراق بهادار متعلق به شرکت‌های سیمانی می‌باشد و به خاطر آشفتگی بازار بورس و رکود حاکم بر این بازار، تصور شده است که در صورت آزادسازی قیمت سیمان شاهد رشد سهام شرکت‌های سیمانی و تبع آن رونق نسبی در

بورس خواهیم بود، حال آنکه وضعیت به وجود آمده در بورس دلایل متعددی دارد که عرضه سیمان به نرخ تعادلی یا آزاد، در دل این دلایل به چشم نمی آید، بنابراین به نظر می رسد که این مسکن، حداکثر تا یک ماه کاربرد داشته باشد و مشکلات بورس پس از آن مجدداً خود را نشان خواهد داد. شرکت های تولیدکننده سیمان در بین شرکت های حاضر در بورس اوراق بهادار، سود بهتری را با همین وضعیت فعلی کسب می کنند و کسانی که معتقدند تنها راه حل مشکلات صنعت سیمان، بالا بردن قیمت سیمان است نگاه مقطعی به این صنعت دارند، چرا که در صورت ورود ایران به پیمان WTO که پیوستن به پیمان کیوتو از پیش شرط های آن است، قیمت تمام شده سیمان با در نظر گرفتن حمایت های ناشی از تامین سوخت سوبسیددار و الزام به رعایت مسایل زیست محیطی ناشی از آلودگی های تولید سیمان، کل فعالیت این کارخانه های را با بحران مواجه خواهد کرد، بنابراین لازم است کسانی که ادعای صادرات سیمان ایران در سال های آینده را دارند، به این مسایل نیز توجه کنند که سیمان را با چه قیمتی تولید و با چه قیمتی صادر خواهند کرد. درباره عرضه سیمان در بورس فلزات چون سیمان یک کالای صنعتی است که به عنوان مواد اولیه برای فعالیت های ساختمانی کاربرد دارد و از تاریخ ۸۱/۸/۱ هرگونه تولید و مصرف بتن مشمول مقررات استاندارد اجباری است و در مورد کالاهای مشمول مقررات استاندارد اجباری، تحویل هرگونه مواد اولیه به واحدهای فاقد گواهی نامه استاندارد ممنوع است بنابراین بایستی مشخص شود که آیا به هنگام عرضه سیمان در بورس فلزات به این نکته توجه خواهد شد یا خیر و در صورت بی توجهی به این مسئله در کنار مجرمانه بودن عرضه سیمان در بورس فلزات، شاهد رواج بتن های دست ساز و غیراستاندارد در کشور خواهیم بود. بنابراین لازم است که آیین نامه اجرایی عرضه سیمان در بورس فلزات به نحوی طراحی و تنظیم شود که به این دغدغه اساسی مردم نیز پاسخ داده شود، زیرا چنانچه با هر حجم از نیاز هر روش مصرف برای عموم آزاد باشد، در آن صورت آشفتگی وسیعی در مصرف سیمان به وجود خواهد آمد که به مصرف بتن های غیراستاندارد منجر خواهد شد، هر چند برابر قانون تعزیرات حکومتی و قانون تاسیس موسسه استاندارد تحویل هرگونه مواد اولیه به واحدهای فاقد گواهی نامه استاندارد برای محصولات که مشمول مقررات استاندارد اجباری می باشند، ممنوع می باشد و اینکه سازمان بورس فلزات چگونه می خواهد به این قانون عمل کند، مهم ترین مسئله پیش روی عرضه سیمان در بورس فلزات می باشد. درباره مصرف بخش بنایی سیمان نیز، مصارف این بخش سیمان، فاقد توانمندی های لازم برای مصرف صحیح سیمان است که نیازمند تعریف و اجرای مناسبات لازم برای مصرف صحیح سیمان می باشیم و از همه مهم تر نیازهای این بخش از کالاهای ساختمانی در حجمی نیست که مردم عادی بتوانند از بورس فلزات ۴-۵ کیسه سیمان

خرید کنند، بنابراین ناگزیر از تهیه این بخش از نیاز خود از توزیع کنندگان مصالح ساختمانی هستند و ساختار فعلی توزیع مصالح ساختمانی در بخش سیمان خود مروج بازار سیاه برای سیمان بوده است، بر همین اساس مردم نباید تصورکننده قیمت های جزئی فروشی سیمان متناسب با قیمت این کالا در تالارهای بورس فلزات باشد و در این بخش نیز، شاهد تکرار اتفاقات گذشته خواهیم بود و توزیع کنندگان سیمان در مقیاس های کوچک تر با بهانه های مختلفی بازار جزئی فروشی این محصول را همچنان در فصل های کاری آشفته خواهند کرد. آمارهای رسمی منتشره از سوی وزارت بازرگانی درباره توزیع سیمان توسط واحدهای توزیع کننده مصالح ساختمانی در سال ۸۳ نشان می دهد در این سال از مجموع ۲۹/۸ میلیون تن سیمان خاکستری توزیع شده، ۶۱ درصد تحت عنوان توزیع مردمی به وسیله توزیع کنندگان مصالح ساختمانی توزیع شده است که برابر ۱۸/۲ میلیون تن سیمان در اختیار مصالح فروشان قرار گرفته و با توجه به مکانیزم عرضه این سیمان (به ازای هر مترمربع زیر بنا: ۱۰۰ کیلوگرم) بایستی ۱۸۲ میلیون مترمربع ساختمان سازی با این حجم از توزیع سیمان صورت می گرفت، حال آنکه این رقم برابر آمارهای وزارت مسکن، کمتر از ۶۵ میلیون مترمربع بوده است بنابراین حجم سیمان تحویل شده به گروه توزیع کنندگان مصالح ساختمانی، بیش از ۲/۵ برابر حجم سیمان مورد نیاز جامعه در این گروه بوده است، این در حالی است که به رغم در اختیار گرفتن این حجم از سیمان، همواره در این بخش شاهد اعتراض های مردمی برای تامین بموقع سیمان بوده ایم. بنابراین ناگفته پیداست که سازمان فعلی توزیع سیمان از مرحله تحویل از کارخانه تا توزیع بین مردم دارای اشکالاتی است و مادامیکه این اشکالات برطرف نشود این داستان همچنان ادامه خواهد داشت، بنابراین برای ورود به اصلاح ساختار نظام توزیع سیمان ابتدا بایستی مشخص شود که ۱۸/۲ میلیون تن سیمان تحویلی به مصالح فروشان با چه مکانیزمی و بین چه کسانی و چگونه توزیع شده است و تا پاسخ این سوالات را پیدا نکنیم توزیع سیمان در بورس فلزات، اتفاقاً دست شبکه دولتی کشور را برای هرگونه بازی در بازار این کالا باز خواهد گذاشت. اشکالات نظام کلان توزیع سیمان اگر چه باعث شکل گیری شبکه دولتی در بخش سیمان بوده، اما این شبکه دولتی بیشتر در شبکه توزیع خرده فروشی تنفس می کند و تصمیم اخیر نیز هیچ گونه امکان کنترل این شبکه را ندارد بنابراین عرضه سیمان در بورس فلزات قبل از آنکه آیین نامه اجرایی کاملی برای کنترل فرآیندهای مصرف سیمان تدوین نشود، نه تنها مشکل سال های اخیر را برطرف نخواهد کرد بلکه این مشکل را تشدید خواهد کرد، زیرا این بار شبکه دولتی سیمان به راحتی و با هر حجمی از خرید، سیمان تهیه خواهد کرد و با ایجاد فضای روانی در فصل کاری که عرضه سیمان توسط کارخانه های پاسخ گوی تقاضای بازار نیست، این شبکه فعالیت خواهد کرد. عرضه سیمان در بازار بورس روش

پسندیده‌ای است به شرطی که ساختار مصرف سیمان نیز اصلاح شده باشد و در شرایطی که به‌رغم اجباری بودن تولید و مصرف بتن استاندارد کنترل کاملی برای مرحله ساخت و مصرف بتن صورت نمی‌گیرد و همه روزه شاهد تولید بتن‌های سازه‌ای دستی و غیراستاندارد هستیم، با توزیع سیمان در بورس به ترویج این روش مصرف سیمان کمک خواهیم کرد زیرا چنانچه کنترل‌های کافی در مرحله مصرف بتن صورت نگیرد، اغلب تولیدکنندگان مسکن و فعالان در ساخت‌وساز به سمت تولید بتن‌های دستی متمایل خواهند شد. برای فروش سیمان به واحدهای بتن غیراستاندارد بایستی محدودیتی تعریف شود که این واحدها نتوانند از بورس سیمان خریداری کنند و از طرفی سیمان عرضه شده در بورس برای کارهای بنایی نیز، بایستی دارای مشخصاتی باشد که امکان تبدیل آن به بتن سازه‌ای میسر نباشد در غیر این صورت روش در پیش گرفته شده، نه تنها گرهی را نخواهد گشود که زمینه‌ساز بسیاری از ناهنجاری‌های مصرف سیمان نیز خواهد شد.

مناسب‌ترین روش توزیع سیمان توزیع فرآورده‌های سیمانی از قبیل بتن استاندارد، قطعات بتنی و ملات بنایی آماده به جای سیمان است که در کشورهای توسعه‌یافته نیز نتایج مثبتی داشته، زیرا در این روش توزیع، ضمن حداکثر بهره‌وری لازم از سیمان، قابلیت کنترل‌های مضاعف از نظر عرضه و قیمت نیز فراهم می‌باشد. از مجموع ۶۰۰ هزار تن سیمان تحویلی در سال ۸۳ به واحدهای تولیدکننده بتن آماده در استان تهران، بیش از ۹۹ درصد به صورت استاندارد فرآوری شده و در اختیار مصرف‌کنندگان نهایی قرار گرفته است و این در حالی است که کمترین ورود سیمان به بازار آزاد از طریق کارخانه‌های تولید بتن آماده مجاز استان تهران بوده است بنابراین شایسته است که برای تصمیم‌گیری درباره نظام توزیع سیمان، نظر این کارخانه‌های را نیز جویا می‌شدند. تولیدکنندگان بتن و قطعات بتنی استاندارد، بهترین توزیع‌کنندگان سیمان هستند زیرا سیمان تولیدی کشور را به مناسب‌ترین شکل ممکن و تحت لیسانس استاندارد فرآوری کرده و در اختیار مصرف‌کننده نهایی قرار می‌دهند و امکان کنترل‌های مختلف نیز در این گروه فراهم است بنابراین جهت‌گیری‌های توزیع سیمان بایستی در جهت ترویج مصرف بتن استاندارد باشد و این در حالی است که در تصمیم اخیر این جهت‌گیری اتخاذ نشده است و لازم است که در مرحله اجرایی کار به این نکات توجه شود.

شعاع توزیع سیمان، محدوده مشخصی به مرکزیت کارخانه‌های تولید سیمان است زیرا ترانزیت و جابه‌جایی این کالا با توجه به ارزش ذاتی آن بسیار بالا است بنابراین در عرضه سیمان به صورت متمرکز نیز خود به خود به سمت بازارهای منطقه‌ای متمایل خواهد شد، به بیان دیگر سیمان عرضه شده در بورس نمی‌تواند خارج از محدوده جغرافیایی هر کارخانه سیمان مبادله شود بنابراین یکی

از دلایل اصلی توزیع سیمان در بورس فلزات که ایجاد رقابت بین تولیدکنندگان سیمان است عملاً منتفی است. به‌عنوان نمونه بیش از ۷۵ درصد سیمان تولیدی کشور این قابلیت را ندارند که وارد شعاع بازار استان تهران شوند، زیرا به خاطر فاصله محل استقرار واحد تولیدی تا استان تهران به سود مصرف‌کنندگان نخواهد بود که مثلاً ۲۰۰ هزار تومان هزینه حمل برای کالایی که ۴۰ هزار تومان قیمت دارد بپردازند، بنابراین بازار سیمان در یک شعاع مشخصی در اطراف کارخانه‌های سیمان تشکیل می‌شود. مسئله اساسی دیگر درباره ورود سیمان به بورس بحث تعریف استانداردهای بالاتر برای سیمان عرضه شده در بورس است به نحوی که سیمان عرضه شده در بورس بایستی کیفیت و استانداردهای به مراتب بالاتری از آنچه که در حال حاضر تولید می‌شود داشته باشد و این یک اصل پذیرفته شده برای ورود هر کالا به شبکه توزیع در بورس است به نحوی که در اغلب بورس کالاهای اروپایی، استانداردهای ویژه‌ای را برای هر گروه از کالا به‌منظور عرضه در بورس تعریف می‌کنند، این در حالسیت که بخش قابل‌توجهی از کارخانه‌های تولید سیمان برای عرضه منظم مستمر سیمان با رعایت استاندارد ملی ایران مشکل دارند، مگر اینکه کارخانه‌های تولید سیمان برای ارتقای کیفیت و تنوع بخشیدن به سیمان تولیدی خود همت کنند و لازم است استانداردهای ویژه‌ای برای سیمان عرضه شده در بورس تعریف شود. ورود سیمان به بورس مستلزم کار کارشناسی بیشتر است که در فرصت اعطاء شده برای عرضه این محصول در بورس این کار امکان‌پذیر نیست، لازم است که ابتدا این بحث‌ها و مطالعات کارشناسی صورت می‌گرفت سپس تصمیم نهایی گرفته میشد اما گویا روش تجربه آزمون و خطا که سال‌هاست گریبان گیر دستگاه‌های دولتی شده همچنان قاعده اصلی تصمیم‌گیری‌ها در کشور ماست.

درباره فصل

روزنامه همشهری

۵ نکته برای ۵ وزیر سیمانی

مجلس پنج وزیر کابینه را مأمور کرده است، تا ظرف یک هفته پیشنهادات خود را به منظور تامین نیازهای مصرفی، تولید و توزیع و نرخ‌گذاری سیمان ارائه کنند. برابر اظهارات رییس کمیسیون عمران مجلس، پیشنهادات ارائه شده در کمیته‌های تخصصی بررسی و گزارش نهایی را به کمیسیون عمران مجلس ارائه خواهند داد. هر چند وزرای محترم دسترسی کاملی به انبوهی از اطلاعات و آمار و ارقام درباره سیمان دارند، اما لازم است تعدادی از این آمار و ارقام مرتبط با سیمان در کنار هم قرار گیرند، تا وزرای محترم درباره پیشنهاداتی که ارائه خواهند داد از زوایای مختلفی به موضوع سیمان بنگرند.

سیمان ماده اولیه بسیاری از فرآورده‌های ساختمانی است که نقش اساسی در ساخت‌وساز دارد. این ماده برای رسیدن به نتیجه مطلوب، نیازمند فرآوری صحیح برای تبدیل شدن به بتن سازه‌ای، ملات بنایی و قطعات بتنی است. بتن خوب ترکیبی است از سنگدانه، سیمان، آب و بتن بد نیز ترکیبی است از سنگدانه و سیمان و آب و تنها تفاوت این دو شعور و دانش فنی است که در ساخت بتن خوب به کار رفته است. هرگونه تصمیم‌گیری برای سیمان نیازمند شناخت فرآیندها و کنترل مراحل مصرف است و در غیر این صورت نه تنها از سیمان بهره لازم به‌دست نمی‌آید، چه بسا خسارات هنگفتی نیز به اقتصاد کشور وارد می‌شود. در یک مورد مشخص، به علت ساخت غلط جداول بتنی عمر مفید این قطعات به کمتر از صفر تا ۵ سال رسیده حال آنکه در صورت رعایت استانداردهای مرحله ساخت، جداول بتنی می‌توانند عمر مفیدی بیش از ۵۰ سال داشته باشند که نمونه این جداول نیز با عمری بیش از ۲۵ سال در کشور وجود دارد. به گفته مسوولان وزارت کشور، خسارات شهرداری‌های کشور از بابت تعویض‌های مکرر جداول هر سال ۱۰۰ میلیارد تومان می‌باشد. به عبارتی بیش از سه میلیون مترمکعب بتن که در فرآیند تولید آن حداقل ۸۰۰ هزار تن سیمان مصرف شده، همه ساله به خاطر ساخت غلط جداول بتنی به

سال ۱۳۸۴ نقطه عطف تاثیرگذاری رسانه ای برای تغییر سیاست‌های کلان دولت در بخش سیمان و بتن بود.
ارائه بسته پیشنهادی اصلاح الگوی تولید، توزیع و مصرف سیمان و بتن به هیات دولت از سوی «ایران فریمکو»، منجر به تصویب‌نامه هیات وزیران درباره ساماندهی تولید، توزیع و مصرف مصالح ساختمانی استاندارد در کل کشور در روزهای پایانی این سال شد.

گورستان مصالح ساختمانی منتقل می‌شود. بنابراین ارائه الگویی برای نظام تولید و توزیع سیمان بایستی ضمانت کافی برای مصرف صحیح سیمان داشته باشد. در تولید هر تن سیمان، معادل ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی، و ۸۰ کیلو وات ساعت برق مصرف می‌شود؛ و یک تن گاز کربن دار در فرآیند تولید سیمان وارد محیط‌زیست می‌شود و همچنین یک تن از منابع معدنی کشور - سنگ آهک و خاک رس- کاهش می‌یابد. این در حالی است که محصول به‌دست آمده به ازای هر تن به قیمت ۵۲ دلار صادر می‌شود. (ادعای صادرات سیمان به ۱۲۰ دلار کذب محض است، زیرا در صورت صحیح بودن قیمت ۱۲۰ دلار برای سیمان در کشور عراق، بیش از ۵۵ درصد این قیمت مربوط به هزینه‌های حمل این کالاست و برابر آمارهای ارائه شده سیمان ایران هر تن ۵۲ دلار صادر می‌شود.) به نظر می‌رسد اگر به‌جای صادرات سیمان، سوخت فسیلی مصرفی برای تولید سیمان صادر شود، به مراتب صرفه اقتصادی بیشتری دارد، زیرا برابر آمارهای ارائه شده قیمت هر تن نفت کوره در بازارهای منطقه ۲۹۶ دلار و ۵۷ سنت است. سودی که کارخانه‌های سیمان از تولید سیمان در کنار صادرات آن به کشورهای همسایه می‌برند نه ناشی از مزیت بالای اقتصادی تولید سیمان در کشور، بلکه به خاطر استفاده از انرژی مصرفی ارزان در آن می‌باشد. بنابراین صادرات سیمان، نه تنها توجیه اقتصادی ندارد، بلکه نوعی رانت پنهان نفتی است. زیرا می‌توانیم با صادرات انرژی‌های مصرف شده برای تولید یک تن سیمان، مبلغ به مراتب بیشتری نصیب کشور کرده و از تحمیل یک تن گاز کربن دار به محیط‌زیست جلوگیری کنیم. نکته اساسی دیگری که در بحث سرمایه‌گذاری برای افزایش ظرفیت سیمان- با هدف پوشش بازار منطقه قابل توجه است، موضوع آینده صنعت سیمان در فرآیند عضویت در پیمان WTO می‌باشد. از جمله الزامات اولیه عضویت در WTO پذیرفتن پیمان کیوتو، مربوط به کنترل گازهای گلخانه‌ای می‌باشد، صنایع تولید سیمان بیش از ۸/۵ درصد گازهای گلخانه‌ای جهان را تولید می‌کنند، و بنابراین الزامات و تمهیدات سخت گیرانه‌ای برای ادامه فعالیت این واحدها در صورت عضویت در WTO اعمال خواهد شد که هزینه‌های سنگین و در صورت عدم رعایت، جرایم سنگینی متوجه این کارخانه‌ها خواهد شد. بنابراین یکی دیگر از دلایل قیمت تمام شده سیمان در ایران در کنار استفاده از انرژی بارانه‌ای، موضوع عدم محاسبه هزینه‌های زیست‌محیطی تولید سیمان است و همانطوری که گفته شد، در فرآیند تولید هر تن سیمان معادل ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی مصرف می‌شود و بیش از ۱ تن گاز کربن در فرآیند تولید سیمان به محیط‌زیست وارد می‌شود، بنابراین به نظر می‌رسد که در صورت حذف بارانه انرژی و محاسبه هزینه‌های زیست‌محیطی این فعالیت با توجه به ارزش نهایی کالای تمام شده، نه تنها هیچ‌گونه مزیتی اقتصادی برای تولید سیمان وجود ندارد، بلکه آینده

بسیار وخیمی نیز پیش روی کارخانه‌های تولید سیمان است، بنابراین ضروری است که در کنار ارتقاء سیستم‌های مختلف تولید سیمان و کاستن از حجم انرژی مصرفی و جایگزینی سیستم‌های فیلترینگ مناسب برای انطباق با استانداردهای زیست‌محیطی، به سمت حداکثر بهره‌وری از سیمان تولیدی در کشور و ارتقای کیفیت فرآورده‌های سیمانی حرکت کرد. متأسفانه میانگین مقاومت فشاری بتن‌های تولیدی در کشور ما در محدوده رده مقاومتی ۲۰۰ تا ۲۵۰ کیلوگرم بر سانتی‌مترمربع قرار دارد و این در حالی است که در کشورهای توسعه‌یافته بتن‌های با مقاومت ۱۰۰۰ کیلوگرم بر سانتی‌مربع به صورت کاملاً عمومی تولید و مصرف می‌شود و مقاومت‌های بالای ۲۰۰۰ کیلوگرم بر سانتی‌مربع تا ۸۰۰۰ کیلوگرم بر سانتی‌مترمربع، نه به صورت آزمایشگاهی بلکه به صورت صنعتی تولید و مصرف می‌شود، بنابراین استفاده از حداکثر ظرفیت سیمان به‌منظور اخذ نتایج مقاومت فشاری بالاتر، با هدف کاستن از حجم سیمان مصرفی بایستی در اولویت برنامه‌ریزی برای سیمان مدنظر باشد. توزیع سیمان در بورس فلزات بدون توجه لازم به این مباحث نه تنها چنین چشم‌اندازی را به دنبال نخواهد داشت، بلکه به مصارف دستی و غیراستاندارد بتن کمک خواهد کرد؛ زیرا در شرایطی که ساختار و سازمان مناسبی برای مرحله مصرف فرآورده‌های سیمانی وجود ندارد، توزیع همگانی و عمومی سیمان انگیزه‌های تولید بتن‌های دستی در پای کار را افزایش خواهد داد. قسمت اعظم سیمان تولیدی کشور برای مصارف سازه‌ای فرآوری می‌شود و از تاریخ ۸/۸/۸۱ هرگونه تولید و مصرف بتن آماده مشمول مقررات استاندارد اجباری است. درباره کالاهای مشمول مقررات استاندارد اجباری برابر تبصره ۴ ماده ۶ قانون موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی، اعطاء هرگونه تسهیلات به تولیدکننده فرآورده‌هایی که فاقد گواهینامه کاربرد علامت استاندارد هستند ممنوع می‌باشد. بنابراین در بحث فرآیندهای توزیع سیمان بایستی این موضوع اندیشیده شود که عرضه سیمان در بورس یا با هر مکانیزم دیگر، شرایطی را فراهم نکند که اشخاصی که فاقد گواهینامه استاندارد برای تولید بتن می‌باشند بتوانند به این ماده مهم دسترسی داشته باشند یا شرایطی فراهم نشود که افراد عادی به راحتی با تهیه سیمان در پای کار به صورت دستی به ساخت بتن نامرغوب مبادرت ورزند. این در حالی است که بتن‌های دست‌ساز غیراستاندارد تهدید اساسی برای پایداری ساختمان‌های کشور در برابر خطرات زلزله نیز است. در سال‌های گذشته تقسیم‌بندی توزیع سیمان بدین شکل بود که ۶۰ درصد تولید کشور در قالب سهمیه‌های مردمی توسط مصالح‌فروشان توزیع می‌شد و ۲۵ درصد سهم بخش دولتی و پروژه‌های عمرانی و ۱۵ درصد در اختیار واحدهای تولیدکننده بتن و قطعات بتنی قرار می‌گرفت. مبنای توزیع ۶۰ درصد موسوم به سهمیه مردمی نیز به ازای هر مترمربع زیر بنا ۱۰۰

کیلوگرم سیمان محاسبه می‌شود. چنانچه حجم ساخت‌وسازهای کشور را ۷۰ میلیون مترمربع فرض کنیم (که آمارهای وزارت مسکن و پروانه‌های صادره امسال کمتر از این را نشان می‌دهند). تنها ۷ میلیون تن سیمان برای توزیع در این بخش مورد نیاز بوده است، ولی برابر آمار وزارت بازرگانی بیش از ۱۹/۲۰۰/۰۰۰ تن سیمان تولیدی کشور در این قالب توزیع شده است. به بیان دیگر شبکه توزیع در قالب مصالح‌فروشان، ۱۹/۲۰۰/۰۰۰ تن سیمان در اختیار گرفته و این در حالی است که تنها ۷/۰۰۰/۰۰۰ تن در این قالب می‌توانسته با نرخ دولتی توزیع شود و ۱۲/۰۰۰/۰۰۰ تن باقیمانده مشخص نیست که چرا و به چه نحوی توزیع شده است. بنابراین شبکه توزیع سیمان در کشور معیوب است و چنانچه این شبکه حلقه واسط بین سیمان عرضه شده در بورس و مردم قرار بگیرد _ که به همین صورت خواهد بود- هیچ تضمینی برای عدم شکل‌گیری بازار سیاه در بخش خرده‌فروشی متصور نیست. زیرا مردم برای تامین سیمان در بخش‌های مختلف بنایی و مصارف با حجم کم، ناگزیر از تهیه سیمان از این شبکه هستند و همچنان که این سیستم به قیمت‌های دولتی و تعادلی در عرضه سیمان پای بند نبود، به قیمت‌های عرضه شده در تالار بورس نیز پایبند نخواهند بود. شبکه توزیع خرده‌فروشی سیمان، با یک روانشناسی حساب شده از ساختار مصرف سیمان، بازار سیاه و قیمت‌های کاذب برای سیمان به‌وجود آورده است. کسی که برای مصارف بنایی خود، نیازمند ۱۰ تا ۲۰ کیسه سیمان است، همه فرآیندهای ساخت‌وساز و ادامه پروژه منوط به فراهم بودن فوری سیمان است. چون چنین حجمی از نیاز را نمی‌تواند از طریق بورس خریداری کند، ناگزیر از مراجعه به مصالح‌فروشان خواهد بود که از کلیه شرایط خاص فرد مراجعه‌کننده آگاهی دارد، بنابراین در شرایط احتمالی عرضه سیمان در بورس نیز، همین مسئله تکرار خواهد شد و شبکه توزیع خرده‌فروشی به قیمت‌های تابلوهای بورس اعتنا نخواهند کرد. شرایط اقلیمی و نظام بودجه‌نویسی نیز، عملاً ۱۲ ماه سال را به ۲ فصل کاری و ۲ فصل غیرکاری تقسیم کرده است. در شرایطی که تولید سیمان، تقریباً از یک آهنگ ثابتی در طول سال برخوردار است، نظام عرضه و تقاضا در فصول مختلف سال تغییرات قابل‌توجهی دارد و آنچه که بازار سیاه برای سیمان به‌وجود آورده افزایش ناگهانی تقاضا در فصول کاری و عدم تعادل بین عرضه و تقاضاست. زیرا عرضه سیمان (تولید) در فصول مختلف ثابت ولی تقاضا به صورت ناگهانی در فصل کاری افزایش می‌یابد. بنابراین عرضه سیمان در بورس نیز قادر به ایجاد تعادل در بخش عرضه و تقاضا در فصل کاری نخواهد بود. فراموش نکنیم که بورس، هرگز معجزه نمی‌کند. در کشورهای توسعه‌یافته سابقه تولید بتن سازه‌ای در کارخانه‌های تولید بتن به بیش از ۱۳۰ سال و تولید ملات بنایی آماده به بیش از ۶۰ سال می‌رسد. بنابراین

تعریف‌سازمان مناسبی برای ساماندهی مرحله مصرف سیمان نکته‌ای است که بایستی همه تصمیم‌گیری‌های بحث سیمان را معطوف به خود کند و در غیر این صورت داستان بتن‌های دست‌ساز غیراستاندارد در بخش سازه و بازار سیاه سیمان از بین نخواهد رفت. راه‌حل برقراری رابطه منطقی بین عرضه و تقاضا نیز، شکل‌گیری واحدهای صنعتی و کارخانه‌های تولید بتن و قطعات بتنی با هدف امکان فرآوری سیمان در همه ماه‌های سال می‌باشد. در کشور ما همه زیر ساخت‌های لازم برای تولید بتن استاندارد و واحدهای تولید قطعات بتنی فراهم است و کشور از نظر دانش فنی و نیروی انسانی متخصص در شرایطی است که می‌تواند چشم‌انداز مثبتی را برای رسیدن به کیفیت مطلوب برای مهم‌ترین مصالح ساختمانی تصور کرد. در سال‌های گذشته موضوع عدم تامین به موقع سیمان در کنار کم توجهی به رعایت استانداردهای مرحله مصرف باعث شده است که در کنار توقف رشد و توسعه کارخانه‌های تولید بتن ساختمان‌های کشور نیز از نظر مقاومت و پایداری در برابر زلزله نا ایمن باشند، نکته اساسی در بحث توزیع سیمان در بورس، نبود ساختارهای مناسب برای کنترل مراحل مختلف مصرف سیمان است که زمینه‌های تولید بتن‌های دستی را نیز افزایش می‌دهد. اینکه سیمان با چه مکانیزمی و به چه قیمتی و چگونه توزیع شود، چنانچه به مصارف صحیح سیمان منتهی نشود، طرحی منجر به شکست است بنابراین کلیه تصمیم‌گیری‌های بحث سیمان بایستی معطوف به ساماندهی مراحل مصرف سیمان باشد. این آن نکته‌ای است که باید مورد توجه قرار گیرد.

روزنامه همشهری

چرا فقط درختان لویزان

علی اصغر کیهانی، مدیرعامل مجتمع تولیدی- تحقیقاتی ایران فریمکو: برابر مطالعاتی که در بخش جنگلداری ایالت کالیفرنیا آمریکا انجام گرفته، هر درخت ۵ ساله در طول عمرش، به شرح زیر به محیط زیست فایده می‌رساند:

تهیه و تولید اکسیژن ۳۲ دلار، جذب و تنظیم رطوبت ۳۷ دلار، تولید پروتئین ۲۵ دلار، کنترل آلودگی هوا ۶۲۵ دلار، تهیه پناهگاه برای حیوانات ۳۱ دلار و کاهش فرسایش نیز ۳۱ دلار.

این در حالی است که هر هکتار جنگل سالانه ۵/۲ تن اکسیژن تولید می‌کند و ۱۰/۴ تن دی‌اکسید کربن هوا را جذب می‌کند و سه تن گرد و غبار را جذب و پالایش می‌کند. به بیان دیگر، هر درخت به‌طور متوسط، سالانه حدود ۱۲ کیلوگرم از دی‌اکسید کربن هوا را می‌گیرد. این مقدار معادل دی‌اکسید کربنی است که یک اتومبیل در طی یک مسافت ۷ کیلومتری تولید می‌کند. در جوامع شهری به خاطر انباشت انواع وسایل و تاسیسات مولد آلاینده‌های زیست‌محیطی، ضرورت گسترش فضاها و سبز داخل محدوده شهر و ایجاد کمربند سبز پیرامون شهر به خاطر تأثیرات مستقیم بر حفظ جان شهروندان اهمیت دوچندانی پیدا کرده است.

در کنار اهمیت این مجموعه‌ها برای مدیران شهری، نهادهای مدنی و NGOهای مختلفی نیز که به صورت مردمی تشکیل شده‌اند بر حفظ این محیط‌ها نظارت دایمی دارند. مهم‌ترین ویژگی مسایل زیست‌محیطی، جهان شمول بودن این بحث‌ها است. به بیان دیگر نمی‌توان بحث‌های زیست‌محیطی و آلودگی‌های محیطی را به صورت بخشی و موردی یا منطقه‌ای بررسی کرد. اگر قطع ۱۲ هزار اصله درخت در جنگل‌های لویزان برای کنترل و کاهش

آلودگی‌های محیط‌زیست مهم است- که قطعاً مهم است عملکرد سایر بخش‌های مدیریت شهری که آلودگی‌های به مراتب بیشتری ناشی از عملکرد آنها است، نیز مهم است. به نظر می‌رسد بسیاری از اعتراضات به قطع درختان جنگل لویزان ناشی از اهمیت محیط‌زیست و حفظ آن نیست و مسایل دیگری انگیزه منتقدین می‌باشد، چرا که در مجموعه عملکرد همین شهرداری، خسارات به مراتب بیشتری از قطع ۱۰ هزار اصله درخت در جنگل لویزان به محیط‌زیست وارد می‌شود و متأسفانه هیچ اعتراضی هم به دنبال ندارد و همه این معترضین سکوت اختیار کرده‌اند. در زیر یکی از این موارد فراموش شده را به‌طور مختصر بررسی می‌کنیم:

- در فرآیند تولید هر تن سیمان یک تن گاز کربن دار وارد محیط‌زیست می‌شود. به بیان دیگر برای رفع آلودگی‌های ناشی از تولید یک تن سیمان نتیجه و پالایش بیش از ۱۰۰ درخت در طول یک سال از بین می‌رود.

برابر آمار رسمی ارائه شده از سوی شهرداری تهران عمر مفید جداول بتنی در شهر تهران بین صفر تا ۳ سال است که در فرآیند تولید سالانه ۴ میلیون قالب جدول بتنی مصرفی در شهرداری تهران بیش از ۱۵۰ هزار مترمکعب بتن یا ۶۰ هزار تن سیمان مصرف شده است. به علت تولید جداول بتنی به صورت دستی و نبود معیار پذیرش مناسب و در برخی مواقع روش‌های تست و آزمون غلط، به غیر از جداول بتنی ماشینی که کمتر از ۵ درصد جدول شهر تهران را تشکیل می‌دهند، بقیه جداول عمر مفیدی کمتر از ۳ سال پیدا کرده‌اند که به صورت مکرر تعویض می‌شوند.

تعویض‌های مکرر جداول بتنی در شهر تهران همه ساله بیش از ۶۰ هزار تن گاز کربن‌دار وارد محیط‌زیست می‌کند و این در حالی است که در صورت استفاده از جداول ماشینی و مرغوب، این قطعات عمری بیش از ۵۰ ساله پیدا می‌کنند، در نظام حاکم بر شهرداری تهران، نه تنها از دوام و طول عمر بالای جداول حمایت نمی‌شود بلکه به خاطر فقدان دانش فنی، ضعف مدیریت حاکم بر بخش‌هایی از حوزه فنی شهرداری تهران و نیز روش‌های آزمون غلط و بعضاً منافع تعریف شده‌ای که بین طبقه پیمانکاری و بخشی از بدنه مدیریت میانی شهرداری تهران وجود دارد، همچنان شاهد استفاد از جداول بتنی دستی نامرغوب با طول عمر اندک هستیم و متأسفانه اعتراضات وسیع کارشناسان و صاحبان صنایع نیز در این باره مورد توجه قرار نگرفته است.

حال توجه داشته باشید برای جبران خسارات زیست محیطی ناشی از تعویض های مکرر جداول بتنی همه ساله بیش از ۵ میلیون اصله درخت لازم است (معادل ۶ هزار هکتار جنگل). ده هزار اصله درختی که در جنگل لویزان قطع شده اند برابر خسارات زیست محیطی تولید ۸ هزار قالب جدول بتنی در سال است. فقط در اتوبان امام علی در ظرف ۲ سالی که از نصب جداول این اتوبان می گذرد بیش از این تعداد جدول بتنی تخریب شده اند. اگر خبرنگارانی که برای تهیه گزارش از قطع درختان جنگل لویزان از اتوبان صدر و شهید بابایی عبور کرده اند، نظری به جداول این اتوبان بیاندازند و هر جدول تخریب شده را در نقش یک درخت قطع شده ببینند، قبل از اینکه به جنگل لویزان برسند برمی گردند. زیرا درختان بیشتری از جنگل های لویزان در طول این مسیر از بین رفته اند. فراموش نکنیم که هر جدول بتنی که تخریب می شود بیش از ۲۰ کیلوگرم دی اکسید کربن برای تولید سیمان این قطعه بتنی به محیط زیست وارد شده است و این قطعه می تواند عمری بیش از ۱۰۰ سال داشته باشد، اگر مدیریت شهرداری بخواهد و بتواند.

روزنامه صبح اقتصاد

هر جدول ماشینی در نقش یک درخت

در تولید و نصب هر قالب جدول، بیش از ۲۰ کیلوگرم سیمان مصرف می شود که برای تولید این حجم از سیمان بیش از ۲۰ کیلوگرم گاز کربن دار وارد محیط زیست شده است. اگر این جداول به صورت ماشینی و با رعایت استاندارد (بالاخص استاندارد ACI-۲۰۱-۲R) ساخته شوند، عمر مفیدی بیش از ۱۰۰ سال پیدا می کنند ولی در حال حاضر به خاطر تولید به صورت دستی و غیرعلمی، جداول بتنی عمر مفیدی کمتر از صفر تا ۵ سال پیدا کرده اند که بر اثر پدیده یخ زدگی متلاشی می شوند. تعویض های مکرر جداول بتنی یعنی انتشار سالانه ۲۰ کیلوگرم گاز کربن دار به محیط زیست به ازای هر قالب جدول، نکته جالب اینکه هر درخت در طول یک سال به طور متوسط حداکثر ۲۰ کیلوگرم گاز CO₂ پالایش می کند. نتیجه اینکه نصب هر جدول ماشینی که عمر طولانی تری دارد، معادل کاشت یک درخت به محیط زیست کمک می کند. تخریب و تعویض هر جدول دستی یعنی ۲۰ کیلوگرم گاز کربن دار که وارد محیط زیست شده است و البته نخاله های آن نیز به معضل دیگری برای محیط زیست تبدیل می شود. همه ساله فقط در شهرداری تهران، بیش از ۲ میلیون قالب انواع جداول دستی با عمر کمتر از صفر تا ۵ سال نصب می شود که آلودگی زیست محیطی ناشی از سیمان مصرفی در این بخش بیش از ۴۰/۰۰۰ تن گاز کربن دار می باشد. متأسفانه شهرداری تهران درباره حل مشکل جداول بتنی به خاطر نداشتن معیار پذیرش مناسب و بی توجهی به تجارب سال های گذشته، همچنان به کار غلط خود ادامه می دهد. به نحوی که جداول اتوبان امام علی قبل از افتتاح اتوبان- تخریب شدند.

خبرگزاری‌ها

مقاوم‌سازی ساختمان‌ها فراموش شده بزرگ

از جمله دغدغه‌های اساسی مردم در سال‌های اخیر، موضوع مقاوم‌سازی ساخت‌وسازها است که بایستی در رأس اولویت‌های کاری همه مسوولان قرار گیرد. پس از زلزله دلخراش بم و تلفات و خسارات وسیع ناشی از آن مشخص شد که ساخت‌وسازهای غیراستاندارد بزرگترین تهدید پیش روی مردم است. از طرفی براساس گزارش رسمی بانک جهانی، بیش از ۲۵ درصد درآمد سرانه ملی در کشور ما در بخش مسکن سرمایه‌گذاری می‌شود که رقم قابل توجهی است. برابر اظهارات مسوولان وزارت مسکن و شهرسازی عمر مفید ساختمان‌ها در کشور ما، ۳۵ سال است و این در حالی است که در صورت رعایت استانداردهای ساخت‌وساز، طول عمر ساختمان‌ها را می‌توان به بیش از ۱۰۰ سال افزایش داد. به بیان دیگر توجه به موضوع رعایت استانداردهای ساخت‌وساز، در کنار حفظ امنیت جانی و مالی شهروندان در معرض خطرات زلزله (که تقریباً تمامی جغرافیای کشور ما را تهدید می‌کند) شاهد افزایش چشمگیر طول عمر ساختمان‌ها خواهیم بود که صرفه‌جویی عظیمی در اقتصاد ملی را به دنبال خواهد داشت. در کنار وضعیت بسیار نامطلوب ایمنی و طول عمر ساختمان‌ها، کشور ما از نظر دانش فنی نیروهای انسانی متخصص و فراوانی فرآورده‌های معدنی مورد نیاز ساخت‌وساز جزء کشورهای ممتاز دنیا به شمار میرود به نحوی که دانشجویان ایرانی در المپاد بین‌المللی بتن توانستند مرتبه نخست مسابقات را به دست آورند و ایران از نظر تولید انواع فرآورده‌های ساختمانی از قبیل سیمان، فولاد، بتن و..... قادر به تامین کلیه نیازهای داخلی براساس استانداردهای جهانی است. در این میان علت اصلی شکل‌گیری وضعیت نامطلوب موجود، به عدم رعایت استانداردهای ساخت‌وساز و عدم اجرای دقیق مجموعه قوانین مهندسی و تولید محصولات ساختمانی برمی‌گردد که نیازمند توجه ویژه است. یکی از فرآورده‌های ساختمانی استراتژیک،

بتن و قطعات بتنی است که به عنوان منتخب مصالح ساختمانی قرن در تمامی بخش‌های سازه‌ای از فونداسیون‌ها گرفته تا سقف و ستون و سازه‌های بزرگ صنعتی و عمرانی مورد استفاده قرار می‌گیرد. استاندارد ملی بتن به شماره ۶۰۴۴ از تاریخ ۸۱/۸/۱ مشمول مقررات استاندارد اجباری است و براساس قانون تاسیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی، رعایت این استاندارد در کلیه پروژه‌های عمرانی خصوصی، عمومی و دولتی، اجباری است. اما در عمل شاهد این هستیم که این استاندارد در کل کشور چندان مورد توجه قرار نمی‌گیرد و همچنان شاهد فعالیت واحدهای غیرمجاز و غیراستاندارد یا تولید به صورت سنتی و در پای کار این مصالح مهم هستیم. برابر اعلام اداره صنایع استان تهران، تهران از نظر تولید بتن استاندارد به خودکفایی رسیده است و این در حالی است که همزمان تولیدکنندگان بتن استاندارد اعلام می‌کنند که تنها با ۲۰ درصد ظرفیت خود فعالیت می‌کنند و عدم برخورد جدی با تولیدکنندگان غیرمجاز و غیراستانداردها و بی‌توجهی متولیان ساخت‌وساز به رعایت این استاندارد، باعث شده است که به‌رغم وجود توانمندی فنی، مهندسی و اجرایی، همچنان در همین تهران نیز این استاندارد چندان رعایت نمی‌شود. راه‌حل اساسی برای رفع این مشکل، ضرورت برخورد سخت‌گیرانه با کلیه فعالیت‌های غیرقانونی در تولید و ساخت فرآورده‌های ساختمانی و تولید مسکن است. در این خصوص ضرورت حمایت و تشویق واحدهای تولیدی دارای گواهینامه استاندارد در کنار برخورد بدون مماشات با واحدهای غیرمجاز فاقد استاندارد از جمله اقداماتی است که می‌تواند بخش خصوصی را برای سرمایه‌گذاری درازمدت جهت ورود تکنولوژی‌های جدید تولید مصالح ساختمانی و رعایت استانداردهای ساخت‌وساز امیدوار کند. وضعیت فعلی تولید مسکن در کشور به خاطر عدم حمایت‌های جدی از تولیدکنندگان استاندارد مصالح ساختمانی در کنار کم توجهی مسوولان به قوانین موضوعه است.

روزنامه همشهری

نگاهی به راه‌حل‌های مشکل سیمان

علی اصغر کیهانی، مدیرعامل مجتمع تولیدی-تحقیقاتی ایران فریمکو: سیمان به‌عنوان مهم‌ترین فرآورده ساختمانی نقش مهمی در ساخت‌وسازهای کشور دارد. برای رسیدن به توسعه پایدار نیازمند فضاهای مختلف مسکونی، تجاری، اداری، صنعتی، آموزشی و زیر ساخت‌های اساسی از قبیل سد، تونل، پل، راه و... هستیم که در ساخت همه آنها بتن نقش اساسی دارد. نکته مهم، پایداری و دوام و مقاومت بخش‌های سازه‌ای این بناها است که در صورت طراحی و اجرای دقیق در کنار مقاومت و ایستایی در برابر نیروهای وارد در زمان کاربری دوام لازم را در برابر پدیده‌های جوی یا شرایط اقلیمی مختلف به‌دست می‌آورند. بنابراین مقاومت بتن در کنار دوام آن در مرحله طراحی و ساخت مدنظر قرار می‌گیرد تا سازه‌ها از طول عمر بیشتری برخوردار باشند. سیمان به‌عنوان ماده اصلی بتن در کنار قابلیت‌ها و توانمندی‌هایی که دارد، در مرحله تولید مسایل و مشکلات زیست‌محیطی شدیدی به جامعه تحمیل می‌کند. در فرآیند تولید هر تن سیمان، یک تن گاز کربن‌دار وارد محیط‌زیست می‌شود و بیش از ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی (مازوت یا گاز طبیعی) در کنار ۱۱۰ کیلو وات ساعت برق مصرف می‌شود و برابر آمارهای ارائه شده بیش از ۸/۵ درصد گازهای گلخانه‌ای جهان ناشی از تولید بیش از ۱۸۰۰ میلیون تن سیمان می‌باشد. بنابراین ضرورت حداکثر بهره‌وری از این عنصر در اولویت برنامه‌ریزی کشورهای توسعه‌یافته قرار دارد. همچنین با توجه به این که سوخت و سایر انرژی‌های مصرفی در کارخانه‌های سیمان در کشور ما با یارانه‌های دولتی توزیع می‌شود، برنامه‌ریزی برای سیمان بایستی با اهداف تامین منافع ملی و رعایت حقوق مصرف‌کنندگان انجام پذیرد. زیرا رقم ریالی یارانه‌های پرداختی به صنعت سیمان در قالب سوخت و انرژی تحویلی بالغ بر ۶۸۰ میلیارد تومان می‌باشد و این در حالی است که هزینه‌های اجتماعی ناشی از تولید ۳۲ میلیون تن گازهای آلاینده گلخانه‌ای ناشی از فرآیند تولید سیمان نیز، بیش از ۱۵۰ میلیارد تومان می‌باشد. نظر به این که سیمان ماده اولیه بسیاری از فرآورده‌های ساختمانی می‌باشد و نقش فرآوری

و ساخت بتن در کیفیت محصول نهایی تأثیر بسزایی دارد، بنابراین هرگونه تصمیم‌گیری برای سیمان باید مراحل تولید، توزیع و مصرف سیمان را ساماندهی کند. به بیان دیگر ساماندهی بازار سیمان بایستی با روش مهندسی معکوس، از تدوین فرآیندهای مرحله مصرف صحیح سیمان آغاز و سپس سیاست‌های بخش توزیع و تولید سیمان را با هدف مصرف صحیح سیمان به‌دست آورد. در دهه‌های اخیر به خاطر بالا رفتن قیمت جهانی نفت در کنار آلودگی‌های زیست‌محیطی ناشی از تولید سیمان حداکثر بهره‌وری از قابلیت‌های سیمان در همه ابعاد در دستور کار کشورهای توسعه‌یافته قرار گرفته که نتایج با ارزشی نیز به‌دست آمده است. این برنامه‌ها با محورهای زیر پیگیری شده است:

۱- ضرورت حداکثر صرفه جویی در مصرف انرژی: با توجه به حجم بالای مصرف انرژی در فرآیند تولید سیمان موضوع کاهش میزان سوخت مصرفی طی دهه‌های اخیر اولویت نخست کارخانه سیمان بوده است. انرژی لازم برای تولید یک تن سیمان در تیوری و عمل اختلاف فاحش ۵۰ درصد دارد، لیکن همه این انرژی تلف شده را نمی‌توان صرفه‌جویی کرد، اما با اصلاح خطوط تولید و تعریف سیستم‌های جدید، بخش قابل‌توجهی از این انرژی تلف شده را می‌توان کاهش داد. طی دو دهه گذشته کشورهای توسعه‌یافته بیش از ۳۳ درصد مصرف انرژی برای تولید سیمان را کاهش داده اند. همچنین موضوع جایگزینی سوخت‌های ضایعاتی نیز از دیگر دستاوردهای صنعت سیمان در کاهش هزینه‌های بخش انرژی تولید سیمان بوده است.

۲- ارتقای کیفیت سیمان و فرآورده‌های سیمانی: کیفیت سیمان تولید شده نقش اساسی در کاهش مصرف سیمان و کیفیت محصول نهایی دارد بر همین اساس تولید سیمان‌های با مقاومت بالا برای کارهای سازه‌ای، تولید سیمان‌های ویژه برای پروژه‌های خاص و تولید سیمان بنایی برای کارهای بنایی از جمله اقداماتی بوده که در کشورهای توسعه‌یافته مورد توجه قرار گرفته است.

۱-۲- سیمان‌های با مقاومت بالا:

بخش قابل‌توجهی از سیمان به صورت بتن‌سازه‌ای مصرف می‌شود. در صورت جایگزینی سیمان‌های با مقاومت بالا (۴۲/۵ و ۵۲/۵ و ۶۲/۵) به جای سیمان پرتلند معمولی (۳۲/۵) در بخش مصارف سازه‌ای، حداقل ۲۰ درصد از میزان سیمان مصرفی کاسته می‌شود، زیرا نتایج تحقیقات صورت گرفته نشان می‌دهد که برای رسیدن به یک‌سازه با ابعاد و مقاومت فشاری مورد نیاز، با تغییر رده مقاومتی سیمان، حجم سیمان مصرفی نیز تغییر پیدا می‌کند. چنانچه مصارف بخش سازه‌ای سیمان را ۱۰ میلیون تن در نظر بگیریم با ۱۰ میلیون تن سیمان ۴۲/۵ می‌توان به‌اندازه ۱۲/۵ میلیون تن سیمان ۳۲/۵ بتن با مقاومت فشاری معین تولید کرد. بنابراین در شرایطی که کشور ما در معرض خطرات زلزله قرار دارد و ارتقاء مقاومت بخش سازه‌ای مهم است تولید سیمان‌های با رده مقاومتی

بالا تر- که اکثر کارخانه‌های تولید سیمان توانمندی و امکانات آنرا دارند و فقط نیازمند دقت در مراحل تولید می‌باشد، در کنار کاستن از حجم سیمان مصرفی می‌توان به ارتقاء ایمنی سازه‌ها نیز کمک کرد. با جایگزینی سیمان‌های با مقاومت بالا (به میزان ۱۰ میلیون تن در سال)، بیش از ۷۵۰/۲۴۳ تن در مصرف سوخت (۴۳ میلیون دلار) و بیش از ۲۸۰ میلیون دلار در بخش سرمایه‌گذاری برای ایجاد کارخانه‌های سیمان صرفه‌جویی می‌شود و از انتشار بیش از ۲ میلیون تن گاز گلخانه‌ای در محیط‌زیست نیز جلوگیری می‌شود. موضوع ساخت و مصرف بتن‌های با مقاومت زیاد از دهه ۶۰ میلادی در کشور آمریکا و همزمان در کشورهای اروپایی مورد توجه قرار گرفته به نحوی در سال ۱۹۸۲ در ساختمان تجاری شیکاگو از بتن با مقاومت ۱۰۰ Mpa استفاده شد. امروزه در کشور آمریکا و بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته قیمت بتن براساس رده مقاومتی آن تعیین می‌شود و این در حالی است که همچنان در کشور ما قاعده حاکم بر قیمت بتن، عیار سیمان مصرفی است. به گفته پروفیسور نویل، بتن بد ترکیبی است از سنگدانه، سیمان و آب و بتن خوب نیز ترکیبی است از سنگدانه، سیمان و آب و تنها تفاوت این دو دانش فنی است که در ساخت بتن خوب به‌کار رفته، بنابراین عیار سیمان، بدون توجه به دانش فنی که این بتن را ساخته، نمی‌تواند گویای تمام مشخصات بتن باشد، بنابراین حرکت به سمت بتن‌های پر مقاومت، با تولید سیمان‌های با مقاومت بالا هموار می‌شود.

۲-۲- سیمان بنایی:

دومین گروه مصارف سیمان، در بخش کارهای بنایی صورت می‌گیرد که دیوارکشی، آجر چینی، نصب سنگ و آجرنما و موزاییک، کاشی کاری و اندود سیمان و... را شامل می‌شود. به‌رغم تدوین استاندارد ملی سیمان بنایی به شماره ۳۵۱۶ تولید این نوع سیمان به فراموشی سپرده شده است. در تولید سیمان بنایی مشخصه‌هایی از سیمان مورد نیاز که با سیمان‌های آمیخته با ترکیب ۶۰ تا ۷۰ درصد کلینکر و ۳۰ تا ۴۰ درصد انواع پوزولان و روباره مشخصه‌های لازم برای ملات بنایی به‌دست می‌آید، بنابراین تولید سیمان بنایی در کنار منافی که برای کارخانه‌های سیمان دارد، به خاطر کم کردن میزان کلینکر مصرفی منافی نیز برای جامعه دارد، زیرا انرژی مصرفی برای تولید سیمان و آلودگی‌های زیست‌محیطی ناشی از آن در مرحله پخت کلینکر کاهش می‌یابد. تولید سیمان بنایی به ساماندهی شبکه توزیع و مصرف سیمان نیز کمک می‌کند. به نحوی که به خاطر قابلیت‌های پایین مصارف سازه‌ای این نوع سیمان‌ها، امکان جابه‌جایی یا ساخت بتن‌سازه‌ای به صورت دستی با این سیمان به حداقل می‌رسد و انگیزه‌های تولید بتن‌های دست‌ساز و غیراستاندارد را به شدت پایین می‌آورد. تولید سیمان بنایی به میزان ۱۰ میلیون تن در سال، بیش از ۳۶۵ هزار تن در مصرف

سوخت صرفه‌جویی به دنبال دارد. همچنین از انتشار ۳ میلیون تن گازهای گلخانه‌ای جلوگیری می‌شود و سرمایه‌گذاری برای کارخانه‌های جدید سیمان نیز بیش از ۳۶۰ میلیون دلار کاهش می‌یابد.

۳-۲- سیمان‌های ویژه:

با توجه به این که سازه‌ها و قطعات بتنی در شرایط کاربردی مختلف قرار می‌گیرند، بنابراین به منظور حفظ فاکتورهای دوام، کارایی یا پیشگیری از خطرات آسیب احتمالی سازه در مرحله ساخت و نگهداری نیازمند ایجاد تغییرات در ترکیبات شیمیایی سیمان می‌باشیم. محیط‌های قلیایی یا در معرض حمله سولفات‌ها و شرایط اقلیمی غیر متعارف، بتن‌ریزی‌های حجیم (سدسازی) و سازه‌های خاص صنعتی در معرض سایش از جمله مهم‌ترین محل‌هایی هستند که برای ساخت بتن جهت کاربردهای مورد نیاز در این محل‌ها نیازمند سیمان‌های ویژه می‌باشیم تا کارایی و دوام بتن‌های مرحله توزیع سیمان شبکه‌های توزیع یکی از مهم‌ترین نهادهای اقتصادی هر جامعه می‌باشند که فاصله بین تولید و مصرف را تکمیل می‌کنند. شبکه‌های توزیع مهم‌ترین تاثیرگذاری را در رشد و توسعه اقتصادی کشورهای توسعه‌یافته داشته‌اند. هر کالا براساس مشخصات و شرایط خاص حمل‌ونقل و نگهداری و ساختار مصرف، الگوی مشخصی برای سازمان و نظام توزیع خود انتخاب می‌کند. هر الگوی توزیع دارای سه مرحله اساسی می‌باشد: ۱- تحویل کالا از تولیدکننده. ۲- انبارش و تقسیم. ۳- تحویل به مصرف‌کننده. سرعت، دقت و حفظ کیفیت از مرحله تحویل اولیه تا تحویل به مصرف‌کننده مهم‌ترین الزامات مرحله توزیع می‌باشد که هر سازمان توزیع باید به تدوین استانداردها و آیین‌نامه‌های مربوطه برای تک تک این مراحل و تعریف مکانیزمی برای رعایت صحیح این آیین نامه‌ها اقدام کند. متأسفانه ساختار نظام توزیعی در کشور ما با کشورهای توسعه‌یافته تفاوت فاحشی دارد. نظام توزیع سیمان در کشورهای توسعه‌یافته با هدف پوشش مصرف صحیح سیمان تنظیم می‌شود، این در حالی است که در کشور ما دقیقاً عکس این رفتار حاکم است. سیمان تولیدی در هر کشور بین ۳ گروه اصلی تقسیم می‌شود:

۱ - برای تولید بتن سازه‌ای و قطعات بتنی در اختیار کارخانه‌های تولید بتن آماده و قطعات

بتنی قرار می‌گیرد.

۲ - برای استفاده در پروژه‌های عمرانی در اختیار شرکت‌های عمرانی بزرگ قرار می‌گیرد.

۳ - برای مصرف در بخش کارهای بنایی در اختیار کارخانه‌های تولیدکننده ملات خشک بنایی

یا شبکه‌های توزیع مصالح‌فروشی قرار داده می‌شود. فراوانی نسبت توزیع سیمان بین این گروه‌ها

براساس حجم سیمان مصرفی در هر یک از بخش‌های عمرانی مشخص می‌شود. لیکن در کشور ما این مسئله بدون هیچ‌گونه پشتوانه مطالعاتی و فقط براساس یک عرف و سنت غلط شکل گرفته است. این در حالی است که در کشورهای توسعه‌یافته این تقسیم‌بندی براساس ساختار مصرف تعیین می‌شود. فاصله بین سهم هر یک از بخش‌های تحویل‌گیرنده سیمان نشان می‌دهد که ساختار توزیع سیمان در کشور، منطبق بر ساختار مصرف نیست، بلکه شبکه خرده‌فروشی سیمان در این ساختار حاکمیت دارد. این در حالی است که سیمان توزیع شده توسط بخش خرده‌فروشی، به بدترین شکل ممکن فرآوری می‌شود، زیرا سیمان دریافتی این بخش یا جهت تولید بتن‌های سازه‌ای غیراستاندارد و دستی در پای کار مصرف می‌شود یا وارد شبکه دلالی شده و در موارد مشابه به مصرف می‌رسد و بخش‌اندکی از این حجم سیمان دریافتی جهت کارهای بنایی در اختیار سازندگان بنا قرار می‌گیرد. ضرورت تغییر اساسی ساختار توزیع سیمان و انطباق آن با ساختار مصرف، مهم‌ترین نکته پیش روی بحث سیمان می‌باشد که نیازمند مطالعات مهندسی معکوس مراحل مصرف، توزیع و تولید سیمان می‌باشد. محاسبات مرحله مصرف سیمان در بخش مسکن: برابر محاسبه و برآوردهای صورت گرفته از مصرف سیمان در ساختمان‌های مختلف میانگین مصرف سیمان در بخش‌های مختلف برای ساختمان‌های با اسکلت فلزی، اسکلت بتنی و ساختمان‌های آجری می‌باشد. با توجه به محاسبات صورت گرفته، حداکثر سیمان مصرفی در بخش ساختمان که به دو صورت مصارف سازه‌ای و مصارف غیرسازه‌ای منظور می‌شود. برای ۷۰ میلیون مترمربع ساختمان‌سازی در سال به شرح زیر محاسبه می‌شود: برای بخش سازه

$$60 * 70/000/000 = 4/200/000 \text{ تن}$$

$$\text{برای بخش کارهای بنایی } 75 * 70/000/000 = 5/250/000 \text{ تن}$$

جمع کل:

$$135 * 70/000/000 =$$

$$= 9/450/000 \text{ تن}$$

همانطوری که ملاحظه می‌شود نیاز سیمان بخش ساختمان در دو بخش سازه‌ای و غیرسازه‌ای کمتر از ۱۰ میلیون تن در سال می‌باشد، این در حالی است که از این میزان نیز، بیش از ۴/۲ میلیون تن در بخش سازه و تنها ۵/۲۵ میلیون تن سیمان برای بخش کارهای بنایی مورد نیاز است. لیکن در حال حاضر بیش از ۶۵ درصد از ۳۲ میلیون تن تولیدی کشور، (۲۱ میلیون تن) در قالب سهمیه‌های مردمی توسط مصالح‌فروشان توزیع می‌شود که به‌رغم ۴۰۰ درصد افزایش سیمان دریافتی نسبت به محل مصرف، این بازار همواره دچار بحران و آشفتگی می‌باشد. علت این امر

جابه‌جایی سیمان از بخش‌های مختلف در کنار مصرف غلط در همه بخش‌ها می‌باشد. برای ساماندهی بازار مصرف سیمان در بخش ساختمان‌سازی لازم است مراحل زیر طی شود: ۱- سیمان مورد نیاز بخش سازه‌ای در قالب سیمان‌سازه‌ای با رده‌های ۴۲/۵ و ۵۲/۵ در اختیار کارخانه‌های مجاز تولیدکننده بتن آماده که دارای گواهینامه استاندارد برای تولید بتن می‌باشند قرار داده شود. ۲- سیمان مورد نیاز بخش بنایی تحت استاندارد ملی سیمان بنایی به شماره ۳۵۱۶ تولید و از طریق شبکه خرده‌فروشی سیمان توزیع شود. هر چند فراهم کردن زمینه‌های شکل‌گیری کارخانه‌های تولید ملات بنایی آماده گام بعدی ساماندهی مصرف سیمان در این بخش می‌باشد. امروزه در اغلب کشورهای توسعه‌یافته به جای توزیع مستقیم سیمان برای مصارف بنایی ملات بنایی را طبق استانداردهای تدوین شده تولید و توزیع می‌کنند. به نحوی که انجمن ملات بنایی آمریکا قدمتی بیش از ۹۰ ساله دارد، لیکن در کشور ما هیچ‌گونه نظارت و کنترلی برای بخش مصارف سیمان در کارهای بنایی صورت نمی‌گیرد. ۳- سیمان توزیعی برای پروژه‌های عمرانی بزرگ و دستگاه‌های دولتی نیز بایستی منطبق بر ساختار مصرف طبقه‌بندی شود. برای پروژه‌هایی از قبیل سدسازی که حجم قابل‌توجهی از سیمان این بخش را به خود اختصاص می‌دهد، بایستی سیمان‌های پوزولانی و ویژه و نیز برای سایر بخش‌های عمرانی که به صورت قطعات بتنی مورد استفاده می‌شود نیز، از طریق کارخانه‌های تولیدکننده قطعات بتنی توزیع شود. چنانچه موضوع مصرف صحیح سیمان بر کل بحث‌های تولید و توزیع سیمان حاکم شود در کنار کاهش شدید حجم سیمان مصرفی به ارتقای کیفیت و پایداری سازه‌ها و قطعات بتنی نیز منجر می‌شود. به‌عنوان نمونه فقط در فرآیند تولید و نصب جداول بتنی در شهرداری‌های کشور برابر گزارش وزارت کشور و آمار ارائه شده از سوی شهرداری تهران همه ساله بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان به خاطر پایین بودن کیفیت جداول و تخریب ناشی از یخ‌زدگی به شهرداری‌ها ضرر و زیان وارد می‌شود. این در حالی است که در صورت تولید ماشینی این قطعات و رعایت استانداردهای مربوط به فاکتور دوام که در کارخانه‌های تولید جداول ماشینی امکان‌پذیر است. با ارتقاء طول عمر جداول به بیش از ۵۰ سال همه ساله می‌توان ۸۰۰ هزار تن در مصرف سیمان در بخش عمرانی و دولتی صرفه‌جویی کرد. تکنولوژی تولید جداول بتنی با دوام بیش از ۵۰ ساله در کشور موجود است و از ۲۰ سال پیش نیز چنین جداولی تولید و نصب شده است. بنابراین برای ورود به بحث سیمان ناگزیر از انتخاب روش زیر می‌باشیم.

۱- محاسبه سیمان مورد نیاز هر یک از بخش‌های سازه‌ای و غیرسازه‌ای و پروژه‌های مختلف عمرانی.

۲- انتخاب نوع سیمان و مشخصات فنی سیمان مورد نیاز برای هر بخش که براساس کاربردها

و الزامات استاندارد مرحله مصرف و بهره‌برداری فرآورده سیمانی معین می‌شود.

۳- تحویل سیمان مورد نیاز هر بخش به‌سازمان‌های مصرف که قادر به فرآوری و ساخت صحیح فرآورده‌های سیمانی می‌باشند. این واحدها عبارتند از:

۱- تولیدکنندگان بتن آماده.

۲- تولیدکنندگان قطعات بتنی.

۳- تولیدکنندگان ملات بنایی آماده.

هر طرحی که برای سیمان تعریف می‌شود چنانچه ساختار مصرف این فرآورده‌ها را نادیده بگیرد، نخواهد توانست به مشکلات جامعه پاسخی بدهد. هر چند کارخانه‌های تولید سیمان در هنگام ورود به بحث سیمان دایما بحث کمبود سیمان و ظرفیت‌سازی جدید و افزایش قیمت و رسیدن تا مرز قیمت جهانی و حتی بالاتر از قیمت این محصول در کشورهای مختلف را به زبان جاری می‌کنند، لیکن پرداخت یارانه‌های انرژی به این صنعت و ایجاد انحصار برای کالاهایی غیر جایگزین شرایطی را برای این واحدها به‌وجود آورده که به قیمت بهره‌وری از تقاضای منطقه‌ای سیمان پروژه‌های داخلی و فعالیت‌های عمرانی کشور را نادیده می‌گیرند. به خاطر اتفاقات افغانستان و عراق بازار ناگهانی برای سیمان در منطقه به‌وجود آمده و کارخانه‌های سیمان که حتی در صورت حذف یارانه انرژی نیز، سودهای کلانی خواهند برد با استفاده از سوخت یارانه‌ای و با قیمت‌های مصوب فعلی نیز از سودهای مناسبی برخوردارند، لیکن به خاطر حداکثر بهره‌مندی از ظرفیت بازار سیمان منطقه، به دنبال بحران آفرینی در بازار سیمان با هدف افزایش قیمت این کالا می‌باشند. لازم به ذکر است که بدون برنامه‌ریزی برای مصرف صحیح سیمان هر طرحی تنها منافع عده‌ای محدود بین سهامداران کارخانه سیمان یا شبکه دلالی سیمان یا هر دو را تأمین خواهد کرد و آنچه که در سال‌های اخیر در بحث سیمان مشاهده شد، دعوای بین سهامداران کارخانه‌های سیمان و شبکه دلالی کشور بر سر تصاحب سود ناشی از ساختار غلط توزیع بود که البته هر دو گروه در شکل‌گیری این بازار دخالت دارند و آنچه که در این بین به فراموشی سپرده شده حقوق مصرف‌کننده و حق عمومی جامعه مبنی بر تولید توزیع و مصرف صحیح سیمان می‌باشد. این مقاله خلاصه یک طرح تحقیقاتی با عنوان، بررسی ساختار تولید، توزیع و مصرف سیمان است که توسط گروه کارشناسی مرکز تحقیقات ایران فریمکو تهیه شده است.

روزنامه جمهوری اسلامی

تولید هر تن سیمان یک تن گاز کربن دار وارد محیط‌زیست می‌کند

بازرس انجمن صنفی سیمان و بتن ایران گفت: در جریان تولید هر تن سیمان یک تن گاز کربن دار وارد محیط‌زیست می‌شود که مضرات بسیاری به همراه دارد.

علی اصغر کیهانی با اعلام این مطلب که در فرآیند تولید سیمان ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی و ۹۰ کیلو وات ساعت برق مصرف می‌شود افزود: برابر گزارش‌های رسمی ۸/۵ درصد گازهای گلخانه‌ای جهان حاصل تولید سالانه ۱۸۵ میلیون تن سیمان است. وی افزود: حجم زیاد مصرف انرژی و آثار بسیار وسیع زیست‌محیطی تولید سیمان در کنار پایین بودن قیمت این فرآورده صنعتی در مبادلات جهانی، کشورهای توسعه‌یافته را به فکر انتقال کارخانه‌های تولید سیمان به مناطقی که قیمت انرژی ارزانی دارند، انداخت و نهضت خروج کارخانه‌های از اروپا در سال‌های اخیر نیز در این راستا بود.

وی با اعلام اینکه تا ۵ سال آینده میزان تولید سیمان در ایران به ۸۰ میلیون تن در سال افزایش می‌یابد، افزود: تولید سیمان بیش از مصرف داخلی و فروش هر تن آن به قیمت ۵۲ دلار در خارج از کشور نه تنها صرفه اقتصادی برای کشور ندارد بلکه موجب از دست دادن میزان قابل ملاحظه‌ای انرژی و آلوده نمودن محیط‌زیست می‌شود. کیهانی اضافه کرد: بسیاری از کشورها همچون سنگاپور، مالزی، کره و هند در حال حاضر به دنبال صادرات و تولید فرآورده‌هایی هستند که محموله ۱ تنی آن را به قیمت بیش از ۲ هزار دلار به فروش برسانند. در حالی که یک تن سیمان تولیدی کشور در دنیا فقط به مبلغ ۵۲ دلار به فروش می‌رسد. وی به سیاست کشورهای توسعه‌یافته در انتقال کارخانه‌های سیمان اشاره و خاطرنشان کرد: این کشورها با انتقال کارخانه‌های سیمان به کشورهایی که منابع انرژی در آنها پایین است علاوه بر آلوده نکردن محیط‌زیست شان و صرف نکردن انرژی‌های فسیلی، با قیمتی مناسب سیمان مورد نیاز خود را تأمین می‌کنند.

بازرس انجمن صنفی بتن ایران توجه ویژه مسوولان و تولیدکنندگان به این امر را موثر ارزیابی کرد و یادآور شد: مسوولان با نگاهی دقیق و موشکافانه به این موضوع می‌توانند با تصمیمی جدی و اصولی از انرژی و سوخت بهره‌وری بهتری داشته باشند.

روزنامه پول

صادرات سیمان، رانت پنهان نفتی

تعطیلی پروژه‌های عمرانی به خاطر یک مشت دلار

علی اصغر کیهانی - مدیرعامل مجتمع تولیدی - تحقیقاتی ایران فریمکو: تحولات صورت گرفته در دهه‌های اخیر، ساختار جدیدی برای صادرات تعریف کرده به نحوی که حرکت از صادرات مواد اولیه به سمت کالای ساخته شده و از آنجا به سمت صادرات خدمات فنی و مهندسی متمایل شده است. در دهه‌های اخیر، کشورهای صنعتی به خاطر مشکلات عظیم تولید که هزینه‌های نیروی انسانی، انرژی، مسایل زیست‌محیطی و... را شامل می‌شود، به جای صدور محصول نهایی، با انتقال واحدهای تولیدی خود به کشورهای در حال توسعه یا کشورهایی که دارای مزیت‌های نسبی برای تولید می‌باشند، سمت و سوی جدیدی برای دنیا رقم زده‌اند - حتی دامنه این تدبیر، کشورهای مثل کره جنوبی، چین و هند را نیز درنور دیده به نحوی که این کشورها تا چند سال پیش از جمله کشورهایی بودند که مشمول پذیرش احداث واحدهای صنعتی بودند ولی امروزه با احداث کارگاه‌های مختلف تولیدی در اقصی نقاط دنیا، صادرات خدمات فنی و مهندسی را در دستور کار خود قرار داده‌اند. در حال حاضر کشورهای مختلف را از نظر نوع محصولات صادراتی به ۳ گروه می‌توان تقسیم کرد ۱. کشورهای صادرکننده مواد اولیه. ۲. کشورهای صادرکننده کالاهای صنعتی. ۳. کشورهای صادرکننده خدمات فنی و مهندسی.

کشور ما تلاش می‌کند که خود را از مرحله صدور مواد اولیه به صدور کالاهای ساخته شده ارتقا دهد. یعنی ارزش افزوده محصول ساخته شده خود را بالا ببرد، هر چند از صادرات خدمات فنی و مهندسی حداقل در بیان غافل نشده است. سیمان یک فرآورده صنعتی است که در فرآیند تولید آن ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی و ۹۰ کیلو وات ساعت برق مصرف می‌شود. همچنین در جریان تولید یک تن سیمان، یک تن گاز کربن دار وارد محیط‌زیست می‌شود که برابر گزارش‌های رسمی ارائه شده ۸/۵ درصد گازهای گلخانه‌ای جهان حاصل تولید سالانه ۱۸۵۰ میلیون تن سیمان می‌باشد.

حجم زیاد مصرف انرژی و آثار بسیار وسیع زیست‌محیطی تولید سیمان در کنار قیمت پایین این کالا در مبادلات جهانی (حدود ۵۲ دلار) کشورهای توسعه‌یافته را به فکر انتقال کارخانه‌های تولید سیمان به مناطقی که قیمت انرژی در آن کشورها پایین است انداخته و نهضت خروج کارخانه‌های سیمان از اروپا در سال‌های اخیر در همین راستا بوده است.

براساس اطلاعات با سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته و مجموع ظرفیت‌های موجود، تا ۵ سال آینده سالانه بیش از ۸۰ میلیون تن سیمان تولید می‌کنیم، حال آنکه مصرف داخلی، کمتر از این مقدار خواهد بود. با مصرف ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی و ۹۰ کیلو وات ساعت برق و از بین بردن ۱ تن مواد معدنی تجدید ناپذیر و با تحمیل ۱ تن گاز کربن دار به محیط‌زیست به کالایی می‌رسیم که در صورت انتقال به بنادر رسمی کشور، به قیمت ۵۲ دلار به فروش می‌رسد. در شرایطی که کشورهایی مثل هند و سنگاپور و مالزی و کره و... به دنبال صادرات انواع فرآورده‌هایی هستند که یک محموله ۱ تنی را به قیمت بیش از ۲۰۰۰ دلار به فروش برسانند، کشور ما باید یک تن فرآورده خود را به قیمت ۵۲ دلار به فروش برساند. محاسبات زیرکانه کشورهای توسعه‌یافته در انتقال کارخانه‌های تولید سیمان به کشورهایی نظیر ایران، در دل سوبسیدهای انرژی نهفته است که در کشورهایی مثل ایران وجود دارد. بخش قابل توجهی از قیمت تمام شده سیمان را انرژی تشکیل می‌دهد و به خاطر قیمت پایین انرژی در کشور ما، سیمان تولید شده در ایران حامل نوعی سوبسید انرژی می‌باشد. بر همین اساس در دل صادرات سیمان نوعی رانت پنهان نفتی نهفته است. زیرا بخش قابل توجهی از قیمت تمام شده سیمان را انرژی‌های مصرفی آن تشکیل می‌دهد که در کشور ما با سوبسید در اختیار صنایع قرار می‌گیرد، حال در شرایطی که می‌توان با صادرات ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی و ۹۰ کیلو وات ساعت برق، رقمی معادل ۵۲ دلار نصیب کشور کرد و البته از ورود یک تن گاز کربن دار به محیط‌زیست نیز جلوگیری نمود، صادرات سیمان به قیمتی کمتر از قیمت جهانی مواد اولیه آن را چه می‌توان نامید؟

بی‌توجهی به وضعیت پروژه‌های عمرانی داخلی، به خاطر یک مشیت دلار نشان‌دهنده اوضاع بی‌سروسامان نظام تولید و صادرات سیمان می‌باشد. حتی در کشورهایی که آزادترین اقتصاد را دارند، دولت به‌عنوان مدافع منافع عمومی در برخی حوزه‌ها به نفع منافع داخلی وارد عمل می‌شود. برابر مفاد طرح جامع سیمان مقرر گردید که مبالغی به عنوان ما به التفاوت نرخ تعادلی سیمان، به منظور تامین هزینه‌های واردات کلینکر برای مواقعی که تقاضای داخلی سیمان افزایش پیدا می‌کند در اختیار کارخانه‌های سیمان قرار گیرد (از قرار هر تن ۳۰/۰۰۰ ریال). با گذشت بیش از ۱۸ ماه از اجرای طرح جامع سیمان و اخذ این مبالغ که در حال حاضر رقمی بیش از ۱۲۰۰ میلیارد ریال شده است، کل سیمان وارداتی به ۳۵۰ هزار تن نمی‌رسد که البته برابر اعلام یکی از مسوولان ارشد موسسه استاندارد سیمان وارداتی به خاطر عدم احراز کیفیت براساس استانداردهای داخلی جهت مصارف خاصی مجوز ترخیص گرفت. به بیان دیگر، در کنار اخذ وجوهی از بابت فروش هر تن سیمان توسط کارخانه‌های داخلی به‌منظور پوشش هزینه‌های حمل سیمان وارداتی، نه تنها این مبالغ در محل واقعی خود هزینه نشده است، بلکه از سرنوشت ۱۲۰ میلیارد تومان نیز خبری در دست نیست، و البته سیمان وارداتی نیز، از نوع نامرغوب بوده است. کارخانه‌های سیمان به اینجا نیز بسنده نکرده‌اند و به خاطر افزایش مصرف در فصل تابستان به‌جای پاسخ‌گویی به نیاز داخلی، بخشی از تولید خود را به کشورهای همسایه صادر می‌کنند. در شرایطی که بود و نبود سیمان در تمام مراحل اجرایی پروژه‌های عمرانی تأثیرگذار است، معلوم نیست که مجوز صادرات سیمان چرا صادر می‌شود. آن هم درست در اوج فعالیت‌های عمرانی که به خاطر شرایط اقلیمی در کشور ما کمتر از ۵ ماه است و در برخی از استان‌های سردسیر، عدم تامین بموقع سیمان به معنی وقفه یکساله در انجام پروژه‌های عمرانی است. براساس طرح جامع سیمان، مقرر گردیده است که کارخانه‌های سیمان ما به التفاوت فروش نرخ تعادلی را به‌منظور تامین هزینه‌های صادراتی سیمان هزینه کنند (که بیشتر هزینه‌های حمل و ترانسپورت را شامل می‌شود، زیرا سیمان وارداتی از کشورهای ترکیه، روسیه و هند و پاکستان تقریباً برابر قیمت‌های داخلی می‌باشد و تنها هزینه‌های حمل و انتقال سیمان از این محل تامین می‌شود، ضمن اینکه سیمان وارداتی نیز به قیمتی بالاتر از نرخ تعادلی و تقریباً به قیمت بازار آزاد به فروش می‌رسد). نکته اصلی این است که این مبالغ نه برای تامین هزینه‌های واردات سیمان هزینه شده و نه در قالب سود سهام بین سهامداران توزیع شده است و از سرنوشت آن خبری نیست.

تغییرات فصلی تقاضای بازار برای سیمان به خاطر ساختار غلط نظام توزیع و مصرف سیمان در طول ۵۰ سال گذشته همواره در فصل تابستان بحث‌های فراوانی را به خود اختصاص داده

است، واژه‌هایی از قبیل دلالان و مافیای سیمان همه ساله در تابستان همچون بختکی پیدا می‌شوند تا همه ضعف‌ها و اشکالات نظام توزیع و مصرف غلط سیمان را به صورت کامل بر عهده بگیرند و سرپوشی باشند بر روی ضعف در برنامه‌ریزی برای طراحی ساختار صحیح توزیع سیمان. کارگردان قدیمی‌ترین داستان تکراری کشور ما مشخص نیست، اما بازیگران شناخته شده‌ای دارد که دلالان سیمان، تنها نقش سیاهی لشگر این سناریو را بازی می‌کنند و بازیگران اصلی کسانی هستند که برای شناسایی نشدن نیازمند این سیاهی لشگرند. در شرایطی که کارخانه‌های تولید بتن آماده استاندارد- حداقل در استان تهران که همه کارخانه‌های مجاز گواهینامه استاندارد دریافت کرده‌اند- با زیر ۲۵ درصد ظرفیت خود فعالیت می‌کنند و خسارات هنگفتی به خاطر عدم تامین بموقع سیمان به این واحدها وارد می‌شود، دیدن یک آگهی از سوی فردی ناشناس در صفحه اول روزنامه با این عنوان که (سیمان فله تحویل فوری) همه آن داستانی است که سال‌هاست در کشور ما تکرار می‌شود.

روزنامه همشهری

تغییر الگوی مصرف تنها راه حل مشکل سیمان

سیمان، مهم‌ترین محصول ساختمانی است که نقش اساسی در کلیه فعالیت‌های عمرانی دارد. از ابتدای اختراع سیمان پرتلند تا به امروز، مطالعات فراوانی درباره قابلیت‌ها، توانمندی‌ها و ضعف‌های این ماده ساختمانی انجام گرفته است به نحوی که پس از فولاد، بیشترین تحقیق و پژوهش در بین مصالح ساختمانی درباره سیمان و بتن بوده است. از نظر سرانه مصرف نیز، پس از آب بیشترین مصرف سرانه را در بین مصالح ساختمانی دارد به نحوی که در سال ۲۰۰۲ سرانه مصرف جهانی بتن به یک مترمکعب بتن برای هر نفر رسید. مهم‌ترین نکته درباره سیمان و بتن، موضوع چگونگی تولید و مصرف آن است که هدف نهایی همه پژوهش‌ها بوده است. به گفته پروفیسور نوبل، بتن

بد ترکیبی است از سنگدانه، سیمان و آب و بتن خوب نیز، ترکیبی است از سنگدانه، سیمان و آب و تفاوت بتن خوب و بد دانشی است که در ساخت بتن خوب به کار رفته است به بیان دیگر بتن خوب ترکیبی است از سنگدانه، سیمان و آب و دانش فنی. از ابتدای ورود سیمان به کشور ما، موضوع دانش فنی مصرف سیمان نیز در قالب دانشی آکادمیک وارد کشور ما شده است، لیکن فاصله بین مصرف کنندگان و صاحبان این دانش همواره خالی بوده است. هر چند کتاب‌ها و آیین‌نامه‌ها و استانداردهای مختلفی برای مرحله مصرف سیمان تدوین شده اما کمتر مورد توجه قرار گرفته است. کیفیت پایین بتن و فرآورده‌های بتنی کشور ما و تخریب‌های زود هنگام و مقاومت‌های پایین بتن‌های تولیدی نیز، گویای این امر است. آنچه که باعث تخریب و افت کیفیت سازه‌ها و قطعات بتنی در کشور ما می‌شود، فقدان دانش فنی است که فقط در حد دانشگاه‌ها تدوین می‌شود و به‌صورت سازمان یافته وارد حوزه عمل نشده است. کشورهای توسعه‌یافته به خاطر دلایل متعددی مصرف صحیح سیمان را از یکصد سال گذشته جدی گرفته و در دهه‌های اخیر بر جدیت خود افزوده‌اند که اهم این دلایل به شرح زیر بوده است:

۱- در فرآیند تولید هر تن سیمان، یک تن گاز کربن دار وارد محیط‌زیست می‌شود و بیش از ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی و ۱۰۰ کیلو وات ساعت برق مصرف می‌شود. همچنین بیش از ۱/۵ تن از مواد معدنی کشور از بین می‌رود. بنابراین حداکثر بهره‌وری از سیمان موضوع اصلی تحقیقات دهه‌های اخیر بوده است.

۲- یافته‌های دانشمندان نشان می‌دهد که در صورت رعایت استانداردهای مرحله مصرف سیمان، سازه‌ها و قطعات بتنی عمر بیشتری کسب می‌کنند و کم توجهی به فرآیندهای مصرف صحیح سیمان، عمر سازه‌ها و قطعات بتنی را به شدت کاهش می‌دهد. در یک نمونه بسیار مشخص، با مقدار معینی سیمان و سنگدانه و اندکی دانش می‌توان جداولی تولید کرد که بیش از ۱۰۰ سال دوام داشته باشند ولی با همان میزان مصالح و بدون دانش جداولی که ساخته می‌شوند، عمر مفیدی کمتر از صفر تا ۵ سال پیدا می‌کنند. فقط در فرآیندهای تعویض‌های مکرر جداول بتنی خیابان‌های کشور ما همه ساله بیش از ۸۰۰/۰۰۰ تن سیمان و بیش از ۶ میلیون تن انواع سنگدانه‌های معدنی به نحاله تبدیل می‌شوند و خسارات ۱۰۰ میلیاردی به شهرداری تحمیل می‌شود. حال آنکه جداول ماشینی که با رعایت استانداردهای مربوطه ساخته می‌شوند، عمر مفیدی بیش از ۱۰۰ سال می‌توانند داشته باشند.

۳- ناآشنایی به چگونگی مصرف سیمان، باعث کاهش طول عمر ساختمان‌ها نیز می‌شود. عمر مفید ساختمان در کشور ما کمتر از ۳۵ سال است حال آنکه این زمان در کشورهای توسعه‌یافته

به بیش از ۱۰۰ سال می‌رسد. فقدان دانش فنی در مرحله ساخت در کنار کاهش عمر مفید باعث افزایش مصرف سیمان نیز شده است. به نحوی که در اغلب فرآورده‌های سیمانی، با تصور اینکه افزایش عیار سیمان باعث ارتقای کیفیت سازه یا قطعه بتنی می‌شود، به عیار سیمان ملات می‌افزایند. حال آنکه افزایش مقاومت و دوام بتن نتیجه یک طرح اختلاط مناسب است که اغلب عیار سیمان نقش اساسی در این باره ندارد. چه بسیار جداول بتنی که با عیار ۴۰۰ کیلوگرم سیمان در مترمکعب ولی بدون توجه به فاکتور نسبت آب به سیمان (W/C) در شهرداری‌ها عمری کمتر از صفر سال پیدا کرده‌اند و این در حالی است که جداول ماشینی با طرح اختلاط و نسبت آب به سیمان پایین، با عیاری کمتر از این میزان ۲۰ سال دوام داشته‌اند و هنوز صحیح و سالم هستند.

۴- با تغییر ترکیبات شیمیایی سیمان شاهد ویژگی‌ها و قابلیت‌های مختلفی در مرحله مصرف سیمان هستیم. برای هر فرآورده بتنی از سد، تونل و پل و ستون و قطعه بتنی تا ملات بنایی در صورت طراحی و مصرف سیمان ویژه آن‌سازه بتنی نتیجه بهتری می‌توان گرفت، بنابراین ایجاد تنوع در سیمان با هدف کسب قابلیت‌های بهتر در مرحله مصرف نکته اساسی در بحث سیمان و بتن است.

برای بخش‌های سازه‌ای و شرایط اقلیمی مختلف، سیمان‌های سازه‌ای متناسب با شرایط کاری و برای قطعات بتنی در معرض حمله سولفات‌ها و یون‌های فعال سیمان ویژه مقاوم در این شرایط و برای بتن‌ریزی‌های حجیم سدها بتن‌های ویژه و برای کارهای بنایی و سیمان‌های مخصوص بنایی در کنار کاستن از حجم سیمان مصرفی، باعث ارتقای کیفیت محصول نهایی می‌شود.

۵- برای هر نوع مصرف سیمان، نیازمند ماشین‌آلات و نیروهای متخصص می‌باشیم. بنابراین ضروری است که سیمان در اختیار کسانی که قابلیت و توانمندی ماشین‌آلات و مجوزهای مصرف صحیح سیمان را دارند قرار داده شود.

در کشورهای توسعه‌یافته، بخش قابل توجهی از سیمان توسط کارخانه‌های تولید بتن آماده و قطعات بتنی که امکانات و توانمندی مصرف صحیح را دارند قرار می‌گیرند و این در حالی است که در کشور ما بخش عظیمی از سیمان توسط افراد فاقد مهارت و ماشین‌آلات و در قالب سهمیه مردمی در پای کار فرآوری و مصرف می‌شود. ضرورت تغییر این روند، تنها راه ساماندهی سیمان می‌باشد که این گزارش ابعاد مختلف این بحث را کالبد شکافی کرده است.

۶- کشور ما از نظر تولید کمی سیمان وضعیت مناسبی دارد لیکن ساختار غلط مصرف باعث بحران‌های فصلی و دایمی در بحث سیمان شده است و اگر الگوی مصرف سیمان تغییر نکند، هیچ‌گونه امیدی به حل مشکل سیمان نیست.

درباره فصل

خبرگزاری موج

رییس هیات مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد:
فقط ۱۰ درصد سیمان کشور، توسط صنایع بتن
استاندارد فرآوری می شود

در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه بیش از ۸۰ درصد سیمان، توسط صنایع بتن و قطعات بتنی مصرف می شود و متأسفانه در کشور ما، کمتر از ۱۰ درصد سیمان از سوی صنایع تولید بتن استاندارد فرآوری می شود.

به گزارش خبرنگار موج، علی اصغر کیهانی، رییس هیات مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد، با بیان این مطلب افزود: بخش مسکن به عنوان مهم ترین بخش اقتصادی کشور که بیش از ۲۵ درصد درآمد سرانه ملی را به خود اختصاص داده است به دلیل بی توجهی به کیفیت و دوام این حجم از سرمایه گذاری، خسارات هنگفت آشکار و پنهانی را به جامعه تحمیل می کند که متأسفانه مسؤولان مربوطه در جهت رفع این مشکل دچار نوعی بلا تکلیفی شده اند به طوریکه شعار مقاومت سازی در حد حرف باقیمانده است. وی اظهار داشت: اقدامات برای رعایت استانداردهای ساخت و ساز نیازمند تغییرات ساختاری مرحله تولید مسکن و فرآورده های ساختمانی است و تا زمانی که این تغییرات ساختاری انجام نپذیرد، مقاومت سازی در حد حرف باقی خواهد ماند.

کیهانی تأکید کرد: به رغم رشد کمی بخش مسکن در سال های گذشته و افزایش تولید سرانه مسکن، بالاخص در دو دهه اخیر، متأسفانه بحث کیفیت چندان مورد توجه قرار نگرفته است. رییس هیات مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد ادامه داد: دولت های گذشته در بخش مسکن نگاه کمی و آماری به بخش مسکن داشته اند. به طوریکه تولید مسکن فاقد کیفیت دور ریز سرمایه های ملی است و خطرات نهفته ناشی از زلزله که در ساختمان های غیراستاندارد وجود دارد در حد تهدیدات امنیتی قابل بررسی است.

آشفته گی بازار سیمان که ریشه در سیاست های نادرست تولید، توزیع و مصرف سیمان داشت، بیشترین موضوع مورد بحث در رسانه های عمومی در این سال بود.
اصلاح الگوی تولید، توزیع و مصرف سیمان که به ساماندهی بازار سیمان منجر می شد. از جمله موضوعاتی بود که بیشترین فعالیت رسانه ای در این باره انجام گرفت. از جمله اقداماتی که در این سال به نتیجه مطلوب رسید، الزام به استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد، به ویژه بتن آماده استاندارد در شهرداری تهران بطور اخص در مناطق ۲، ۲۲ و ۵ شهرداری تهران بود.

وی با اشاره به اینکه بعد از زلزله دلخراش بم، توجه جامعه به مقاوم سازی و استاندارد کردن ساخت وسازها بیشتر معطوف شد، متذکر شد: ضرورت استفاده صحیح از فرآورده های ساختمانی جدید و مصرف بهینه این فرآورده ها، اهمیت به مراتب بیشتری از خود تولید مسکن دارد. کیهانی یکی از مهم ترین مصالح ساختمانی را سیمان و فرآورده های سیمانی دانست و اذعان کرد: ضرورت مصرف صحیح سیمان در ۱۰۰ سال گذشته همواره مورد توجه و دقت نظر جوامع صنعتی بوده اما ساختار مصرف سیمان در کشور ما به بدترین شکل ممکن در دنیا است که به دورریز و اسراف سیمان منجر شده است.

رئیس هیات مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد مصرف غلط سیمان را منجر به دورریز سیمان، کاهش عمرسازه ها، ناپایمن بودن ساختمان ها و افزایش بی رویه مصرف به خاطر فقدان دانش و آگاهی اعلام کرد و گفت: در صورت مصرف ماشین و صنعتی سیمان، شاهد کاهش مصرف در کنار افزایش دوام و طولانی شدن عمر ساختمان ها و صرفه جویی در مصرف سیمان خواهیم بود. کیهانی گفت: متأسفانه شبکه خرده فروشی تحت عنوان مصالح فروشی و سهمیه های مردمی در کشور ما نقش اصلی را در توزیع سیمان در دست دارند و سیمان تحویلی به شبکه خرده فروشی به بدترین شکل ممکن مصرف می شود و باید بگویم که آوارهای زلزله بم نتیجه مصرف و توزیع غلط سیمان بوده است.

رئیس هیات مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد، با توجه به اینکه وزارتخانه های مربوطه هنوز به باور مصرف سیمان ماشینی نرسیده اند ادامه داد: علت این امر گروه تصمیم ساز شبکه کارشناسی بدنه دولت است که رویه گذشته را ادامه می دهد. به طوری که هنوز به مسئله مصرف صحیح و ماشینی و استاندارد سیمان توجهی نمی شود و هنوز شبکه خرده فروشی به عنوان یک گروه توزیع سیمان به رسمیت شناخته می شود. کیهانی در پایان با تأکید بر اینکه شبکه خرده فروشی باید از نظام توزیع سیمان حذف شود، خاطر نشان کرد: برای سیمان وارده به شبکه خرده فروشی هیچ گونه تضمینی به منظور مصرف صحیح آن متصور نیست و مهم تر از همه آشفتگی فعلی بازار سیمان نیز توسط شبکه خرده فروشی شکل گرفته است. براساس این گزارش و به عنوان نمونه، جداول بتنی کنار خیابان ها همه ساله بیش از ۸۰۰ هزار تن سیمان مصرف می شود که در صورت استفاده از جداول ماشینی با دوره دوام ۱۰۰ ساله، نیازی به تکرار این حجم از مصرف سالانه نیست. به دلیل تولید جداول به صورت دستی عمر مفید آن کمتر از دو سال می شود، و این حجم از مصرف در سایر بخش های مصرف سیمان نیز وجود دارد چرا که در برخی موارد همچون جداول بتنی خیابان ها، مسئله مصرف

غلط به چشم می آید اما در بخش سازه و فونداسیون این مسئله تا زمان وقوع یک زلزله، پنهان می ماند و در زمان وقوع زلزله تلفات و خسارات هنگفتی به جامعه تحمیل می کند. این گزارش می افزاید: شبکه خرده فروشی در کنار آشفتگی که برای بازار سیمان ایجاد می کند و همانطوریکه می دانید شبکه دلالی سیمان درون شبکه خرده فروشی شکل گرفته است، اما مهم تر از تمام این ها سرنوشت سیمان تحویلی به شبکه خرده فروشی است، که به بدترین شکل ممکن توسط کارگران غیر ماهر و با بیل و فرغون به بتن تبدیل می شود. در حالی که کارخانه های مجهز تولید بتن استاندارد در کشور همواره با کمبود سیمان برای فرآوری بتن استاندارد مواجه هستند. یادآور می شود که سیمان تحویلی به بخش تولید صنایع تولید بتن و قطعات بتنی، محصول نهایی را با آنالیز تعریف شده و به قیمت مناسبی به مصرف کننده تحویل داده می شود. به طوریکه هم اکنون بتن آماده در استان تهران هر متر مکعب بین ۲۷ تا ۳۰ هزار تومان است که به نسبت قیمت تمام شده این محصول قیمت مناسبی است و این در حالی است که سیمان تحویلی به شبکه خرده فروشی همواره با قیمت های بالاتر از قیمت مصوب به دست مصرف کننده می رسد.

روزنامه کیهان

آشفتگی بازار سیمان ناشی از توزیع غلط است

بخشی از ناپسامانی های وضعیت سیمان در کشور ناشی از توزیع و مصرف غلط است. علی اصغر کیهانی، رئیس هیات مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد با اعلام این مطلب به خبرنگاران گفت: مصرف صحیح سیمان در ۱۰۰ سال گذشته همواره مورد توجه و دقت نظر جوامع صنعتی بوده و پیشرفت های بسیاری در این زمینه نیز شده است، اما ساختار مصرف این ماده صنعتی در کشور مابدترین شکل را داشته و دارد، به طوری که دورریز و اسراف آن بالا است.

وی افزود: کاهش عمرسازه‌ها و ایمن نبودن ساختمان‌ها از دیگر مشکلات ناشی از مصرف غلط سیمان است. وی به جداول بتنی کنار خیابان‌ها اشاره کرد و گفت: سالانه بیش از ۸۰۰ هزار تن سیمان در این رابطه مصرف می‌شود که در صورت استفاده از جداول ماشینی با دوره دوام ۱۰۰ سال نیازی به این حجم مصرف سیمان در سال نیست. کیهانی، تولید جدول و یاسازه‌های بتنی به صورت دستی را که کارگران انجام می‌دهند، به هدر رفتن سرمایه‌های کشور ذکر کرد و گفت: شبکه خرده‌فروشی نقش اصلی را در توزیع سیمان، آشفته‌گی بازار و شکل گرفتن شبکه دلالی دارد. وی تاکید کرد: در کشورهای توسعه‌یافته بیش از ۸۰ درصد سیمان توسط صنایع بتنی مصرف می‌شود و به سمت مصرف ماشینی هدایت کرده‌اند و در کشور ما متأسفانه کمتر از ۱۵ درصد سیمان توسط صنایع بتنی استاندارد فرآوری می‌شود. وی از دولت خواست به مصرف صحیح سیمان توجه ویژه‌ای داشته باشد زیرا حفظ جان مردم و سرمایه‌های ملی را به همراه دارد.

روزنامه سرمایه

کمیته توزیع سیمان به خانه تکانی نیاز دارد

در طول ۳ سال گذشته، بخش مهمی از سیاست‌گذاری‌های توزیعی سیمان توسط کمیته‌ای به نام «کمیته استانی توزیع سیمان» انجام می‌گرفت. مبنای تشکیل این کمیته، مصوبه طرح جامع سیمان بود که به تصویب اعضای کمیته تنظیم بازار متشکل از وزرای کشور، مسکن، صنایع، بازرگانی و... رسیده بود. در یکی از بندهای طرح جامع سیمان پیش بینی شده است که به منظور زمینه‌سازی برای اجرای طرح [جامع سیمان] در هر استان کمیته‌ای به نام کمیته هماهنگی و نظارت بر تولید و توزیع سیمان، مرکب از رییس سازمان بازرگانی (به‌عنوان مسوول) رییس سازمان صنایع و معادن، رییس سازمان حمل‌ونقل و پایانه‌های استان، نماینده استانداری و مدیران عامل کارخانه‌های

سیمان مستقر در استان، هر پانزده روز یکبار در سازمان بازرگانی تشکیل شود و البته عمده وظایف این کمیته نیز، اجرای سیاست‌ها و مصوبات کمیته مرکزی و تعیین شاخص مصرف و نظارت بر توزیع سیمان مورد نیاز بخش‌های مختلف و بررسی مستمر و نظارت بر عملکرد عاملین توزیع بوده است. با توجه به متفاوت بودن ساختار مصرف سیمان در استانهای مختلف کشور وجود کمیته‌ای که بتواند مصوبات کمیته مرکزی را متناسب با وضعیت هر استان هماهنگ نماید ضروری بوده. اما عملکرد کمیته‌های استانی در استان تهران چندان در این جهت نیست. آنچه که در کمیته استان تهران انجام گرفته بیشتر پیرامون تغییر نسبت‌های دایمی سهمیه بخش مردمی، دولتی و عمرانی در کنار کاستن از سهمیه صنایع تولید بتن و قطعات بتنی بوده است. این در حالی است که استان تهران، حداقل از ۲ سال پیش دارای شرایط خاصی برای مصرف سیمان بود که نیازمند تدبیر بهتری برای پاسخ‌گویی به شرایط به‌وجود آمده بود. در استان تهران، ۳۸ واحد تولید بتن آماده استاندارد با ظرفیتی معادل ۶ میلیون مترمکعب بتن آماده در سال مستقر است که همه آنها از ۲ سال پیش موفق به اخذ گواهینامه استاندارد شده‌اند. در شرایطی که کل سیمان تحویلی به این بخش برابر اظهارات رییس سازمان بازرگانی استان تهران- کمتر از ۴۰ درصد ظرفیت آنها را پوشش می‌دهد و در شرایطی که تولید و مصرف بتن آماده مشمول مقررات استاندارد اجباری می‌باشد و هیچ فرد و دستگاهی نمی‌تواند سیمان بخش تولید بتن آماده را به فرد یا بخشی غیر از تولیدکنندگان دارای گواهینامه استاندارد تحویل دهد، با این حال کمیته استانی توزیع سیمان در استان تهران، در سال‌های گذشته بر خلاف آنچه که بایستی انجام می‌داد، از سهمیه سیمان این بخش کاسته است. این در حالی است که هم به خاطر افزایش کل تولید سیمان در کشور و نیز اخذ گواهینامه استاندارد برای تولید بتن توسط این واحدها، لازم بود تا کمیته استانی توزیع سیمان به هنگام هر گونه تصمیم‌گیری برای تعیین نسبت‌های تحویل سیمان بین بخش‌های مردمی، عمرانی و صنایع سیمان بر، ابتدا کل ظرفیت تولید واحدهای دارای گواهینامه استاندارد را تامین می‌نمود و سپس سیمان سایر بخش‌ها را تامین می‌کرد. با این حال کمیته توزیع سیمان در تهران، به‌رغم مکاتبات فراوانی که از سوی انجمن تولیدکنندگان بتن استاندارد درباره تامین سیمان مورد نیاز اعضای این انجمن تا ظرفیت مجاز صورت گرفته، عمل نکرده است.

متأسفانه جهت‌گیری‌های کمیته توزیع سیمان در استان تهران، تا چند ماه پیش بر خلاف جریان حاکم بر تصمیمات اساسی نظام بود، لیکن در طول ماههای اخیر و با تلاش شخص رییس سازمان بازرگانی استان تهران، این روند در حال تغییر است. ایشان اخیراً ضمن اشاره به تغییر ساختار مصرف سیمان، از کمبود سیمان واحدهای تولیدکننده بتن آماده خبر داده است. از طرفی مدیر کل

اداره استاندارد استان تهران نیز در برنامه‌ای به رییس سازمان بازرگانی، از ایشان خواسته است که از هرگونه تحویل سیمان بخش سازه‌ای به افراد یا واحدهای فاقد گواهینامه استاندارد خودداری کنند. در کنار هم قرارداد این نامه مدیر کل استاندارد استان تهران با مصوبه ۸۴/۱۲/۲۳ هیات وزیران که در زمینه رعایت استانداردهای اجباری مصالح ساختمانی در زمینه تولید، توزیع و مصرف تحت عنوان «آیین نامه نظارت بر استاندارد اجباری مصالح ساختمانی» به کلیه دستگاه‌ها ابلاغ شده است و برابر ماده ۹ این مصوبه که مسوولیت کلی این امر را بر عهده موسسه استاندارد گذاشته است، این دستور کار را بر روی کمیته استانی توزیع سیمان قرار داده است تا ساختار توزیع سیمان در این کمیته را به سود مصرف صحیح و استاندارد سیمان تغییر دهد. هر چند این عمل دارای الزامات قانونی فراوانی است، لیکن به نظر نمی‌رسد که ساختار این کمیته اجازه دهد این تغییر مسیر به همین راحتی‌ها اتفاق بیفتد. زیرا مهم‌ترین مشکل در این میان ۶۰ درصد سهمیه مصالح‌فروشان است که به سیمان، به‌عنوان یکی از کالاهای اساسی توزیعی خود که عامل محرک اقتصادی واحد توزیعی آنها است نگاه می‌کنند و نه به عنوان یک ماده اولیه حیاتی برای مقاوم‌سازی، از نظر اینان، اینکه سیمان را چه کسی و چگونه و با چه روشی مصرف کند چندان مهم نیست، بلکه مهم این است که سیمان توسط ایشان توزیع شود. باید منتظر ماند و نتیجه جلسات بعدی کمیته توزیع سیمان را مشاهده کرد که در پاسخ به خواست رسمی موسسه استاندارد چه اقدامی می‌کنند؟ آیا شبکه خرده‌فروشی از دستور استاندارد برای مصرف صحیح سیمان، تمکین می‌کند؟

روزنامه ایران

افت کیفیت بتن ساخت‌وسازها را نامطمئن کرده است

عدم حضور نیروی انسانی متخصص در صنعت بتن کشور، باعث افت کیفیت بتن و به تبع آن نا ائمن و نامطمئن شدن ساخت‌وسازهای کشور شده است.

مهندس علی اصغر کیهانی در جمع دانشجویان بازدیدکننده از بزرگترین مجتمع تحقیقاتی - تولیدی بتن آماده استاندارد و قطعات بتنی کشور با اشاره به این مطلب گفت: اولین اقدام عملی برای مقاوم‌سازی، رعایت استاندارد بتن در مرحله تولید و مصرف بتن است، از طرفی این مسئله بر جذب بیش از ۵۰۰۰ نفر از تحصیلکردگان رشته‌های مرتبط با بتن در مقاطع کارشناسی ارشد، کارشناسی و کاردانی در صنعت بتن منجر می‌شود که قطعاً حضور این حجم نیروی انسانی متخصص در صنعت بتن، می‌تواند آینده بسیار مطلوبی را برای این صنعت استراتژیک فراهم کند.

در این بازدید مهندس جاوید خطیبی، دبیر انجمن بتن ایران و مدیر مرکز تحقیقات مجتمع تولیدی - تحقیقاتی ایران فریمکو با انتقاد از عدم ارتباط بین صنعت و دانشگاه گفت: متأسفانه در کشور ما ارتباط بین صنعت و دانشگاه، در حد بازدیدهای موقتی از کارخانه‌ها توسط دانشجویان و حداکثر حضور بی‌برنامه ۱۲۰ ساعته دانشجویان در دوره تحصیل خلاصه می‌شود، در حالی که دانشجویان و اساتید رشته‌های مرتبط با صنعت در کشورهای توسعه‌یافته بخش مهمی از نیازهای فنی و مهندسی و مشاوره‌ای صنایع را تامین می‌کنند.

این کارشناس ارشد بتن به بحث مقاوم‌سازی ساخت‌وسازها اشاره کرد و با اعلام اینکه مقاوم‌سازی فرآیندی است که در یک ساختار تعریف شده از ارتباطات فنی و مهندسی و اداری شکل می‌گیرد گفت: کیفیت ساختمان‌های کشور ژاپن نه به خاطر توصیه و تذکر و سخنرانی مقامات آن کشور، بلکه به خاطر تعریف ساختار مناسب فنی و مهندسی با وضعیت موجود جامعه اتفاق افتاده است و در این ساختار اصولاً تولید ساختمان غیرمقاوم امکان‌پذیر نیست و مادامی که این

ساختار تولید ساختمان در کشور ما به صورت اصولی تعریف نشود، مطمئن باشید که با خطابه و سخنرانی و مقاله و مصاحبه ساختمان‌های مقاوم ساخته نمی‌شود.

دبیر انجمن بتن ایران ادامه داد: در حال حاضر بتن آماده مشمول استاندارد و قانون تعزیرات حکومتی، کارگاه‌هایی که به تولید کالایی اقدام می‌کنند و آن کالا مشمول استاندارد اجباری است، بایستی بلافاصله از ادامه فعالیت آن کارگاه‌ها جلوگیری شود.

با این حال تولید بتن آماده غیراستاندارد توسط کارگاه‌های غیرمجاز همچنان ادامه دارد و در این حال ساختمان‌هایی که از تاریخ ۸/۸/۸۲ به بعد با بتن غیراستاندارد ساخته شده‌اند، چنانچه به خاطر فقدان کیفیت بتن مصرفی در بخش‌های مختلف سازه‌ای حادثه‌ای اتفاق بیفتد کارخانه‌های سیمان که سیمان در اختیار واحدهای فاقد پروانه استاندارد قرار می‌دهند، موسسه استاندارد، اداره بازرگانی تعزیرات حکومتی و شهرداری‌ها، متهم ردیف اول این حوادث هستند.

خبرگزاری فارس

رییس هیات‌مدیره انجمن بتن

شهرداری تهران ارائه پایان کار ساختمان را منوط به استفاده از بتن استاندارد می‌کند

رییس هیات‌مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد گفت: شهرداری تهران تصمیم گرفته است ارائه پایان کار ساختمان را فقط برای کسانی که از بتن استاندارد در ساخت وسازهایشان استفاده کرده‌اند مجاز کند.

علی اصغر کیهانی در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس تصمیم شهردار تهران مبنی بر ارائه پایان کار فقط برای کسانی که از بتن استاندارد در ساخت وسازهایشان استفاده کرده‌اند

را عمل خوب و مناسبی در راستای مقاوم‌سازی دانست و تاکید کرد: متأسفانه و در شرایط فعلی سیمانی که به درد تولیدکننده بتن استاندارد می‌خورد به بخش مردمی می‌رود و چیزی که برای مردم (سیمان دستی) مناسب است به‌سازه می‌دهند. وی ادامه داد: سیمان مخصوص کارخانه بتن‌سازی از لحاظ کیفیت با مصرف معمولی فرق می‌کند و متأسفانه کارخانه‌های تولید بتن مجبور هستند این سیمان را خریداری کنند. کیهانی به تدوین آیین‌نامه استاندارد بتن در سال ۱۳۸۰ اشاره و عنوان کرد: اخیراً اشخاصی که در امر ساخت و ساز ساختمان هستند تنها زمانی موفق به دریافت مجوز ساخت می‌شوند که از مصالح استاندارد و به ویژه بتن بهره بگیرند. این حرکت مثبت از سوی شهرداری تهران رخ داده است. وی گفت: سیمان ۳۲۵ مخصوص فعالیت‌های عمرانی، سیمان ۴۲۵ برای بخش سازه و سیمان دستی برای فعالیت‌های بنایی مورد استفاده قرار می‌گیرد که شاهدیم برخی کارخانه‌های بنا به دلایلی، به این نحوه توزیع تن در نمی‌دهند. کیهانی یادآور شد: متأسفانه به‌رغم پیگیری‌های دولت، سیمان مناسب و کافی در اختیار واحدهای تولیدکننده بتن آماده استاندارد قرار نمی‌گیرد تا آن‌ها بتن استاندارد تولید کنند و مقاوم‌سازی صورت گیرد. وی ادامه داد: هم اکنون کارخانه‌های تولیدکننده بتن استاندارد فقط ۳۰ درصد ظرفیت تولید خود فعالیت می‌کنند.

روزنامه صبح اقتصاد

سیاست‌های دولت درباره سیمان با اصول مقاوم‌سازی هماهنگ نیست

سیمان مهم‌ترین مصالح ساختمانی است که نقش اساسی در مقاومت ساخت وسازها دارد، به نحوی که مهم‌ترین بخش‌های سازه‌ای ساختمان‌ها و تاسیسات بزرگ و زیربنایی را تشکیل می‌دهد. گروه‌های مصرف‌کننده سیمان سه گروه اصلی می‌باشند که عبارتند از صنایع تولید بتن آماده، صنایع تولید قطعات بتنی، مصارف بنایی و دستی سیمان که در بین این سه گروه، صنایع تولید بتن آماده و

قطعات بتنی، دارای توانایی فنی و مهندسی و دانش و مهارت کافی برای فرآوری و مصرف صحیح سیمان می‌باشند.

این صنعت در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه نقش اصلی در سیاست‌گذاری‌های مرحله تولید و مصرف سیمان دارد، به نحوی که بیش از ۸۰ درصد سیمان در اکثر این کشورها توسط صنایع تولید بتن آماده و قطعات بتنی و به صورت ماشینی فرآوری می‌شود و تنها بخش بسیار کوچکی از سیمان که در کارهای بنایی مورد استفاده قرار می‌گیرد خارج از این شبکه فرآوری می‌شود. در سال‌های اخیر صناعی برای تهیه انواع ملات بنایی آماده نیز شکل گرفته است تا کل تولید سیمان در مرحله مصرف در مسیر مصرف ماشینی قرار گیرد. پس از فولاد، بیشترین مطالعه درباره سیمان و بتن بوده و این خود اهمیت دانش فرآوری سیمان را نشان می‌دهد. اما داستان مصرف سیمان در کشور ما با کشورهای توسعه‌یافته متفاوت است به نحوی که در کشور ما حداکثر ۱۵ درصد از سیمان تولیدی کشور توسط صنایع تولید بتن و قطعات بتنی و به صورت ماشینی فرآوری می‌شود و بیش از ۸۵ درصد از سیمان تولیدی در کشور ما خارج از این مکانیزم به مصرف می‌رسد. فاصله کیفیت این دو شکل مصرف سیمان را می‌توان از این جمله پروفیسور نویل - دانشمندان برجسته تکنولوژی بتن نشان داد که در ابتدای کتاب بتن شناسی خود آورده است:

بتن خوب، ترکیبی است از سنگدانه و سیمان و آب و بتن بد نیز ترکیبی است از سنگدانه و سیمان و آب و تنها تفاوت این دو دانشی است که در ساخت بتن خوب به کار رفته است. صنایع تولید بتن زمینه‌های به کارگیری این دانش را فراهم می‌کنند. سیمانی که وارد چرخه مصرف ماشینی می‌شود، می‌توان امیدوار بود که مقاومت و دوام کافی را خواهد داشت. اما برای سیمانی که وارد شبکه خرده‌فروشی و مصرف دستی می‌شود، هیچ‌گونه امیدی به مصرف صحیح آن نیست به همین خاطر است که توزیع سیمان بین شبکه‌های مصرف‌کنندگان دستی در کشورهای توسعه‌یافته بشدت تحت کنترل می‌باشد، به نحوی که مصارف دستی سیمان در اروپا و آمریکا و سایر کشورهای توسعه‌یافته به کمترین حد مصرف رسیده است. در کشور ما داستان توزیع سیمان بر روی شبکه توزیع خرده‌فروشی و تحت عنوان سهمیه‌های مردمی استوار است که هیچ‌گونه کنترلی در مرحله مصرف بر روی سیمان توزیع شده توسط این شبکه انجام نمی‌گیرد. از طرفی مصرف دستی سیمان باعث شکل‌گیری شبکه دلالی گسترده‌ای در کشور شده است، زیرا متقاضیان مصرف سیمان دامنه بسیار بزرگتری را شامل می‌شوند. تجربه تلخی که در کشورهای ونزوئلا و مکزیک باعث افزایش بی‌رویه قیمت سیمان شده است، گسترده‌ی شبکه خرده‌فروشی است که متاسفانه در سال‌های اخیر گریبانگیر کشور ما نیز شده است. شبکه خرده‌فروشی زمینه‌های افزایش غیر واقعی قیمت سیمان

در کنار بی‌توجهی به فرآیند مصرف صحیح سیمان را به دنبال خواهد داشت. این در حالی است که توزیع از طریق ساختارهای صنعتی و صنایع تولید بتن در کنار تضمین کیفیت محصول نهایی زمینه‌های کنترل کیفیت و کنترل قیمت سیمان را نیز به دنبال خواهد داشت. آمارهای جهانی نشان دهنده اهمیت توزیع سیمان از طریق ساختارهای صنعتی است به نحوی که در کشورهای ژاپن، ۸۶/۴ درصد، آمریکا، ۶۶/۷ درصد، روسیه، ۷۱/۳ درصد، کشورهای عضو اتحادیه اروپایی ۷۸/۵ درصد و کشور ترکیه ۷۴/۶ درصد از سیمان تولیدی خود را از طریق شبکه مصرف ماشینی و تولیدکنندگان بتن آماده یا قطعات بتنی فرآوری می‌کنند، این در حالی است که در کشور ما تنها ۱۰/۷ درصد از سیمان تولیدی کشور در سال ۱۳۷۰ و ۱۴/۸ درصد در سال ۸۴ از طریق ساختار مصرف ماشینی فرآوری شده است و مابقی سیمان تولید شده از طریق شبکه خرده‌فروشی و با سرنوشت نامعلومی به مصرف رسیده است. اما در طول سه سال گذشته تحول قابل توجهی در فرهنگ مصرف صحیح سیمان اتفاق افتاده است و با تدوین استاندارد ملی بتن و اجباری شدن رعایت این استاندارد و استقبال صنایع تولید بتن از این استاندارد تحول بزرگی در عبور از مصرف سنتی سیمان به سمت مصرف صنعتی سیمان در حال وقوع است. ۱۰۰ درصد واحدهای مجاز تولید بتن در سطح استان تهران در ۲ سال گذشته توانسته‌اند با سرمایه‌گذاری‌های وسیع موفق به اخذ گواهینامه استاندارد برای تولید بتن شوند و این تحول بزرگی در این صنعت بوده است. اما این همت کارخانه‌های تولید بتن با حمایت‌های حداقلی مسوولان مواجه شده است به نحوی که حمایت از مصالح ساختمانی استاندارد فقط در حد شعار باقیمانده است و حتی بعضاً مشکلات و موانع بزرگی نیز پیش روی این صنعت استراتژیک و مهم واقع شده است دستگاه‌های دولتی به راحتی می‌توانند این موانع را برطرف کنند. مسئله تامین سیمان این واحدها مهم‌ترین مشکل پیش روی این صنعت است که متاسفانه سیمان تعلق گرفته به این صنعت حداکثر ۱۵ درصد ظرفیت تولید این واحدها را تامین می‌کند و بلا تکلیفی ظرفیت‌های ایجاد شده برای این صنعت خسارات هنگفتی به این صنعت وارد کرده و متقاضیان بتن استاندارد را نیز با مشکل مواجه کرده است که ناگزیر از جایگزینی بتن‌های دست‌ساز به جای بتن استاندارد است. در این بین شایسته است که تولیدکنندگان بتن آماده که از موسسه استاندارد گواهینامه استاندارد دریافت کرده‌اند یا تولیدکنندگان مجاز قطعات بتنی پیش ساخته و پیش تنیده که از وزارت صنایع مجوز تولید دریافت کرده‌اند برای تامین سیمان مصرفی خود در تنگنا قرار نگیرند و از طرفی سیمان تعلق گرفته به شبکه خرده‌فروشی، رفته رفته به سمت مصرف صنعتی هدایت شود. نکته‌ای که در سال‌های اخیر جهت‌گیری اصلی همه بحث‌های کارشناسی بوده و حتی دستگاه‌های دولتی نیز به ظاهر از این تصمیم حمایت کرده‌اند، لیکن نتیجه

نهایی کار در حد توان فنی و مهندسی و نیاز جامعه نبوده است. هر چه از دامنه حضور و تاثیر شبکه خرده‌فروشی بر بازار سیمان کاسته شود، آرامش بیشتری بر بازار سیمان حاکم خواهد شد و شبکه دلالی سیمان فرصت مانور کمتری خواهد داشت. زیرا شبکه دلالی پیرامون شبکه خرده‌فروشی تنفس می‌کند و ساختار مصرف ماشینی گروه تولیدکنندگان بتن آماده به خاطر داشتن ساختار کامل صنعتی، نقش‌سازنده‌ای در کنترل و سالم‌سازی بازار سیمان دارند. با این حال افزایش سهمیه سیمان صنایع تولید بتن و قطعات بتنی به ارتقاء دوام و پایداری سازه‌های بتنی منجر می‌شود و این همان نکته‌ای است که هیأت دولت در نخستین جلسه سال جدید به آن تاکید داشت. نکته‌ای که در جلسات جهت پی‌گیری‌های کمیته توزیع سیمان و سایر جلسات تصمیم‌گیری درباره سیمان بایستی توجه ویژه‌ای به آن شود.

روزنامه دنیای اقتصاد

با وجود ابلاغ استانداردهای اجباری

ساختمان‌ها با بتن غیراستاندارد ساخته می‌شوند

از ۷۰ درصد حجم تولید سیمانی که باید به تولید بتن آماده اختصاص یابد، تنها ۴/۵ درصد در تولید بتن آماده صرف می‌شود.

علی‌اصغر کیهانی، رییس انجمن بتن آماده و مشاور رییس موسسه استاندارد در گفت‌وگو با خبرنگار ما ضمن بیان مطلب فوق افزود: از کل سیمان تولید شده در استان تهران تنها ۴/۵ درصد به تولید بتن آماده اختصاص می‌یابد. کیهانی با بیان اینکه ۷۰ درصد از سیمان تولیدی تهران باید به تولید بتن استاندارد اختصاص یابد، اظهار داشت: این در حالی است که ۵۵ درصد کمتر از میزان واقعی سیمان برای تولید بتن آماده صرف می‌شود. رییس انجمن بتن آماده با بیان اینکه از سال ۸۱ استانداردهای اجباری تولید بتن اعلام شد، خاطرنشان کرد: اواخر بهمن سال ۸۴ دولت مصوب‌های

را برای تولید، توزیع و مصرف مصالح ساختمانی استاندارد تصویب کرد. مشاور رییس موسسه استاندارد با اشاره به تاکید مسوولان برای استفاده از بتن استاندارد در ساخت‌وساز تصریح کرد: تمام ارگان‌ها و سازمان‌ها باید نسبت به اجرای استانداردهای اجباری در ساخت‌وساز توجه لازم را مبذول کنند. کیهانی با تاکید بر اینکه یک‌چهارم درآمد سرانه کشور خرج ساخت‌وساز می‌شود، اظهار داشت: روزانه در استان تهران بنابر آمار ارائه شده توسط شهرداری ۱۰۰ واحد ساختمانی ساخته می‌شود. از این رو، مقاوم‌سازی اهمیت زیادی پیدا خواهد کرد. رییس انجمن بتن آماده با اشاره به تنها ۴/۵ درصد سیمان به تولید بتن آماده گفت: چنین آماری بیانگر فاجعه بزرگ در ساخت‌وساز است. مشاور رییس موسسه استاندارد با اشاره به توزیع نادرست سیمان طی سال‌های اخیر اظهار داشت: متأسفانه زمینه نادرست سیمان از سال‌های قبل به وجود آمده و هم‌اکنون هم ادامه دارد. رییس انجمن بتن آماده با بیان اینکه هنوز از بتن غیراستاندارد در ساخت‌وساز استفاده می‌شود، افزود: اخیراً شهردار تهران با انجمن بتن آماده توافقی را برای استفاده از بتن استاندارد آماده امضا کرده مبنی بر اینکه جواز ساخت‌وساز در صورت تعهد به استفاده از مصالح استاندارد صادر شود. وی افزود: بر همین اساس پایان کار نیز در صورت ارائه شناسنامه استفاده از مصالح استاندارد داده می‌شود. کیهانی با بیان اینکه در استان تهران بیش از ۴۰ واحد تولیدکننده بتن استاندارد وجود دارد، اظهار داشت: با توجه به اینکه ظرفیت تولید این واحدها بیش از نیاز استان تهران است، می‌توان بخشی از نیاز سایر استان‌ها را تامین کرد. وی افزود: این در حالی است که متأسفانه به دلیل توزیع نادرست، سیمان به میزان نیاز در اختیار مردم قرار نمی‌گیرد. رییس انجمن بتن آماده با اشاره به اینکه ۶۰ درصد سیمان کشور در استان تهران به نام مردم به دست مصالح‌فروشان می‌رسد، اظهار داشت: این در حالی است که ۷۰ درصد سیمان در یک ساختمان باید صرف تولید بتن و قطعات مصرفی بتن و ۳۰ درصد مابقی صرف نازک‌کاری، کاشی‌کاری و... بشود. مشاور رییس موسسه استاندارد افزود: تولید سیمان باید براساس مصرف صحیح صورت بگیرد. رییس انجمن بتن آماده گفت: متأسفانه در کشور ما به دلیل عدم دانش فنی، سیمان از بین می‌رود. کیهانی با اشاره به اینکه ترکیب بتن خوب و بد یکسان است، تصریح کرد: تنها تفاوت بتن خوب و بد دانش فنی است که در کارخانه‌ها به کار می‌رود. وی اظهار داشت: با وجودی که در تبصره ۴ ماده ۶ موسسه استاندارد اجازه فروش سیمان‌سازه به هر کسی داده نشده، اما می‌بینیم که بسیاری از کارخانه‌ها به نام مردم سیمان را به مصالح‌فروشان می‌فروشند. رییس انجمن بتن آماده در پاسخ به سوالی مبنی بر میزان به کارگیری بتن استاندارد و توجه به مقاوم‌سازی در سایر استان‌ها گفت: مردم براساس میزان آگاهی و ترس در برابر زلزله

از سیماستاناندارد استفاده می‌کنند. وی با اشاره به اینکه براساس آمار ارائه شده توسط برخی کارشناسان بازار ۸۰ درصد ساختمان‌ها مقاوم نیستند، اظهار داشت: اگر از همین امروز برنامه مقاوم‌سازی ساختمان‌ها شروع بشود ۱۰۰ ساختمان در تهران جلوتر از برنامه مقاوم‌سازی می‌شود. رئیس انجمن بتن آماده با اشاره به اینکه سالانه ۷۰ میلیون مترمربع ساخت‌وساز می‌شود، تصریح کرد: براساس اطلاعات و آمار وزارت مسکن و شهرسازی و مرکز تحقیقات ساختمان اگر در هر مترمربع از این ساخت‌وسازها ۴ کیسه سیما صرف شود، در مجموع به ۱۴ میلیون تن سیما نیاز داریم این در حالی است که هم‌اکنون ۲۱ میلیون تن سیما به این امر اختصاص می‌یابد یعنی ۷ میلیون تن بیش از نیاز واقعی سیما مصرف می‌شود. وی با اشاره به نارضایتی مردم از عدم تامین سیما اظهار داشت: بیشترین سیما تولیدی به عاملان فروش سیما داده می‌شود تا مردم و مصرف‌کنندگان واقعی. رئیس انجمن بتن آماده با تاکید بر اینکه مسوولان باید چاره‌ای برای توزیع نامناسب سیما بیاندیشند، گفت: سیما یک کالای استراتژیک است و قیمت آن نباید افزایش یابد.

خبرگزاری فارس

بین شهرداری تهران و انجمن صنفی بتن استاندارد تهران امضا شد:

توافقنامه همکاری در به کارگیری بتن، فرآورده‌های بتنی و تیرچه استاندارد

توافقنامه همکاری و هماهنگی در به کارگیری بتن، فرآورده‌های بتنی و تیرچه استاندارد برای مقاوم‌سازی در تمامی ساخت‌وسازهای تهران بین شهرداران تهران و انجمن صنفی بتن استاندارد استان تهران امضا شد. به گزارش خبرگزاری فارس به نقل از روابط عمومی انجمن صنعتی تولیدکنندگان بتن استاندارد استان تهران، با توجه به اهداف عالی دولت جمهوری اسلامی که در مفاد قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی اجتماعی به تصویب رسیده است و مسئولیت شهرداری تهران و نظر به اینکه کاربرد

مصالح ساختمانی استاندارد یکی از اضلاع اصلی مقاوم‌سازی و ایمن‌سازی در هرگونه ساخت‌وساز است و در این میان نقش پر اهمیت بتن و فرآورده‌های بتنی به عنوان مهم‌ترین مصالح ساختمانی تاثیر اساسی در دوام و پایداری‌سازه‌ها دارند این توافقنامه بین شهرداری تهران و انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد استان تهران به منظور ساماندهی تولید توزیع و مصرف بتن استاندارد و سایر فرآورده‌های بتنی در شهر تهران تنظیم می‌شود. محصول بتن آماده و تیرچه ماشینی در گروه فرآورده‌های ساختمانی مشمول مقررات استاندارد اجباری است و به استناد تبصره ۴ ماده ۶ قانون تاسیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران و نیز ماده ۱۳ قانون تعزیرات حکومتی هرگونه تولید عرصه و مصرف بتن آماده و انواع تیرچه باید دارای گواهینامه استاندارد از موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران باشد و تولید عرصه و مصرف غیراستاندارد این فرآورده‌ها به کلی ممنوع است. براساس این گزارش، تعهدات انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد براساس این توافقنامه بدین شرح است: انجمن صنفی متعهد می‌شود که نیاز تمام پروژه‌های عمرانی و ساخت‌وسازهای محدوده شهرداری تهران به بتن استاندارد و تیرچه استاندارد در اسرع وقت تامین کند. انجمن صنفی همچنین متعهد می‌شود تمامی خدمات خود را فقط به کارگاه‌ها و پروژه‌ها ساخت‌وسازهایی که از شهرداری تهران مجوزهای قانونی لازم را دریافت داشته‌اند ارائه کند و از تامین خدمات و نیازمندی‌های پروژه‌ها یا ساخت‌وسازهایی که مورد تایید شهرداری تهران نیستند و مجوزهایی قانونی لازم را دریافت نکرده‌اند خودداری کند. انجمن بتن استاندارد در ضمن متعهد خواهد شد همواره قیمت‌های خود را براساس قیمت سیما دولتی و مصالح دولتی آنالیز کنند و قیمت‌های خود را برای اطلاع عموم آگهی و در معرض دید مشتریان قرار دهد. بنابراین گزارش تعهدات شهرداری تهران نیز در این توافقنامه بدین شرح خواهد بود: شهرداری تهران متعهد می‌شود که هرگونه خدمات به پروژه‌های عمرانی و ساخت‌وسازهای شهری را منوط به استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد بالاخص بتن و تیرچه استاندارد کند و صدور مجوز احداث و پایان کار ساختمانی را مشروط به ارائه مدارک لازم به منظور احراز مصرف فرآورده‌های ساختمانی استاندارد کند. شهرداری تهران متعهد می‌شود درباره تردد ماشین‌آلات حمل و پمپاژ بتن در محدوده خدمات شهری شهرداری تهران در صورت انطباق با بند ۴ تعهدات انجمن صنفی مجوزها قانونی لازم را با هماهنگی اداره راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ در طول شبانه روز و در قبال اخذ عوارض قانونی صادر کند و از تردد ماشین‌آلات حمل و پمپاژ بتن فاقد آرم استاندارد و مشخصات واحد تولیدی جلوگیری گردد. شهرداری تهران همچنین متعهد خواهد شد که تمامی پروژه‌های عمرانی شهرداری را ملزم به استفاده از فرآورده‌های بتنی استاندارد کند و از تولید بتن‌های دست‌ساز در محل جلوگیری کند. شهرداری تهران متعهد می‌شود که کلیه کارگاه‌های فاقد مجوز قانونی و فاقد گواهینامه استاندارد واقع در محدوده خدمات شهری براساس این گزارش شهرداری تهران که به تولید بتن آماده و تیرچه و سایر فرآورده‌های بتنی مشغولند در اسرع وقت مستند به ماده ۱۳ قانون تعزیرات حکومتی نسبت به تعطیلی آن‌ها اقدام کند.

روزنامه جهان اقتصاد

با تولید سیمان بنایی مشکلات توزیع سیمان حل می شود

برنده جایزه ملی کیفیت در گروه تولید مصالح ساختمانی معتقد است که بدون مصالح ساختمانی استاندارد داشتن ساختمان‌های استاندارد ممکن نیست. مهندس علی اصغر کیهانی، مدیرعامل ایران فریمکو که در همایش روز صنعت و معدن به‌عنوان پیشکسوت صنعت بتن کشور و واحد نمونه تولید ملی انتخاب شد درباره ضرورت رعایت استانداردهای ساخت‌وساز - بالاخص استاندارد مصالح ساختمانی معتقد است که قیمت تمام شده ساختمان‌های امن و مقاوم در برابر زلزله با ساختمان‌های ناامن و غیرمقاوم برابر است و این تصور غلطی است که ایمن‌سازی و مقاوم‌سازی احتیاج به هزینه‌های بیشتری دارد، بلکه مقاوم‌سازی احتیاج به برنامه‌ریزی و دانش بیشتری دارد. به گفته مهندس کیهانی، بتن خوب به‌عنوان مهم‌ترین فرآورده ساختمانی که نقش محوری در مقاومت ساختمان‌ها دارد، از سیمان، شن و ماسه و آب تشکیل شده و بتن بد نیز از همین مصالح تشکیل شده است و به گفته پروفیسور نویل تنها تفاوت این دو دانش فنی است که در ساخت بتن خوب به کار رفته است. بنابراین مصالح ساختمانی خوب و بد دارای مواد اولیه یکسانی هستند و انرژی و هزینه یکسانی برای تولید آنها به کار رفته است. این در حالی است که مصالح ساختمانی غیراستاندارد معمولاً پرت زیادی دارند و قیمت تمام شده ساختمان را افزایش می‌دهد. کیهانی درباره وضعیت تولید و مصرف بتن و سیمان در کشور، وضعیت فعلی را بسیار نا مطلوب می‌داند و می‌گوید: همه ۳۸ کارخانه مجاز تولید بتن آماده در استان تهران گواهینامه استاندارد دریافت کرده‌اند به علت برنامه غلط کمیته توزیع سیمان با ۳۰ درصد ظرفیت خود، کار می‌کنند و جالب اینکه قیمت بتن استاندارد درب کارخانه بین ۲۷/۰۰۰ تا ۳۰/۰۰۰ تومان به متقاضیان همراه با شناسنامه فنی از وضعیت بتن ساخته شده (دانه‌بندی شن و ماسه، نوع سیمان مصرفی، مواد افزودنی، مقدار آب و مقاومت بتن) به

متقاضیان تحویل می‌شود و این در حالی است که بیش از ۵۰ کارگاه کوچک نیز به صورت غیرمجاز و غیراستاندارد اقدام به تولید و عرضه بتن آماده می‌کنند، بنابراین مصرف‌کنندگان باید به هنگام تهیه بتن آماده فقط به آرم موسسه استاندارد اطمینان کنند و به واحدی که فاقد نشان استاندارد است اطمینان نکنند ولو هر مدرک دیگری ارائه کند. به گفته کیهانی، تولیدکنندگان مجاز بتن استاندارد هم کیفیت و هم تعهد حقوقی درباره بتن ساخته شده دارند ولی تولیدکنندگان غیرمجاز یا کسانی که اقدام به ساخت بتن‌های دست‌ساز می‌کنند، نه کیفیت مناسبی دارند و نه تعهد حقوقی برای بتن ساخته شده ارائه می‌دهند.

مهندس کیهانی علت اصلی استفاده از بتن‌های دست‌ساز و غیراستاندارد را در نظام تولید و توزیع غلط سیمان میداند و معتقد است تا این روش توزیع سیمان اصلاح نشود، هیچ‌گونه امیدی به ارتقای کیفیت بخش سازه‌ای ساختمان‌ها نیست، زیرا نظام فعلی توزیع سیمان امکان ساخت بتن‌های غیراستاندارد را به‌وجود می‌آورد. کیهانی درباره اصلاح الگوی توزیع سیمان می‌گوید: سیمان در مرحله مصرف به سه شکل مختلف، بتن‌سازه‌ای، قطعه‌سازی و کارهای بنایی مصرف می‌شود که هر یک از بخش‌های مصرف، نیازمند سیمان مخصوص است ولی متأسفانه در کشور ما توجهی به این مسئله نمی‌شود. به بیان دیگر سیمان پرتلند تیپ ۲ که بیشتر مصارف سازه‌ای و قطعه‌سازی دارد، در اختیار مصالح‌فروشان قرار می‌گیرد تا کارهای بنایی را با این سیمان انجام دهند و سیمان‌های پوزولانی که کاربرد بهتری در کارهای بنایی دارند به تولیدکنندگان بتن‌های سازه‌ای و قطعه‌سازی اختصاص می‌یابد که کیفیت هر سه بخش را به هم می‌ریزد.

به گفته رییس انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد آشفستگی حاکم بر بازار سیمان و شکل‌گیری بازار سیاه سیمان نیز ناشی از همین روش توزیع غلط است زیرا جابه‌جایی سیمان بین بخش‌های مختلف در این روش توزیع سیمان ممکن است و این در حالی است که چنانچه برای هر بخش از فعالیت‌های ساختمانی سیمان مخصوص آن بخش تولید و عرضه شود، ظرف ۳ ماه آرامش کامل بر بازار سیمان حاکم می‌شود، زیرا امکان فعالیت دلالت سیمان به صفر می‌رسد. به گفته کیهانی، در حال حاضر هرگونه تولید و فروش و مصرف بتن آماده مشمول مقررات استاندارد اجباری است و برابر قانون هیچ کس حق ندارد مواد اولیه در اختیار واحدی قرار دهد که بتن غیراستاندارد می‌سازد یا به صورت غیراستاندارد بتن دستی می‌سازد، اما این قانون در عمل فراموش شده است، زیرا تحت عنوان سهمیه‌های مردمی، سیمان سازه‌ای بین مردم عادی که فاقد صلاحیت لازم برای تولید بتن است توزیع می‌شود و این در حالی است که سیمان بخش سازه‌ای فقط باید در اختیار کارخانه‌های مجاز تولید بتن که دارای گواهینامه استاندارد می‌باشند قرار گیرد و برای بخش

بنایی نیز کارخانه‌های سیمان موظفند سیمان بنایی تولید و عرضه کنند. به گفته مهندس کیهانی تولید سیمان بنایی طبق استاندارد ملی اجباری است که با رنگی متفاوت از سیمان پرتلند معمولی تولید شود و در صورت عرضه سیمان بنایی برای بخش مردمی تمام برنامه‌ریزی دلالت سیمان از بین می‌رود، زیرا این سیمان بایستی فقط در بخش بنایی مصرف شود و در این صورت مطلقاً کمبودی در بازار این محصول در جامعه احساس نمی‌شود و همه مردم می‌توانند این سیمان را از مصالح‌فروشان تهیه کنند و برای بخش سازه‌ای نیز با مراجعه به کارخانه‌های تولید بتن، بتن آماده استاندارد تهیه کنند. مهندس کیهانی از سایت رسمی انجمن سیمان خبر می‌دهد که در آن آمده است در کشورهای توسعه‌یافته دنیا ۶۵ تا ۸۵ درصد سیمان توسط کارخانه‌های و به صورت ماشینی فرآوری می‌شود ولی این رقم در کشور ما کمتر از ۱۵ درصد است و متأسفانه بخش قابل‌توجهی از سیمان در کشور ما توسط کارگران غیرماهر و بدون استفاده از ماشین‌آلات و با بیل و فرغون در پای کار ساخته و مصرف می‌شود و در چنین شرایطی همه باید از ایمنی ساختمان‌های خود بترسیم.

خبرگزاری موج

انتقاد رییس انجمن تولید کنندگان بتن استاندارد از فعالیت کمیته توزیع سیمان

ساختار کمیته توزیع سیمان در استان تهران منجر به فعالیت این کمیته بر خلاف جریان حاکم بر تصمیمات اساسی نظام شده است. علی اصغر کیهانی، رییس هیات‌مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد، در گفت‌وگو با خبرنگار موج، از کمیته استانی توزیع سیمان به عنوان معجری سیاست‌گذاری‌های توزیعی سیمان در طول سه سال گذشته نام برد. وی با بیان اینکه

«بنای تشکیل این کمیته، مصوبه طرح جامع سیمان بود»، اظهار داشت: در یکی از بندهای طرح جامع سیمان پیش‌بینی شده است که به منظور زمینه‌سازی برای اجرای طرح (جامع سیمان) در هر استان کمیته‌ای به نام کمیته هماهنگی و نظارت بر تولید و توزیع سیمان تشکیل شود. به گفته وی، این کمیته مرکب از رییس‌سازمان بازرگانی (به‌عنوان مسوول)، رییس‌سازمان صنایع و معادن، رییس‌سازمان حمل‌ونقل و پایانه‌های استان، کننده استانداری و مدیران عامل کارخانه‌های سیمان مستقر در استان، هر پانزده روز یکبار در سازمان بازرگانی تشکیل می‌شود.

وظایف کمیته سیمان کیهانی

عمده وظایف این کمیته را اجرای سیاست‌ها و مصوبات کمیته مرکزی، تعیین شاخص مصرف، نظارت بر توزیع سیمان مورد نیاز بخش‌های مختلف، بررسی مستمر و نظارت بر عملکرد عاملین توزیع ذکر کرد.

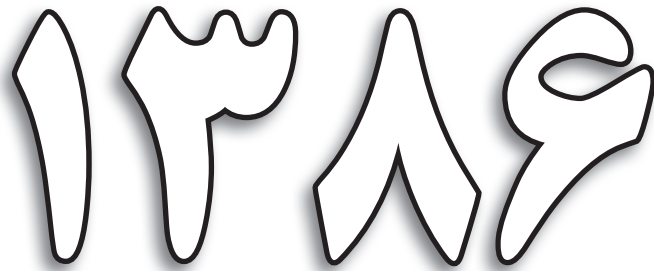
عملکرد نامطلوب کمیته‌های استانی سیمان در استان تهران

وی با اشاره به متفاوت بودن ساختار مصرف سیمان در استان‌های مختلف کشور، از عملکرد کمیته‌های استانی در استان تهران انتقاد کرد. وی گفت: آنچه که در کمیته استان تهران انجام گرفته بیشتر پیرامون تغییر نسبت‌های دایمی سهمیه بخش مردمی، دولتی و عمرانی در کنار کاستن از سهمیه صنایع تولید بتن و قطعات بتنی بوده است. رییس هیات‌مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد ادامه داد: این در حالی است که استان تهران، حداقل از ۲ سال پیش دارای شرایط خاصی برای مصرف سیمان بود که نیازمند تدبیر بهتری برای پاسخ‌گویی به شرایط به‌وجود آمده بود. به گفته وی؛ در استان تهران، ۳۸ واحد تولید بتن آماده استاندارد با ظرفیتی معادل ۶ میلیون متر مکعب بتن آماده در سال مستقر است که همه آنها از ۲ سال پیش موفق به اخذ گواهینامه استاندارد شده‌اند.

کاهش سهمیه سیمان انجمن بتن آماده استاندارد

وی یاد آورد: کل سیمان تحویلی به این بخش برابر اظهارات رییس‌سازمان بازرگانی استان تهران- کمتر از ۴۰ درصد ظرفیت آنها را پوشش می‌دهد. کیهانی اظهار داشت: در حالی که تولید و مصرف بتن آماده مشمول مقررات استاندارد اجباری است و هیچ فرد و دستگاهی نمی‌تواند سیمان بخش تولید بتن آماده را به فرد یا بخشی غیر از تولیدکنندگان دارای گواهینامه استاندارد تحویل دهد، کمیته استانی توزیع سیمان در استان تهران، در سال‌های گذشته بر خلاف آنچه که بایستی انجام میداد، از سهمیه سیمان این بخش کاسته است. وی تصریح کرد: این در حالی است که هم به خاطر افزایش کل تولید سیمان در کشور و

درباره فصل

کیفیت پایین فرآورده‌های سیمانی در کشور ما مشکلات فراوانی برای ساماندهی بازار سیمان به وجود آورده بود. به نحوی که دلالت سیمان از این آشفتگی بازار مصرف سیمان بیشترین سود را می‌بردند. افشای بخش مناسبات غلطی که به شکل‌گیری دلالتی سیمان در کشور منجر شده است، از جمله مسائلی بود که در این سال با انتشار گزارش‌های تحقیقی رسانه‌ها مطرح شد.

نخستین گردهم‌آئی تولیدکنندگان بتن آماده استاندارد سراسر کشور به منظور هم‌اندیشی درباره آینده این صنعت نیز از دیگر مسائل این بخش در این سال بود.

نیز اخذ گواهینامه استاندارد برای تولید بتن توسط این واحدها، لازم بود تا کمیته استانی توزیع سیمان به هنگام هرگونه تصمیم‌گیری برای تعیین نسبت‌های تحویل سیمان بین بخش‌های مردمی، عمرانی و صنایع سیمان بر، ابتدا کل ظرفیت تولید واحدهای دارای گواهینامه استاندارد را تأمین می‌نمود و سپس سیمان سایر بخش‌ها را تأمین می‌کرد. وی با انتقاد از عدم تأمین سیمان مورد نیاز اعضای این انجمن تا ظرفیت مجاز از سوی کمیته سیمان به رغم مکاتبات فراوان انجمن، گفت: یکی از اشکالات اساسی ساختار کمیته استانی حضور افرادی است که در آن حق رأی دارند و بازار نابسامان فعلی را به وجود آورده‌اند.

جهت‌گیری‌های ناهماهنگ کمیته سیمانی

رئیس هیات‌مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد با بیان اینکه «کمیته توزیع سیمان در استان تهران، تا چند ماه پیش بر خلاف جریان حاکم بر تصمیمات اساسی نظام بود» به تلاش رئیس‌سازمان بازرگانی استان تهران در جهت تغییر این روند در طول ماه‌های اخیر اشاره کرد. وی به نامه مدیر کل اداره استاندارد استان تهران به رئیس‌سازمان بازرگانی در خودداری از هرگونه تحویل سیمان بخش‌سازهای به افراد یا واحدهای فاقد گواهینامه استاندارد اشاره کرد. وی گفت: در کنار هم قرارداد این نامه مدیر کل استاندارد استان تهران با مصوبه ۸۴/۱۲/۲۳ هیات وزیران تحت عنوان «آیین‌نامه نظارت بر استاندارد اجباری مصالح ساختمانی»، منجر شد تا کمیته کمیته استانی توزیع سیمان موظف شود تا ساختار توزیع سیمان در این کمیته را به سود مصرف صحیح و استاندارد سیمان تغییر دهد. کیهانی اظهار داشت: هر چند این عمل دارای الزامات قانونی فراوانی است، لیکن به نظر نمی‌رسد که ساختار این کمیته اجازه دهد این تغییر مسیر به همین راحتی‌ها اتفاق بیفتد.

مصالح‌فروشان مشکل اجرایی کمیته سیمان

وی از سهمیه ۶۰ درصدی مصالح‌فروشان به عنوان مهم‌ترین مشکل در اجرایی کمیته سیمان نام برد. وی افزود: مصالح‌فروشان به سیمان، به‌عنوان یکی از کالاهای اساسی توزیعی خود که عامل محرک اقتصادی واحد توزیعی آنها است نگاه می‌کنند و نه به عنوان یک ماده اولیه حیاتی برای مقاوم‌سازی. رئیس هیات‌مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن استاندارد ادامه داد: از نظر اینان، اینکه سیمان را چه کسی و چگونه و با چه روشی مصرف کند، چندان مهم نیست، بلکه مهم این است که سیمان توسط ایشان توزیع شود. وی خواستار ورود دادستان تهران بر بازرگاری در توزیع سیمان و تغییر ساختار کمیته سیمان به منظور جلوگیری از ورود واسطه‌ها شد و گفت: در این راستا باید دید که آیا کمیته توزیع سیمان و شبکه خرده‌فروشی از دستور استاندارد برای مصرف صحیح سیمان، تمکین می‌کند؟

روزنامه جهان صنعت

قیمت واقعی صادرات سیمان چقدر است

در طول سال‌های اخیر درباره سلسله بحث‌های پیرامون سیمان، تولیدکنندگان بتن استاندارد به عنوان مهم‌ترین مصرف‌کنندگان سیمان از زاویه‌ای خاص به بحث‌های سیمان توجه کردند.

در تقابل دو مجموعه تولیدکنندگان سیمان و مصرف‌کنندگان آن، آمار و اطلاعات جدیدی به افکار عمومی منتقل شده که زوایای مختلف صنعت سیمان را بیان کرده است. تولیدکنندگان سیمان مدعی‌اند که به خاطر سرمایه فراوان احداث کارخانه‌های سیمان با نرخ‌های فعلی سیمان (هر تن ۳۶۵/۰۰۰ ریال) این صنعت زیان‌های فراوانی می‌بیند. به نحوی که در حال حاضر قیمت تمام شده هر تن سیمان را ۲۴۰ هزار ریال برای کارخانه‌های قدیمی و ۳۲۰ هزار ریال برای کارخانه‌های جدی عنوان کرده است که با قیمت دولتی ۳۶۵ هزار ریال به فروش می‌رسد و کارخانه‌های سیمان برای تولید هر تن سیمان ریال زیان می‌بینند یا سوداندکی می‌برند. این در حالی است که در اسناد مالی منتشره توسط کارخانه‌های آن هزینه‌های تولید سیمان بین ۱۵۰ هزار ریال تا ۱۶۵ هزار ریال درج و سود سرمایه‌گذاری انجام گرفته بیش از ۳۵۰ هزار ریال در هر تن ارزیابی می‌شود. مجموعه اسناد و مدارک و دیدگاه‌های کارشناسان صنعت سیمان که به پاره‌ای از ادعاهای مدیران صنعت سیمان پاسخ داده است می‌تواند بخشی از موضوعات مورد بحث شورای اقتصاد درباره سیمان را تشکیل دهد. هرچند برخی از کارشناسان معتقدند که تصمیمات شورای اقتصاد در یک فصلی یک بعدی و با هدف اولیه افزایش قیمت سیمان تشکیل می‌شود و توجه به دیدگاه‌هایی از این قبیل شاید چندان مورد توجه اعضای شورای اقتصاد قرار نمی‌گیرد. چه اینکه تا به حال شورای اقتصاد به صورت رسمی از اساتید رشته سیمان و بتن و مصرف‌کنندگان صنعتی و بزرگ سیمان از قبیل تولیدکنندگان بتن آماده و قطعات پیش ساخته بتنی و انبوه‌سازان و شرکت‌های ساختمانی تصمیم‌گیری برای

سیمان به صورت رسمی نظر نخواست و در چنین شرایطی طبیعی است که تصمیمات شورای اقتصاد کمترین توجه به مرحله مصرف و دیدگاه‌های مصرف‌کنندگان اصلی سیمان را داشته باشد. توجه به گزارشات داخلی صنعت سیمان - مبنای محاسبه سود سرمایه‌گذاری توسط مدیران این صنعت - ۱۳۵ میلیارد تومان سرمایه‌گذاری برای راه‌اندازی یک واحد یک‌میلیون‌تنی در سال است و این در حالی است که کارشناسان این صنعت معتقدند این مبلغ می‌تواند به ۸۰ میلیارد تومان تقلیل پیدا کند و دلایل قانع‌کننده‌ای نیز ارائه می‌دهند. (مجله سیمان شماره ۱۱۳ - صفحه ۴) بنابراین هزینه‌های صنف مدیران احداث کارخانه‌های سیمان را نباید مردم بپردازند. به هر صورت ضعف دوره بهره‌برداری نیز نباید با افزایش قیمت سیمان جبران شود و به گفته کارشناسان این صنعت، فقط در صورت رفع پدیده هوای کاذب، سالانه معادل ۱/۶ میلیون بشکه نفت خام در این صنعت می‌توان صرفه‌جویی کرد که برابر ۷۲۰ میلیارد ریال در سال و معادل دو هزار تومان در هر تن سیمان می‌شود که به خاطر ارزان بودن قیمت سوخت تحویلی به کارخانه‌ها، مورد توجه قرار نمی‌گیرد. در همین حال به نقل از مستندات منتشره توسط کارخانه‌های داخلی بیشتر از میانگین مصرف جهانی انرژی در این صنعت است که قیمت جهانی این میزان از سوخت ۳۰۰ میلیارد تومان (برابر ۱۰ هزار تومان در هر تن) است که از سوی دولت تامین می‌شود. ما با شرط تحویل سوخت به قیمت جهانی به صنعت سیمان، موافق خروج سیمان از سبد حمایتی دولت هستیم تا مشخص شود که صنعت سیمان در کدام سطح از توان رقابتی با کشورهای دنیا قرار گرفته است. قیمت صادراتی سیمان نیز با ارائه آمارهای صادراتی و قیمت صادرات سیمان در سال ۸۴ و ۸۵ که بر خلاف ادعای دبیر انجمن صنفی تولیدکنندگان سیمان که قیمت سیمان در مرز عراق را ۹۷ دلار اعلام کرده است به استناد گزارش سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، سیمان صادراتی ایران در سال ۸۴ به قیمت ۵۱ دلار و در سال ۸۵ به قیمت ۵۴ دلار (با هزینه حمل) صادر شده و طرح قیمت سیمان در داخل کشور است. لازم به توضیح است بدون ساماندهی بخش مصرف سیمان که مستلزم هماهنگی کلیه مراحل تولید و توزیع سیمان است، آزادسازی سیمان به ناهنجاری در بخش مصرف منجر می‌شود که از نتایج اولیه آن، افزایش قابل توجه قیمت مسکن و سایر فرآورده‌های ساختمانی خواهد بود.

اولین گردهمایی تولیدکنندگان بتن آماده استاندارد

تولیدکنندگان بتن آماده استاندارد از سراسر کشور روز ۴ دی ماه در تهران گرد هم می‌آیند تا درباره مهم‌ترین موضوعات مرتبط با صنعت بتن آماده و مشکلات این صنعت به تبادل نظر بپردازند.

این گردهمایی به ابتکار اداره کل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران و مشارکت مجتمع ایران فریمکو برگزار می‌شود. صنعت بتن آماده در سال‌های اخیر مورد توجه جدی جامعه بوده است، به نحوی که در چهار سال گذشته تعداد واحدهای دارای گواهینامه استاندارد از یک واحد در سال ۸۲ به ۳۰۰ واحد در سال ۸۶ رسید و بیش از ۷۰۰ واحد ضمن تشکیل پرونده در انتظار صدور مجوز استاندارد هستند. در حال حاضر در اکثر استان‌های کشور واحدهای تولید بتن آماده تحت نظارت موسسه استاندارد به تولید مشغول‌اند. این امر باعث تحول عظیمی در صنعت بتن آماده کشور شده است. لیکن مهم‌ترین مشکل این صنعت از نظر کارشناسان، سیاست‌های ناصحیح توزیع سیمان است.

مهندس علی اصغر کیهانی، مدیرعامل مجتمع تولیدی تحقیقاتی ایران فریمکو و دارنده ۷ نشان ملی کیفیت در تولید بتن و قطعات بتن، درباره برگزاری این همایش می‌گوید: تولیدکنندگان بتن آماده مهم‌ترین مصالح ساختمانی سازه‌ای را تولید می‌کنند. اهمیت این مصالح تا به آن حد است که بدون آن می‌توان گفت صنعت ساختمان‌سازی و اجرای پروژه‌های عمرانی معنی ندارد.

اما به خاطر بی‌توجهی مسوولان در سالیان گذشته این صنعت آنچنان که باید رشد نکرده است. به گفته کیهانی یکی از شاخص‌های ارزیابی کیفیت پروژه‌های عمرانی یا طول عمر ساخت‌وسازها در دنیا ارزیابی نحوه مصرف سیمان در آن کشور است. در حال حاضر در کشورهای توسعه‌یافته بیش از ۷۰ درصد سیمان توسط تولیدکنندگان بتن آماده یا قطعات بتنی فرآوری می‌شود.

دنیای اقتصاد

کمبود سیمان، مشکل اساسی در تولید بتن آماده

رئیس انجمن بتن آماده استاندارد گفت: مشکل اساسی در تولید بتن آماده، عدم تامین سیمان مورد نیاز است. علی اصغر کیهانی در گفت‌وگو با «ایرنا» با بیان این مطلب افزود: در زمان حاضر در سطح استان تهران ۴۲ کارگاه دارای گواهینامه استاندارد تولید بتن آماده، فقط با ۲۹ درصد ظرفیت، کار می‌کنند. وی با بیان اینکه مجموع ظرفیت اسمی کارگاه‌های تولید بتن آماده استان تهران ۸/۵ میلیون مترمکعب بتن در سال است، افزود: طبق آمار سیمان تحویلی به این واحدها در یک سال گذشته و با فرض اینکه کل این سیمان نیز به بتن تبدیل شده باشد، واحدهای یاد شده در مجموع ۲/۴۷ میلیون مترمکعب بتن آماده تولید کردند. رئیس انجمن بتن آماده افزود: حداکثر تولید روزانه ثبت شده برای واحدهای مختلف نشان می‌دهد که ظرفیت تولید این واحدها قابل افزایش به رقم ۶/۳ میلیون مترمکعب در سال است که معادل ۷۶ درصد ظرفیت اسمی این واحدها است. رئیس انجمن بتن آماده استاندارد گفت: با توجه به عملکرد شرکت‌ها در سه ماه نخست امسال در مقایسه با مدت مشابه در سال گذشته، ۹ درصد رشد تولید بتن آماده را شاهد بودیم. کیهانی اظهار داشت: با توجه به رکورد تولیدی که در برخی روزها در این واحدها ثبت شده است، به نظر می‌رسد که با افزایش سهمیه سیمان آنها تا سقف ظرفیت به دست آمده، بخشی از نیاز جامعه به بتن آماده برطرف می‌شود و بازار سیمان به ثبات و آرامش می‌رسد. وی در خصوص موارد مصرف بتن آماده اظهار داشت: واحدهای تولیدکننده بتن آماده، بخش‌های مهمی از نیاز پروژه‌های عمرانی از جمله دولتی را تامین می‌کنند که تامین جداول و قطعات بتنی برای شهرداری‌ها، تامین بتن آماده پل‌ها و به‌سازی معابر سطح شهرها و حتی تامین بتن مورد نیاز طرح‌های احداث و توسعه‌های کارخانه‌های مختلف سیمان، از جمله آنها است.

روزنامه جهان صنعت

رییس انجمن تولیدکنندگان بتن استاندارد: به رغم افزایش تولید

کیفیت سیمان داخل در حال کاهش است

تا زمانی که کارخانه‌های سیمان از سوخت یارانه‌ای برخوردار می‌شوند، نباید اقدامی در جهت خروج این محصول از سبد حمایتی دولت صورت گیرد.

علی اصغر کیهانی، رییس انجمن تولیدکنندگان بتن استاندارد در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان این مطلب افزود: واردات هر لیتر نفت کوره ۲۶۲.۷ تومان برای دولت تمام می‌شود؛ در حالی که هر لیتر از این سوخت به قیمت یارانه‌ای ۹.۵ تومان در اختیار کارخانه‌های سیمان قرار می‌گیرد و به این ترتیب بابت هر لیتر نفت کوره ۲۵۳ تومان یارانه پرداخت می‌شود.

وی ادامه داد: هرچند پرداخت سوخت یارانه‌ای به این کارخانه‌ها باعث افزایش تولید سیمان در کشور خواهد شد، ولی این تولید علاوه بر آلودگی محیط‌زیست، مصرف مواد معدنی تجدید ناپذیر و مصرف برق را نیز به همراه دارد. و این در حالی است که ۱۴ درصد جاده‌های کشور به حمل‌ونقل سیمان اختصاص دارد و به این ترتیب هر تن سیمان پس از احتساب هزینه حمل‌ونقل حدود ۸۰ دلار به فروش می‌رسد که ۴۰ تا ۵۰ دلار آن هزینه تولید شده است.

وی افزود: در صورت حذف یارانه سوخت برای کارخانه‌های سیمان، قیمت تمام شده تولید هر تن سیمان حدود ۷۴ دلار خواهد بود که هم اکنون این رقم با احتساب سوخت یارانه‌ای حدود ۴۲ دلار است.

به گفته او، مبالغ زیادی از در آمد حاصل از تولید سیمان در کشور باید صرف بر طرف کردن عوارض ناشی از این تولید شود.

وی با بیان این که سیاست‌گذاری انجام شده در خصوص صادرات سیمان نادرست است، گفت: در مقدمه طرح جامع سیمان، دلیل جهت‌گیری صادراتی در صنعت سیمان، ارزان بودن سوخت و فراوانی مواد معدنی در کشور عنوان شده است؛ در حالی که باید دید فواید حاصل از ارزانی سوخت نصیب مردم می‌شود یا کشورهای دیگر نیازمند سیمان خواهند شد؟

او ادامه داد: هم اکنون سیمان تولید کشور چین دارای سهم قابل توجهی در بازار کشورهای اطراف ایران است و این در حالی است که تولیدکنندگان چینی یارانه‌ای بابت سوخت مورد نیازشان دریافت نمی‌کنند.

وی افزود: دلیل اصلی اختلاف موجود بین صنعت سیمان ایران و چین را باید در نوع مدیریت واحدهای سیمانی جست و جو کرد. هم اکنون کشورهای پیشرفته، تولید سیمان خود را کاهش داده‌اند و در مقابل به افزایش کیفیت تولیدات توجه بیشتری کرده‌اند، در حالی که در ایران عکس این قضیه عملی شده است.

وی، هزینه لازم برای تولید هر تن سیمان اعم از مواد اولیه، دستمزد کارگر، سوخت و برق را ۱۵ هزار تومان عنوان کرد و افزود: تولیدکنندگان بابت تولید هر تن سیمان ۱۴ هزار تومان سود و حدود ۱۲ هزار تومان بابت بهره تسهیلات دریافتی و ۸۷۰۰ تومان بابت استهلاک کارخانه مطالبه می‌کنند و این در حالی است که تمام این ارقام را قبلاً براساس طرح جامع سیمان و قیمت تعادلی از مردم دریافت کرده‌اند. او در ادامه با بیان این که هم اکنون هر تن سیمان براساس قیمت تعادلی ۳۶ هزار و ۵۰۰ تومان به فروش می‌رسد، ادامه داد: براساس طرح جامع سیمان باید تفاوت موجود بین قیمت پایه و قیمت تعادلی سیمان برای توسعه این صنعت و استهلاک کارخانه‌ها هزینه شود و این در حالی است که طی سال‌های اخیر هرکارخانه یک میلیون تنی سیمان سالانه ۱۰۰ میلیارد تومان بابت هزینه‌هایش دریافت کرده است. که البته این هزینه در فاکتورهای فروش سیمان لحاظ و از خریداران دریافت شده که می‌توان با دریافت‌هایی که تا کنون صورت گرفته، هر سال یک کارخانه ۳۳۰۰ تنی احداث کرد.

وی خاطرنشان کرد: براساس طرح جامع سیمان، ساخت هر مترمربع بنا نیازمند ۱۰۰ کیلو سیمان است به این ترتیب طی یک سال برای ۷۰ میلیون مترمربع حدود هفت میلیون تن سیمان لازم است؛ درحالی که نسبت سهمیه‌بندی طوری بوده که ۲۱ میلیون و ۲۰۰ هزار تن سیمان مازاد در بازار آزاد عرضه شده که البته این موضوع توسط دادستانی کل کشور نیز در دست بررسی است.

وی تاکید کرد: در ۱۸ سال گذشته هزینه‌های اضافه بر فروش سیمان، تحت عنوان توسعه صنعت سیمان، احداث صنعت یا خرید کلینکر از مردم دریافت شده و به این ترتیب صاحبان کارخانه‌های سیمان باعث ایجاد بازار سیاه و افزایش قیمت سیمان شده‌اند.

خبرگزاری موج

رییس انجمن تولیدکنندگان بتن استاندارد: سیمانی‌ها به دنبال مشتری خارجی نباشند

سیمان آنها را به قیمت صادراتی می‌خریم

انجمن تولیدکنندگان بتن استاندارد اعلام کرد: آماده خرید سیمان صادراتی به قیمت صادراتی هستیم. به گزارش خبرنگار موج، در روزهای اخیر بحث مازاد تولید سیمان در کشور توسط مسوولان مختلف وزارتخانه‌های صنایع و بازرگانی و تولیدکنندگان سیمان مطرح شده است که به گفته برخی از کارشناسان این مطالب با واقعیت‌های بازار داخلی همخوانی ندارد. به نحوی که به‌رغم اعلام مازاد تولید، همچنان برخی از مصرف‌کنندگان سیمان در این باره مشکل تامین سیمان دارند. مهندس علی اصغر کیهانی، رییس انجمن تولیدکنندگان بتن استاندارد کشور درباره سیمان مازاد بر نیاز داخلی معتقد است که طرح این موارد صرفاً در جهت داغ کردن بازار داخلی است و گرنه خود کارخانه‌های سیمان بهتر می‌دانند که تقاضای داخلی برای سیمان بیش از ظرفیت‌های فعلی تولید است. به گفته کیهانی، براساس مصوبه هیات دولت درباره استاندارد کردن تولید، توزیع و مصرف مصالح ساختمانی در کشور که تا پایان سال ۸۶ کلیه تولیدکنندگان و دستگاه‌های دولتی موظفند هر سه بخش تولید، توزیع و مصرف را منطبق بر استانداردهای ملی مربوطه کنند، متأسفانه تولیدکنندگان بتن استاندارد همچنان با کمبود سیمان مواجه‌اند به نحوی که کارخانه‌های بتن استاندارد در استان تهران با کمتر از ۴۰ درصد ظرفیت خود فعالیت می‌کنند و این در حالی است که به خاطر بالا رفتن تقاضا برای تامین بتن آماده استاندارد، مردم دچار سردرگمی شده‌اند. کیهانی با اشاره به اینکه متأسفانه صنعت بتن استاندارد در کشور فاقد متولی مشخص است، نبود حمایت از صنعت بتن کشور را یادآوری کرد و افزود: صنعت بتن استاندارد، بدون بهره‌مندی از انواع امتیازاتی که در کشور به صنایع داده می‌شود و فقط با اتکا به توانایی‌ها و مدیریت و دانش فنی خود توانسته است به‌عنوان صنعتی صد درصد خصوصی و آزاد رشد قابل‌توجهی در بعد کیفی فرآورده‌های خود داشته باشد و این در حالی است که متأسفانه پوشش‌های قانونی لازم هم که وجود

دارد از این صنعت نیاز مشتریان خود را تضمین کیفیتی می‌کنند. از طرفی برای کلیه محصولات خود شناسنامه فنی صادر می‌کنند که در بین تولیدکنندگان مصالح ساختمانی در کشور بی‌نظیر است. به گفته کیهانی جداول بتنی تولیدی در کارخانه‌های تولید قطعات ماشینی برای دوام ۱۰۰ ساله طراحی می‌شوند و به مدت ۲ سال از سوی تولیدکننده ضمانت دوام می‌شوند و مجموعه این اقدامات در سال‌های اخیر فقط با همت این صنعت و البته حمایت و پشتیبانی اساتید دانشگاهی که در این صنعت فعالیت مستقیم و مشاوره‌ای دارند صورت گرفته است. کیهانی مشکل باقیمانده این صنعت را عدم تامین سیمان می‌داند که بیشترین خسارت‌ها را به این صنعت وارد کرده است. زیرا به‌رغم نوسازی ماشین‌آلات و نوسازی خطوط تولید، تجهیز آزمایشگاه و استخدام نیروی انسانی متخصص و اعتماد عمومی جامعه به کارخانه‌های دارای گواهینامه استاندارد، متأسفانه سیمان در حد ظرفیت تولید در اختیار این صنعت قرار نمی‌گیرد. به گفته کیهانی برابر دستورالعمل هیات دولت، نظام توزیع سیمان بایستی به نحوی تنظیم شود که به تولید و مصرف استاندارد سیمان و سایر فرآورده‌های ساختمانی منجر شود لیکن در عمل شاهدیم که ۶۰ درصد سیمان برای مصارف غیراستاندارد دستی اختصاص می‌یابد و تنها ۱۵ درصد در اختیار صنایع تولید بتن استاندارد قرار می‌گیرد که با واقعیت‌های برآورد شده مصرف سیمان در یک ساختمان هماهنگ نیست و متأسفانه وزارت بازرگانی و کمیته‌های توزیع سیمان در این باره برخلاف مصوبه هیات دولت و در جهت منافع مصالح‌فروشان و سهامداران سیمان عمل می‌کنند. این کارشناس صنعت ساختمان معتقد است که بیش از ۷۰ درصد سیمان مصرفی در یک ساختمان به صورت بتن آماده استاندارد مصرف می‌شود و تنها ۳۰ درصد مصارف سیمان یک ساختمان به صورت ملات بنایی مورد استفاده قرار می‌گیرد لیکن در عمل سهم تولیدکنندگان بتن آماده کمتر از ۱۵ درصد سیمان تولیدی کشور است و با ادامه این وضعیت خواسته‌های دولت در بخشنامه معروف مقاوم‌سازی و رعایت استاندارد مصالح ساختمانی حداقل در بخش بتن محقق نخواهد شد. کیهانی یاد آور شد: کمبود سیمان در بخش صنایع بتنی نه تنها آینده این صنعت رویه رشد را تهدید می‌کند بلکه آینده مقاوم‌سازی را نیز تهدید می‌کند و لازم است وزیر مسکن و شهرسازی به عنوان متولی اصلی بحث مقاوم‌سازی و ضرورت توزیع سیمان، مصرف صحیح سیمان را هدایت کند. به گفته کیهانی برابر مطالعات صورت گرفته در مراکز تحقیقاتی از جمله مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن سهم تولید بتن و قطعات بتن پیش ساخته بتنی از مصارف سیمان در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه بیش از ۷۰ درصد سیمان تولیدی در این کشورها است و این در حالی است که در کشور ما سهم مصارف ماشینی کارخانه‌های فرآوری بتن استاندارد کمتر از ۱۵ درصد است و

متأسفانه مسوولان وزارت بازرگانی تحت فشارهای کاذب این نسبت را تغییر نمی‌دهند و همچنان ۶۰ درصد سیمان تولیدی کشور را به بخش مصارف دستی هدایت می‌کنند که هم به آشفته‌گی بازار سیمان و هم به مصرف غیراستاندارد سیمان منجر شده است. بنابراین مشکل اصلی در بحث سیمان کمیته‌های توزیع سیمان است که چشم خود را به واقعیت‌های مصرف سیمان بسته است. کیهانی افزود: ممکن است در تمام کشور در حال حاضر این امکان وجود نداشته باشد که سهم کارخانه‌های بتن آماده افزایش یابد، اما در استان‌های بزرگ این امکان وجود دارد و در استان تهران این قابلیت به خوبی فراهم است. وی از اقدام شهردار مبنی بر استفاده از بتن استاندارد به عنوان شرط لازم برای دریافت مجوز ساخت و پایان کار به عنوان اقدامی موثر یاد کرد و تصریح کرد: متأسفانه کمیته توزیع اصلاً توجه نکرده و گویا چون میدانند تا پایان سال ۸۶ توزیع و مصرف سیمان باید استاندارد باشد می‌خواهند تا تنور داغ است حداکثر استفاده را ببرند. وی با اشاره به کمبودهای مصنوعی ایجاد شده در بازار گفت: کارخانه‌های سیمان استان تهران اگر بخواهند سیمان خود را صادر کنند ماسیمان را درب کارخانه خریداری می‌نماییم یا به اندازه‌ای که سیمان به ما تحویل دهند آن طرف مرزها و جاده‌ها به آنها تحویل دهیم و به این ترتیب از تردد و صرف هزینه و سوبسیدهای حمل و نقل آزاد جلوگیری شود و در صورتی که سیمان بیشتر از حد مصرف داخلی داریم و می‌خواهیم صادر نماییم ما سیمان را به قیمت سیمان صادراتی خریداریم.

روزنامه دنیای اقتصاد

وزیر مسکن و شهرسازی در طرحی به رییس‌جمهور پیشنهاد کرد:

صرفه‌جویی ۱۵ میلیون تنی در سیمان

وزارت مسکن و شهرسازی طرحی را به رییس‌جمهور پیشنهاد کرد که در صورت اجرای آن در ۵ سال، صرفه‌جویی ۱۵ میلیون تنی در تولید و مصرف سیمان حاصل خواهد شد. در قالب طرح ساماندهی و بهینه‌سازی وضع تولید و مصرف سیمان در یک دوره ۵ ساله علاوه بر کاهش ۴/۷ میلیون تنی تقاضای سیمان، تولید آن بیش از ۴۷ میلیون تن افزایش می‌یابد. سیمان یکی از نهاده‌های اصلی طرح‌های عمرانی است که در حال حاضر الگوی بهینه برای تولید و مصرف آن وجود ندارد. افزایش استفاده از سیمان در طرح‌های عمرانی و ساختمان‌سازی، نشان از افزایش عمر مفید، دوام و ایمنی سازه‌ها و اجزای ساختمانی دارد. از این رو، برنامه‌ریزی برای گسترش مصرف اصولی سیمان، اهمیت پیدا می‌کند. گرچه رویکرد کشورهای صنعتی به کاهش تولید سیمان و حتی توقف آن برای اجرای برنامه‌های زیست‌محیطی است، اما در حال حاضر لزوم توسعه پایدار کشور، مستلزم افزایش تولید سیمان برای تامین نیازهای ملی است. بر این اساس، این شاخه از صنعت، یک برنامه‌ریزی و مدیریت هوشمند و هدفمند می‌طلبد. تجربه نشان داده است، سنتی بودن ساخت و ساز، سبب شده است که در مواردی، از خواص مهندسی سیمان استفاده کافی نشده و حتی آگاهی ناکافی در مصرف، موجب حیف و میل آن شده است. مقدار تولید سیمان در سال ۸۵ معادل ۳/۳۵ میلیون تن بوده و وزارت مسکن براساس آمار ۳ ماه اول سال ۸۶ پیش‌بینی می‌کند این میزان در سال جاری به ۳۷ میلیون تن برسد. مقدار تولید کلینکر نیز در سال ۸۵ بالغ بر ۳۲ میلیون تن بوده و برآورد می‌شود در سال جاری این میزان از مرز ۳۵ میلیون تن بگذرد. بر اساس برآوردهای وزارت بازرگانی، نیاز کشور به سیمان سالانه در حدود ۴۰ میلیون تن است. بر این اساس حدود ۳ میلیون تن از سیمان تولیدی شامل پوزولان، سرپاره یا آهک است. نتایج بررسی‌های به عمل آمده توسط مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن وزارت مسکن

و شهرسازی در قالب این طرح نشان می‌دهد، در صورت اجرای طرح ساماندهی و بهینه‌سازی وضع تولید و مصرف سیمان و با هماهنگی دستگاه‌های ذیربط می‌توان مقادیر قابل توجهی از تقاضای سیمان (حدود ۷/۴ میلیون تن در ۵ سال) را کاهش و برای افزایش تولید سیمان بدون افزایش تولید کلینکر (۷/۸ میلیون تن در ۵ سال) برنامه‌ریزی کرد. سنگ‌های معدنی خاص پس از طی مراحل به کلینکر و پس از آسیاب به سیمان تبدیل می‌شوند. افزایش تولید سیمان با استفاده از کلینکر تولیدی موجود و کاهش تقاضای سیمان با مصرف بهینه سیمان مهم‌ترین محورهای طرح پیشنهادی وزارت مسکن به منظور ساماندهی وضع موجود در تولید و مصرف بهینه سیمان است. یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های پیش روی مصرف سیمان در کشور استفاده نامناسب از انواع سیمان در مصارف خاص است. به عنوان مثال، هم‌اکنون در بیشتر موارد از همان سیمانی که برای بنایی استفاده می‌شود در جاهایی مانند سدسازی یا اسکله‌های دریایی نیز استفاده می‌شود که این امر موجب استفاده غیربهینه در سیمان شده است. در قالب این طرح در صورت فرهنگ‌سازی و رعایت عواملی همچون متعادل کردن قیمت سیمان پوزولانی (سیمان گران‌قیمتی که برای مصارف خاص باید استفاده شود) نسبت به سیمان معمولی، بهبود کیفیت سیمان پوزولانی و کنترل نوسان کیفیت آن می‌توان در ۵ سال بدون افزایش در تولید کلینکر، ۷/۴ میلیون تن افزایش تولید سیمان داشت. در صورت اجرای این طرح، وزارت صنایع و معادن موظف است برای مدت یک سال علاوه بر تحقیق در زمینه استفاده از روش‌های نوین تولید سیمان، ظرفیت کارخانه‌ها را برای تولید سیمان‌های آمیخته و بنایی برآورد و برحسب نیاز مصرف، زمینه‌های اجرایی تولید آن را فراهم کند. وزارت صنایع و معادن با همکاری سازمان حفاظت محیط‌زیست و وزارت مسکن و شهرسازی مکلف می‌شود میزان کاهش آلاینده‌ها را از طریق کاهش تولید کلینکر سیمان برآورد و برای حفظ محیط از این طریق، هدف‌گذاری و به هیأت دولت پیشنهاد دهد. موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی نیز باید نسبت به بازنگری یا تدوین استانداردهای لازم با همکاری مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن اقدام کند. همچنین مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن موظف می‌شود راهکارهای کاهش مصرف سیمان و جلوگیری از هدر رفتن سیمان را در کارگاه‌های ساختمانی در قالب یک شیوه‌نامه تهیه و به‌سازمان نظام مهندسی ساختمان کشور برای اجرا ابلاغ کند. وزارت مسکن و شهرسازی (مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن و معاونت امور مسکن و ساختمان) با همکاری وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی، آموزش و پرورش و فرهنگ و آموزش عالی مکلفند با تشکیل کارگروهی و با تکیه بر توان بخش خصوصی برای ساماندهی آموزش استفاده صحیح از سیمان و فرآورده‌های

سیمانی در سطوح مختلف (کارگر، معمار تجربی، کاردان، کارشناس) برنامه‌ریزی کنند. تهیه برنامه‌های تبلیغاتی برای پخش در صداوسیما نیز باید در دستور کار وزارت مسکن قرار گیرد. در همین حال وزارت بازرگانی نیز باید با هماهنگی وزارت صنایع و معادن نسبت به نرخ‌گذاری انواع سیمان آمیخته و بنایی اقدام کند. به طوری که انگیزه‌های استفاده از آن افزایش یابد. کارشناسی و تعیین تعرفه‌های لازم برای درج در فهرست بها از جمله دیگر وظایف وزارت مسکن خواهد بود. وزارتخانه‌های نیرو، نفت، آموزش و پرورش، مسکن و شهرسازی مکلفند برنامه زمانی خود را برای استفاده از سیمان‌های آمیخته و میزان مورد نیاز در یک دوره حداقل ۱۰ ساله تهیه و به وزارت صنایع و معادن ارائه دهند. تولید سیمان‌های آمیخته و مصرف درست انواع سیمان می‌تواند سالانه منجر به صرفه‌جویی در مقادیر قابل توجهی سیمان شود و بدون شک رسیدن به الگوی بهینه‌ای برای تولید و مصرف سیمان نیاز به همکاری همه دستگاه‌های ذیربط و مردم به عنوان مصرف‌کننده اصلی این فرآورده مهم در صنعت ساختمان است.

نیاز ۲۵ میلیون تنی بخش مسکن به سیمان و تعهد تولیدکنندگان

در این میان محمد متشّرع، کارشناس و صاحب نظر در تولید سیمان از افزایش ظرفیت اسمی و رسمی تولید سیمان در کشور در ۶ ماه نخست سال جاری خبر می‌دهد. هر چند وزارت صنایع و معادن هدف‌گذاری کرده بود که کارخانه‌های تولیدکننده این محصول تا پایان سال جاری میزان ۴۲ میلیون و ۳۱۶ هزار تن سیمان تولید کنند، اما با استناد به آمارهای ارائه شده از سوی متشّرع، در نیمه نخست سال جاری میزان ۱۹ میلیون و ۷۰۰ هزار تن سیمان تولید و تحویل شده است که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۱۲/۵ درصد رشد داشته است. وی همچنین با اشاره به این افزایش تولید از افزایش ظرفیت اسمی و رسمی تولید سیمان نیز خبر داد. به گفته این کارشناس چنانچه روند کنونی ادامه یابد تا پایان سال جاری ۳۹ میلیون و ۵۰۰ هزار تن سیمان تولید شده که با احتساب طرح‌های جدید سیمانی، ظرفیت رسمی به ۴۷ میلیون تغییر یافته است. در این میان به گفته سعیدی کیا، وزیر مسکن و شهرسازی، بخش مسکن سالانه به ۲۵ میلیون تن سیمان نیاز دارد که با تصمیم شورای اقتصاد قرار است مقداری از نیاز بخش مسکن با واردات تامین شود. از سوی دیگر تولیدکنندگان سیمان بارها اعلام کرده‌اند که در صورت ساماندهی نظام توزیع این محصول، آمادگی تامین نیاز طرح‌های عمرانی و بخش مسکن را دارند. به گفته یکی از کارشناسان این صنعت، می‌توان به جای واردات محصول نهایی با جابه‌جایی ظرفیت‌های تولید کارخانه‌های داخلی و با استفاده از امکان فرسایش این محصول، از کلینکر موجود در واحدهای صنعتی نیمه

فعال سیمان نیاز بخش مسکن را به ویژه در فصول سرد سال تامین کرد زیرا وارد کردن این محصول حداقل ۵ ماه زمان نیاز دارد. در حال حاضر با توجه به موارد و مسایل مختلف واحدهای صنعتی سیمان بوشهر، سیمان کردستان و سیمان فیروزکوه، موجودی کلینکر این واحدها به ترتیب ۲۲۰ و ۱۰۰ هزار تن است و ظرفیت بخش‌های فرسایش کلینکر در کارخانه‌های دیگر نیز آزاد است.

روزنامه دنیای اقتصاد

رییس انجمن بتن ایران:

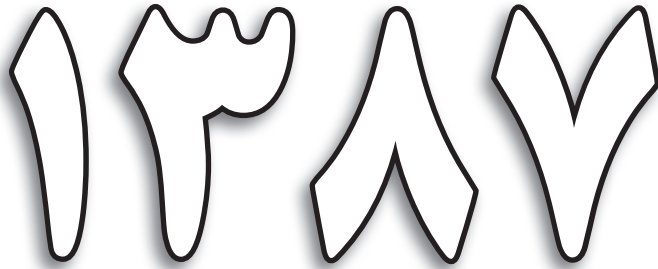
دولت برای توزیع سیمان سیاست شناخته شده و شفافى ندارد

دولت اصولاً در توزیع سیمان سیاست‌های شناخته شده، شفاف و بر مبنای بازار داخلی ندارد، چرا که حتی مصرف‌کنندگان نیز به دلیل عدم تحویل سیمان متناسب با نیازهای ساخت‌وساز، ناچار هستند تا کمبود سیمان مورد نیاز خود را از طریق بازار آزاد جبران کنند.

این در حالی است که توزیع مناسب سیمان از سوی دولت می‌تواند دغدغه مصرف‌کنندگان واقعی سیمان را در داخل کاهش داده و زمینه هرگونه سوداگری را در این بخش از میان بردارد. دکتر محسن تدین، رییس انجمن بتن ایران، در گفت‌وگو با دنیای اقتصاد ضمن اعلام این مطلب، ابراز عقیده کرد: در ایران به لحاظ تولید سیمان کمبودی وجود ندارد، اما عمدتاً کششی که از طرف بازارهای همسایه و مبالغ بالایی که آنها برای خرید سیمان می‌پردازند، این انگیزه را ایجاد می‌کند که سیمان از شبکه داخلی و توزیع رسمی خارج شود. همچنین افزایش قیمت سیمان و به تبع آن افزایش کمبودهای کاذب یا صادق موجب می‌شود قیمت این کالای اساسی در بازار آزاد آنقدر بالا رود که هر توزیع‌کننده یا دارنده حواله سیمانی وسوسه شود و سیمان دولتی را در بازار آزاد به فروش رساند. وی تصریح کرد: هم‌اکنون براساس آماری که در رابطه با صدور پروانه‌های ساختمانی در

کشور ارائه می‌شود، سیمانی که میان‌سازندگان توزیع می‌شود در اغلب اوقات ۵۰ درصد میزانی است که باید به صورت واقعی توزیع شود. بنابراین مسیرهای فراری در این شبکه توزیع وجود دارد که دولت باید هرچه سریع‌تر آن را شناسایی و از چرخه توزیع حذف کند. وی اظهار کرد: متأسفانه همواره میزان برآوردی که دولت نسبت به توزیع سیمان میان مصرف‌کنندگان واقعی داشته، از رقم صحیحی تبعیت نکرده است و معلوم نیست این میزان در کجا مورد مطالعه و تایید قرار می‌گیرد که تناسبی با نیازهای مصرف‌کنندگان ندارد. در حالی که این انتظار از دولت می‌رود که در این مساله حساس بخش‌های تحقیقاتی و مطالعاتی نظیر انجمن بتن مورد مشورت قرار گیرند تا به طور دقیق مشخص شود مطابق با پروانه‌های ساختمانی برای سازه‌های دارای اسکلت بتنی یا فلزی چه میزان سیمان مورد نیاز است. اما در عین حال وقتی به میزان مناسبی سیمان به مصرف‌کنندگان تحویل داده نشود، این افراد ناگزیر سیمان مورد نیاز را از بازارهای آزاد و با قیمت‌های گزاف تامین می‌کنند. به این ترتیب افراد یا گروه‌هایی که سیمان به میزان کافی در اختیار دارند، نه تنها این سیمان را به قیمت واقعی و دولتی به فروش نمی‌رسانند؛ بلکه از این طریق به سوداگری موجود در بازار سیمان نیز دامن می‌زنند. بنابراین یک برآورد اشتباه از سوی دولت موجب مشکلات زیادی در بخش سیمان می‌شود که همواره شاهد آن بوده‌ایم. وی صراحتاً اعلام کرد: در حال حاضر گزارشاتی مبنی بر تحویل سیمان دولتی به برخی تولیدکنندگان بتن استاندارد یا محصولات بتنی وجود دارد که به رغم تحویل سیمان به میزان قابل توجهی، خروجی مورد انتظار از این تولیدکنندگان صورت نمی‌گیرد، البته ما صحت این گزارشات را تایید یا رد نمی‌کنیم، اما در هر صورت باید ارگانی بر این امر نظارت داشته باشد که در اختیار داشتن حواله‌های دریافت سیمان، بدون خروجی متناسب با آن، جریمه افراد متخلف یا حتی لغو پروانه فعالیت آنها را به دنبال داشته باشد. به گفته وی، هم‌اکنون سیمان با بیش از ۳ برابر قیمت دولتی آن در بازار آزاد فروخته می‌شود که به فرض، اگر هم کمبود تولید سیمان داشته باشیم، میزان کمبود به حدی نیست که قیمت آن را در بازار آزاد تا ۳ برابر افزایش دهد. بنابراین مشکل اساسی در توزیع آن است و این تنها به دست دولت و با نظارت جدی از سوی بخش‌های مسوول و ناظر مرتفع می‌شود. وی در رابطه با این سوال که آیا خروج سیمان از سبد حمایتی دولت به حذف بازارهای سوداگری سیمان در کشور می‌انجامد، پاسخ داد: تصور نمی‌کنم برای مردمی که مصرف‌کننده واقعی سیمان هستند، شرایط بهتری به وجود آید، مگر اینکه اختلاف قیمت سیمانی که به صورت دولتی توزیع می‌شود با قیمت سیمان در بازار آزاد کاهش یابد و این وسوسه برای انتقال سیمان از شبکه توزیع رسمی به بازارهای غیررسمی تقلیل پیدا کند. البته کاهش بسیار جزئی قیمت سیمان در بازار آزاد نیز دور از تصور نیست.

درباره فصل

وی اضافه کرد: به واقع اگر دولت تاکنون برای جلوگیری از توزیع غیررسمی سیمان برنامه‌ای داشت باید نتایج آن منعکس می‌شد، البته به ظاهر به نظر می‌رسد همه چیز مرتب است اما آنچه در واقعیت اتفاق می‌افتد نشان دهنده بی‌نظمی و اشکال در توزیع سیمان است. وی یادآور شد: با توجه به اینکه در کشور ما قیمت سیمان در کیفیت بتن مورد استفاده در پروژه‌های مختلف حرف اول را می‌زند، بنابراین همواره گران بودن قیمت سیمان موجب کاهش سیمان مورد استفاده در ساخت بتن با بهره‌گیری از روش‌های غیراستاندارد کاهش سهم سیمان در ساخت بتن می‌شود و به کاهش کیفیت بتن می‌انجامد.

سال ۸۷ سرآغاز عملیاتی شدن مصوبه هیات وزیران درباره رعایت استانداردهای تولید، توزیع و مصرف مصالح ساختمانی بود. فشار رسانه‌ای برای رعایت دقیق این مصوبه از سوی دستگاه‌های اجرائی از جمله خواسته‌های تولیدکنندگان مصالح ساختمانی بود که در این سال پیگیری شد. خروج سیمان از سبد حمایتی دولت و آزادسازی قیمت سیمان از جمله اتفاقاتی مهمی بود که در سال ۱۳۸۷ شاهد آن بودیم.

آفتاب نیوز

دامنه اعتراض تولید کنندگان مصالح استاندارد به مجلس کشیده شد

در سال ۱۳۸۴، هیات وزیران براساس پیشنهاد وزارت مسکن و شهرسازی آیین نامه‌ای را تصویب کرد که به موجب آن رعایت استاندارد مصالح ساختمانی در تمام مراحل تولید، توزیع و مصرف در همه پروژه‌های عمرانی و ساخت‌وسازهای کشور را اجباری می‌کرد و مقرر شد که مقدمات اجرای کامل آن حداکثر تا پایان سال ۱۳۸۶ فراهم شود. در مرحله تولید وزارت صنایع و معادن و سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مسوول استاندارد کردن تولید کارخانه‌های مصالح ساختمانی شدند و در این باره موفقیت‌هایی به دست آمد. در پایان سال ۱۳۸۶، تمام تولیدکنندگان سیمان نشان استاندارد داشتند. تولیدکنندگان فولاد نیز استانداردهای مربوطه را رعایت می‌کردند. در زمینه تولید بتن آماده نیز برابر آنچه که از سوی سازمان استاندارد گزارش شده است بیش از ۷۰ درصد تولیدکنندگان بتن در سراسر کشور موفق به اخذ نشان استاندارد شده‌اند و درباره بقیه واحدها نیز اقدامات لازم انجام گرفته و مراحل اخذ نشان استاندارد را طی می‌کنند. در گروه مصالح ساختمانی غیرسازه‌ای، وضع بهتر از این است. به نحوی که تولیدکنندگان کاشی و سرامیک و یراق آلات به طور کامل نشان استاندارد رفته‌اند. به بیان دیگر برای کل نیاز ساخت‌وسازهای کشور، مصالح استاندارد تولید می‌شود. در مصوبه هیات وزیران برای کنترل مرحله توزیع و مصرف، مسوولیت بر عهده وزارت بازرگانی و وزارت مسکن و شهرسازی واگذار شده است.

هرچند در این سال‌ها به غیر از سیمان، توزیع هیچ یک از مصالح ساختمانی به دستگاه‌های دولتی منتهی نمی‌شد، اما در توزیع سیمان نیز البته با افزایش ظرفیت تولید سیمان و پیشی گرفتن عرضه بر تقاضا و خروج سیمان از سبب حمایتی، تمام مناسبات توزیعی این کالا رها شده است. اجرای استانداردهای مربوط به شرایط نگهداری، بسته‌بندی، حمل و جابه‌جایی مصالح نیز بدون متولی است.

وضع مصوبه هیات وزیران در کنترل مرحله مصرف ضعیف ترین حلقه این عملکرد بود که مسوولیت‌های آن بیشتر بر عهده وزارت مسکن و شهرسازی است. مرحله مصرف مصالح ساختمانی در شکاف بین محدوده اختیارات وزارت مسکن و شهرسازی، سازمان‌های نظام مهندسی و شهرداری‌های کشور قرار گرفته است که صدور شناسنامه فنی برای ساختمان‌ها می‌تواند راه‌حلی برای آن باشد.

کاری که وزارت مسکن و شهرسازی با گذشت چهار سال از پیشنهاد خود نتوانسته است گامی به پیش بردارد. هرچند این وزارتخانه اقداماتی را با شهرداری تهران آغاز کرد، اما در میانه راه متوقف ماند و شهرداری تهران راه خود را با تشکیل ستاد کنترل مضاعف و الزام سازندگان به مصرف مصالح ساختمانی استاندارد در مراحل صدور پروانه ساخت و پایان کار ادامه داد. به نحوی که از سال ۱۳۸۵ در سه منطقه شهرداری تهران به صورت آزمایشی این طرح اجرا شد و سپس در تاریخ سوم دی ماه ۸۷ شورای اسلامی شهر تهران برای عملیاتی کردن تصویب نامه هیات وزیران، تمام مناطق شهرداری تهران را ملزم کرد در پروانه ساختمانی ضرورت مصرف مصالح ساختمانی استاندارد را درج کنند و حتی رسانه‌های محیطی وابسته به شهرداری و روزنامه همشهری با ترویج فرهنگ مصرف مصالح استاندارد از پذیرش آگهی تولیدکنندگان مصالح غیراستاندارد منع شدند.

در تعدادی از شهرداری‌ها نیز، از جمله شهر هشتگرد کار مشابهی انجام گرفت. اما آنچه که در این مدت بر عهده وزارت مسکن و شهرسازی بود، تدوین آیین‌نامه‌های لازم برای کنترل مرحله مصرف بود که با تنظیم شناسنامه فنی ساختمان این حلقه کامل می‌شد. نبود کنترل‌های لازم برای مرحله مصرف، تمام اقدامات انجام گرفته در مرحله تولید را به چالش کشیده است.

در حالی که استاندارد کردن مرحله تولید کاری به مراتب سخت‌تر از تنظیم شناسنامه فنی است اما به خاطر حضور بخش خصوصی در مرحله تولید، این بخش همگام با برنامه زمانبندی هیات دولت به نتیجه رسید، اما وزارت مسکن نتوانست در چهار سال به تنظیم یک جلد شناسنامه فنی بپردازد.

تولیدکنندگان بتن استاندارد با کمتر از ۳۰ درصد ظرفیت کار می‌کنند

به گفته نماینده تولیدکنندگان بتن آماده، در بخش بتن آماده به عنوان مهم‌ترین مصالح ساختمانی که بیشترین تلاش برای استاندارد کردن آن صرف شده است، از مجموع ۵۵۰ واحد تولید بتن آماده استاندارد در سطح کشور، بیش از ۷۵ درصد تحت لیسانس استاندارد ملی تولید می‌کنند، مابقی کارخانه‌ها نیز در حال طی مراحل اخذ نشان استاندارد هستند.

علی اصغر کیهانی ادامه می‌دهد: در حالی که اخذ نشان استاندارد برای این کارخانه‌ها هزینه‌های هنگفتی داشته، مشکل اصلی این است که به دلیل عدم تدوین ساختارهای لازم برای کنترل مرحله مصرف، تولیدکنندگان بتن استاندارد با کمتر از ۳۰ درصد ظرفیت خود کار می‌کنند و قسمت اعظم سازه‌های بتنی همچنان با بتن‌های غیر استاندارد و دست‌ساز ساخته می‌شود. به گفته وی، صاحبان این صنعت در کشور، مصوبه هیات وزیران را از وزرای دولت هم بیشتر جدی گرفتند، و بیش از ۱۰ هزار میلیارد ریال سرمایه‌گذاری کرده‌اند، اما به علت عدم کنترل مرحله مصرف این سرمایه‌گذاری با خطر ورشکستگی روبه‌رو است.

کیهانی می‌افزاید: وزارت مسکن و شهرسازی با گذشت بیش از چهار سال از طرح پیشنهادی خود و یکسال از پایان مهلت دوساله تعیین شده، به تازگی اعلام کرده است که چنانچه خدا بخواهد طی شش ماهه دوم سال آینده اجازه ورود مصالح غیر استاندارد را به کارگاه‌های ساختمانی نمی‌دهیم، معنی دیگر آن این است که مصوبه هیات دولت پس از یک سال تاخیر، یک سال دیگر تعلیق می‌شود.

نماینده تولیدکنندگان بتن آماده استاندارد کشور در نامه‌ای اعتراض‌آمیز به رییس جمهوری و نمایندگان مجلس شورای اسلامی خواستار پاسخ‌گویی وزارت مسکن به این اقدام شده‌اند. به گفته کیهانی چنانچه دولت به مصوبات خود احترام نگذارد و عمل نکند، از بخش خصوصی چه انتظاری می‌رود که در سایر برنامه‌ها با دولت همکاری کند؟ اعتراض نماینده تولیدکنندگان بتن استاندارد با استقبال مجلس روبه رو شد.

وزیر مسکن باید پاسخ گو باشد

بنابراین گزارش، نماینده تربت حیدریه و عضو کمیسیون عمران مجلس در واکنش به این اقدام وزارت مسکن اعلام کرد که مجلس مخالف این گونه عمل کردن دولت است و هیچ توجیهی برای تمدید مهلت استفاده از مصالح استاندارد در کشور وجود ندارد و باید وزیر مسکن در این باره به مجلس توضیح دهد.

روزنامه همشهری

هیچ بهانه‌ای برای مصرف مصالح غیراستاندارد پذیرفته نیست

چندی پیش ساختمانی در سعادت‌آباد تهران فرو ریخت و در اثر این حادثه تعدادی از هموطنانمان جان باختند.

آنچه پای این خبر را از صفحه حوادث به صفحه دانش و فناوری باز می‌کند موجودی است به نام «ثلث پایداری» که طراحی، ساخت و نظارت ۳ ضلع آن را تشکیل می‌دهد و در همه فعالیت‌های مهندسی نقش دارد.

طراحان براساس نیازها و با رعایت اصل تامین مشخصات فنی با پایین‌ترین قیمت، به طراحی و محاسبه می‌پردازند. مجری وسازنده، همه کارهای طرح را از صفر تا صد انجام می‌دهد، و مسوولیت همه اتفاقات و احتمالات را نیز به‌عهده دارد.

آنچه در این میان برعهده گروه نظارت است، مستندسازی و کنترل استانداردها و چارچوب‌های معیار پذیرش هرکار است، تا جلوی انحراف از معیارهای پیش‌بینی شده را با تهیه گزارشاتی به اطلاع مجری طرح برساند.

آیا در ساخت ساختمان سعادت‌آباد تمام این مراحل رعایت شده است؟ علی اصغر کیهانی، نماینده کارخانه‌های بتن آماده استاندارد کشور در این مقاله به این پرسش پاسخ می‌دهد.

امکان وقوع حوادثی مشابه آنچه در سعادت‌آباد رخ داد، در همه کشورهای بزرگ و کوچک وجود دارد.

اصولا در علم مهندسی امکان خطا به‌عنوان یک فرض مسلم در همه مراحل پذیرفته شده است، اما تفاوت فعالیت‌های مهندسی با غیر آن در مستندات است که در هر مرحله می‌توان با بررسی آنها به کشف هر دلیلی که نیاز است، رسید و با استناد به آنها به صورت قطعی نظر داد که آنچه اتفاق افتاده، چرا و چگونه بوده و مسوولیت آن برعهده چه کسی است.

فروپاشی یک ساختمان خسته

در سال ۷۰ مجوز احداث ساختمانی ۳ طبقه با ۲ طبقه زیرزمین داده می‌شود و در سال ۷۳ پایان کار ساختمان صادر می‌شود.

مجددا در سال ۷۶ شهرداری تهران پس از کسب نظر از مهندس ناظر و یک مشاور درباره سازه‌این بنا، اجازه می‌دهد که ۵ طبقه اضافه بنا روی ساختمان قبلی احداث شود و در سال ۷۹ پایان کار ساختمانی با ۸ طبقه مفید و ۲ طبقه پارکینگ برای ساختمان صادر می‌شود.

از ۲ سال بعد ساختمان ترک برداشته و سرو صداهایی که از آن به گوش می‌رسید از طریق ساکنان و همسایه‌ها به گوش مجلس، شورای شهر و شهرداری نیز می‌رسد.

در سال ۸۳، پس از شکایت همسایه‌ها، کارشناسان رسمی دادگستری گزارش می‌دهند که به چند دلیل و از همه مهم‌تر به دلیل نامرغوب بودن مصالح به‌کار رفته، وضعیت ساختمان بسیار خطرناک و غیرقابل ترمیم است و ماجرای تخریب و نوسازی ساختمانی که هر لحظه احتمال ریزش آن می‌رفت ۴ سال در شهرداری و دادگستری پیگیری می‌شود تا اینکه در تاریخ ۸۷/۴/۱۰ ستون‌های ساختمان از پیگیری‌های اداری خسته شده و خودبه‌خود فرو می‌ریزند.

برابر آنچه از گزارشات منتشره به‌دست می‌آید، این ساختمان حتی برای ۳ طبقه نیز، با وضعیت مطلوبی ساخته نشده بود.

خانه از پایه ویران بود!

شاید اشکالات دیگری نیز در دلایل فروریزی این ساختمان باشد که با بررسی مستندات فنی در دسترس امکان کشف دلایل بعدی ممکن می‌شود، اما سوال این است که آیا در طول دوره ساخت اولیه این ساختمان، مستندات فنی هر یک از مراحل، تهیه و نگهداری شده است؟

پاسخ احتمالی به این سوال خیر است، اگر چنین مستنداتی وجود داشت، شهرداری روی ساختمانی که مقاومت فشاری بتن ستون‌ها یک چهارم نیاز سازه‌ای برای ۳ طبقه را تامین نکرده، هرگز اجازه اضافه بنا و ساخت ۵ طبقه روی آن‌را صادر نمی‌کند.

مجوز اضافه اشکوب بنا که از سوی شهرداری در قالب تراکم فروخته می‌شود منوط به رعایت اصول مهندسی و استفاده از مصالح استاندارد بالاخص بتن استاندارد است و نمی‌تواند بهانه‌ای برای ساخت غیراصولی باشد.

در حال حاضر در همین منطقه شهرداری از ۲ سال پیش صدور پایان کار منوط به استفاده از بتن استاندارد شده است، و فروش تراکم بهانه‌ای برای نبود نظارت یا مصرف غیراستاندارد مصالح ساختمانی نمی‌شود.

در اینکه چرا این ساختمان به این شکل ساخته شده است، در مرحله اول مشاورى که قبل از مجوز شهرداری وضعیت سازه‌ای این بنا را تایید کرد، به همراه مهندس ناظر مرحله اضافه اشکوب بنا باید پاسخ‌گو باشند.

در گزارش یکی از کارشناسان شهرداری آمده است که در بتن ستون‌ها آثاری از نخاله و کیسه سیمان و... به‌دست آمده است. بنابراین می‌توان ادعا کرد که این ساختمان، از همان ابتدای امر به صورت غیرمهندسی ساخته شده است.

تا به امروز هیچ‌گونه نتایج آزمایش بتن مصرفی که حین مصرف نمونه‌برداری شده باشد ارائه نشده و چنین شیت آزمایشگاهی نیز وجود ندارد.

بنابراین نقطه شروع این بحران در کنار مصرف بتن غیراستاندارد، فقدان ثبت مشخصات مصالح مصرفی در این ساختمان بوده است.

البته استفاده از مصالح غیراستاندارد یا فقدان ثبت مشخصات فنی مصالح مصرف شده، فقط مشکل این ساختمان نبوده و نیست. بخش عظیمی از ۶۰۰ هزار واحد مسکونی که همه ساله در کشور ساخته می‌شود، با این مشکل مواجه‌اند.

قوانین جدی گرفته نمی‌شوند

با اینکه استاندارد ملی بتن آماده از تاریخ ۸۲/۸/۱ مشمول مقررات استاندارد اجباری است، لیکن تنها ۲۰ درصد از بتن‌های تولیدی کشور تحت لیسانس استاندارد ملی ۶۰۴۴ تولید می‌شوند و این در حالی است که برابر گزارش‌های رسمی ۸۰ واحد تولید بتن آماده و تیرچه بلوک در استان تهران، با ظرفیتی بیش از نیاز طرح‌های عمرانی و ساخت‌وسازهای استان توان تولید دارند.

لیکن به خاطر مشکلات عدیده‌ای که از تامین سیمان گرفته تا نبود کنترل مرحله مصرف، این واحدها با وجود سرمایه‌گذاری فراوانی که کرده‌اند، در آستانه تعطیلی قرار گرفته‌اند.

اغلب در خیابان‌ها مشاهده می‌شود که ماشین‌های حمل بتن که باید با آنها مانند ماشین‌های امدادی برخورد شود، توسط پلیس چندین ساعت متوقف می‌شوند یا در شب بتن‌ریزی بدون نظارت و دید کافی اجرا می‌شود یا اغلب ستون‌ها با بتن دست‌ساز ساخته می‌شوند.

از مسوولان مختلفی که درباره فروریزی این ساختمان اظهار نظر کرده‌اند، می‌توان نسبت به وظایفی که بر عهده دارند، سوال کرد.

حداقل شهردار فعلی تهران و شهرداری منطقه ۲ که این اتفاق در آنجا رخ داده از ۲ سال پیش به صورت داوطلبانه و بدون اینکه کسی آنها را مجبور کرده باشد، استفاده از مصالح استاندارد، بالاخص بتن آماده و تیرچه ماشینی را در این مناطق اجباری کرده‌اند، و چنانچه سایر دستگاه‌های

دولتی با شهرداری تهران همکاری لازم را داشتند، چه بسا امروز در همه مناطق شهرداری تهران استفاده از مصالح استاندارد اجباری می‌شد.

از طرفی مصوبه هیات محترم وزیران که مقرر می‌دارد کلیه مصالح مصرفی در ساخت‌وسازها در همه مراحل تولید، توزیع و مصرف بایستی استاندارد اجباری را از ابتدای سال ۸۷ رعایت کنند، با گذشت ۶ ماه چندان مورد توجه قرار نگرفته است، و اخیراً وزیر محترم مسکن و شهرسازی در پاسخ به وضعیت مصرف مصالح استاندارد در کشور اعلام کرد که به خاطر مشکلاتی که وجود داشت، رعایت مصوبه ۸۴/۱۲/۲۳ به مدت ۶ ماه به تاخیر افتاده است.

وقتی در کشور ما مسوولان که بخشنامه و دستورالعملی را که خودشان نوشته‌اند پایبندی به آن ندارند، نباید از مردم انتظار داشت که این قوانین را جدی بگیرند.

روزنامه همشهری

طرح مهندسی معکوس برای مصرف صحیح سیمان

مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن به منظور تدوین سند جامع ساماندهی تولید، توزیع و مصرف سیمان طی فراخوانی از جامعه مهندسی خواسته بود که برای ساماندهی مصرف صحیح سیمان پیشنهادهای خود را ارائه کنند. در این فراخوان طرح پیشنهادی مجتمع ایران فریمکو، به عنوان طرح برگزیده و حایز رتبه اول برای اصلاح ساختار مصرف انتخاب شد. علی اصغر کیهانی، مدیر عامل ایران فریمکو در این خصوص گفت: طرح پیشنهادی ما تحت عنوان، «مهندسی معکوس» براساس تجارب کشورهای توسعه یافته و منطبق با شرایط داخلی کشور تنظیم شده است و در صورت اجرایی شدن در کنار ارتقاء کیفیت ساخت‌وساز و دوام ساختمان‌ها، هیچ گونه بار مالی برای دولت ندارد و از طرفی زمینه اشتغال دایمی بیش از ۵۰ هزار نفر را فراهم می‌آورد. به گفته وی باید سیمان منطبق بر ساختار

مصرف تولید شود، نه اینکه مرحله تولید سیمان بی‌توجه به شرایط مصرف صورت بگیرد. مدیرعامل ایران فریمکو با بیان اینکه هم اکنون در دنیا بیش از ۶۰ نوع سیمان پرتلند تولید و برای هر مصرفی سیمان مخصوص آن طراحی و تولید می‌شود، تصریح کرد: در کشور ما هنوز برای کارهای بنایی که بیش از ۳۰ درصد از مصارف سیمان را به خود اختصاص داده است، سیمان بنایی تولید نمی‌کنیم. کیهانی ادامه داد: از طرفی سیمان‌های تولیدی نیز با کلاس مقاومتی پایین تولید می‌شود، و به همین دلیل متوسط مصرف سیمان در کشور ما بسیار بالا است و برای رسیدن به مقاومت‌های مشخص باید سیمان بیشتری در مترمکعب بتن مصرف کنیم. به گفته وی ساختار مصرف سیمان در هر پروژه ساختمانی بدین شرح است که، ۵۵ تا ۶۵ درصد سیمان به صورت بتن سازه‌ای، ۲۵ تا ۳۰ درصد به صورت ملات بنایی، و پنج تا ۱۰ درصد به صورت قطعات بتنی مصرف می‌شود. بنابراین به منظور رعایت استانداردهای لازم با هدف کسب مقاومت و دوام طولانی مدت، بخش بتن سازه‌ای باید به صورت بتن آماده در کارخانه‌های تولید بتن فرآوری شود. کیهانی ادامه داد: برای مصارف بنایی نیز باید سیمان مخصوص بنایی تولید شود و نسبت به تشویق بخش خصوصی برای راه‌اندازی واحدهای صنعتی تولید ملات خشک آماده اقدام کرد. مدیرعامل ایران فریمکو معتقد است که در صورت اجرایی شدن صدور شناسنامه فنی و رعایت ویژگی‌های فنی فرآورده‌های سیمانی در مرحله مصرف، این امر محقق خواهد شد. به گفته وی با نگاهی ساده به وضع مصرف سیمان در کشورهای مختلف به این نتیجه می‌رسیم که ساختار مصرف سیمان در دنیا تقریباً یکسان است. اما در کشور ما متأسفانه این ساختار غلط و معیوب است، و این ریشه‌های تاریخی بسیاری دارد. چراکه در کشور ما کمتر از ۱۵ درصد سیمان مصرفی در بخش ساختمان وارد چرخه فرآوری صنعتی می‌شود و در کشورهای توسعه یافته این رقم بیش از ۸۰ درصد است. کیهانی گفت: کشور ترکیه به‌اندازه ایران تولید و مصرف سیمان دارد. بیش از سه هزار و ۶۰۰ ایستگاه صنعتی تولید بتن وجود دارد، اما در کشور ما کمتر از یک هزار واحد تولید بتن فعالیت می‌کند، و باید بگویم عدم کنترل‌های مرحله مصرف موجب به‌وجود آمدن وضع فعلی شده است.

خبرگزاری موج

با اقدامات غیراستاندارد نمی توان ساختمان استاندارد داشت

وقتی به مصوبه دولت احترام گذاشته نمی شود و بخش خصوصی احترام نمی گذارد، بخش خصوصی چرا آن را جدی بگیرد؟

علی اصغر کیهانی، نماینده تولیدکنندگان بتن آماده استاندارد، در اعتراض به تعلیق شش ماهه مصوبه دولت درباره استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد از سوی وزیر مسکن و شهرسازی گفت: مهندس سعیدی کیا که در زلزله بم از نزدیک شاهد پیامدهای استفاده از مصالح غیراستاندارد بودند، نباید این مصوبه را معلق می کرد. به گفته وی، مهم ترین مشکل صنعت در کشور مابین ثبات در تصمیم گیری است، که یک طرفه قوانین و بخشنامه ها را مطابق میل خود تفسیر، تغییر یا تعلیق می کنند و سرمایه گذاران در چنین فضایی برای سرمایه گذاری در صنعت که نیازمند قوانین با ثبات است تمایلی نخواهند داشت. کیهانی به تاریخچه مصوبه استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد اشاره کرد و گفت: این مصوبه از سال ۱۳۸۳ در دولت مطرح بود و در تاریخ ۸۴/۱۲/۲۳ به تصویب هیات وزیران رسید. براساس آن، به تمام ارگان های دولتی، وزارت مسکن، موسسه استاندارد، نظام مهندسی دوسال فرصت داده شد تا تولیدکنندگان خود را برای سال ۱۳۸۷ آماده کنند تا در تمام ساخت وسازهای خصوصی و دولتی فقط از مصالح استاندارد استفاده شود. به گفته این تولیدکننده بتن آماده استاندارد، در طول دو سال گذشته صنایع تولید مصالح ساختمانی به خصوص بتن آماده سرمایه گذاری وسیعی را برای استاندارد کردن محصول خود انجام دادند، به نحوی که در سال ۸۴ در سطح کشور کمتر از ۸۰ واحد تولید بتن آماده گواهی نامه استاندارد داشتند، و امروز این رقم به بیش از ۴۵۰ واحد در سطح کشور رسیده است. وی ادامه داد: برای رسیدن به این نقطه بیش از ۵۰۰ میلیارد تومان برای نوسازی خطوط تولید، نوسازی ناوگان و حمل و تجهیز آزمایشگاه و

استخدام نیروی انسانی متخصص سرمایه گذاری جدید صورت گرفته است. ارزش این کارخانه ها بیش از ۲۰۰۰ میلیارد تومان است و خود را از ابتدای سال جاری برای تحقق اهداف مقاوم سازی دولت آماده کرده اند، لیکن دولت به جای رفع موانع فعالیت این کارخانه ها، صورت مسئله را پاک کرده است. به گفته کیهانی، این اقدام وزارت مسکن هیچ گونه توجیهی ندارد و به جز آسیب رساندن به رابطه دولت و بخش خصوصی هیچ عایدی نخواهد داشت.

این تولیدکننده مصالح ساختمانی با اشاره به این که در حال حاضر کارخانه های بتن استاندارد با کمتر از ۲۵ درصد ظرفیت خود کار می کنند، گفت: هم اکنون تولید و مصرف بتن های دستی غیراستاندارد در جامعه رواج دارد. دولت به جای برخورد با مصرف مصالح غیراستاندارد، کاری می کند تا تولیدکنندگان بتن استاندارد به خاطر اعتماد به مصوبات دولت ورشکسته شوند.

به گفته کیهانی، تولیدکنندگان بتن آماده به خاطر مصوبه هیات دولت سرمایه گذاری سنگینی کردند و تعهداتی برای خود ایجاد کرده اند. چنانچه دولت بخواهد به صورت یک طرفه مصوبه خود را تعلیق کند، از این پس هیچ صنعتی مصوبات و را جدی نمی گیرد و این امر برای آینده کشور که نیاز به سرمایه گذاری در همه بخش های مختلف دارد یک زنگ خطر است.

نماینده تولیدکنندگان بتن آماده استاندارد ادامه داد: این مصوبه از سوی وزارت مسکن پیشنهاد شده بود. اگر کارشناسان وزارت مسکن با گذشت سه سال نتوانسته اند مقدمات اجرای آن را فراهم کنند، باید مقصران احتمالی را معرفی کنند، نه این که خسارات هنگفتی به جامعه تحمیل کنند.

به گفته کیهانی، تولیدکنندگان بتن استاندارد سوم دی ماه سال جاری برای بررسی مشکلات خود که ناشی از اشکالات پیش روی مرحله مصرف مصالح غیراستاندارد است، در تهران گردهمایی خواهند داشت و تقاضای خود را به صورت مدون به رییس جمهور ارسال می کنند، چراکه تولیدکنندگان معتقدند آقای احمدی نژاد که خود مهندس عمران است بیش از سایر اعضای کابینه به استاندارد کردن مصالح ساختمانی علاقه مند است.

خبرگزاری‌ها

انجمن بتن ایران

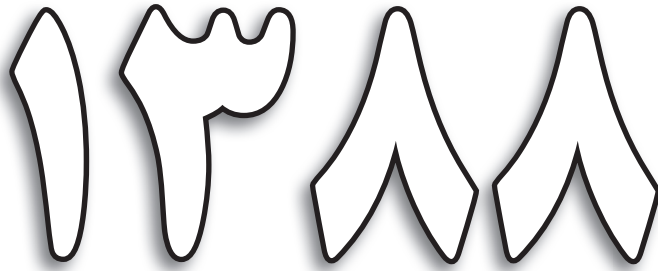
رکورد بزرگ‌ترین بتن‌ریزی پمپی کشور ثبت شد

با گذشت یک سال از طرح دولت برای تولید انبوه مسکن تحولات پیرامون افزایش توان تولید مسکن در کشور، نخستین آثار خود را نمایان می‌سازند و حرکت به سمت صنعتی کردن ساخت‌وسازها، نیازمند شکل‌گیری واحدهایی است که بتوانند به صورت تیمی در یک عملیات ساختمانی و براساس برنامه از پیش تعیین شده عمل کنند. از جمله بخش‌های اصلی مسکن، موضوع تامین بتن برای بخش‌های مختلف سازه‌ای می‌باشد. این در حالی است که برنامه‌های انبوه‌سازی دولت به منظور تحقق اهداف تولید ۱/۵ میلیون واحد مسکونی در سال، نه در قالب تک‌سازی یا ساخت‌وسازهای کوچک، بلکه در قالب پروژه‌های بزرگ و انبوه‌سازی و مجتمع‌های بزرگ محقق می‌شود. پروژه‌های بزرگ نیز، نیازمند شرکت‌های بزرگتری است که بتوانند براساس برنامه از پیش تعیین شده و در مدت زمان محدود، حجم بالایی از مصالح ساختمانی یا خدمات را منطبق بر استانداردهای مربوطه با کیفیت بالا تامین کنند. آنچه که پاشنه آشیل برنامه دولت برای بحث تولید انبوه مسکن مطرح می‌باشد، تعداد اندک چنین شرکت‌هایی می‌باشد که بتوانند در کنار حفظ کیفیت، حجم بالایی از خدمات ساختمانی را در مدت زمان کوتاهی انجام دهند.

خبرگزاری موج

ساختار مصرف فقط در زمینه بنزین و مواد نفتی، معیوب نیست، در بسیاری از زمینه‌های دیگر نیازمند اصلاح ساختار مصرف هستیم و مقام معظم رهبری عنوان این اصل را در تمامی زمینه‌ها خواستار شده‌اند. به گزارش خبرنگار موج، با گذشت ۱۵ روز از اعلام سال اصلاح الگوی مصرف، آنچه که بیشتر مشهود بوده، واکنش مسوولان دولتی به این شعار است. در حالی که اصلاح ساختار مصرف واقعیتی فراتر از این اعلام آمادگی‌ها است. برخی کارشناسان معتقدند که ساختار مصرف تمام فرآورده‌هایی که به نحوی از یارانه برخوردار است، معیوب است و برای اصلاح این مسئله هیچ راهی جز حذف یارانه‌ها باقی نمی‌ماند. موضوعی که به گفته برخی دیگر از کارشناسان، اقتصاد ایران در شرایط فعلی پتانسیل کافی برای آن ندارد. در همین خصوص علی اصغر کیهانی، کارشناس صنعت بتن، درباره اصلاح ساختار مصرف مصالح ساختمانی می‌گوید: خسارات ناشی از مصرف غلط مصالح ساختمانی کمتر از مصرف غلط بنزین نیست. به گفته وی، در فرآیند تولید هر تن سیمان، یک تن گاز کربنیک وارد محیط‌زیست می‌شود و بیش از ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی مصرف می‌شود، همچنین بیش از ۱۱۲ کیلو وات ساعت برق نیز در این فرآیند مصرف می‌شود و ۱۱/۶ درصد از حمل و نقل بار جاده‌ای کشور به سیمان اختصاص دارد. کیهانی با اشاره به اینکه سیمان اهمیت فوق العاده‌ای در بین کالاهای حامل انرژی دارد، می‌افزاید: سیمان با این همه هزینه‌های اجتماعی تولید می‌شود و در مرحله مصرف بدون متولی رها شده است. به نحوی که سهم مصارف صنعتی و استاندارد سیمان کمتر از ۲۵ درصد است. مدیرعامل ایران فریمکو در ادامه بیان می‌کند: در کشورهای توسعه‌یافته بیش از ۸۰ درصد سیمان تولیدی وارد چرخه مصارف صنعتی می‌شود اما در کشور ما مصارف دستی سیمان سهم اصلی را به خود اختصاص داده است. به گفته این کارشناس صنعت سیمان، سیمان برای تبدیل به فرآورده نهایی باید در کارخانه‌های تولید بتن و قطعات بتنی فرآوری شود، بر همین اساس استاندارد ملی بتن تدوین و اجباری شده است و به‌رغم وجود بخشنامه و آیین‌نامه و مقررات و حتی مصوبه هیات وزیران، همچنان شاهد مصرف بتن‌های دست‌ساز در کشور هستیم. کیهانی معتقد است که فقط در جداول بتنی خیابان‌ها، سالانه بیش از ۸۰۰ هزار تن سیمان را دور می‌ریزیم. چراکه جداول بتنی دست‌ساز عمری کمتر از پنج سال دارد، و خسارات چند

درباره فصل

سلسله بحث های پیرامون تاثیرگذاری هدفمند کردن
یارانه ها و تاثیر آن در صنایع تولید سیمان و بتن از جمله
دغدغه های اصلی کارشناسان این بخش در این سال بود.
از طرفی با آزاد سازی قیمت سیمان و افزایش ظرفیت تولید،
ثبات نسبی در بازار فرآورده های بتنی به وجود آمد که به
کاهش قیمت بتن و فرآورده های بتنی منجر شد.

صد میلیاردی به اقتصاد شهرداری ها تحمیل می کند. با استفاده از جداول بتنی ماشینی که به صورت استاندارد ساخته می شود می توان عمر مفیدی بیش از ۵۰ سال به جداول بتنی داد. به گفته کیهانی، طرح اصلاح الگوی مصرف سیمان از چند سال پیش مطرح بوده و در حال حاضر این طرح آماده اجرا است و وزارت مسکن و شهرسازی، شهرداری ها و نظام مهندسی باید به وظایف خود در این باره عمل کنند. وی معتقد است: سیمان تولیدی کشور به صورت استاندارد مصرف نمی شود و این کل هزینه های ناشی از تولید سیمان را بی حاصل کرده است. به گفته این کارشناس صنعت سیمان، در یک ساختمان متعارف بیش از ۷۰ درصد سیمان به صورت بتن آماده استاندارد و ۲۵ درصد به صورت ملات بنایی و پنج درصد به صورت قطعات بتنی باید مصرف شود، اما از ۷۰ درصد سیمان که باید به صورت بتن آماده مصرف شود، در کل کشور کمتر از ۲۰ درصد به صورت بتن آماده استاندارد مصرف می شود! مهندس کیهانی در پایان خاطرنشان می کند: عمر مفید ساختمان در ایران کمتر از ۳۵ سال است. در حالی که می توان با مصرف مصالح استاندارد به بیش از ۱۰۰ سال ارتقاء داد و فراموش نکنیم که سه درصد از درآمد ملی در کشور ما در بخش مسکن سرمایه گذاری می شود.

روزنامه دنیای اقتصاد

یک تولیدکننده بتن آماده با اشاره به مصوبه دو سال پیش هیات دولت مطرح کرد

عدم نظارت بر استفاده از مصالح استاندارد در ساخت و ساز

در حالی که هیات دولت دو سال پیش ممنوعیت استفاده از مصالح ساختمانی غیراستاندارد را تصویب کرد و بعد از چندین بار تاخیر، آخرین بار مقرر شده بود اجرای آن از نیمه اول امسال آغاز شود، اما... هنوز اراده جدی از جانب نهادهای مسوول برای اجرای مصوبه استانداردسازی مصالح ساختمانی وجود ندارد. در حال حاضر در تهران و کرج ساخت و سازها کماکان با انواع مصالح ساختمانی فاقد علامت استاندارد اجرا می شود؛ این در حالی است که طبق آیین نامه مصوب هیات دولت، شهرداری ها باید قبل از صدور پایان کار، برگه تاییدیه استاندارد تمام مصالحی که در ساختمان به کار رفته را رویت و تایید کنند. علی اصغر کیهانی، تولیدکننده بتن آماده در این باره به دنیای اقتصاد گفت: در حال حاضر در شهر کرج فقط در سه منطقه مصوبه استاندارد مصالح ساختمانی پیگیری و رعایت می شود. مدیرعامل ایران فریمکو تصریح کرد: موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی تهران به شدت پیگیر اجرایی کردن مصوبه هیات دولت درخصوص رعایت استاندارد مصالح ساختمانی است، اما این پیگیری به تنهایی کفایت نمی کند و باید شهرداری و مهندسان ناظر نیز برای اجرایی کردن آن تلاش کنند. کیهانی افزود: در آیین نامه مربوط به مصوبه رعایت استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد آمده است: شهرداری ها باید قبل از صدور پایان کار، از استاندارد بودن مصالح ساختمانی به کار رفته در ساخت و ساز اطمینان حاصل کنند. همچنین مهندسان ناظر نیز باید در مراحل مختلف ساخت و ساز، اجازه به کار رفتن مصالح غیراستاندارد را ندهند. این تولیدکننده بتن آماده تصریح کرد: در شهر تهران و کرج به ندرت شاهد اجرایی شدن این مصوبه هستیم، اما باید هرچه زودتر سراسری شود. علی اصغر کیهانی افزود: در شرایط فعلی، ظرفیت تولید مصالح استاندارد در حد ساخت و سازهای

کنونی است و با اجباری شدن استفاده از مصالح استاندارد مشکلی در تامین آن وجود ندارد. وی با اشاره به تولید بتن آماده در استان تهران نیز افزود: در بحث تولید بتن آماده، طی چند سال گذشته تلاش ها و سرمایه گذاری های خوبی انجام شده است و امیدواریم هرچه زودتر از طریق ابزارهای قانونی و همکاری شهرداری ها و مهندسان ناظر، جلوی استفاده از بتن های دست ساز گرفته شود.

خبرگزاری موج

نماینده کارخانه های بتن استاندارد ایران:

دولت باید جوابگوی وعده های خود باشد

۲۳ اسفندماه سال ۸۴، مصوبه ای توسط دولت مبنی بر استاندارد شدن تولید، توزیع و مصرف مصالح ساختمانی تا پایان سال ۸۶ به تصویب رسید و ابلاغ شد و اصلاح الگوی مصرف در آن به نحوی پیش بینی شده بود. علی اصغر کیهانی، نماینده کارخانه های بتن آماده استاندارد ایران در گفت و گو با خبرنگار موج، با بیان این مطلب اظهار داشت: با ابلاغ این مصوبه، کارخانه های بتن استاندارد اقدام به سرمایه گذاری های کلان برای نوسازی ماشین آلات، استخدام متخصصان، احداث آزمایشگاه های مناسب و اخذ استانداردها کردند. متأسفانه این مصوبه تا پایان سال ۸۷ تمدید شد و تا امسال به طور کامل پیاده سازی نشده که بدهکار شدن کارخانه ها را به دلیل سرمایه گذاری ها به دنبال داشته است. مهندس کیهانی تصریح کرد: اجرایی نشدن این قانون و استفاده از بتن غیراستاندارد در ساختمان ها، کارخانه های بتن استاندارد را دچار چالش کرده است. به عنوان مثال، کارخانه هایی که بیش از ۲۵۰ میلیارد ریال سرمایه گذاری کرده اند، اکنون با ۱۵ درصد ظرفیت خود فعالیت می کنند که به معنای روز به روز نزدیک تر شدن به ورشکستگی است. نماینده کارخانه های بتن آماده استاندارد ایران با اشاره به این که هم اکنون اصلاح الگوی مصرف برای صنعت بتن در حد یک شعار است و رعایت نمی شود، ابراز داشت: اصلاح الگوی مصرف یعنی مصرف صحیح، در حالی که سالانه در کشور ما بیش از ۱۰ میلیون تن سیمان در تولید بتن غیراستاندارد به هدر می رود.

وی اضافه کرد: در صورتی که دولت و شهرداری‌ها و شوراهای شهر به تعهدات خود عمل کنند، الگوی مصرف را جدی گرفته و به ساختمان‌هایی که از بتن استاندارد استفاده نمی‌کنند پایان کار ندهند، قسمتی از مشکلات واحدهای تولیدکننده بتن آماده استاندارد مرتفع خواهد شد. مهندس کیهانی در خصوص توانایی تولید کارخانه‌های سازنده بتن استاندارد خاطرنشان ساخت: هم اکنون در کشور به دلیل مصرف ناصحیح، عرضه بتن استاندارد بیش از تقاضای آن است. در صورتی که کارخانه‌های بتن استاندارد، توانایی تامین کل نیاز کشور به این محصول را دارا هستند.

برای ارتقای کیفیت ساخت‌وسازها، نباید از دولت قهر کرد

دکتر علی اصغر کیهانی؛ تولیدکننده برتر مصالح ساختمانی استاندارد کشور، با اشاره به اینکه بخش عظیمی از برنامه‌های دولت در سال‌های پیش رو معطوف به بخش مسکن است همکاری بخش خصوصی و همه گروه‌های کارشناسی برای تحقق اهداف معطوف به بخش مسکن را خواستار شد.

به گفته کیهانی، آن بخش از اقدامات دولت که به زندگی روزمره مردم مربوط می‌شود، از قبیل مسایل بخش مسکن، بهداشت و درمان و اشتغال، محل قهر کردن با دولت نیست بنابراین لازم است تا همه بخش‌های خصوصی و جامعه دانشگاهی و نهادهای فنی و مهندسی در این باره با بدنه دولت همکاری داشته باشند، چراکه ارتقاء کیفیت ساخت‌وسازها در کشور موضوعی است که به سود همه اقشار مردم است.

کیهانی با یادآوری این نکته که به‌طور متوسط روزانه ۶۰۰ واحد مسکونی شهری و روستایی در کشور تولید می‌شود و گردش مالی این بخش بیش از ۲۵ درصد از درآمد سرانه کشور را به خود اختصاص داده است و از طرفی عمر مفید ساخت‌وسازهای کشور برابر آنچه که از سوی نهادهای مسوول عنوان شده است کمتر از ۴ سال است حال آنکه با رعایت استانداردهای مربوطه می‌توان

عمر مفید ساختمان‌ها را تا ۱۲۰ سال ارتقا داد، بنابراین ضرورت رعایت استانداردهای ساخت‌وساز از این منظر اهمیت پیدا می‌کند.

کیهانی با بیان اینکه تحولات کیفی ساخت‌وساز بدون مشارکت بخش خصوصی امکان پذیر نیست و از طرفی مجموعه دولت نیز باید پذیرای پیشنهادات بخش خصوصی باشد، گفت: در سال ۱۳۸۴ پس از انتخابات ریاست جمهوری در نخستین روز کاری دولت هشتم، مجموعه‌ای از پیشنهادات به منظور ارتقاء کیفیت ساخت‌وسازها و رعایت استانداردهای تولید، توزیع و مصرف مصالح ساختمانی از سوی ایران فریمکو به دولت ارائه کرد که مورد استقبال بخش‌های مختلف دولتی قرار گرفت به نحوی که در تاریخ ۸۴/۱۲/۲۳ در قالب آیین نامه‌ای به تصویب هیات وزیران رسید، این تصویب نامه تحولات عظیمی در ارتقاء کیفیت ساخت‌وسازها بالاخص تولید و مصرف مصالح ساختمانی به‌وجود آورده است و این نشان می‌دهد که چنانچه بخش خصوصی و تشکل‌های حرفه‌ای و مهندسی پیشنهاداتی برای بهبود امور بخش ساخت‌وساز داشته باشند می‌توانند از طریق ارائه به نهادهای دولتی و پیگیری مستمر به نتایج مطلوب برسند.

کیهانی در خاتمه با اشاره به اینکه ارتقاء کیفیت ساخت‌وسازها و اصلاح ساختارهای تولید مسکن در کشور، نیازمند عزم همگانی است که منافع آن به‌طور یکسان برای همه اقشار جامعه بالاخص اقشار طبقه پایین جامعه است گفت: خانه دار کردن مردم، آرزویی است که همه سیاستمداران بعد از انقلاب داشته‌اند و اتفاقاً در صورت اصلاح این ساختارها حتماً دست یافتنی است، بنابراین برای پیشبرد این هدف همه بخش خصوصی اعم از شرکت‌های تولید مصالح ساختمانی، و پیمانکاران مجری و تشکل‌های حرفه‌ای و مهندسی نباید متاثر از جریانات سیاسی باشند و این قبیل مسایل جای قهر کردن با دولت نیست.

روزنامه دنیای اقتصاد

درباره اصلاح الگوی مصرف سیمان به روش مهندسی معکوس

سیمان یکی از مهم‌ترین مصالح ساختمانی است که به خاطر هزینه‌های اجتماعی و اقتصادی ناشی از تولید آن، نیازمند بررسی و شناخت ساختارهای مصرف به منظور اصلاح آن هستیم. از ۸۰ سال پیش که این فرآورده ساختمانی وارد کشور ما شد به سرعت جایگاه خود را به عنوان مهم‌ترین فرآورده ساختمانی باز کرد. به خاطر قابلیت‌های بسیار بالایی که داشت الگوی ساخت‌وساز را در کشور ما تحت تاثیر حضور خود قرار داد.

مصرف سیمان در کارگاه‌های بزرگ عمرانی بالاخص در ابنیه‌های فنی راه به عنوان بتن و نیز ساخت‌وسازه‌های دولتی و عمومی بیشتر در بخش نازک کاری‌ها به عنوان نما و بعضاً قطعات بتنی از قبیل موزاییک رواج یافت اما رفته رفته با توجه به قابلیت‌های بالایی که داشت و از طرفی تغییرات وسیعی که بر روی الگوی اجرای پروژه‌های عمرانی در کشور داشت به جایگاه ممتازی دست یافت، به نحوی که در حال حاضر تقریباً در همه بخش‌های فونداسیون، بخش اعظمی از سقف‌ها و تقریباً همه بخش‌های ابنیه فنی راه، کانال‌ها و تاسیسات مرتبط با آب، سدها و... بتن نه تنها اولویت نخست است، بلکه در بسیاری از این موارد، به عنوان تنها گزینه پیش روی جامعه مهندسی است.

به‌رغم رشد جایگاه بتن در بین فرآورده‌های ساختمانی، توجه به کیفیت مصرف آن نیز همزمان در بین جامعه مهندسی مورد توجه بوده است که این موضوع با ترجمه آیین‌نامه‌ها و استانداردهای خارجی شروع و در نهایت با تدوین استانداردها و آیین‌نامه‌های ملی تدوین اسناد فنی برای تولید و مصرف سیمان و بتن نهایی با انتشار آیین‌نامه بتن ایران (آبا) به بلوغ خود رسید.

معیوب بودن چرخه‌های ساختاری اجرای پروژه‌های عمرانی و ساختمانی در کشور در بخش سیمان و بتن‌ریزی آثار خود را نشان داده است و به‌رغم وجود آیین‌نامه‌ها و استانداردهای لازم و کافی در این حوزه، لیکن مکانیزمی که در مراحل تولید و توزیع و مصرف سیمان شکل گرفته، وفاداری

چندانی به رعایت این آیین‌نامه و استانداردها ندارد.

به همین منظور لازم است تا ساختار فعلی مصرف به روش مهندسی معکوس طبقه‌بندی شود. در این روش ابتدا به بررسی جامع تولید و مصرف بتن پرداخته خواهد شد و سپس با استفاده از تجارب پروژه‌های متعدد ساختمان‌سازی نسبت به طبقه‌بندی موارد مصرف سیمان در ساختمان‌سازی و پروژه‌های عمرانی پرداخته می‌شود و پس از بررسی چگونگی و شکل مصرف فعلی سیمان در هریک از بخش‌های مختلف ساختمان‌سازی نسبت به ارائه مدلی که به مصرف صحیح و استاندارد منجر شود اقدام می‌شود.

طرح مطالعاتی انجام گرفته با عنوان «پی آمدهای زیست محیطی اصلاح الگوی مصرف سیمان در ایران» که به عنوان پایان نامه دکترای رشته مهندسی صنایع توسط دکتر علی اصغر کیهانی ارائه شد، به عنوان طرح پژوهشی برتر از سوی هیأت علمی دانشگاه بین‌المللی فنی و مهندسی پارامونت انتخاب شد.

دکتر علی اصغر کیهانی، مدیر مجتمع ایران فریمکو و پارس لانه از پیشکسوتان صنعت بتن کشور است و این پژوهش حاصل ۶ سال کار مطالعاتی پیوسته ایشان بود که به بررسی پیامدهای زیست محیطی اصلاح الگوی مصرف سیمان پرداخته است. بخش‌هایی از این پژوهش در سال گذشته از سوی مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن در بین طرح‌های ارسالی برای اصلاح الگوی مصرف سیمان حایز رتبه نخست برای اصلاح مرحله مصرف سیمان در کشور شده بود، براساس نتایج این پژوهش، همه ساله در دنیا ۲۲۰۰ میلیون تن سیمان تولید می‌شود که در فرآیند تولید هر تن سیمان ۱ تن انواع گازهای گلخانه‌ای وارد محیط زیست می‌شود و بیش از ۸ درصد از کل گازهای گلخانه‌ای دنیا به صنعت سیمان اختصاص دارد. بر همین اساس در کشور ایران نیز، در فرآیند تولید ۶۰ میلیون تن سیمان، ۶۰ میلیون تن انواع گازهای گلخانه‌ای وارد محیط زیست می‌شود.

براساس یافته‌های این طرح مطالعاتی، باتوجه به آثار زیست محیطی مرحله تولید سیمان که اجتناب‌ناپذیر است، لیکن در مرحله مصرف باتوجه به پیشرفت‌های صورت گرفته، این فرصت فراهم است که با کنترل کیفیت در مرحله مصرف بین ۲۰ تا ۴۰ درصد در کاهش گازهای گلخانه‌ای ناشی از تولید سیمان صرفه‌جویی کرد.

براساس این طرح پژوهشی، ارزیابی میزان مصرف سیمان در بخش‌های مختلف یک ساختمان نشان می‌دهد که حداکثر سیمان مصرفی برای ساخت یک مترمربع زیر بنا ۱۴۵ تا ۱۷۵ کیلوگرم است لیکن در حال حاضر به علت پایین بودن تکنولوژی تولید بتن در ایران این میزان به ۲۴۰ کیلوگرم نیز می‌رسد، حال آنکه در صورت ارتقای تکنولوژی‌های تولید و مصرف سیمان و بتن در ایران، می‌توان این حجم مصرف را به

محدوده‌های استاندارد جهانی نزدیک کرد.

برابر یافته‌های این طرح حرکت استانداردسازی فرآورده‌های بتنی که از ۶ سال پیش در ایران شروع شده است، پیش درآمد رسیدن به نقطه مطلوب است. برابر این گزارش، موضوع مصارف سیمان در بخش‌های دیگر از قبیل مبلمان و تاسیسات و ابنیه فنی شهری نیز مورد بررسی دقیق قرار گرفته است. در بخش تاسیسات شهری، باتوجه به شرایط اقلیمی کشور ما جداول و کف پوش‌های بتنی با پدیده یخ زدگی مواجه‌اند که عمر مفیدی کمتر از ۳ تا ۵ سال دارند حال آنکه در صورت تولید به صورت ماشینی و با رعایت استانداردهای مربوطه می‌توان جداول و کف پوش‌های بتنی با عمری بیش از ۵۰ سال تولید کرد. این بخش به تنهایی در سال بیش از ۱/۲ میلیون تن از سیمان کشور را به مصرف می‌رساند و البته نخاله‌های ساختمانی ناشی از تعویض‌های مکرر این قطعات بتنی، بخش‌های وسیعی از زمین‌های اطراف شهرها را به گورستان نخله‌های ساختمانی تبدیل کرده است.

برابر این گزارش برای تولید و نصب هر قطعه جدول بتنی؛ ۶۰ کیلوگرم سیمان مصرف می‌شود این در حالی است که هر درخت معمولی در طول یکسال حداکثر ۲۰ کیلوگرم گاز کربنیک را از هوا جذب می‌کند. بنابراین فرآیند تخریب و تعویض هر قطعه جدول بتنی معادل از بین بردن آثار عملکردی ۳ درخت در سال است. کمیته داوری و هیات علمی دانشگاه فنی و مهندسی پارامونت به خاطر آثار زیست محیطی اصلاح الگوی مصرف سیمان که می‌تواند در بسیاری از کشورهای دنیا مورد استفاده و توجه قرار گیرد، این پژوهش را به‌عنوان پژوهش برتر انتخاب و معرفی کرده است و در مراسم رسمی فارغ التحصیلی دانشجویان دکترا، فوق لیسانس و لیسانس دکتر علی اصغر کیهانی از ایران را به خاطر این پژوهش کاربردی به‌عنوان پژوهش گر برتر دانشگاه انتخاب و در مراسم فوق از ایشان رسماً تقدیر کردند.

روزنامه دنیای اقتصاد

با اصلاح ضوابط حمل و نقل بار جاده‌ای بیش از ۹۸۰۰ میلیون لیتر در مصرف گازوئیل صرفه جویی می‌شود

برابر یک تحقیق انجام گرفته توسط مجتمع ایران فریمکو، ضوابط حمل و نقل بار جاده‌ای باعث بالا رفتن قیمت تمام شده حمل و نقل بار در کشور شده است و در صورت اصلاح این ضوابط که متعلق به ۵۰ سال پیش است این فرصت فراهم می‌شود که بیش از ۳۶ درصد به ظرفیت ناوگان حمل و نقل بار جاده‌ای کشور افزوده شود. این تحقیق با بررسی تاریخچه ضوابط حمل و نقل بار جاده‌ای کشور در کنار تاثیر هزینه‌های مختلف در حمل و نقل بار انجام گرفته و مشخص شده است که در تردد کامیون‌های حمل بار، به‌طور متوسط بین ۴۵ تا ۵۵ درصد وزن جابه‌جا شده بار ناخالص است و این درحالی است که در صورت تغییر ظرفیت حمل بار جاده‌ای براساس ظرفیت مندرج در کاتولوگ کارخانه‌های سازنده کامیون‌ها این فرصت فراهم می‌شود که ظرفیت حمل بار خالص به میزان ۶۰ درصد افزایش یابد و این افزایش تاثیر خود را در قیمت تمام شده حمل بار تا میزان ۲۸ درصد نشان خواهد داد. به عبارت دیگر قیمت حمل بار جاده‌ای به میزان ۲۸ درصد کاهش می‌یابد. از طرفی این امر باعث صرفه‌جویی در مصرف سوخت به میزان ۹۸۰۰ میلیون لیتر در سال خواهد شد. در این گزارش با اشاره به ظرفیت مجاز فعلی حمل بار توسط انواع کامیون و تربلی آمده است که این اعداد هیچ‌گونه تناسبی با توان واقعی کامیون‌های جدیدی که وارد ناوگان حمل و نقل شده‌اند ندارد و این ظرفیت (۶ چرخ ۱۹ تن، ۱۰ چرخ ۲۶ تن و ۱۸ چرخ ۴۶ تن) براساس شرایطی بود. که تکنولوژی و تجهیزات ایمنی و ترمز کامیون‌ها توانمندی امروز را نداشت - به همین خاطر ظرفیت کمتری برای کامیون‌ها در نظر گرفته شده بود اما کامیون‌های جدید که براساس تکنولوژی بسیار پیشرفته و با سیستم‌های ترمز ABS تولید شده‌اند دارای ظرفیت حمل بار بالاتری هستند

که در کاتولوگ‌های سازنده منعکس شده است و در کل دنیا این ظرفیت ملاک بارگیری در نظر گرفته می‌شود. در این گزارش با بررسی عملکرد مفید در حمل برخی از کالاها - من جمله تراک میکسرهای حمل بتن آماده، مشخص شده است که تراک میکسرهای حمل بتن به خاطر داشتن دیگ و موتور اضافی بیش از ۱۵/۵ تن وزن ناخالص دارند و برای رعایت مقررات ۲۶ تن وزن بار با کامیون، حداکثر ۱۰/۵ تن بار خالص حمل می‌کنند و به عبارتی کمتر از ۴۲ درصد از وزن جابه‌جا شده را بار خالص تشکیل می‌دهد حال آنکه کامیون‌های جدیدی که به صورت میکسر درآمده‌اند می‌توانند تا ۳۴ تن بار حمل می‌کند که بیش از ۱۷/۵ تن بار خالص جابه‌جا می‌شود که بیش از ۶۶ درصد در حمل بار خالص رشد خواهند داشت.

در این گزارش به ظرفیت بار پذیری ابنیه فنی و زیرسازی و روسازی جاده‌ها اشاره شده است که برابر آیین‌نامه‌های وزارت راه و براساس محاسبات و استاندارد آشتو ساخته می‌شوند و هیچ‌گونه مشکلی از بابت افزایش ظرفیت بار کامیون‌ها تا ظرفیت‌های مندرج در کاتولوگ رسمی کامیون‌ها برای ابنیه فنی به وجود نخواهد آمد. به گفته دکتر علی اصغر کیهانی، مدیر مجتمع ایران فریمکو نتایج این تحقیقات که مبتنی به مطالعات کتابخانه‌ای و مطالعات میدانی بود، جهت هرگونه تصمیم‌گیری در اختیار وزارت راه و ترابری قرار گرفته و امید است که هر چه سریعتر این تغییرات از سوی آن وزارتخانه اعمال شود. کیهانی همچنین درباره وضعیت حمل بتن آماده نیز یادآوری کرد: در همه جای دنیا محصول بتن آماده جزء مواد فاسد شدنی محسوب می‌شود و در مقررات حمل بار نیز براساس ضوابط حمل مواد فاسد شدنی منظور می‌شود، چون فرصت کاری بتن آماده پس از تولید کمتر از ۳ ساعت است، بنابراین لازم است تا در کشور ما نیز ضوابط حمل بتن آماده براساس قانون حمل مواد فاسد شدنی تنظیم شود.

خبرگزاری موج

دولت بعدی به فکر حفظ صنایع تولید مصالح ساختمانی باشد

با گذشت بیش از یکسال از رکود ایجاد شده در بخش مسکن علامت‌هایی مبنی بر ایجاد تحرک جدی در بخش ساخت‌وساز کشور به چشم می‌خورد که در صورت برنامه‌ریزی برای مسکن مهر، بسیاری از صنایع تولید فرآورده‌های ساختمانی فعال می‌شوند. کشور ما با کمبود بیش از ۲/۵ میلیون واحد مسکونی مواجه است و این در حالی است که هر سال نیز ۸۵۰ هزار واحد به این کمبود اضافه می‌شود و چنانچه برنامه‌ریزی تولید سالانه یک و نیم میلیون واحد مسکونی عملیاتی نشود، در سال‌های آینده شاهد بحران‌های عمیقی در بخش مسکن خواهیم بود. در حالی که بسیاری از صنایع تولید فرآورده‌های ساختمانی سرمایه‌گذاری قابل توجهی برای پاسخ‌گویی به نیاز تولید سالانه یک و نیم میلیون واحد انجام داده‌اند ولی استمرار وضعیت فعلی ظرفیت‌های ایجاد شده را تهدید می‌کند. مهندس علی اصغر کیهانی، مدیرعامل ایران فریمکو و بزرگترین تولیدکننده بتن آماده استاندارد کشور در این باره معتقد است که دولت در برنامه‌ریزی‌های آتی خود باید توجه ویژه‌ای به حفظ صنایع تولید مصالح ساختمانی داشته باشد تا این صنایع در شرایط فعلی آسیب کمتری ببیند چرا که در صورت استمرار وضعیت فعلی، بسیاری از کارخانه‌های تولید مصالح ساختمانی تعطیل خواهند شد و این باعث می‌شود در زمان شکل‌گیری رونق ساخت‌وسازها بار دیگر موضوع تامین مصالح ساختمانی به‌عنوان یکی از چالش‌های اساسی پیش روی تولید مسکن قرار گیرد. کیهانی به موضوع رعایت استانداردهای ملی مصالح ساختمانی اشاره می‌کند و معتقد است بسیاری از کارخانه‌هایی که پیرو مصوبه ۸۴/۱۱/۲۴ هیأت وزیران به سمت استاندارد کردن تولیدات خود حرکت کردند، در حال حاضر با مشکلات بیشتری مواجه‌اند چرا که با نوسازی خطوط تولید و تاسیس آزمایشگاه و استخدام و آموزش نیروی انسانی هزینه‌های جاری آنها نیز افزایش یافته و در این میان فشار شبکه بانکی کشور و نیز سایر تعهدات ایجاد شده در بازار پولی آنها

را شکننده تر کرده است. به گفته کیهانی، در بخش بتن آماده به عنوان مهم ترین مصالح ساختمانی، اکثر کارخانه های بتن آماده استاندارد درگیر اقساط معوق شرکت های لیزینگ هستند که به خاطر نوسازی ناوگان حمل و نقل ایجاد کرده اند و چنانچه وزارت مسکن و شهرسازی و وزارت صنایع نتوانند برای عبور از وضعیت فعلی به صورت هدفمند برنامه ریزی کنند، شاهد آن خواهیم بود که بسیاری از این کارخانه های تعطیل شوند. کیهانی معتقد است که دولت باید بسته حمایتی مشخصی را برای عبور صنایع تولید مصالح ساختمانی استاندارد از وضعیت فعلی در دستور کار آتی خود قرار دهد و این بسته شامل مشوق های مالی، تامین سرمایه در گردش و بخشودگی بخشی از سود تسهیلاتی است که این صنایع به خاطر استاندارد کردن تولیدات خود ایجاد کرده اند.

این تولیدکننده مصالح ساختمانی معتقد است که رکود فعلی ایجاد شده در بخش مسکن شاید تا پایان سال جاری ادامه داشته باشد ولی دولت باید شرایطی را فراهم کند که قبل از آغاز دوباره رونق سخت و ساز این صنایع بتوانند وضعیت خود را حفظ کنند، چرا که نقش مهمی در حفظ فرصت های شغلی نیز دارند. به گفته کیهانی وزیر آتی مسکن و شهرسازی باید به طور مشخص برنامه خود را برای رفع مشکلات صنایع تولید مصالح ساختمانی استاندارد در برنامه های خود ارائه کند. و اجرای مصوبه هیات وزیران درباره استاندارد کردن مصالح ساختمان را در اولویت کاری خود قرار دهد.

روابط عمومی سازمان حمایت از حقوق مصرف کنندگان

موج دوم کاهش قیمت های مصالح ساختمانی در راه است

به گزارش روابط عمومی سازمان حمایت از حقوق مصرف کنندگان، مجتمع تحقیقاتی - تولیدی ایران فریمکو بزرگترین تولیدکننده بتن آماده و قطعات بتنی کشور، قیمت های جدید فرآورده های بتنی خود را که در جهت حمایت از حقوق مصرف کنندگان اعمال کرده است، به میزان ۱۷ تا ۲۶ درصد کاهش داده است که این اقدام به کاهش قیمت تمام شده ساخت و ساز منجر خواهد شد. کاهش قیمت بتن آماده استاندارد به عنوان مهم ترین مصالح ساختمانی، تاثیر بسزایی در کاهش سایر فرآورده های ساختمانی خواهد داشت. مهندس علی اصغر کیهانی، مدیرعامل مجتمع ایران فریمکو و تولیدکننده برتر بتن استاندارد کشور در این باره معتقد است که این کاهش قیمت ها براساس محاسبات مهندسی محصول و حذف هزینه های زاید در مرحله قیمت تمام شده به دست آمده است. به نحوی که به رغم افزایش ۴۰ درصدی قیمت سیمان و افزایش ۲۵ درصدی قیمت شن و ماسه نسبت به سال گذشته کارخانه های بتن آماده توانسته اند قیمت های خود را نسبت به سال گذشته کاهش دهند و این نشان می دهد که بخش خصوصی در شرایط فعلی ساخت و ساز بهتر از سایر شرکت های دولتی درباره کاهش قیمت ها عمل کرده است. به گفته کیهانی، قیمت فعلی سیمان داخلی تحویل درب کارخانه، ۵۰ هزار تومان است. در حالی که قیمت واقعی این کالا کمتر از این است و جا دارد که این قیمت ها نیز به قیمت های واقعی که هر تن ۳۰ هزار تومان است کاهش پیدا کند. کیهانی درباره دلایل افزایش قیمت سیمان به رغم کاهش قیمت همه فرآورده های ساختمانی گفت: ساختار سهامداران کارخانه های سیمان شرایطی را فراهم کرده است که اکثریت کارخانه های سیمان نسبت به عدم کاهش قیمت ها به نوعی با هم هماهنگی نموده اند که بجای کاهش قیمت ها به کاهش تولید اقدام می کنند. به گفته کیهانی، این اقدام می تواند باعث رکود ساخت و ساز در کشور

شود چرا که در دنیا قیمت سیمان درب کارخانه در اکثر کشورها کمتر از قیمت سیمان درب کارخانه‌های کشور ما است بنابراین می‌بایست وزیر محترم رفاه و تامین اجتماعی و ریاست‌سازمان تامین اجتماعی کشور به عنوان سهامدار اصلی کارخانه‌های سیمان در این باره پیگیری کند. چرا که واقعی شدن قیمت سیمان می‌تواند به کاهش قیمت ۴۰ درصدی این محصول در بازار منجر شود و با توجه به نقش سیمان در ساخت‌وسازها این امر قطعا به کاهش قیمت تمام شده ساخت‌وساز در کشور منجر می‌شود. کیهانی افزود: اگر سهامداران کارخانه‌های سیمان به صورت ضربدری سهامدار نبودند هیچ‌گاه مشکلات سیمان بدین شکل نبود مروری در شکل‌گیری صنعت سیمان و وقایع چند سال گذشته می‌تواند موضوع سیمان را شفاف‌سازی کند.

خبرگزاری موج

یک تولیدکننده بتن استاندارد در کشور:

کارخانه‌های سیمان برای افزایش قیمت با هم هماهنگ هستند

ساختار سهامداران کارخانه‌های سیمان شرایطی را فراهم کرده است که اکثریت کارخانه‌های سیمان نسبت به کاهش ندادن قیمت‌ها به نوعی با هم هماهنگی کرده‌اند که بجای کاهش قیمت‌ها به کاهش تولید اقدام می‌کنند. به گزارش موج، علی اصغر کیهانی، تولیدکننده بتن استاندارد کشور، با بیان این مطلب اظهار داشت: این اقدام می‌تواند موجب رکود ساخت‌وساز در کشور شود، چرا که در بیشتر کشورهای دنیا قیمت سیمان درب کارخانه کمتر از قیمت سیمان درب کارخانه‌های کشور ما است. وی افزود: قیمت فعلی سیمان داخلی تحویل درب کارخانه، ۵۰۰ هزار ریال است در حالی که قیمت واقعی این کالا کمتر از این است و جا دارد که این قیمت‌ها نیز به قیمت‌های واقعی که هر تن ۳۰۰ هزار ریال است، کاهش پیدا کند. کیهانی با بیان اینکه وزیر محترم رفاه

و تامین اجتماعی و ریاست سازمان تامین اجتماعی کشور باید به عنوان سهامدار اصلی کارخانه‌های سیمان در این باره پیگیری کنند، تصریح کرد: واقعی شدن قیمت سیمان می‌تواند به کاهش قیمت ۴۰ درصدی این محصول در بازار منجر شود و با توجه به نقش سیمان در ساخت‌وسازها این امر قطعا به کاهش قیمت تمام شده ساخت‌وساز در کشور منجر می‌شود. وی اضافه کرد: اگر سهامداران کارخانه‌های سیمان به صورت ضربدری سهامدار نبودند هیچ‌گاه مشکلات سیمان بدین شکل نبود. این تولیدکننده بتن آماده استاندارد با اشاره به اینکه با وجود افزایش ۴۰ درصدی قیمت سیمان و افزایش ۲۵ درصدی قیمت شن و ماسه نسبت به سال گذشته کارخانه‌های بتن آماده توانسته‌اند قیمت‌های خود را کاهش دهند، عنوان کرد: این نشان می‌دهد که بخش خصوصی در شرایط فعلی ساخت‌وساز، بهتر از سایر شرکت‌های دولتی درباره کاهش قیمت‌ها عمل کرده است. وی ادامه داد: کاهش قیمت بتن آماده استاندارد به عنوان مهم‌ترین مصالح ساختمانی، تاثیر بسزایی در کاهش سایر فرآورده‌های ساختمانی خواهد داشت.

خبرگزاری موج

دولت دهم به فکر حفظ صنایع تولید مصالح ساختمانی باشد

با گذشت بیش از یک سال از رکود ایجاد شده در بخش مسکن، علامت‌هایی مبنی بر ایجاد تحرک جدی در بخش ساخت‌وساز کشور به چشم می‌خورد که در صورت برنامه‌ریزی برای مسکن مهر، بسیاری از صنایع تولید فرآورده‌های ساختمانی فعال می‌شود. به گزارش موج، کشور ما با کمبود بیش از ۲/۵ میلیون واحد مسکونی مواجه است و این در حالی است که هر سال نیز ۸۵۰ هزار واحد به این کمبود اضافه می‌شود و چنانچه برنامه‌ریزی تولید سالانه ۱/۵ میلیون واحد مسکونی عملیاتی نشود، طی سال‌های آینده شاهد بحران‌های عمیقی در بخش مسکن خواهیم بود. در حالی که بسیاری از صنایع تولید فرآورده‌های ساختمانی سرمایه‌گذاری

قابل توجهی برای پاسخ‌گویی به نیاز تولید سالانه ۱/۵ میلیون واحد انجام داده‌اند اما استمرار وضع فعلی ظرفیت‌های ایجاد شده را تهدید می‌کند. علی اصغر کیهانی، مدیرعامل بزرگترین واحد تولیدکننده بتن آماده استاندارد کشور، در این باره معتقد است: دولت در برنامه‌ریزی‌های آتی خود باید توجه ویژه‌ای به حفظ صنایع تولید مصالح ساختمانی داشته باشد تا این صنایع در شرایط فعلی آسیب کمتری ببیند چرا که در صورت استمرار وضع فعلی، بسیاری از کارخانه‌های تولید مصالح ساختمانی تعطیل و این موضوع موجب می‌شود تا در زمان شکل‌گیری رونق ساخت‌وسازها بار دیگر موضوع تامین مصالح ساختمانی به عنوان یکی از چالش‌های اساسی پیش روی تولید مسکن قرار گیرد. وی به موضوع رعایت استانداردهای ملی مصالح ساختمانی اشاره می‌کند و می‌گوید: بسیاری از کارخانه‌هایی که پیرو مصوبه ۸۴/۱۱/۲۴ هیأت وزیران به سمت استاندارد کردن تولیدات خود حرکت کردند، در حال حاضر با مشکلات بیشتری مواجه‌اند چرا که با نوسازی خطوط تولید و تاسیس آزمایشگاه و استخدام و آموزش نیروی انسانی هزینه‌های جاری آنها نیز افزایش یافته و در این میان فشار شبکه بانکی کشور و نیز سایر تعهدات ایجاد شده در بازار پولی آنها را شکننده‌تر کرده است. به گفته کیهانی، در بخش بتن آماده به عنوان مهم‌ترین مصالح ساختمانی، بیشتر کارخانه‌های بتن آماده استاندارد درگیر اقساط معوق شرکت‌های لیزینگ هستند که به خاطر نوسازی ناوگان حمل‌ونقل ایجاد کرده‌اند و چنانچه وزارت مسکن و شهرسازی و وزارت صنایع و معادن نتوانند برای عبور از وضع فعلی به صورت هدفمند برنامه‌ریزی کنند، شاهد آن خواهیم بود که بسیاری از این کارخانه‌های تعطیل شوند.

این تولیدکننده بتن آماده استاندارد معتقد است که دولت باید بسته حمایتی مشخصی را برای عبور صنایع تولید مصالح ساختمانی استاندارد از وضع فعلی در دستور کار آتی خود قرار دهد و این بسته شامل مشوق‌های مالی، تامین سرمایه در گردش و بخشودگی بخشی از سود تسهیلاتی است که این صنایع به خاطر استاندارد کردن تولیدات خود ایجاد کرده‌اند. وی می‌افزاید: رکود فعلی ایجاد شده در بخش مسکن شاید تا پایان سال جاری ادامه داشته باشد اما دولت باید شرایطی را فراهم کند که قبل از آغاز دوباره رونق ساخت‌وساز این صنایع بتوانند وضع خود را حفظ کنند، چرا که نقش مهمی در حفظ فرصت‌های شغلی دارند. به گفته کیهانی، وزیر آتی مسکن و شهرسازی باید به‌طور مشخص برنامه خود را برای رفع مشکلات صنایع تولید مصالح ساختمانی استاندارد در برنامه‌های خود ارائه کند و اجرای مصوبه هیأت وزیران درباره استاندارد کردن مصالح ساختمانی را در اولویت کاری خود قرار دهد.

خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا)

نظام پولی کشور با برنامه تولید مسکن همراهی نکرد

عضو هیأت مدیره انجمن بتن گفت: شبکه بانکی و نظام پولی کشور با برنامه‌های تولید مسکن در دولت نهم همراهی نکرد. علی اصغر کیهانی افزود: وزیر مسکن و شهرسازی باید توانایی همراه کردن سایر بخش‌های دولت را با برنامه خود داشته باشد. وی اضافه کرد: عدم همراهی سایر بخش‌های دولت با وزارت مسکن و شهرسازی، مانع از حل مشکل مسکن می‌شود و تحقق تولید یک میلیون واحد مسکونی در سال از عهده یک وزارتخانه خارج است. وی پیشنهاد کرد رییس جمهور، نمایندگان مجلس شورای اسلامی به هنگام بررسی برنامه وزرای پیشنهادی صنایع و معادن، بازرگانی، امور اقتصادی و دارایی و کشور به ماموریت این وزارتخانه‌ها برای برعهده گرفتن وظایفی در بخش مسکن توجه داشته باشند. کیهانی که از تولیدکنندگان بتن آماده استاندارد است، گفت: موضوع تامین تسهیلات لازم برای صنایع تولید مصالح ساختمانی اهمیت ویژه‌ای دارد. این کارشناس اظهار امیدواری کرد: رعایت استانداردهای لازم در تولید مسکن با کیفیت و مقاومت لازم با توجه به شرایط زلزله خیزی و اقلیمی کشور در راس اهداف وزارت مسکن و شهرسازی در دولت دهم قرار گیرد. کیهانی خواستار تامین شرایط مالی و تسهیلات لازم برای متقاضیان مسکن شد تا آنها بتوانند نسبت به خریداری واحد مسکونی اقدام کنند.

خبرگزاری موج

پیشنهاد یک تولیدکننده مصالح ساختمانی در خصوص وزیر مسکن

یک تولیدکننده مصالح ساختمانی در خصوص وزیر مسکن و شهرسازی به رییس جمهوری و مجلس شورا اسلامی پیشنهادهایی ارائه کرد. به گزارش موج، یک کارشناس صنعت ساختمان معتقد است: اگر چه سوابق مدیریتی وزیر پیشنهادی برای مسکن و شهرسازی حایز اهمیت است اما تجربه سال‌های قبل و بعد از انقلاب گویای آن است که وزیر مسکن و شهرسازی باید بیش از هر ویژگی، توانایی همراه کردن سایر بخش‌های دولت را با برنامه خود داشته باشد. چنانچه قوی‌ترین مدیران نیز به عنوان وزیر مسکن و شهرسازی انتخاب شوند اما سایر بخش‌های دولت با برنامه‌های وزارت مسکن همراهی نداشته باشند نمی‌توان مشکل مسکن را در کشور برطرف کرد. علی اصغر کیهانی، مدیرعامل شرکت بزرگترین تولیدکننده بتن آماده استاندارد کشور، می‌گوید: مهندس سعیدی‌کیا نمونه بارز یک مدیر اجرایی قوی بود که متأسفانه شبکه بانکی و نظام پولی کشور با برنامه‌های تولید مسکن وی همراهی نکرد. به گفته وی، تحقق چشم‌انداز تولید یک میلیون واحد مسکونی در سال از عهده یک وزارتخانه برنامه‌ریز خارج است و در این خصوص لازم است رییس جمهوری و نمایندگان مجلس به هنگام بررسی برنامه‌های وزرای پیشنهادی صنایع و معادن، بازرگانی، امور اقتصادی و دارایی و وزارت کشور به مأموریت این وزارتخانه‌ها برای بر عهده گرفته وظایفی در بخش مسکن توجه داشته باشند. این کارشناس فرآورده‌های ساختمانی موضوع مسکن را دارای ابعاد مختلفی دانست که یکی از مهم‌ترین آنها وجود سیاست‌های کامل برای بخش تولید است و در این خصوص صنایعی تحت عنوان تولیدکنندگان فرآورده‌های ساختمانی وجود دارند که متولی رفع مشکلات این صنایع وزارت صنایع است، البته در سیاست‌های تنظیم بازار وزارت بازرگانی نیز بر فعالیت صنایع تولید مصالح ساختمانی تأثیرگذار است.

به گفته کیهانی اهداف بخش تولید مصالح ساختمانی باید از سوی وزارت صنایع همراهی شود. ضلع دیگر تولید مسکن نظام فنی و اجرایی کشور است که شامل سازمان‌های نظام مهندسی ساختمان و مجموعه ضوابط فنی و اجرایی که از سوی شهرداری‌های اعمال می‌شود، بنابراین باید در این خصوص نیز وزارت کشور به‌عنوان متولی اصلی شهرداری‌های کشور با برنامه‌های وزارت مسکن هماهنگ باشد. به گفته کیهانی یک نمونه برجسته عدم هماهنگی در این بخش موضوع بافت‌های فرسوده است که ناسازگاری ضوابط فنی و اجرایی با الگوهای به‌سازی این بافت‌ها موجب متوقف شدن طرح بازسازی بافت‌های فرسوده شده است. به گفته این کارشناس ضلع دیگر داستان مسکن تامین شرایط مالی و تسهیلات لازم برای خریداران است و شبکه بانکی کشور در کل سیاست‌های پولی برای فراهم کردن شرایطی که متقاضیان مسکن بتوانند به خرید مسکن اقدام کنند ضروری است. از طرفی موضوع تامین تسهیلات لازم برای صنایع تولید مصالح ساختمانی نیز اهمیت ویژه‌ای دارد. کیهانی معتقد است که سازگاری این همه موضوعات در بخش‌های مختلف که باید در قالب برنامه‌های وزارت مسکن و شهرسازی قرار گیرد البته نیازمند کار کارشناسی زیادی است اما مهم این است که وزرای دیگر دولت خود را ملزم به انجام تعهدات لازم برای تحقق اهداف وزارت مسکن و شهرسازی کنند. مدیرعامل بزرگترین تولیدکننده بتن استاندارد کشور یادآوری کرد که رعایت استانداردهای لازم در تولید مسکن با کیفیت و مقاومت لازم با توجه به شرایط زلزله خیزی و اقلیمی کشور ما نیز باید در راس اهداف وزارت مسکن و شهرسازی باشد. این تولیدکننده مصالح ساختمانی معتقد است آقای سعیدی کیا چهار سال پیش در روز رای‌گیری از مجلس گفت که در این دوره یا مسکن نمی‌سازیم یا اگر بسازیم حتما استاندارد و مقاوم می‌سازیم. هر چند مهندس سعیدی کیا نتوانست به این گفته خود ۱۰۰ درصد پای بند باشد اما جمله مهمی را از خود به یادگار گذاشت و امید است که وزیر جدید این جمله وزیر مسکن دولت نهم را در عمل به‌کار بندد.

روزنامه دنیای اقتصاد

الگوی مصرف بهینه سیمان آماده شد

انجمن کارفرمایان صنعت بتن ایران از نهایی شدن طرح اصلاح الگوی مصرف سیمان در کشور خبر داد. علی اصغر کیهانی، کارشناس صنعت بتن در این باره به «دنیای اقتصاد» گفت: محور اصلی در الگوی مصرف بهینه سیمان، تغییر فرهنگ استفاده از سیمان در ساخت وسازها است؛ به طوری که در حال حاضر حدود ۷۵ درصد از سیمان تولیدی کشور به شکل ملات بنایی در ساخت وسازها مورد استفاده قرار می گیرد.

کیهانی افزود: در شیوه صحیح مصرف سیمان باید ۷۰ درصد از سیمان تولیدی به صورت بتن آماده تبدیل شده و سپس برای ساخت وساز از آن استفاده شود. این کارشناس صنعت بتن تصریح کرد: در حال حاضر با هماهنگی هایی که با شهرداری تهران صورت گرفته در کلیه مناطق شهری سازندگان موظف شده اند از بتن آماده به جای سیمان استفاده کنند که در صورت رعایت این موضوع، صرفه جویی بهینه در مصرف سیمان و به تبع آن در تولید به وجود خواهد آمد. مدیرعامل ایران فریمکو درباره اصلاح ساختار مصرف مصالح ساختمانی یادآوری کرد که خسارات ناشی از مصرف غلط مصالح ساختمانی کمتر از مصرف غلط بنزین نیست. به گفته کیهانی، در فرآیند تولید هر تن سیمان، یک تن گاز کربنیک وارد محیط زیست می شود و بیش از ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی مصرف می شود؛ همچنین بیش از ۱۱۲ کیلو وات ساعت برق نیز در این فرآیند مصرف می شود و ۱/۶ درصد از حمل و نقل بار جادهای کشور به سیمان اختصاص دارد، بنابراین سیمان اهمیت فوق العاده ای در بین کالاهای حامل انرژی دارد. به گفته کیهانی، سیمان که با این همه هزینه های اجتماعی تولید می شود در مرحله مصرف بدون متولی رها شده است؛ به نحوی که سهم مصارف صنعتی و استاندارد سیمان کمتر از ۲۵ درصد است. این در حالی است که در کشورهای توسعه یافته بیش از ۸۰ درصد سیمان تولیدی وارد چرخه مصارف صنعتی می شود؛ ولی در کشور ما مصارف دستی سیمان سهم اصلی را به خود اختصاص داده است. به

گفته این کارشناس، سیمان برای تبدیل شدن به فرآورده نهایی باید در کارخانه های تولید بتن و قطعات بتنی فرآوری شود؛ بر همین اساس استاندارد ملی بتن تدوین و اجباری شده است و به رغم وجود بخشنامه و آیین نامه و مقررات و حتی مصوبه هیات وزیران، همچنان شاهد مصرف بتن های دست ساز در کشور هستیم. کیهانی معتقد است که فقط در جداول بتنی خیابان ها، سالانه بیش از ۸۰۰ هزار تن سیمان را دور می ریزیم؛ چون جداول بتنی دست ساز عمری کمتر از ۵ سال دارند و خسارات چند صد میلیاردی به اقتصاد شهرداری ها تحمیل می کنند. این در حالی است که با استفاده از جداول بتنی ماشینی که به صورت استاندارد ساخته می شوند، می توان عمر مفیدی بیش از ۵۰ سال به جداول بتنی داد. بنابراین مصرف غلط سیمان در همه بخش ها نیازمند اصلاح است. این کارشناس بتن معتقد است که بخشنامه دولت در زمینه رعایت استانداردهای اجباری تولید، توزیع و مصرف مصالح ساختمانی روی دیگر شعار امسال است که متأسفانه از سال ۸۴ که به تصویب رسیده همچنان بلا تکلیف است؛ به نحوی که بیش از ۳ بار اجرای کامل آن به تعویق افتاده است. به گفته کیهانی، طرح اصلاح الگوی مصرف سیمان از چند سال پیش مطرح بوده و در حال حاضر این طرح آماده اجرا است و وزارت مسکن، شهرداری ها و نظام مهندسی باید به وظایف خود در این باره عمل کنند. مهندس کیهانی معتقد است سیمان تولیدی کشور به صورت استاندارد مصرف نمی شود و این کل هزینه های ناشی از تولید سیمان را بی حاصل کرده است. به گفته این کارشناس، در یک ساختمان متعارف بیش از ۷۰ درصد سیمان به صورت بتن آماده استاندارد و ۲۵ درصد به صورت ملات بنایی و ۵ درصد به صورت قطعات بتنی باید مصرف شود؛ اما از ۷۰ درصد سیمان که باید به صورت بتن آماده مصرف شود، در کل کشور کمتر از ۷۰ درصد به صورت بتن آماده استاندارد مصرف می شود و بقیه به صورت بتن دست ساز اجرا می شود که هیچ گونه تضمینی برای کیفیت این بتن وجود ندارد و نه تنها احتمال فرو ریزی و تخریب در اثر زلزله و سایر موارد احتمالی را افزایش می دهد، بلکه دوام و عمر مفید ساختمان ها را نیز به شدت کاهش می دهد؛ بنابراین راهی به جز جلوگیری از مصارف بتن های دست ساز و استفاده از بتن آماده استاندارد باقی نمی ماند. به گفته کیهانی، عمر مفید ساختمان در ایران کمتر از ۳۵ سال است؛ در حالی که می توان با مصرف مصالح استاندارد به بیش از ۱۰۰ سال ارتقا داد و فراموش نکنیم که ۳ درصد از درآمد ملی در کشور ما در بخش مسکن سرمایه گذاری می شود. به گفته این کارشناس، مناسب ترین روش برای رسیدن به اهداف اصلاح الگوی مصرف در زمینه مصالح ساختمانی اعمال مقررات سخت گیرانه و جلوگیری از مصارف مصالح دست ساز و غیر استاندارد است که شهرداری ها می توانند در پایان کار ساختمانی این نظارت را اعمال کنند.

روزنامه دنیای اقتصاد

اصلاح الگوی مصرف و کاهش آلاینده‌های زیست محیطی

اگر بتن دستی حذف شود

علی اصغر کیهانی - مدیرعامل مجتمع تولیدی- تحقیقاتی ایران فریمکو: اول در گزارش رسمی مرکز پایش آلودگی هوای تهران، خسارات ناشی از آلودگی هوا سالانه ۷ میلیارد دلار برآورد شده است. در همین گزارش آمده است که سالانه یک میلیون و ۶۴۵ هزار تن گاز آلاینده از طریق منابع متحرک وارد هوای شهر تهران می‌شود. موضوعی که همواره از سوی مردم، مسوولان و رسانه‌ها مورد توجه قرار می‌گیرد و با نصب تابلوهای دیجیتالی در مرکز شهر تهران، هشدارهای لازم برای ورود افراد مسن یا کسانی که ناراحتی تنفسی و قلبی دارند داده می‌شود. چند سال پیش به خاطر توسعه یک بزرگراه در شرق تهران، شهرداری ناچار شد تعدادی از درختان سوزنی برگ جنگل‌های لویزان را شبانه قطع کند. موضوعی که تا چند ماه سوژه صفحات نخست روزنامه‌ها بود و در نهایت شهرداری تهران با اعلام اینکه دو برابر تعداد درختان قطع شده را در نقطه دیگری از شهر غرس می‌کند؛ مساله را به صورت یک طرفه خاتمه داد. حتی در حاشیه بزرگ‌ترین تونل شهری ایران که تا آخر فوریه در مرکز شهر تهران به طول ۳ کیلومتر افتتاح می‌شود؛ تابلویی بزرگ نصب کرده و از صرفه‌جویی ۴۰۰ هزار لیتر بنزین در روز و همزمان کاهش آلودگی هوای مناطق مرکزی شهر پس از افتتاح تونل خبر داده‌اند. همه اینها به معنی توجه به اهمیت حفظ محیط زیست و جلوگیری از آلودگی هوا دارد. بحث حفظ محیط زیست البته در توصیه‌های رهبران دینی اسلام نیز جایگاه ویژه‌ای دارد. از امام علی (ع) نخستین رهبر شیعیان نقل شده است که «از قطع درختان سرسبز جلوگیری کنید تا عمرتان افزایش یابد» و پیامبر اسلام (ص) نیز بارها به مسلمانان تذکر می‌داد که حتی «در زمان جنگ نیز، درختان را قطع نکنید و مسیر آبیاری آنها را خراب نکنید». از پیامبر اسلام (ص) نقل شده است که «شکستن شاخه درختان، مانند شکستن بال فرشتگان است». شاید مجموعه این توصیه‌ها برای حفظ محیط

زیست در دنیای قدیم کفایت می‌کرد و دامنه زندگی انسان‌های قرن هفت میلادی در این محدوده‌ها خلاصه می‌شد، اما امروز که با ورود صنایع مختلف و ماشین‌آلات صنعتی و با مصرف سوخت‌های فسیلی؛ دامنه آلودگی‌های محیط زیست متنوع‌تر و وسیع‌تر شده است، این جملات و توصیه‌ها نیازمند تفسیر جدید هستند. در بین آلودگی‌های صنعتی نیز، اگر دقت بیشتری کنیم نتایج جالبی به‌دست می‌آید. در بخش خودرو، همه روزه شاهدیم که کارخانه‌های خودروسازی دستاوردهای جدید خود را در زمینه کاهش آلاینده‌های خودروها منتشر می‌کنند. رقابت بسیار فشرده‌ای که همه روزه در حال به‌دست آوردن موفقیت‌های تازه است، اما در برخی دیگر از بخش‌ها، به‌رغم اینکه آلاینده‌های بسیار وسیع‌تری از بخش خودرو دارند، موضوع به‌طور کلی فراموش شده است. صنعت سیمان در این گروه قرار می‌گیرد. در کشور ما روزانه به‌طور متوسط ۵۸ میلیون لیتر بنزین مصرف می‌شود که بر اثر آن روزانه ۸۰ هزار تن و سالانه ۳۱ میلیون تن انواع گازهای سمی و گلخانه‌ای وارد محیط زیست می‌شود. همزمان در تولید هر تن سیمان به‌طور متوسط ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی به مصرف می‌رسد، در فرآیند تولید هر تن سیمان ۶۳۰ کیلوگرم گاز CO₂ ناشی از کلسیناسیون آهک آزاد می‌شود و همزمان ۳۱۰ کیلوگرم انواع گازهای آلاینده ناشی از سوخت کوره و سوخت مصرفی برای تولید برق نیز به ۶۳۰ کیلوگرم CO₂ ناشی از واکنش کلسیناسیون افزوده می‌شود تا در مجموع به ازای تولید هر تن سیمان ۰/۹۴ تن انواع گاز آلاینده وارد محیط زیست شود. با تولید ۴۵ میلیون تن سیمان در سال، ۴۲ میلیون تن انواع گاز گلخانه‌ای فقط در فرآیند تولید سیمان وارد محیط زیست شده است. حمل‌ونقل و جابه‌جایی مواد اولیه و سیمان تولید شده تا محل مصرف نیز که بیش از ۱۱ درصد از کل حجم بار جابه‌جایی جاده‌ای را تشکیل می‌دهد، ۳ میلیون تن انواع گاز آلاینده به همراه دارد. به عبارت دیگر تولید ۴۵ میلیون تن سیمان به تنهایی ۴۵ میلیون تن انواع گاز گلخانه‌ای وارد محیط زیست می‌کند. چیزی حدود ۱/۵ برابر کل گاز تولید شده توسط سوخت وسایط نقلیه، اما توجهی که به آلاینده‌های این صنعت می‌شود هیچ تناسبی با میزان توجه به آلاینده‌های وسایط نقلیه ندارد.

خبرگزاری موج

یک کارشناس صنعت بتن:

ساخت وسازهای امروز ایران از نظر دوام در تاریخ کشور بی سابقه است

به منظور آشنایی با وضع اجرای مصوبه رعایت استانداردهای اجباری مصالح ساختمانی، تعدادی از مسوولان فرمانداری تهران به همراه فرماندار ساوجبلاغ از واحدهای تولید بتن آماده کرج و هشتگرد بازدید کردند. به گزارش خبرنگار موج، در این بازدید که از شرکت‌های ایران فریمکو و پارس لانه انجام گرفت، مدیران این واحدهای تولیدی به تشریح وضع موجود تولید و مصرف مصالح ساختمانی استاندارد پرداختند. علی اصغر کیهانی، مدیرعامل مجتمع ایران فریمکو، در جریان این بازدید با تشریح اقدامات انجام گرفته طی سال‌های گذشته به منظور رعایت استانداردهای اجباری مصالح ساختمانی گفت: جریان رعایت استانداردهای اجباری مصالح ساختمانی به خصوص در بخش بتن آماده به‌عنوان مهم‌ترین مصالح ساختمانی حرکت رو به رشدی بوده و به نظر می‌رسد در صورت توجه جدی شهرداری‌ها و نظام مهندسی به وظایف مربوطه می‌توان امیدوار بود که ساخت‌وسازهای انجام گرفته در این دوره تاریخی به‌عنوان با دوام‌ترین ساختمان‌های ساخته شده در تاریخ کشور به ثبت برسند. به گفته وی، رعایت استانداردهای اجباری مصالح ساختمانی که براساس مصوبه سال ۸۴ هیأت وزیران آغاز شده است و در طول چهار سال گذشته تحولات زیادی در مرحله تولید به‌وجود آورده به نحوی که امروزه شاهد ارتقای کیفیت در همه کارخانه‌های بتن آماده استاندارد هستیم و کیفیت امروز تولیدات این کارخانه‌های با ۱۰ سال قبل تفاوت بسیاری پیدا کرده است. به گفته این کارشناس بتن، تحولاتی که از سال ۸۲ آغاز شده است، برای ارتقای کیفیت بتن و فرآورده‌های بتنی در سال ۸۴ وارد دوره تازه‌ای شد و امروزه شاهدیم که در کل کشور

توجه به کیفیت بتن آماده و استانداردهای مربوطه به امری عمومی و فراگیر تبدیل شده است. به گفته کیهانی، ساختمان‌هایی که امروزه با بتن استاندارد ساخته می‌شود، عمر مفیدی بیش از ۱۰۰ سال دارد. با توجه به دوام، و قیمت تمام شده که به یک سوم کاهش پیدا کرده و به همین خاطر می‌توان گفت ساختمان‌هایی که امروزه ساخته می‌شود، پایدارترین دوره ساخت‌وسازهای تاریخ ایران را تشکیل می‌دهد. این کارشناس صنعت بتن ادامه داد: در هیچ دوره‌ای از ساخت‌وسازهای عمومی در کشور ما توجه به مقوله کیفیت و دوام به‌اندازه امروز اهمیت نداشته و آثار آنرا در دراز مدت مشاهده خواهیم کرد. وی اظهار کرد: دوران تازه‌ای در رشد کیفی بتن آغاز شده است که راه‌اندازی پارس لانه، مدرن‌ترین کارخانه بتن آماده خاورمیانه در کرج سرآغاز یک دگرگونی اساسی در فرآیندهای تولید و اصلاح الگوی مصرف است و در آینده‌ای نزدیک شاهد نوسازی خطوط تولید دیگر کارخانه‌ها نیز خواهیم بود. به گفته کیهانی هر چند کارخانه‌های فعلی نیز بتن آماده منطبق بر استاندارد ملی تولید می‌کنند، اما باید استاندارد ملی را ارتقاء دهیم و با نوسازی کارخانه‌های بتن در جهت نیل به استانداردهای جهانی حرکت کنیم، چراکه استاندارد ملی ما از نظر تامین دوام بتن با استانداردهای جهانی انطباق دارد، اما از نظر مقاومت و قیمت تمام شده و مصرف انرژی از استانداردهای جهانی فاصله داریم. در این دیدار فرماندار ساوجبلاغ و معاونان فرمانداری تهران از اقدامات انجام گرفته توسط مدیران این دو مجتمع بزرگ تولیدی تشکر و برای پیگیری مطالبات قانونی تولیدکنندگان مصالح استاندارد اعلام آمادگی کردند.

روزنامه دنیای اقتصاد

صنعت بتن موفق در اصلاح الگوی مصرف

در سال اصلاح الگوی مصرف، قدم‌های موثری برای مصرف درست سیمان و بتن در کشور برداشته شد که آثار مثبت آن در دراز مدت خود را نشان می‌دهد. راه‌اندازی مدرن‌ترین کارخانه بتن آماده خاور میانه با ظرفیت تولید ۲/۵ میلیون تن بتن آماده استاندارد در سال از جمله این اقدامات است که توسط مجتمع پارس لانه در سال جاری به بهره‌برداری می‌رسد. تدوین طرح

جامع اصلاح الگوی مصرف سیمان که توسط مجتمع ایران فریمکو تهیه و به تایید مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن رسیده است نیز از دیگر این اقدامات است. مهندس کیهانی، مدیرعامل مجتمع ایران فریمکو و پیشکسوت صنعت بتن ایران در آستانه سالروز ۱۶ مهر ماه روز ملی بتن با اشاره به سابقه ۸۰ ساله تولید و مصرف سیمان در ایران گفت: مصرف صحیح این فرآورده‌ها دغدغه همیشگی جامعه مهندسی بود اما در سال‌های اخیر توجه به فاکتور کیفیت و بالاخص دوام بتن بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است. به گفته مدیرعامل ایران فریمکو تدوین استانداردهای ملی و آیین‌نامه‌های مرتبط با مصرف سیمان و بتن و اجباری کردن این استانداردها اقداماتی بود که در سال‌های اخیر تمامی زیر ساخت‌های آن فراهم شد و مصوبه هیات وزیران در زمینه اجباری کردن استاندارد تولید، توزیع و مصرف همه مصالح ساختمانی که از خرداد سال جاری لازم الاجرا شد، زمینه را برای ساخت وسازه‌های استاندارد در کشور فراهم کرده است و از همه مهم‌تر شهرداری تهران صدور پایان کار را منوط به استفاده از مصالح استاندارد کرده است. این کارشناس صنعت بتن که طرح ارائه شده توسط ایشان رتبه نخست طرح‌های اجرایی برای اصلاح الگوی مصرف سیمان را کسب کرده است، فعالیت‌های سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران و مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، استانداری و شهرداری تهران را در این سال‌ها بسیار با اهمیت ارزیابی کرده و درباره اهمیت کیفیت بتن گفت: قابلیت‌های مهندسی مصالح ساختمانی تولیدی در کشور ما بسیار بالا است و این فرصت را برای ما فراهم می‌کند تا در همه ساخت وسازه‌های کشور و در همه نقاط جغرافیایی سازه‌های مناسب بسازیم، به عنوان نمونه امسال هفتاد مین سال تاسیس و بهره‌برداری از پل ورسک است که شرکت کامپکس، پیمانکار دانمارکی و سازنده این پل برای عمر مفید ۷۰ ساله آنرا تضمین کیفیت کرده بود و به‌رغم اینکه این پل با استفاده از ملات ماسه - سیمان و آجر و با روش بنایی و بدون فولاد مسلح ساخته شده است، لیکن در ۷۰ سال گذشته عملکرد قابل قبولی داشته است. بنابراین باید توجه کنیم که حتی با ابتدایی‌ترین روش‌های مصرف سیمان در قالب ملات ماسه سیمان و آجر نیز می‌توان اینبه فنی راه آهن و سازه‌های فنی بادوام و مقام ساخت که لازمه آن رعایت اصول اولیه مهندسی و استانداردها است. بنابراین با مصالحی که امروزه در جامعه وجود دارد اعم از سیمان شن و ماسه و انواع فولادهای استاندارد شده و انواع افزودنی‌های بتن آزمایشگاه‌های مجهز و نرم‌افزارهای محاسباتی بسیار پیشرفته باید بتوانیم بناهایی بسازیم که حداقل تا ۱۵۰ سال عمر مفید داشته باشند. به گفته کیهانی سال اصلاح الگوی مصرف فرصت مناسبی است که نسبت به اهمیت ارتقاء دوام طولانی مدت ساختمان‌ها در کشور بیش از پیش بیاندیشم، چون بیش از ۲۵ درصد از درآمد سرانه ملی در ایران در بخش مسکن هزینه می‌شود و این رقم

کمی نیست. مهندس کیهانی با اشاره به اینکه کارشناسان و مدیران صنعت بتن کشور از نامگذاری امسال به‌عنوان سال اصلاح الگوی مصرف بسیار خوشحال شدند یادآوری کرد که این موضوع دغدغه اصلی کارشناسان صنعت بتن کشور است و با توجه به هزینه‌های هنگفتی که در فرآیند تولید سیمان به جامعه تحمیل می‌شود، باید نسبت به مصرف صحیح سیمان دغدغه بیشتری داشته باشیم چرا که در فرآیند تولید هر تن سیمان ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی مصرف می‌شود و بیش از یک تن گاز کربنیک وارد محیط‌زیست می‌شود و همچنین ۱۱/۹ درصد از حمل و نقل بار جاده‌ای و سوخت مصرفی در ناوگان حمل بار کشور به جابه‌جایی سیمان اختصاص دارد. کیهانی در خاتمه یادآوری کرد که اخیراً مشاهده شد در بهسازی پیاده روی خیابان جمهوری تهران جداول بتنی کار گذاشته شده قبلی را که به خاطر ماشینی بودن با گذشت بیش از ۱۰ سال بدون کوچکترین آسیب دیدگی صحیح و سالم مانده‌اند. برای مصرف مجدد به کار می‌گیرد و این همان مقصد نهایی نامگذاری سال اصلاح الگوی مصرف است. جداول بتنی یکی از موارد مصرف غلط سیمان در سال‌های گذشته بود که سالانه یک میلیون تن سیمان تولیدی کشور در این بخش مصرف می‌شد ولی به خاطر تولید دستی عمر مفیدی کمتر از ۵ سال داشته‌اند اما جداول بتنی ماشینی عمر مفید طولانی‌تری دارند. کیهانی در خاتمه با گرامیداشت یاد و خاطره مرحوم دکتر قالیبافان گفت که اصلاح الگوی مصرف سیمان و بتن دغدغه همیشگی ایشان بود و همواره یادآوری میکرد که بتن خوب ترکیبی از سیمان، شن و ماسه و آب واندکی شعور است و منظور شان از این‌اندکی شعور، همان توجه به مصرف صحیح این فرآورده و اصلاح الگوی مصرف سیمان بود.

روزنامه دنیای اقتصاد

آغاز تحولی بزرگ در صنعت بتن آماده

راه اندازی مدرنترین کارخانه تولید بتن آماده خاور میانه توسط مجتمع ایران فریمکو

برای تولید بتن خوب نیازمند فراهم کردن سه عنصر اصلی هستیم که عبارتند از: سیستم تولید مجهز، مواد و مصالح استاندارد، دانش فنی و نیروی انسانی متخصص که سه ضلع مثلث پایداری یک تولید کامل را تشکیل می دهند. ایستگاه های مرکزی مدرن تولید بتن ماشین آلاتی هستند که مواد اولیه شامل سیمان، انواع سنگدانه و آب را به همراه مواد افزودنی شیمیایی یا معدنی براساس محاسبات طرح مخلوط بتن با دقت توزین و ترکیب می کنند تا یک بتن کاملاً همگن و یکنواخت به دست آید. برای وفاداری به طرح مخلوط بتن لازم است دستگاه های تولید بتن مجهز به سیستم هایی باشند که با دقت بیشتری مواد اولیه را براساس آنچه که در طرح مخلوط بتن پیش بینی شده است، توزین کنند و همزمان بتوانند مواد اولیه را در مدت زمان معین شده به طور کامل مخلوط کنند تا بتوان ویژگی هایی که در آزمایشگاه برای آن طرح مخلوط بتن در نظر گرفته شده را در تیراژ تولید تضمین کرد. این موضوع وقتی اهمیت بیشتری پیدا می کند که هدف از راه اندازی ایستگاه های مرکزی، تولید بتن های همگن و با مشخصات یکنواخت برای هر پروژه است به نحوی که تغییر مشخصات بتن در طول تولید برای هر پروژه تفاوتی از آنچه که در استانداردها به عنوان انحراف معیار پیش بینی شده است کمتر باشد. البته نکته با اهمیت دیگر که در کشور ما به طور کلی فراموش شده، طرح پره های دیگ کامیون های حمل بتن است که باید بتوانند ویژگی های بتن را در مرحله حمل نیز حفظ کنند. در تولید بتن های پر مقاومت یا بیشتر از ۵۰ Mpa کوچکترین تغییر در مشخصات طرح مخلوط یا در مرحله حمل بتن، ما را از رسیدن به هدف دور می کند.

گزارشهای متعددی در مجلات و کتاب های تکنولوژی بتن به تاثیر تغییرات وزنی هر یک از مواد تشکیل دهند بتن در مشخصات محصول نهایی پرداخته اند که خلاصه آنها به شرح زیر است:

جدول شماره ۱

بررسی تاثیر تغییرات وزنی مصالح تشکیل دهنده بتنی در مقاومت نهایی محصول

درصد تغییر	آب			سیمان			افزودنی		
	C۵۰	C۳۰	C۲۰	C۵۰	C۳۰	C۲۰	C۵۰	C۳۰	C۲۰
۱درصد	۵	۴	۳	۱	۹درصد	۸درصد	۸	۶	۵
۲درصد	۱۰	۸	۵	۲/۲	۱/۶	۲	۱۶	۱۳	۱۰
۴درصد	۱۸	۱۴	۱۰	۵/۵	۴/۹	۳/۸	۲۹	۲۴	۱۸
۸درصد	۳۲	۲۹	۲۰	۹	۸/۵	۷	۳۹	۳۵	۳۵
۱۶درصد	۴۸	۴۲	۳۲	۱۷	۱۵	۱۲	۵۸	۵۳	۵۰

با توجه به سهم و نقش تاثیرات وزنی اجزاء تشکیل دهنده بتن، ضرورت برنامه ریزی برای توزین دقیق عناصر تشکیل دهنده بتن اهمیت بیشتری پیدا می کند. البته درباره مواد افزودنی بحث های دیگری از قبیل زمان بندی و چگونگی تزریق انواع افزودنی ها به بتن نیز حایز اهمیت است.

به همین خاطر سطح تجهیزات و تکنولوژی به کار رفته در دستگاه های تولید بتن آماده نقش اساسی در کیفیت محصول نهایی دارد.

تاریخچه شکل گیری صنعت بتن در ایران:

تاسیس نخستین ایستگاه های تولید بتن آماده در ایران از دهه ۱۳۵۰ آغاز شد و ماشین آلات اولیه اغلب اروپایی و در زمان خود دستگاه های مطلوبی بودند، اما این صنعت در ایران نتوانست همگام با تحولات و پیشرفت های صنعت بتن در دنیا رشد کند و در ۴۰ سال گذشته بعضاً پس رفت نیز داشته است.

سطح تکنولوژی ماشین آلات اولیه که در دهه ۵۰ وارد ایران شد به مراتب بالاتر از ماشین آلاتی است که در سال های اخیر وارد این صنعت شده است. در حالی که در ۴۰ سال گذشته ایستگاه های مرکزی تولید بتن تحولات شگرفی را در ارتقاء تکنولوژی تولید تجربه کرده اند.

مقایسه متوسط مقاومت فشاری بتن های ساخته شده در آمریکا، اروپا، ژاپن و ایران طی سال های ۱۹۶۰ تا ۲۰۰۰ میلادی نشان می دهد که مسیر حرکت این صنعت در ایران با آنچه در دنیا اتفاق افتاده فاصله معنی داری دارد.

مقایسه متوسط مقاومت فشاری بتن‌های آماده ساخته شده در ۴۰ سال اخیر

(اعداد براساس MPa است)

ردیف	کشور	دهه ۱۹۶۰	دهه ۱۹۷۰	دهه ۱۹۸۰	دهه ۱۹۹۰	دهه ۲۰۰۰
۱	آمریکا	۳۶-۲۸	۳۹-۳۱	۴۴-۳۵	۵۲-۴۰	۶۵-۴۳
۲	فرانسه	۳۵-۳۸	۳۸-۳۰	۴۲-۳۴	۵۰-۳۹	۶۲-۴۲
۳	انگلیس	۳۵-۲۷	۳۸-۲۹	۴۲-۳۲	۴۹-۳۸	۶۰-۴۳
۴	آلمان	۳۵-۲۸	۳۸-۳۰	۴۴-۳۲	۵۱-۳۹	۶۳-۴۳
۵	ژاپن	۳۰-۲۵	۳۲-۲۷	۳۹-۳۰	۴۷-۳۳	۵۵-۴۰
۶	ایران	۲۰-۱۸	۲۰-۱۸	۲۰-۱۸	۲۱-۱۸	۲۱-۱۸

مهم‌ترین عاملی که باعث رشد مقاومت بتن‌های ساخته شده در دنیا شده است، افزایش دقت ایستگاه‌های مرکزی تولید بتن، ورود انواع افزودنی‌های شیمیایی و معدنی به طرح مخلوط بتن، در کنار آموزش‌های دایمی نیروی انسانی موثر در طراحی، تولید و حمل بوده است. هر چند تحولات کیفیت سیمان نیز در این سال‌ها رشد قابل توجهی داشته است، اما دستگاه‌های فعلی تولید بتن در ایران (چه سیستم‌های خشک و بدون اختلاط و چه سیستم‌های دیگ دوار ایرانی) که اخیراً باب شده است، هیچ یک قابلیت و توانایی استفاده سیستماتیک از افزودنی‌های شیمیایی و معدنی را ندارند و ابزارهای لازم برای رعایت دقت موردنیاز به منظور حفظ و استمرار کیفیت بتن در آنها پیش‌بینی نشده است.

مهم‌ترین عنصر تأثیرگذار در کیفیت بتن (آب) که با رعایت نسبت آب به سیمان (W/C) مشخصات محصول نهایی را برای ما تضمین می‌کند، در اغلب کارخانه‌های تولید بتن در ایران دستخوش تغییرات غیرقابل کنترل به وسیله آب همراه شن و ماسه برای بتن می‌شود به نحوی که در ممیزی ایستگاه‌های مرکزی تولید بتن، حفظ نسبت آب به سیمان با لحاظ نمودن میزان آب موجود در مصالح همواره به صورت تقریبی و بدون محاسبات دقیق و براساس نگاه چشمی اپراتور انجام می‌گیرد، در حالی که تأثیر تغییرات وزنی آب در بتن بسیار حایز اهمیت است. تولیدکنندگان شن و ماسه درباره میزان آب همراه مصالح تولیدی خود که به کارخانه‌های بتن ارسال می‌کنند اطلاعاتی به مشتری نمی‌دهند، چرا که خود نیز در این زمینه اطلاعاتی ندارند و نمی‌توانند تعیین کنند این شن و ماسه در هر تن چه میزان آب به همراه خود دارد از طرفی در پشت دیوار مصالح دستگاه تولید بتن نیز توقف‌های خارج از کنترلی اتفاق می‌افتد. گاه شن و ماسه مرطوب چند روز دپو می‌شود و گاه همزمان با ورود به کارگاه به مصرف می‌رسد که باعث تغییرات مستمر و دایمی میزان رطوبت باقیمانده در مصالح می‌شود. ارزیابی‌های دقیق و کنترل شده از میزان رطوبت مصالح در پشت دیوار بچینگ انجام نمی‌گیرد. به همین خاطر نمی‌توان نسبت آب به

سیمان طرح مخلوط را درطول تولید ثابت نگه داشت. تغییرات دایمی دانه بندی، نوسانات میزان خاک موجود در شن و ماسه نیز دراین میان مزید بر علت می‌شود. بی‌دلیل نیست کارخانه‌های بتنی که نظارت مستقیمی بر روی سنگدانه‌های مصرفی دارند، نوسانات کیفی بتن دراین کارخانه‌های به نسبت کمتر است. نوسانات شدید مقاومت بتن در طول یک پروژه ناشی از تأثیر مسایلی است که تحت کنترل نیستند و آب موجود در شن و ماسه نیز مهم‌ترین آنها است.

پایین بودن متوسط مقاومت فشاری بتن در ایران، البته می‌تواند دلایل دیگری نیز داشته باشد و کیفیت سیمان نیز اثرات خود را دارد اما آنچه که امروزه در ایران شاهدیم، با همین سیمان‌های موجود نیز می‌توان بتن‌های تازه مقاومتی بیشتر از آنچه که امروزه تولید می‌شود ساخت. مهم‌ترین دلیل تغییرات دایمی مشخصات بتن چه در کارگاه‌های ساختمانی و چه کارخانه‌های بتن آماده به نوسانات میزان آب موجود در بتن بر می‌شود که تحت کنترل نیست و ماشین‌آلات موجود نیز فاقد امکاناتی برای کنترل میزان آب مصالح هستند. البته در اینجا فرض براین است که رانندگان میکسر در طول حمل و پمپاژ بتن ساخته شده در کارخانه را دستکاری نمی‌کنند.

ابعاد زیست‌محیطی و ممیزی

از دیگر موضوعات مورد توجه در صنعت بتن صرفه‌جویی در مصرف انرژی است. در سیستم‌های مدرن تولید بتن آماده تلاش شده است که با برنامه‌ریزی بر روی فرآیندهای تولید درکنار کاهش مصرف انرژی در هر ریز فرآیند، با زمان‌بندی حساب شده در کل فرآیندها از شدت بار انرژی مصرفی کاسته شود. این یک امتیاز بزرگ دستگاه‌های بچینگ مدرن است که فرصتی فراهم می‌کند تا بتوان با برنامه‌ریزی نوسانات شدت برق را در طول ساعت‌های تولید کاهش داد. از طرفی به خاطر طراحی دقیق سیستم‌های تولید و انتقال نیرو، ظرفیت تولید دیگ بچینگها متوسط مصرف برق برای تولید هر متر مکعب بتن در خطوط تولید مدرن بیش از ۴۰ درصد نسبت به روش‌های متعارف کاهش یافته است. هر چه ظرفیت دیگ بچینگ بزرگتر باشد (تا ۳ متر مکعب) متوسط مصرف انرژی برای تولید هر متر مکعب بتن کاهش می‌یابد به نحوی که بچینگ‌های با دیگ نیم متری ۲/۵ برابر بچینگ‌های با دیگ ۳ متری برای ساخت هر متر مکعب بتن برق مصرف می‌کنند. رعایت استانداردهای زیست‌محیطی و کاهش گرد و غبار ناشی از تولید نیز از دیگر ویژگی‌های بچینگ پلانت‌های مدرن است که در کشورهای توسعه‌یافته اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده است. در ایستگاه‌های مرکزی تولید بتن فرآیندهای تخلیه و جابه‌جایی شن و ماسه، توزین، جابه‌جایی و تزریق سیمان توام با انتشار گرد و غبارهای شدیدی است که در کنار تهدید سلامتی نیروی انسانی، محیط پیرامونی سایت تولید را نیز به شدت آلوده می‌کند. غبار سیمان منتشر ه، آلودگی‌های وسیع و بعضاً جبران ناپذیری دارد. در بچینگ پلانت‌های پیشرفته امروزی، موضوع فیلتراسیون در اولویت نخست طراحی خطوط تولید قرار گرفته است به نحوی که در کنار افزایش

ظرفیت تولید و به تبع آن افزایش حجم فعالیت‌های روزانه، میزان انتشار غبار در محیط پیرامونی سایت تولید به حداقل ممکن رسیده است (تولید ۳۵۰۰ متر مکعب بتن در روز که نیازمند تخلیه و توزین و تزریق ۱۲۵۰ تن سیمان به همراه باراندازی و جابه‌جایی ۷۰۰۰ تن انواع شن و ماسه و بیش از ۳۰۰ تن انواع افزودنی‌های معدنی است). با توجه به اینکه کلیه ورودی‌ها و خروجی‌ها به‌طور کامل درزبندی شده و مجهز به فیلترهای جلوگیری از انتشار و جذب غبار هستند، شرایط محیطی ایجاد شده در ساختمان تولید بچینگ‌های مدرن دارای استانداردهای محیطی تجهیز دفاتر اداری هستند. کارخانه پارس لانه آغاز تحولی بزرگ در خط تولید بتن آماده در ایران است. این دستگاه یکی از مدرن‌ترین خطوط تولید بتن آماده موجود در جهان است که در مرکز شهرستان کرج راه‌اندازی شده است و جزء سیستم‌های بسیار پیشرفته بچینگ‌های مدرن محسوب می‌شود. در بچینگ‌های مدرن به خاطر دپوی مصالح در فضای بسته بالای دیگ بچینگ در اطاقهایی که دور از جریان هوا یا تابش آفتاب است، درصد رطوبت مصالح تحت کنترل شدیدی قرار دارد به نحوی که با ضرایب کمتر از نیم درصد امکان تعیین رطوبت موجود در مصالح فراهم می‌شود. دستگاه از دو بچینگ مجزای ۳ متر مکعبی تشکیل شده است و کلیه فرآیندهای توزین، تزریق، میکس و تخلیه هر دستگاه به‌طور مستقل به وسیله سیستم‌های هوشمند کنترل می‌شود. در تمام مراحل؛ ویژگی‌ها و چگونگی مصرف مواد و مشخصات محصول نهایی به صورت دیجیتالی تحت کنترل هستند. بخش کامپیوتری خط تولید قادر است تا مشخصات ۴۵ نوع سیمان، یکصد نوع سنگدانه، ۲۰ نوع افزودنی‌های معدنی و ۱۵۰ نوع افزودنی شیمیایی را در حافظه خود نگهداری کند و در طرح اختلاط پیشنهادی که بیش از ۴۵۰ طرح مخلوط بتن را در حافظه دارد به کار بگیرد. مهم‌ترین فاکتور طرح مخلوط بتن - نسبت آب به سیمان - در سیستم کامپیوتری تعریف شده و در سه مرحله میزان آب مخلوط بتن به صورت هوشمند کنترل می‌شود. تعیین میزان روانی بتن (اسلمپ) نیز در درون دیگ بچینگ به صورت هوشمند تحت کنترل قرار دارد. میزان توقف هر تراک میکسر جهت بارگیری حداکثر ۲ دقیقه است که در این مدت هر یک از دستگاه‌ها ۹ متر مکعب، مجموعاً ۱۸ متر مکعب بتن آماده تولید می‌کنند. به منظور تضمین یکنواختی بتن‌های به‌کار رفته در هر پروژه، برای هر بتن‌ریزی کد رهگیری تعریف می‌شود که در مراحل بعدی بتن‌ریزی، اطلاعات قبلی بتن‌های به‌کار رفته در بخش‌های مختلف در یک ساختمان برای تعیین طرح مخلوط بتن مورد توجه قرار گیرد. دما و رطوبت هوای آزاد، تغییرات دمای بتن تازه تا مرحله مصرف و نیز تغییر مشخصات فیزیکی بتن از مرحله تولید تا مرحله مصرف؛ برای همه بتن‌های ساخته شده به‌طور مجزا ثبت می‌شود تا تحلیل نتایج به‌دست آمده از آزمون‌ها در سنین ۷ و ۲۸ روزه با دقت نظر در این ویژگی‌ها ارزیابی شود. برای همه انواع سیمان مشخصات فیزیکی شامل: بلین، وزن مخصوص، زمان گیرش اولیه و گیرش نهایی و کلاس مقاومتی سیمان در حافظه سیستم تعریف شده است تا براساس نتایج به‌دست آمده از بتن‌های ساخته شده با هر نوع سیمان در پایان هر هفته و هر ماه بتوان ارزیابی دقیقی

از رفتار تجربی و واقعی انواع سیمان‌ها در دست داشت. تعداد نیروی انسانی به‌کار رفته در بخش‌های مختلف دستگاه کاهش یافته اما مدیریت و راهبری ماشین نیازمند افراد متخصص است. با توجه به اینکه دستگاه‌هایی با این حجم از دقت و تکنولوژی در دنیا در این سال‌ها وارد این صنعت شده‌اند، اما تاسیس پارس لانه را می‌توان گامی بزرگ برای ایجاد تحولاتی بزرگتر در صنعت بتن ایران دانست.

یک تولیدکننده

همراهی با نهضت کاهش بهای تمام شده، شرط بقای صنعت است

صنعت ما برای بقا و تداوم حیات خود، ناگزیر به همراهی با نهضت کاهش بهای تمام شده کالاهاست. دکتر علی اصغر کیهانی، مدیرعامل شرکت ایران فریمکو در گفت‌وگو با خبرنگار ما با بیان این مطلب افزود: کاهش بهای تمام شده موجب چالاک‌ی صنایع ما می‌شود تا نه تنها در بازار داخلی، اجازه عرض اندام به کالاهای خارجی ندهیم، بلکه فرصت نفوذ به بازارهای بین‌المللی را نیز به دست آوریم. وی با اشاره به ضرورت افزایش بهره‌وری و اصلاح ساختارهای تولید در کشور گفت: این همان کاری است که برای صنایع شرایط حضور قدرتمند در بازارهای جهانی فراهم می‌کند. این کارشناس مسایل اقتصادی و تولیدی از هدفمندسازی یارانه‌ها به عنوان مسیر مکمل دیگری در رشد قدرت صنایع کشور نام برد و ادامه داد: شاید در ظاهر امر پرداخت یارانه انرژی به صنعت، نوعی حمایت از تولید تلقی شود، اما در درازمدت نتایج عکس به دست آمده و باعث افت کیفیت کالاهای صنعتی و در نهایت ناتوانی رقابت و حضور در بازارهای جهانی شده است. وی گفت: به این ترتیب، یارانه‌های انرژی نه تنها به سود مصرف‌کننده نهایی نبوده، بلکه به مانعی برای نوسازی و توسعه صنایع کشور نیز، تبدیل شده است. به اعتقاد کیهانی، گاه همین انرژی ارزان باعث طمع

افرادی شده تا صنعت ما را وارد حوزه‌هایی از تولید کنند که مزیتی در تولید آن کالا نداشته‌ایم تا در پوشش یک کالای صنعتی به دنبال سودجویی از رانت پنهان نفتی باشیم. این مدیر صنعتی با تاکید بر ضرورت اجرای هدفمندسازی یارانه‌ها تصریح کرد: یارانه حامل‌های انرژی تأثیرهای عمیقی در جامعه ایجاد کرده که مهم‌ترین آن کاهش بهره‌وری از انرژی و به تعبیر عمومی‌تر، اسراف در مصرف انرژی شده است که در کنار وارد کردن خسارتی هنگفت به اقتصاد ملی با آموزه‌های دینی ما نیرسازگار نیست. به گفته کیهانی باید قبول کنیم که ما یکی از بد مصرف‌کننده‌ترین ملل در انرژی و حامل‌های انرژی در دنیا هستیم که این ویژگی به هیچ وجه در شأن ملت ایران نیست. وی افزود: بالا بودن مصرف انرژی در بخش صنعت برای هر واحد کالای تولیدی، از نخستین آثار یارانه‌های پرداختی به انرژی است که باعث بی‌توجهی صنایع به نوسازی خطوط تولید و ممیزی انرژی و قیمت تمام شده کالا و در نهایت تنبلی صنایع کشور شده است. به گفته این کارشناس مسایل اقتصادی، در چنین شرایطی اگر انرژی براساس قیمت‌های جهانی به صنایع داده شود، صنعت از آن استقبال می‌کند، اما لازمه این امر آن است که سایر مناسبات تولیدی و تجاری کشورهای دنیا نیز در کشور ما پیاده شود. وی خواستار ایجاد شرایط برابر شرکت‌های ایرانی با رقبای خارجی شد و افزود: در کنار هدفمند کردن یارانه‌ها لازم است قوانین و مقررات تولید و تجارت را نیز هدفمند کنیم تا صنایع ما در مسابقه کسب بازارهای جهانی، سهمی در شأن کشورمان به دست آورند. وی تاکید کرد: پیش زمینه هدفمند کردن یارانه‌ها، اصلاح الگوی مصرف است و چنانچه برای اصلاح الگوی مصرف، برنامه جامعی در دست نباشد، به طور قطع روند هدفمندکردن یارانه‌ها مشکل‌هایی را برای همه به خصوص مردم به وجود می‌آورد.

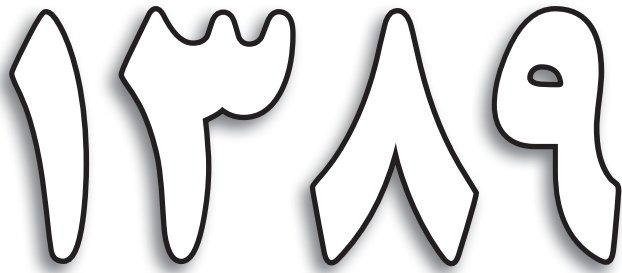
خبرگزاری موج

کارشناس صنعت بتن:

اقتصاد کشور راهی جز هدفمند کردن یارانه‌ها ندارد

هدفمند کردن یارانه‌ها اقدام بزرگی است که برای اقتصاد کشور ما راهی جز این نمانده و دیر یا زود باید به این جراحی بزرگ بپردازیم. به گزارش خبرنگار موج، علی اصغر کیهانی، کارشناس صنعت بتن، در همایش روز ملی حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان، با بیان این مطلب اظهار داشت: کشور ما در سال اصلاح الگوی مصرف که می‌توانست نقطه عطف بزرگی در مناسبات اقتصادی جامعه باشد فرصت بزرگی را از دست داد. وی افزود: مسئله، زمانی اهمیت پیدا می‌کند که قانون هدفمند کردن یارانه‌ها از سال آینده وارد مرحله اجرایی خواهد شد و این دو موضوع مکمل همدیگرند، آن زمان است که اهمیت کارهای نکرده امسال در زمینه اصلاح الگوی مصرف مشخص می‌شود. کیهانی با بیان اینکه یارانه‌های حامل انرژی تأثیرات عمیقی بر جامعه گذاشته که مهم‌ترین آن کاهش بهره‌وری از انرژی یا به تعبیر عمومی باعث اسراف در مصرف انرژی شده است، تصریح کرد: با کمال تأسف باید قبول کنیم یکی از بدترین مصرف‌کنندگان انرژی و حامل‌های انرژی در دنیا ایران است. وی اضافه کرد: در بخش صنعت، بالا بودن مصرف انرژی برای هر واحد کالای تولیدی، از نخستین آثار یارانه‌های پرداختی به انرژی است که موجب بی‌توجهی صنایع به نوسازی خطوط تولید و ممیزی انرژی و قیمت تمام شده کالا شده و این نیز به نوبه خود به تنبلی صنایع کشور منجر شده است. این کارشناس صنعت بتن با اشاره به اینکه در ظاهر امر پرداخت یارانه انرژی به صنعت نوعی حمایت از تولید تلقی شود؛ اما در دراز مدت نتایج عکس به‌دست آمده و موجب عقب ماندن صنعت از نوسازی خطوط تولید و به تبع آن افت کیفیت کالاهای صنعتی در کشور ما شده است، ابراز داشت: نتیجه آن که کالاهای تولیدی ما از رقابت و حضور

درباره فصل

**سال ۸۹ با چاپ و انتشار کتاب معرفی تولید کنندگان
مصالح ساختمانی از سوی اداره استاندارد تهران آغاز شد
و اختلافات دستگاه‌های مختلف اجرائی درباره عمل به مفاد
مصوبه هیات وزیران، بخشی از دغدغه های حوزه ساختمان
و مسکن بود.**

در بازارهای جهانی ناتوان شده است و در این چشم انداز؛ یارانه‌های انرژی نه تنها به سود مصرف‌کننده نهایی نبوده، به مانعی برای نوسازی و توسعه صنایع کشور نیز تبدیل شده است. وی اضافه کرد: صنعت ما برای بقا و تداوم حیات خود ناگزیر از همراهی با نهضت کاهش بهای تمام شده کالا است و این همان فلسفه وجودی برگزاری این مراسم است. کیهانی با بیان اینکه کاهش بهای تمام شده صنایع ما را چالاکتر می کند تا نه تنها در بازار داخلی اجازه عرض اندام به کالاهای خارجی ندهیم، بلکه فرصت نفوذ به بازارهای بین‌المللی را نیز به دست آوریم، عنوان کرد: البته لازم است تا دولت محترم - بالاخص وزارتخانه‌های مهم و موثر اقتصادی توجه داشته باشند که عبور از این مرحله و ارتقاء تکنولوژی در سایه حمایت‌ها و مشوق‌های لازم و برداشتن موانع دست و پاگیر است که صنایع ما می‌توانند برای نوسازی خطوط تولید خود گام بردارند. مدیر مجتمع ایران فریمکو ادامه داد: اگر انرژی براساس قیمت جهانی به صنایع داده شود، صنعت از آن استقبال می کند اما لازمه این امر آن است که سایر مناسبات تولیدی و تجاری جاری در کشورهای دنیا نیز در کشور ما پیاده شود، همه ما به هوش و استعداد و توانایی و مدیریت ایرانی‌ها ایمان داریم و در مسابقه بزرگ کسب بازارهای جهانی، می‌توانیم سهمی در شان کشورمان به‌دست آوریم، به شرطی که در شرایط برابری با رقبای بین‌المللی قرار بگیریم. این کارشناس صنعت بتن با اشاره به اینکه در کنار هدفمند کردن یارانه‌ها؛ لازم است قوانین و مقررات تولید و تجارت را نیز هدفمند کنیم، بیان کرد: پیش زمینه هدفمند کردن یارانه‌ها، اصلاح الگوی مصرف است و چنانچه برای اصلاح الگوی مصرف، برنامه جامعی در دست نباشد، قطعاً چرخ هدفمند کردن یارانه‌ها مشکلاتی را برای همه بالاخص مردم به‌وجود می‌آورد. وی افزود: لازم است تا به تعریف مجدد ماموریت‌های سازمان استاندارد در مناسبات مختلف تولید و مصرف پردازیم و در این میان تجربه نشان داده است که بخش خصوصی بهتر از بخش‌های دولتی می‌تواند این ماموریت‌ها را بر عهده بگیرد. کیهانی گفت: می‌توان ادعا کرد که سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان؛ کلیدی‌ترین نقش را برای کاهش آثار و تبعات این دوره‌گذار برعهده خواهد داشت و این جاست که واحدهای منتخب سازمان حمایت که در این جلسه حاضرند، اهمیت پیدا پروژه‌ها.

خبرگزاری موج

بازگشت سیمان‌های پوزولانی کیفیت ساختمان‌ها را تهدید می‌کند

علی اصغر کیهانی، مدیر مجتمع تحقیقاتی تولیدی ایران فریمکو: کیفیت سیمان‌های پوزولانی همواره با اعتراض جدی مصرف‌کنندگان مواجه بوده است. در سال‌هایی که بازار سیمان داغ بود، سیمان‌های پوزولانی یکی از راه‌های کسب سود بیشتر برای کارخانه‌های سیمان تلقی می‌شد. چرا که قیمت همه سیمان‌ها یکسان بود و تولید سیمان پوزولانی به این خاطر که تا ۲۰ درصد انواع مواد معدنی را آسیاب کرده و به سیمان می‌افزودند، سود سرشاری به دنبال داشت. در ایام منتهی به سال ۱۳۸۵، بیش از ۷۵ درصد از سیمان‌های تولید ایران را سیمان‌های پوزولانی و آمیخته تشکیل می‌داد. به عبارتی کارخانه‌های سیمان در آن سال‌ها، نزدیک به ۴ میلیون تن انواع پوزولان را به کلینکرهای تولیدی اضافه کرده و به همان قیمت سیمان خالص فروختند. اعتراض‌های دامنه دار درباره کیفیت پایین سیمان‌های پوزولانی هرگز به نتیجه نرسید، و حتی کارخانه‌ها در سایه نظام توزیع غلط سیمان، نامه مشتریان‌شان را ثبت نمی‌کردند. بازار سیاه شکل گرفته قیمت سیمان را به دو تا سه برابر قیمت واقعی آن رسانده بود و سیمان‌های پوزولانی نیز متقاضیانی در بازار آزاد داشت. با تغییر ساختار توزیع و خروج نسبی سیمان از سبد حمایتی، کارخانه‌ها نشان می‌دهند که به خواسته مشتریان خود توجه دارند. اما سابقه‌ای که سیمان‌های پوزولانی در بین مصرف‌کنندگان داشت، تقاضای بازار برای این سیمان‌ها را به صفر رسانده و امروزه بجز تعدادی از پروژه‌های سدسازی، هیچگونه تقاضایی برای سیمان پوزولانی در جامعه وجود ندارد. البته کارخانه‌های سیمان در شرایط جدید به خاطر قیمت بالایی که برای سیمان به ثبت رسانده اند (هر تن سیمان فله ۵۰۰.۰۰۰ ریال) کاهش سود حاصله از حذف پوزولان را با افزایش قیمت ۴۰ درصدی سیمان جبران کرده‌اند. اما با اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها، زنگ‌های خطر برای سیمانی‌ها به صدا درآمده است. به همین خاطر مجدداً به سیمان

پوزولانی توجه کرده‌اند.

در جلسه‌ای که به همین خاطر برگزار شد، تعدادی از اساتید بتن و سیمان با احتیاط درباره تایید اصل تولید سیمان‌های پوزولانی و آثار مفید آن صحبت کردند. یک نکته اساسی در این میان فراموش شد و آن اینکه سهم جامعه از فایده تولید و مصرف سیمان پوزولانی کجاست؟ با اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها، قیمت انواع حامل‌های انرژی دستخوش تغییرات وسیعی می‌شود که بیشترین تاثیر این تغییرات در صنایع انرژی بر خواهد بود. برای تولید هر تن سیمان به‌طور متوسط ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی یا معادل آن گاز طبیعی مصرف می‌شود. همچنین به طور متوسط به ۱۱۸ کیلو وات ساعت برق نیز نیاز داریم.

قیمت سوخت تحویلی به کارخانه‌های سیمان هر لیتر ۹۵ ریال است. چیزی معادل ۲/۵ درصد قیمت جهانی این میزان از انرژی. گاز تحویلی نیز همین وضعیت را دارد. قیمت جهانی این مقدار از انرژی بیش از ۲۸ دلار است که به قیمتی کمتر از ۱ دلار در اختیار صنعت سیمان قرار می‌گیرد. سالانه ۲/۴ میلیارد دلار یارانه انرژی پرداختی به صنعت سیمان برای تولید ۵۰ میلیون تن سیمان است. البته کارخانه‌های جدید سیمان به خاطر بهره مندی از تکنولوژی جدید توانسته اند مصرف انرژی خود را اندکی کنترل کنند و به مرز معادل ۱۰۵ لیتر سوخت فسیلی در هر تن سیمان برسند. اما همین مقدار انرژی نیز، برای کالایی که قیمت هر تن آن در بازارهای جهانی حداکثر ۵۰ دلار است، مصرف بسیار بالایی به شمار می‌رود.

از طرفی فرآیند تولید سیمان، آلاینده‌گی‌های بسیاری دارد و به ازای تولید هر تن سیمان، تقریباً یک تن انواع گازهای گلخانه‌ای وارد محیط زیست می‌شود. مجموعه این دو عامل باعث توجه جهان توسعه یافته به محدودیت تولید سیمان شده است. قیمت بالای سوخت و محدودیتی که برای تولید گازهای گلخانه‌ای در دنیا وجود دارد، جوامع توسعه یافته را به سمت کاهش تولید و مصرف، استفاده مطلوبتر از سیمان و در نهایت استفاده از مواد جایگزین هدایت کرده است. در دنیا سیمان‌های پوزولانی و آمیخته با این فلسفه تولید می‌شوند. البته پاره‌ای توجیهات فنی در خصوص اندکی افزایش دوام بتن‌های ساخته شده با سیمان‌های پوزولانی یا مقاومت در برابر حمله اسیدهای ضعیف نیز به این تصمیمات سنجاق شده است ولی اصل همان است که گفته شد.

از سوی دیگر پوزولان‌های طبیعی که در دنیا به سیمان اضافه می‌شوند، کنترل‌های کیفی بسیار بالایی بر روی آنها انجام می‌گیرد و چنین نیست که هر ماده معدنی پوزولانی را بدون توجه به آثار تجربی و عملکرد میدانی آن آسیاب کرده و به سیمان اضافه کنند. با این همه کنترل‌های کیفی نیز بعضاً اعتراض جامعه مهندسی در کشورهای توسعه یافته بلند می‌شود و به عملکرد کارخانه‌های سیمان اعتراض

می‌کنند. پروفیسور نویل دانشمند برجسته بتن در کتاب علمی و وزین خود «خواص بتن» به هنگام بحث درباره پوزولان‌ها به زد و بندهای کارخانه‌های سیمان در تولید سیمان‌های پوزولانی اشاره می‌کند. قیمت سیمان‌های پوزولانی به خاطر هزینه‌های پایین تولید نسبت به سیمان‌های تیپ پایین‌تر است و این نیز یک مزیت برای مصرف‌کننده به حساب می‌آید.

کارخانه‌های سیمان حتی در کشورهای توسعه یافته نیز در بحث سیمان‌های پوزولانی به «زودبند» می‌پردازند، در ایران نیز به بحث سیمان‌های پوزولانی، به عنوان فرصتی برای کسب سود بیشتر نگاه کرده‌اند و اگر تعدادی از کارشناسان و اساتید دانشگاه را به وسط این میدان کشیده‌اند، به منظور فراهم کردن استدلال فنی است. البته به هنگام عمل نیز نوعاً آن بخش از اظهارات اساتید دانشگاهی و کارشناسان را به کار گرفته‌اند که در جهت اهداف آنها قرار گرفته و اکثراً به تذکرات همین اساتید نیز در مواقع لازم توجه نشده است. بگذریم از اینکه بسیاری از اظهارات برخی اساتید و کارشناسان داخلی فاقد پشتوانه‌های کافی مطالعات میدانی بوده و نوعی رونویسی از کتاب‌های تکنولوژی بتن است. تا زمانیکه این داستان‌ها خوشایند کارخانه‌های سیمان باشد، برای این اساتید نیز تریبون‌هایی برپا خواهد شد. یک نمونه از درباره پوزولان‌ها داستان سیمان پرتلند آهکی در ایران است. در ابتدای امر با دعوت از اساتید دانشگاهی و کارشناسان؛ استاندارد ملی مربوط به تولید سیمان پرتلند آهکی تدوین شد و چون این سیمان بیشتر در کشور آلمان تولید شده بود، بخش‌هایی از استاندارد DIN آلمان را مبنای تدوین استاندارد ملی قرار دادند. چنانچه سیمان پرتلند آهکی با این استاندارد تولید می‌شد چه بسا سیمان مناسبی برای برخی کارهای بتنی بود اما چون رعایت این استاندارد هزینه‌بر بود، بنابراین به جای اصلاح خطوط تولید، نسبت به تغییر استاندارد ملی اقدام شد و با شناختی که از برخی اساتید دانشگاهی داشتند مدیریت جلسات تدوین استاندارد را به شکلی پیش بردند که اکثر اساتید مستقل به جلسه بازنگری دعوت نشدند و تنها کارشناس اصلی این سیمان که تدوین اولیه استاندارد پرتلند آهکی نیز با همت و پیگیری ایشان انجام گرفته بود و تجربه مستقیمی از تولید این سیمان در کشور آلمان داشت، به جلسه بازنگری دعوت نشد. با تغییراتی که در برخی ویژگی‌های این سیمان به وجود آمده بود مقاومت نسبی آن به شدت کاهش یافته و کارخانه‌های سیمان در آغاز فصل سرمای سال ۸۵ این سیمان را به مصرف‌کنندگان می‌فروختند. صدایی از اساتید دانشگاهی در این زمان شنیده نشد و مصرف‌کنندگانی که با فروش اجباری ناگزیر از خرید این سیمان شده بودند همراهی نیافتند.

نتیجه:

در شرایط فعلی که صنعت سیمان در آستانه یک تحول اساسی درباره قیمت تمام شده قرار دارد

بهتر است به جای تکرار اشتباهات گذشته، با مسایل خود واقع بینانه‌تر برخورد کند.

نخستین قدم، ممیزی مصرف انرژی در بخش‌های مختلف این صنعت است. لازم است بسیاری از فرآیندهای تولید در صنعت سیمان نوسازی شده و مصرف سوخت به حد استانداردهای جهانی نزدیکتر شود. این مسئله به مدیریت جامعی نیاز دارد و البته کار بسیار دشواری است، اما چاره دیگری وجود ندارد. البته تعدادی از کارخانه‌های سیمان مدعی اند قدم‌هایی در این راه برداشته‌اند، اما با نقطه مطلوب فاصله زیادی داریم. در سال‌های گذشته برخی کارخانه‌های سیمان به جای اختصاص بخشی از درآمدهای خود به نوسازی و اصلاح فرآیندهای انرژی بر خود، به احداث کارخانه‌های جدید پرداخته‌اند و امروز با انبوهی از هزینه‌های نوسازی مواجه‌اند که حاصل زیاده‌خواهی گذشته آنها است. این صنعت به اینکه مشکلات را منتقل کند عادت دیرینه‌ای دارد.

گام دوم، بالا بردن کیفیت سیمان داخلی است تا صنایع تولید بتن و فراورد ه‌های بتنی بتوانند مناسبات تولید فرآورده‌های سیمانی را بر روی سیمان‌های با کیفیت بالاتر مدل کنند.

بدون شک تولید سیمان با کلاس مقاومتی بالاتر می‌تواند صنعت بتن کشور را به عنوان مصرف‌کننده اصلی سیمان به سمت جایگزینی مشخصات فنی بتن به جای عیار سیمان هدایت کند. در همه جای دنیا، بتن بارده مقاومتی آن شناخته می‌شود. ولی در ایران همچنان بتن را با عیار سیمان به کار رفته در آن معرفی می‌کنند. عبور از این مسئله درگرو تولید سیمان با کلاس مقاومتی بالاتر است تا کارخانه‌های بتن بتوانند با محاسبات مهندسی، رده‌های مقاومتی مورد نیاز را با کمترین سیمان طراحی کنند. گام بعدی، تولید سیمان بنایی برای کارهای بنایی است که به‌طور کلی توسط صنعت سیمان ایران فراموش شده است. سیمان بنایی می‌تواند بیش از ۴۰ درصد انواع مواد پوزولایی و آمیخته را به همراه داشته باشد و با توجه به حجم بالای مصارف سیمان در قالب کارهای بنایی در کشور فرصت مناسبی برای کارخانه‌های سیمان فراهم می‌کند تا به آنچه که در قالب تولید سیمان پوزولانی دنبال می‌کنند بهتر برسند. تولید سیمان‌های پوزولایی اقدام بسیار مفیدی است به شرطی که همه الزامات آن در نظر گرفته شود. در انتخاب پوزولان‌ها دقت لازم شود و آزمایش‌های لازم از عملکرد انواع پوزولان‌ها انجام گیرد. در کنار آن لازم است، قیمت این نوع سیمان نسبت به سیمان‌های تیپ پایین‌تر باشد. در چنین شرایطی است که جامعه و صنعت بتن از مصرف سیمان پوزولانی استقبال خواهد کرد. پهنه‌بندی پوزولان‌های کشور و شناسنامه دار کردن آنها از نظر مشخصات شیمیایی و عملکردشان در شرایط رویارویی مختلف، پیش نیاز تولید سیمان‌های پوزولانی است که باید انجام گیرد. هیچ اقدامی مفیدتر از تولید سیمان پوزولانی برای آینده صنعت سیمان ایران وجود ندارد، و هیچ کس در گذشته به اندازه خود صنعت سیمان به جایگاه سیمان پوزولانی آسیب نرسانده است.

روزنامه دنیای اقتصاد

درآمدزایی مقابل مقاوم سازی ایستاده است

دلایل اجرای نیم‌بند شناسنامه فنی ساختمان

یک کارشناس و فعال صنعت ساختمان گفت: شهرداری و سازمان نظام مهندسی برای نظارت بر کیفیت ساخت‌وساز، نگاه درآمدزایی را اولویت قرار داده‌اند؛ به‌طوری‌که شهرداری برای در امان ماندن درآمدهای حاصل از دریافت عوارض ساخت، اشتیاقی به اعمال مقررات سخت‌گیرانه نشان نمی‌دهد تا مبادا افرادی که برای دریافت پروانه ساختمانی مراجعه می‌کنند، دلسرد شوند. سازمان نظام مهندسی نیز به صورت نیم‌بند فقط تعدادی از ساخت‌وسازها را مشمول رعایت شناسنامه‌فنی کرده است که البته این طرح اگر برای سازمان درآمدزا نبود، اجرا نمی‌شد. علی‌اصغر کیهانی که طی سه سال گذشته نقش بازوی مشاورهای دولت در تصویب آیین‌نامه استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد را برعهده داشته، درباره برخی دعوای پیرامون شناسنامه‌فنی ساختمان و ناهماهنگی‌هایی که بین شهرداری تهران و سازمان نظام‌مهندسی بر سر نظارت بر کیفیت ساخت‌وساز وجود دارد، به «دنیای اقتصاد» گفت: اخیراً سازمان نظام مهندسی برای مشارکت در صدور شناسنامه فنی ساختمان به خاطر امکان برقراری یک درآمد جدید برای اعضای نظام مهندسی، علاقه نشان داده است، هرچند در سال‌های گذشته نظام مهندسی هر بار که بحث نظارت بر مقررات ساخت‌وساز به میان می‌آمد، اعلام می‌کرد که با تعرفه‌های موجود ساختمان‌ها را نظافت هم نمی‌کنند، تا چه رسد به نظارت؛ اما از زمانی که شناسنامه فنی ساختمان به‌عنوان برنامه‌ای مستقل در کنار مسوولیت‌های نظارتی مطرح و این فرصت فراهم شده است که نظام مهندسی بتواند برای تنظیم شناسنامه فنی ساختمان وجوهی مازاد بر تعرفه‌های موجود از مردم اخذ کند، اشتیاق بیشتری برای همکاری با این طرح پیدا کرده‌اند. وی افزود: سازمان نظام مهندسی می‌گوید، قوانین نظارت بر کیفیت ساخت‌وسازها ربطی به متراژ ندارد و این گام مثبتی است؛ اما نباید فراموش کنیم که معاف کردن صدور شناسنامه برای ساختمان‌های زیر ۳۰۰ مترمربع نیز قبلاً پیشنهاد نظام مهندسی بود، بنابراین باید سیاست یک بام و دو هوا را در بحث مقاوم‌سازی کنار بگذاریم و بسته به منافع که به‌سازمان متبوع ما می‌رسد، درباره

مقاوم‌سازی و رعایت استانداردهای ساخت‌وساز تصمیم‌گیری نکنیم. وی ادامه داد: هم‌اکنون سازمان نظام مهندسی اندکی به سمت رعایت استانداردهای ساخت‌وساز تمایل پیدا کرده است.

چرخ‌های مالی شهرداری را سازنده‌ها حرکت می‌دهند

کیهانی همچنین گفت: شهرداری تهران با این تصور که هرگونه اعمال مقررات سخت‌گیرانه باعث فراری دادن سرمایه‌گذاران از حضور در عرصه ساخت‌وساز تهران خواهد شد، اشتیاقی برای همکاری با این طرح نشان نمی‌دهد و نمی‌خواهد مشتریانی که برای اخذ پروانه ساختمانی مراجعه کرده‌اند از ساخت‌وساز در شهر تهران دلسرد شوند. به گفته وی، در شهرداری به‌سازندگان ساختمان به چشم کسانی که چرخ‌های مالی شهرداری را می‌گردانند، نگاه می‌شود و وقتی در شهرداری، عوارض صادره از پروانه‌های ساختمانی و تغییر کاربری‌ها بخش قابل‌توجهی از منابع مالی آنها را تشکیل دهد، شاهد کم‌توجهی به این قبیل مقررات خواهیم بود، اما باید توجه داشت که استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد و رعایت مقررات فنی در مرحله اجرا حتماً به معنی بالا رفتن قیمت تمام شده نیست، به همین خاطر سازندگان نباید از اجرای استاندارد نگران باشند.

مصالح استاندارد گران نیستند

کیهانی‌سازمانهایی که در برابر رعایت استانداردهای ساخت‌وساز مسوولیت مستقیم دارند را سازمان استاندارد، سازمان نظام مهندسی ساختمان و شهرداری‌ها معرفی کرد که هر کدام در یکی از مراحل وظایفی بر عهده دارند. وی عملکرد سازمان استاندارد را در این باره خوب ارزیابی کرد و گفت: استاندارد توانسته است با شناسایی واحدهای تولیدی مصالح ساختمانی و برقراری سیستم کنترل کیفیت و ممیزی و صدور گواهی‌نامه استاندارد برای تولید انواع مصالح ساختمانی بسترهای لازم برای تولید مصالح استاندارد را فراهم کند و در حال حاضر برابر آمارهای منتشره ظرفیت واحدهای تولید مصالح ساختمانی دارای گواهی‌نامه استاندارد متناسب با نیاز جامعه است.

این کارشناس مشکل اصلی شهر تهران را، نظام درآمدی شهرداری تهران معرفی کرد و گفت: شهرداری که مهم‌ترین نهاد نظارتی در ساخت‌وساز است و می‌تواند در مرحله صدور پایان کار این نظارت را عملی کند، به بخش ساخت‌وساز به‌عنوان یک ردیف درآمدی نگاه می‌کند؛ بنابراین برای اعمال مقررات کنترلی استانداردهای ساخت‌وساز همواره نیم‌نگاهی به ته مانده حساب خود دارد و متناسب با وضعیت بودجه‌ای که دارد، تصمیم می‌گیرد. این تولیدکننده بتن استاندارد با توجه به تجربه تولیدکنندگان بتن آماده استاندارد گفت: به‌رغم اینکه در سه سال گذشته قیمت سیمان ۴۰ درصد رشد داشته؛ اما قیمت بتن آماده استاندارد کاهش یافته است و در طول همین مدت نیز، کارخانه‌های بتن آماده به استاندارد کردن

محصول خود پرداخته‌اند، بنابراین این تصور که مصالح استاندارد گران‌تر هستند، واقعی نیست. به گزارش «دنیای اقتصاد»، در حال حاضر و از یک ماه اخیر، طرح صدور شناسنامه فنی ساختمان مجدداً پس از وقفه یک‌ساله در تهران به اجرا درآمد. این طرح زمستان سال ۸۶ برای اولین بار اجرا شد، اما چند ماه بعد به دلیل اختلاف نظر بین شهرداری تهران و سازمان نظام مهندسی، اجرای آن تعلیق شد.

خبرگزاری موج

اصلاح مصرف انرژی و افزایش کیفیت دو راه نجات صنعت سیمان

علی اصغر کیهانی، مدیر مجتمع تحقیقاتی - تولیدی ایران فریمکو - در شرایط فعلی که صنعت سیمان در آستانه یک تحول اساسی درباره قیمت تمام شده قرار دارد، بهتر است به جای تکرار اشتباهات گذشته، با مسایل خود واقع بینانه‌تر برخورد کند. به گزارش موج، نخستین قدم در این زمینه ممیزی مصرف انرژی در بخش‌های مختلف این صنعت است که برای این کار لازم است بسیاری از فرآیندهای تولید در صنعت سیمان نوسازی شده و مصرف سوخت به حد استانداردهای جهانی نزدیکتر شود. این مسئله به مدیریت جامعی نیاز دارد و کار بسیار دشواری است که چاره‌ای جز آن وجود ندارد، البته تعدادی از کارخانه‌های سیمان مدعی هستند، قدم‌هایی در این راه برداشته‌اند، اما با نقطه مطلوب فاصله زیادی داریم. برای تولید هر تن سیمان به طور متوسط ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی یا معادل آن گاز طبیعی مصرف می‌شود، همچنین به طور متوسط به ۱۱۸ کیلو وات ساعت برق نیز نیاز داریم. سالانه ۴.۲ میلیارد دلار یارانه انرژی پرداختی به صنعت سیمان برای تولید ۵۰ میلیون تن سیمان است. در سال‌های گذشته کارخانه‌های سیمان به جای اختصاص بخشی از درآمدهای خود به نوسازی و اصلاح فرآیندهای انرژی، به احداث کارخانه‌های جدید پرداخته‌اند و امروز با انبوهی از هزینه‌های نوسازی مواجه‌اند که حاصل زیاده‌خواهی گذشته آنها است.

گام دوم، بالا بردن کیفیت سیمان داخلی است تا صنایع تولید بتن و فرآورده‌های بتنی بتوانند مناسبات تولید فرآورده‌های سیمانی را بر روی سیمان‌های با کیفیت بالاتر مدل کنند. بدون شک تولید سیمان با کلاس مقاومتی بالاتر می‌تواند صنعت بتن کشور را، به عنوان مصرف‌کننده اصلی سیمان به سمت جایگزینی مشخصات فنی بتن به جای عیار سیمان هدایت کند. در همه جای دنیا، بتن با رده مقاومتی آن شناخته می‌شود ولی در ایران همچنان بتن را با عیار سیمان به کار رفته در آن معرفی می‌کنند. در نظر گرفتن این موارد می‌تواند صنعت بتن و سیمان کشور را، در راه رسیدن به اهداف خود یاری کند.

روزنامه ابرار اقتصادی

استقبال خوب شهرداری‌ها و دستگاه‌های اجرایی از کتاب استاندارد

از کتاب معرفی تولیدکنندگان مصالح ساختمانی استاندارد که توسط اداره کل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران تهیه، و در بین شهرداری‌های استان تهران و دستگاه‌های اجرایی توزیع شد استقبال قابل توجهی به عمل آمده است. شهرداری کرج با توجه به سوابق قبلی موضوع در این شهرداری، با ابلاغ بخشنامه‌ای به مناطق دهگانه خود از آنها خواسته است، با توجه به اهمیت رعایت استانداردهای مصالح ساختمانی استاندارد، با ارائه یک نسخه از کتاب فوق به کلیه متقاضیان پروانه ساختمانی، تعهدنامه موجود در کتاب فوق را نیز از متقاضی جواز ساختمانی اخذ، و پروانه‌های ساختمانی صادره را مهور به مهری کنند که صدور پایان کار ساختمانی منوط به مصرف مصالح ساختمانی استاندارد است. این بخشنامه شهرداری کرج مورد استقبال وسیع کلیه مناطق شهرداری کرج قرار گرفت و همزمان در کلیه مناطق اجرا گردید.

همچنین شهرداری اسلامشهر ضمن استقبال از این اقدام اداره کل استاندارد؛ به ضرورت تداوم این اقدام در کلیه پروژه‌های عمرانی و شهرسازی تاکید کرد. به گفته معاون شهرداری اسلامشهر استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد، باعث بالا رفتن امنیت ساختمان‌ها در برابر زلزله و افزایش طول عمر ساخت‌وسازها خواهد شد.

در شهرداری تهران نیز، رییس شورای اسلامی شهر تهران با ابلاغ موضوع به شهرداری تهران خواستار اجرایی شدن این اقدام استاندارد در مناطق شهرداری تهران شد و همزمان دکتر قالیباف شهردار تهران با ارجاع موضوع به معاونت شهرسازی خواستار توزیع کتاب استاندارد در بین تمامی مناطق شهرداری شده است. گفتنی است که شورای اسلامی شهر تهران در سال گذشته مصوبه‌ای در همین رابطه داشت و در تعدادی از مناطق، مهر اجباری بودن استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد را در پروانه‌های صادره درج می‌کرد. از طرفی معاون معماری و شهرسازی شهرداری تهران نیز با بیان اینکه همه مصالحی که در ساختمان به کار می‌رود مانند آهن، بتن آماده، میلگرد، کاشی، سرامیک، لوله‌های تاسیساتی و مصالح سفت کاری و نازک کاری حتما باید تاییدیه موسسه استاندارد را داشته باشند، از اقدام انجام گرفته توسط اداره کل استاندارد تهران استقبال کرد. به گفته مهندس معصومی استفاده از مصالح استاندارد و نظارت بر استفاده از انواع مصالح از راه‌کارهای مهم برای ارتقاء کیفیت ساخت‌وساز است. به گفته معاون معماری و شهرسازی شهرداری تهران در نظر است در چند نقطه شهر تهران برای عرضه مصالح ساختمانی استاندارد مکان‌هایی مشخص شود تا شهروندان برای خرید مصالح استاندارد به این مکان‌ها مراجعه کنند. معاون شهرسازی شهرداری چهاردانگه نیز از اجرایی شدن توزیع این کتاب در بین متقاضیان پروانه ساختمانی در این شهر خبر داد و استقبال شهروندان از این اقدام را بسیار مثبت ارزیابی کرد. به گفته جعفری فراهم کردن فرصت تامین مصالح ساختمانی استاندارد گامی مهم برای مقاوم‌سازی است. به گفته این مسوول در کنار اخذ تعهد از مالک، لازم است از مهندس ناظر ساختمان نیز تعهد مشابهی اخذ شود. همچنین مهندس درون پرور، سرپرست معاونت عمرانی استانداری تهران، با استقبال از اقدام اداره کل استاندارد با ابلاغ بخشنامه‌ای به کلیه دستگاه‌های اجرایی خواستار همکاری دستگاه‌های اجرایی با اداره استاندارد درباره رعایت استاندارد مصالح ساختمانی شد. مهندس درون پرور در بخشنامه ارسالی از کلیه دستگاه‌های اجرایی و شهرداری‌های استان خواسته است، هر چه سریعتر نسبت به استفاده از مصالح استاندارد در کلیه پروژه‌ها اقدام شود و به فرآیند اجرایی امور نیز نظارت کافی داشته باشند و در غیر اینصورت از سوی استانداری تمهیدات لازم اعمال خواهد شد. از طرفی علی اصغر کیهانی، مشاور مدیر کل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران در این زمینه گفت: اقدام انجام گرفته از سوی اداره کل استاندارد برای

معرفی مصالح ساختمانی استاندارد با چاپ و توزیع این کتاب مرحله نهایی تحقق اهداف مصوبه هیات وزیران در بخش کنترل بخش مصرف است و در آینده این کار با شکل بهتری ادامه خواهد داشت. به گفته کیهانی استقبال خوب دستگاه‌های اجرایی و شهرداری‌ها و شهروندان از این اقدام استاندارد، نشان می‌دهد که مقاوم‌سازی به‌عنوان یک اصل مورد پذیرش جامعه است و مردم به نام استاندارد اطمینان کامل دارند. کیهانی درباره واحدهای معرفی شده در این کتاب گفت که واحدهای معرفی شده و مشخصات و اطلاعات آنها براساس اطلاعات موجود در سیستم کامپیوتری اداره کل استاندارد جمع آوری شده و چنانچه این اطلاعات از سوی واحدها تکمیل شود، امکان ارائه اطلاعات بیشتر و دقیقتری از واحدهای تولیدی در چاپ‌های بعدی وجود دارد. به گفته مشاور مدیر کل استاندارد تهران حتی تولیدکنندگانی که در سایر استانهای کشور برای تولید مصالح ساختمانی گواهینامه استاندارد دریافت داشته اند و تولیدات آنها در استان تهران به صورت رسمی توزیع می‌شود، می‌توانند با مکاتبه با اداره کل استاندارد تهران و معرفی یکی از کنندگی‌های توزیع خود در تهران، در این کتاب حضور داشته باشند و منعی برای هیچ یک از تولیدکنندگان دارای نشان استاندارد برای حضور در این کتاب وجود ندارد. به گفته کیهانی، این اقدام بدون اخذ هیچگونه وجهی از تولیدکنندگان معرفی شده انجام می‌گیرد و در جهت سیاست‌های ترویجی استاندارد ادامه خواهد داشت.

خبرگزاری موج

حاشیه گزارش استاندارد درباره مصالح ساختمانی

سوالات اعضای شورای شهر تهران استاندارد نبود

علی اصغر کیهانی، تولیدکننده مصالح ساختمانی استاندارد: گزارش مدیرکل استاندارد تهران در صحن علنی شورای اسلامی شهر تهران و سوالات مطرح شده از سوی اعضای شورا فارغ از کیفیت سوال و جواب‌های مطرح شده، یک موفقیت بزرگ برای سازمان استاندارد بود. اینکه اهمیت رعایت استاندارد در ساخت‌وسازها مورد سوال و جواب قرار گیرد نوعی ترویج استاندارد

است. اگر چه برای رسیدن به نقطه مطلوب و رعایت استاندارد در همه مراحل ساخت و ساز، راه دشواری در پیش است، اما این بدان معنی نیست که وضع موجود از حد مطلوبی برخوردار نیست. اما برای حرکت به سوی نقطه مطلوب لازم است عملکرد سازمان‌های مختلف براساس مأموریت‌هایی که به لحاظ قانونی برعهده دارند، بررسی شود. برای تولید ساختمان‌های استاندارد بخش‌های مختلفی از جامعه مأموریت‌های ویژه‌ای بر عهده دارند و هر چند مهم‌ترین مأموریت برای سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی در نظر گرفته شده است اما این بدان معنی نیست که به لحاظ قانونی، سازمان استاندارد باید پاسخ‌گوی ضعف عملکرد سایر بخش‌ها باشد و چون عنوان سازمان استاندارد را بر عهده دارد، همه اشکالات ساخت و ساز غیراستاندارد را مورد توجه این سازمان دانست. بلکه از استاندارد باید پی‌گیری فعالیت‌هایی را سوال کرد که به لحاظ قانونی برعهده این سازمان واگذار شده است. براساس مجموعه قوانین جاری، سازمان استاندارد مسوول تدوین، اجباری کردن و نظارت بر اجرای استانداردهای تولید مصالح ساختمانی است و این نظارت معطوف به ممیزی واحدهای تولید مصالح ساختمانی و در صورت انطباق با استاندارد ملی صدور گواهینامه کاربرد علامت استاندارد برای کارخانه‌های تولیدی است. بر همین اساس بخش عظیمی از تمرکز سازمان استاندارد بر روی واحدهای تولید مصالح ساختمانی تنظیم شده است. فرآیندهای توزیع و مصرف مصالح ساختمانی در بسیاری از مواقع خارج از دامنه مأموریت‌های سازمان استاندارد قرار دارد. مسوولیت نظارت بر عملکرد نهادهای توزیعی، وزارت بازرگانی است که می‌تواند با اعمال نظارت بر نهادهای توزیعی از توزیع مصالح ساختمانی غیراستاندارد جلوگیری کند. ماده ۱۳ قانون تعزیرات حکومتی نیز ضمانت اجرایی این نظارت است که نحوه برخورد با واحدهای توزیعی که مصالح غیراستاندارد توزیع پروژه‌ها را مشخص کرده است؛ اما کنترل‌های بخش مصرف مصالح ساختمانی براساس مجموعه دیگری از قوانین فنی و مهندسی در کشور ما، بر عهده سازمان نظام مهندسی ساختمان و به صورت نظارت عالیه بر عهده شهرداری‌ها قرار دارد تا در مدت زمان ساخت و در نهایت صدور پایان کار بر این روند نظارت داشته باشند. هر چند سازمان استاندارد می‌تواند به صورت موردی به ارزیابی کنترل کیفی مرحله مصرف وارد شود، لیکن به لحاظ قانونی، ارزیابی‌های مستقیم مرحله مصرف مصالح ساختمانی باید به وسیله نهادهای به نام مهندس ناظر کنترل شود. انتقال کنترل‌های مرحله مصرف به سازمان نظام مهندسی و شهرداری‌ها به دو دلیل اتفاق افتاده است. نخست اینکه در مرحله مصرف در کنار احراز کیفیت مصالح ساختمانی وارده به کارگاه، فرآیندهای به کارگیری و مصرف نیز مطرح است که مجموعه وسیعی از اقدامات کنترلی را شامل می‌شود که مهارت نیروی انسانی

و کنترل‌های مستقیم در مرحله اجرا و به کارگیری مصالح ساختمانی را اجتناب ناپذیر کرده است. از طرفی شهرداری‌ها ضمانت اجرایی برای اعمال این کنترل‌ها را در اختیار دارند. قوانین استاندارد برای جلوگیری از مصرف مصالح غیراستاندارد راه طولانی‌تری را پیش روی ما قرار می‌دهند، اما از طریق نظام مهندسی ساختمان و شهرداری‌ها به خاطر ارتباط مستقیم با سازندگان و از همه مهم‌تر صدور پایان کار توسط شهرداری، ضریب اطمینان بیشتری به رعایت الزامات استاندارد می‌دهد. تجربه نیز همین را ثابت می‌کند. در ابتدای سال ۸۶ که شهرداری‌های مناطق دو، پنج و ۲۲ الزام به مصرف بتن آماده استاندارد را با درج در پروانه‌های ساختمانی به سازندگان ابلاغ کردند ظرف کمتر از یک ماه در تمام ساخت و سازهای این سه منطقه نتیجه بخش بود. نکته حایز اهمیت این که آنچه در نهایت امر باید دارای کیفیت باشد، ساختمان ساخته شده است که از ترکیب و به کارگیری چندین مصالح ساختمانی در چارچوب‌های یک سیستم محاسبه شده به دست می‌آید که با فرض تامین تمام مصالح ساختمانی منطبق بر استاندارد، فرآیندهای مرحله مصرف می‌تواند این مصالح را در مرحله به کارگیری در ساختمان از استاندارد خارج کند. بنا بر این کنترل مرحله مصرف، کلیدی‌ترین بخش ساخت و ساز مقاوم و ایمن خواهد بود هر چند پیش نیاز آن تامین مصالح استاندارد است. به عنوان مثال بتن آماده، از جمله مصالح ساختمانی بسیار مهمی است که کیفیت آن نقش ممتازی در کیفیت ساختمان‌های ساخته شده دارد. کارخانه‌های بتن آماده این محصول را براساس استاندارد ملی تولید و به محل پروژه‌ها ارسال می‌کنند. از نظر قوانین استاندارد نیز وظیفه آنها در همین مرحله به پایان می‌رسد. در همه جای دنیا نیز وضع بر همین قاعده است. اما به هنگام مصرف بتن آماده و جای دادن آن در قالب یا در بخش‌های مختلف فونداسیون، ستون و سقف، عدم رعایت نکات اجرایی می‌تواند بتن استاندارد به محل کارگاه حمل شده را به سازه‌هایی غیراستاندارد تبدیل کند. حتی این امکان وجود دارد که بتن آماده استاندارد در ساختمان تحت الزامات استاندارد به مصرف برسد، ولی نگهداری اولیه منطبق بر ضوابط فنی انجام نگیرد که در این صورت نیز سازه نهایی به دست آمده فاقد کیفیت لازم و به قولی غیراستاندارد خواهد بود. بر همین اساس لازم است تا کنترل‌های مصرف بیش از پیش جدی گرفته شوند. اما این مأموریت و این وظیفه برعهده سازمان استاندارد نیست. تدوین آیین‌نامه‌های اجرایی یا مقررات راهنمای مصرف مصالح ساختمانی نیز بر عهده مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن است و در این باره نیز این مرکز به وظایف قانونی خود عمل کرده است. مقررات ملی ساختمان که تقریباً همه مباحث پیرامون مرحله اجرا و ساخت ساختمان‌ها را در بر می‌گیرد، برای پاسخ‌گویی به همین نیاز تدوین شده است. به کارگیری مقررات ملی ساختمان نیز، بر

عهده نظام مهندسی ساختمان است. با این توضیحات اگر به سوالات مطرح شده در جلسه شورای اسلامی شهر تهران دقت کنیم، مشخص می شود که شورای اسلامی شهر تهران، این سوالات را باید از شهرداری تهران و یاسازمان نظام مهندسی ساختمان داشته باشد و نه از سازمان استاندارد. موضوعی که در مصوبه شورای اسلامی شهر تهران در ۱۳۸۷/۱۰/۳ نیز، انجام این مأموریت ها را از شهرداری تهران خواسته بود. آنچه سازمان استاندارد به عنوان وظیفه اصلی بر عهده داشته و دارد، شناسایی واحدهای تولیدی، برقراری سیستم کنترل کیفیت و صدور گواهینامه استاندارد و نظارت بر اجرای این سیستم در فرآیندهای تولید بوده است.

در این باره نیز اقدامات انجام گرفته توسط اداره کل استاندارد استان تهران نه فقط چشمگیر بلکه بی نظیر است. برابر گزارش اداره کل استاندارد در استان تهران، برای تامین سیمان، بتن آماده، شن و ماسه، عایق رطوبتی، کاشی، سرامیک، گچ، تیرچه ساختمانی، لامپ روشنایی، شیرآلات، افزودنی های بتن و چسب کاشی، مقاطع فولادی، تجهیزات قطع و وصل الکتریکی، انواع رنگهای ساختمانی، لوله و اتصالات پلیمری و شیشه جام و لوله و اتصالات گازرسانی به میزان ۱۰۰ درصد نیاز ساخت وسازهای استان تهران ظرفیت تولید ایجاد شده است و تمام واحدهای دارای مجوز تولید از وزارت صنایع و معادن شناسایی و تحت لیسانس استاندارد قرار گرفته است. این همان اقدام بزرگی بود که به عنوان مأموریت اصلی سازمان استاندارد به طور کامل انجام گرفته است. درباره کنترل های مرحله مصرف نیز لازم است سازمان نظام مهندسی و شهرداری ها کنترل های مربوطه را براساس وظیفه ی قانونی خود اعمال کنند.

تاکنون هیچ گونه گزارشی از کمبود مصالح ساختمانی استاندارد از سوی دستگاه های مجری، نظام مهندسی ساختمان و انبوه سازان و دیگر سازندگان گزارش نشده است. اینکه در بازار مصالح غیراستاندارد نیز وجود دارد، انکار ناپذیر است. اما بخش اصلی مصالح موجود در بازار را کالاهای استاندارد تشکیل می دهد. چنانچه دستگاه های نظارتی مسوول همچون نظام مهندسی ساختمان به وظیفه قانونی خود بیشتر توجه کند و از ورود و مصرف مصالح فاقد گواهینامه استاندارد جلوگیری کنند، این کالاها نیز خود به خود از جامعه حذف می شوند. عرضه، همواره تابعی از تقاضاست. در شرایطی که با گذشت بیش از ۱۸ ماه از مصوبه شورای اسلامی شهر تهران درباره مهوور کردن تمام پروانه های ساختمانی از سوی شهرداری تهران با این مضمون که «استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد اجباری است»، هنوز این اقدام ساده که با درج آن یا با ساختن مهر به تعداد ۲۲ عدد و با قیمت دو هزار ریال می توانست بسیاری از مشکلات مرحله مصرف را به کنترل در آورد، انجام نگرفته است یا در خصوص تهیه و ارائه آخرین فهرست تولیدکنندگان مصالح ساختمانی که مقرر

بود از سوی شهرداری تهران تهیه شود، قدمی برداشته نمی شود. به نحوی که درنهایت از سوی اداره کل استاندارد در قالب کتابی تهیه و به شهرداری های استان تهران مجاناً ارسال شد و جالب اینکه کتابهای تحویل داده شده به شهرداری تهران بیش از دو ماه در بوروکراسی اداری معطل ماند. به نظر می رسد اعضای محترم شورای اسلامی شهر تهران که حتماً از سر دغدغه های ناشی از مسوولیت خود سوالاتی از مدیر کل استاندارد تهران داشتند، لازم است سوالات خود را به سوی نهاد زیر مجموعه شورای شهر و شهرداری تهران بگردانند و بپرسند که چرا مصوبه شورای شهر تهران از ۱۸ ماه پیش اجرا نشده است؟

وقتی مدیریت شهری به مصوبه این شورا توجه نمی کند، نباید از اداره استاندارد انتظار داشت که وارد حوزه های کاری دیگر سازمان ها شود یا مأموریت هایی را بر عهده بگیرد که وظیفه ذاتی و اصلی دیگر سازمان ها است. درباره فراوانی مصالح ساختمانی استاندارد به نظر می رسد مطالب عنوان شده از سوی سخنگوی شورای اسلامی شهر تهران که در روزنامه ها چاپ شد ناشی از برداشت ناصحیح تنظیم کنندگان خبر بوده است، چرا که در گزارش مدیرکل استاندارد آمده بود هفت درصد از ۱۴ هزار استاندارد ملی تدوین شده مربوط به حوزه ساختمان بوده و دیگر استانداردهای تدوین شده نیز مربوط به سایر بخش های تولید و خدمات اعم از مواد غذایی، الکترونیک، متالوژی و غیره است (همانطوری که در دفترچه های توزیع شده آمده بود) اینکه بیان شود تنها هفت درصد از مصالح ساختمانی موجود در بازار استاندارد است، برداشت صحیحی از واقعیت های جامعه نیست و نگرانی مردم را به دنبال دارد.

اتفاقاً در حال حاضر بخش عظیمی از مصالح ساختمانی که به کار می رود استاندارد است و باگفتن این خبر باید امیدواری بیشتری به مردم به عنوان مصرف کننده نهایی ساختمان بدهیم. برای تمام مصالح ساختمانی متناسب با نیاز ساخت وسازهای استان تهران ظرفیت تولید استاندارد ایجاد شده است و تمایل و گرایش به سمت مصرف استاندارد نیز در جامعه افزایش یافته است. چنانچه کنترل های مرحله مصرف از سوی سازمان نظام مهندسی و شهرداری ها اعمال شود مطابق مصوبه ۱۵۴ شورای اسلامی شهر تهران جای هیچ گونه از ۹۵ درصد نیست. حتی امروز نیز می توان امیدوارانه بیان کرد که بیش از درصد مصالح مصرفی در سازه و ۸۵ درصد از مصالح مصرفی در سایر بخش ها فرآورده های ساختمانی استاندارد است.

روزنامه دنیای اقتصاد

هشدار به سازنده‌ها: بتن ۳ ساعت پس از تولید فاسد می‌شود

بررسی نحوه حمل پرمصرف‌ترین کالای ساختمانی در وزارت راه

چالش انتقال بتن آماده به کارگاه‌های ساختمانی در سطح شهرها، مهم‌ترین معضل سازنده‌ها برای استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد است، تا جایی که برخی پروژه‌های مسکونی در تهران و شهرهای اطراف برای دسترسی و تهیه بتن آماده استاندارد مجبورند ساعت‌ها برای رسیدن تراکمیکسرها به محل پروژه انتظار بکشند. از سوی دیگر تولیدکنندگان بتن نیز به دلیل آنکه هنوز حمل و نقل بتن در گروه مواد فاسدشدنی قرار نگرفته است، مجبورند ضوابط انتقال سایر مصالح را رعایت کنند که این باعث شده مشکلاتی برای تهیه و توزیع این کالای پرمصرف ساختمانی به وجود بیاید. بتن آماده دارای استاندارد اجباری تولید است و طبق مشخصات فنی آن، پس از ۳ ساعت از زمان تولید و قرارگرفتن در تراکمیکسر، در صورتی که در محل ساخت و ساز مصرف نشود، فاسد خواهد شد. این در حالی است که ترافیک‌های سطح شهرها در اغلب مواقع باعث می‌شود تراکمیکسرها به مخصوص حمل و نقل بتن، بیش از زمان استاندارد در مسیر جابه‌جایی معطل بمانند. علی‌اصغر کیهانی، مشاور رییس موسسه استاندارد تهران در این باره به دنیای اقتصاد گفت: بعد از پیگیری‌های مداوم و مستمر تولیدکنندگان بتن آماده استاندارد و مسوولان، قرار است به‌زودی موضوع قرار دادن محصول بتن آماده در گروه مواد فاسدشدنی در وزارت راه و ترابری مورد بررسی قرار بگیرد. وی افزود: بتن آماده یکی از مهم‌ترین مصالح ساختمانی است که مشمول مقررات استاندارد اجباری بوده و نقش مهمی در کیفیت ساخت و سازها دارد. از طرفی این محصول در کارخانه‌ها تولید و به وسیله تراکمیکسرها به مخصوص به محل پروژه حمل می‌شود. حال با توجه به اینکه حداکثر فرصت کاری برای بتن آماده از زمان تولید در ایستگاه مرکزی تا مرحله مصرف حداکثر ۳ ساعت است و پس از ۳ ساعت بتن آماده ساخته شده کیفیت خود را از دست می‌دهد و از طرفی فساد بتن در کنار کاهش مقاومت سازه‌ها باعث خساراتی

به تراکمیکسر حمل بتن می‌شود، لازم است تا با شرایط حمل مواد فاسدشدنی بتوان در فرصت کاری مناسب بتن آماده ساخته شده را به محل پروژه‌ها منتقل کرد.

توپ در زمین وزارت راه؟

به گزارش دنیای اقتصاد، چندی پیش سازمان نظام مهندسی تهران به دنبال درخواست تولیدکنندگان بتن آماده، موضوع قرار دادن محصول بتن آماده در گروه حمل مواد فاسدشدنی را با وزارت مسکن به صورت مکتوب در میان گذاشت و از معاونت امور مسکن و ساختمان وزارت مسکن خواست این چالش از طریق مراجع ذی‌ربط حل و فصل شود. هم‌اکنون وزارت راه موضوع حمل و نقل بتن آماده را پیگیری می‌کند که در همین رابطه قرار است در این هفته جلسهای کارشناسی در وزارت راه برگزار شود. یک کارشناس این وزارتخانه در این باره به دنیای اقتصاد گفت: در حال حاضر طبق آیین‌نامه حمل مواد فاسدشدنی، انتقال برخی محصولات غذایی و دارویی از ایستگاه تولید تا محل مصرف تحت ضوابط مشخصی است. ابوالقاسمی تصریح کرد: اخیراً پیشنهاد قرار گرفتن بتن آماده در گروه حمل مواد فاسدشدنی نیز مطرح شده است که باید این موضوع در پژوهشکده وزارت راه بررسی کارشناسی شود.

پیگیری شهرداری تهران

به گزارش دنیای اقتصاد، اخیراً شهرداری تهران با توجه به تشخیص اهمیت زمان فساد بتن آماده، همکاری مناسبی با تولیدکنندگان این محصول ساختمانی را آغاز کرده است. این اتفاق که بعد از تحقیق میدانی شهرداری مبنی بر استعمال درباره فساد بتن انجام شده، به نحوی است که شهرداری متعهد شده درباره تردد ماشین‌آلات حمل و پمپاژ بتن در محدوده خدمات شهری شهرداری تهران مجوزهای قانونی لازم را با هماهنگی اداره راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ در طول شبانه‌روز و در قبال اخذ عوارض قانونی صادر کند و از تردد ماشین‌آلات حمل و پمپاژ بتن فاقد آرم استاندارد نیز جلوگیری کند.

پرونده بتن آماده در سازمان نظام مهندسی

یک عضو ارشد هیات مدیره سازمان نظام مهندسی ساختمان استان تهران به دنیای اقتصاد گفت: با توجه به درخواست مکرر پیمانکاران ساختمانی از مجموعه سازمان نظام مهندسی مبنی بر قرار دادن محصول بتن آماده در گروه حمل «مواد فاسد شدنی» از این رو، کمیسیون عمران سازمان نظام مهندسی ساختمان نیز جلسه‌ای تشکیل داده و با مکاتبات مکرر از وزارت مسکن درخواست تحقق این خواسته را کرده است. دکتر محمود مقدم با اعلام این خبر به «دنیای اقتصاد» گفت: در حال حاضر اراده جدی در سازمان نظام مهندسی برای پیوستن بتن آماده به مواد فاسد شدنی وجود دارد و امیدواریم که دستگاه وزارت مسکن که دستگاه مرجع در این زمینه است، همکاری لازم را در این زمینه به عمل آورد و با پیگیری سریع و نامه‌نگاری صورت گرفته، زمینه را برای تحقق این مهم فراهم آورد.

روزنامه دنیای اقتصاد

علی اصغر کیهانی، نماینده واحدهای تولیدی در مراسم تودیع و معارفه مدیرکل استاندارد:

کسی از استاندارد خداحافظی نمی کند

به نظر می‌رسد در سازمان استاندارد اسم مراسم تغییر مدیریت را نباید جلسه تودیع و معارفه گذاشت. چون هیچ‌کس، هیچوقت نمی‌تواند از استاندارد خداحافظی کند. استاندارد در همه ابعاد زندگی ما وجود دارد و خواهد داشت و ما در همه روزها و ساعتهای زندگی خود به ناچار در ارتباط با استاندارد هستیم. هیچ‌کس اگر بخواهد هم نمی‌تواند خودش را از استاندارد جدا کند، چون استاندارد در همه زوایای زندگی انسانها جاری است. البته مأموریت‌های سازمانی افراد می‌تواند عوض شود و فردی برای مدتی یک مسوولیت اداری در سازمان استاندارد داشته باشد؛ هرچند همزمان که این مسوولیت را دارد، بیش از مسوولیت اداری خود در جریان زندگی با استاندارد در ارتباط است. ساختمانی که در آن زندگی می‌کنیم، غذایی که می‌خوریم، لوازم خانگی، بهداشت و همه ابعاد زندگی ما در ارتباط دایمی با استاندارد است. می‌توان گفت در جغرافیای بزرگی به نام استاندارد که همه ابعاد زندگی ما را در احاطه خود قرار داده است، محلی که ما بر روی این نقشه قرار گرفته ایم می‌تواند تغییر کند ولی هر کجا که باشیم در این نقشه قرار گرفته ایم. برای کسانی که مفهوم استاندارد را از نزدیکتر لمس کرده‌اند و زیبایی‌ها و جاذبه‌های استاندارد را دیده اند دلبستگی معنوی به استاندارد دوچندان می‌شود. نباید تصور کنیم که آقای مهندس پورهایم از استاندارد می‌رود، بلکه ایشان در استاندارد حضور دارد، چون ابعاد مختلف زندگی ایشان به ناچار در ارتباط با استاندارد خواهد بود و البته لذت حضور در سازمان استاندارد را نیز چشیده‌اند.

«آنچنان مهر توام در دل و جان جای گرفت

که اگر سر برود، از دل و از جان نرود»

دوره مدیریت آقای پورهایم اگرچه طولانی نبود، اما بسیار پربار بود. در همین مدت اندکی که برای این مراسم با تعدادی از مدیران صنایع مختلف همفکری داشتیم نکته جالبی مورد توجه قرار گرفت که به نظر می‌رسد دوره مدیریتی آقای پورهایم را می‌توان در همین جملات خلاصه کرد. مدیران صنایع و

خدمات مختلف، بر این باور هستند که در دوره آقای پورهایم بیشترین فعالیت در گروه تولیدی و خدماتی آنها انجام گرفته است. ما که تولیدکننده مصالح ساختمانی هستیم، تصور می‌کنیم در این دوره بیشترین فعالیت‌های اداره استاندارد تهران در گروه مصالح ساختمانی بوده، اما وقتی با سایر تولیدکنندگان صحبت می‌کنیم، آنها نیز چنین تعبیری از این دوره دارند. یعنی تولیدکنندگان تجهیزات برقی و الکترونیک همان تصویری را دارند که آزمایشگاههای همکار فکر می‌کنند. دوستان ما در بخش بزرگ صنایع غذایی نیز چنین برداشتی از دوره مدیریت آقای پورهایم دارند. وقتی بخش‌های مختلف تولید و خدمات چنین برداشتی از دوره مدیریتی آقای پورهایم دارند، بدین معنی است که اداره کل استاندارد تهران توانسته در حد انتظار بنگاههای تولیدی و خدماتی عمل کند. به این کارنامه می‌توان احیای شان نظارتی استاندارد را اضافه کرد که با ورود کارشناسی و بی‌طرف و به موقع به چند موضوع و اولویت دادن به حقیقت بزرگی به نام ایمنی و امنیت مردم باعث رشد اعتماد عمومی به استاندارد شد و این یادگاری باارزش از دوره مدیریتی آقای پورهایم در استاندارد فراموش نخواهد شد. البته می‌توان این عملکرد را در قالب آمار و ارقام و نمودار نیز نشان داد، اما:

«به آب و رنگ و خال و خط چه حاجت روی زیبا را».

صاحبان صنایع تولیدی به هنگام تغییر مدیران استاندارد همواره دل نگران آن بوده‌اند که این تغییر مدیریت، به افت خدمات در این اداره منجر شود و دستاوردهای گذشته و موجود از بین برود. اما به فضل خدا در همه این ادوار مدیران جدید همچون مدیران قبل بهتر ظاهر شده و کارهای قبلی را تکمیل و به نتیجه رسانده اند. مدیران جدید همواره نوآوری‌هایی نیز داشته اند اما کارهای انجام گرفته مدیران قبلی را کامل و به ثمر نهاده اند. امید، آرزو و خواسته همه ما این است که مدیر کل محترم جدید جناب آقای مهندس مسلم بیات که از مدیران موفق استاندارد کشور هستند این رویه و سنت حسنه را حفظ کنند. استان تهران، در کنار اینکه پایتخت کشور است، از نظر صنعتی نیز، برجسته ترین استان کشور به شمار می‌رود و همواره الگویی برای کل کشور بوده است. بر همین اساس اهمیت کار کردن در تهران دو چندان است و البته سختی‌ها و مشکلات آن نیز به همین شکل خواهد بود، تجربه نشان داده که صنایع مستقر در استان تهران بزرگترین پشتوانه دستگاه‌های اجرایی به‌خصوص اداره استاندارد بوده‌اند. قدم‌های بزرگی که اداره استاندارد تهران در این سال‌ها برداشته، همه با همت و تلاش واحدهای تولیدی بوده. واحدهای تولیدی و خدماتی استان تهران با دوراندیشی و عمل به تعهدات ملی و اجتماعی خود نقش ممتازی در رشد و ارتقاء نام استاندارد داشته اند. در خاتمه لازم است از پرسنل سالم، صادق، زحمتکش و توانمند اداره کل استاندارد استان تهران که پشتوانه واقعی همه کارهای خوب انجام گرفته اند نیز قدردانی نمایم.

روزنامه دنیای اقتصاد

اداره کل استاندارد استان تهران منتشر کرد

کتاب معرفی تولید کنندگان مصالح ساختمانی استاندارد

اداره کل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران، کتاب معرفی واحدهای تولیدی مصالح ساختمانی استاندارد را منتشر کرده و ظرف چند روز آینده در اختیار کلیه دستگاههای اجرایی استان، شوراهای اسلامی شهرهای تابع استان و شهرداریها قرار خواهد گرفت تا مصالح مورد نیاز ساخت وسازها فقط از واحدهای معرفی شده در این کتاب تهیه شود. به گزارش روابط عمومی اداره کل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران، این کتاب حاوی اطلاعات واحدهای تولیدی مصالح ساختمانی از قبیل بتن آماده، شن و ماسه، تیرچه و بلوک، سیمان، انواع تجهیزات برقی، مکانیکی، کاشی، سرامیک، آسانسور، انواع عایقهای برودتی و... است. در این کتاب آدرس محل تولید و شماره تلفن واحدها جمع آوری شده است و تولیدکنندگان مسکن و مجریان پروژههای عمرانی می توانند از بین واحدهای معرفی شده در این کتاب نیازهای خود را تأمین کنند. در این گزارش آمده است که ظرفیت تولید واحدهای مستقر در استان تهران برای همه محصولات ساختمانی استاندارد بیش از نیاز پروژههای عمرانی و ساخت وسازهای شهری و روستایی در استان تهران است، بنابراین هیچ گونه مشکلی از بابت کمبود مصالح ساختمانی استاندارد وجود ندارد. از طرفی واحدهای معرفی شده همگی از ادارات کل استاندارد و تحقیقات صنعتی گواهینامه استاندارد دریافت کرده اند و تولیدکنندگان معرفی شده از نظر رعایت ضوابط استاندارد تفاوتی با یکدیگر ندارند. همچنین برابر آیین نامه اجرایی تهیه شده در جهت تحقق اهداف مصوبه هیات وزیران به منظور رعایت استاندارد اجباری مصالح ساختمانی، شهرداریها به هنگام صدور مجوز احداث با ارائه یک نسخه از این کتاب به متقاضیان و اخذ رسید به سازندگان

ابلاغ می کنند که مصالح مصرفی خود را فقط از واحدهایی که دارای گواهینامه استاندارد هستند، تأمین کنند و در غیر این صورت شهرداریها از صدور پایان کار ساختمانی خودداری می کنند. در این کتاب آمده است: درباره آن گروه از مصالح ساختمانی که قابلیت توزیع در کل کشور را دارند، تولیدکنندگانی که در سایر استانهای کشور به تولید مصالح ساختمانی مشغولند و از ادارات استاندارد استان مربوطه گواهینامه استاندارد دریافت داشته اند، مشکلی برای توزیع در استان تهران ندارند. همچنین آدرس و مشخصات شرکت های بازرسی فنی و آزمایشگاه های همکار مستقر در استان تهران نیز در این مجموعه معرفی شده است که جهت کنترل های بیشتر صاحبان پروژه ها می توانند به این واحدها مراجعه کنند.

برای اولین بار در ایران

کتاب راهنمای مصرف بتن آماده استاندارد منتشر شد

به گفته علی اصغرکیهانی، مدیر مجتمع تحقیقاتی - تولیدی ایران فریمکو و پارس لانه در راستای تحقق اهداف مصوبه هیات دولت مبنی بر رعایت استانداردهای اجباری در کلیه مراحل تولید، توزیع و مصرف مصالح ساختمانی استاندارد با توجه به اینکه زیرساخت های لازم برای تولید بتن آماده استاندارد در کشور فراهم شده است و ضروری بود تا مرحله مصرف بتن آماده استاندارد نیز در چهارچوبهای استاندارد قرار گیرد، این مجموعه توسط مجتمع ایران فریمکو - پارس لانه با بهره گیری از آیین نامه ها و استانداردهای ملی بتن و تجارب ثبت شده از اجرای سازه های بتنی تهیه شده است. باگذشت بیش از ۸۰ سال از ورود سیمان به ایران و علیرغم تدوین و ترجمه دهها جلد کتاب و آیین نامه و استاندارد برای تولید و مصرف سیمان و بتن برای نخستین بار کتاب راهنمای مصرف بتن آماده توسط مجتمع ایران فریمکو پارس لانه تدوین شد. این کتاب حاوی اطلاعات

ارزشمندی از نحوه سفارش بتن آماده، حمل، جابه‌جایی، نحوه جای دهی در قالب و پرداخت سطحی و نگهداری از بتن آماده است که علیرغم سازگاری با استانداردهای ملی و بین‌الملل با زبانی بسیار ساده نکات فنی و اجرایی لازم را برای داشتن یک‌سازه بتنی استاندارد بیان کرده است. این کتاب حاصل تجربیات ۳۰ ساله مجتمع ایران فریمکو در تولید و مصرف بتن آماده تدوین شده است و تصاویر و جداول به کار رفته در این کتاب استفاده از آنرا برای همه گروه‌های شغلی اعم از مهندسین ناظر، پیمانکاران و تیمهای اجرایی بتن ریزی آسان کرده است. این کتاب که توسط ایران فریمکو تهیه شد به منظور انطباق با استانداردهای ملی و آیین‌نامه‌های داخلی در اختیار اساتید و کارشناسان برجسته داخلی قرار گرفته و به تایید آنها نیز رسیده است. نسخه الکترونیکی این کتاب تارنمای مجتمع ایران فریمکو موجود است و کسانی که نسخه‌های چاپی آن را به‌خواهند می‌توانند با روابط عمومی ایران فریمکو تماس بگیرند. ارسال این کتاب برای کلیه دانشجویان، دستگاه‌های اجرایی مهندسین ناظر و پیمانکاران و اکیپ‌های بتن ریزی رایگان است. به گزارش روابط عمومی ایران فریمکو، کیهانی گفت: کلاس‌های آموزشی موضوع این کتاب نیز، برای کلیه متقاضیان توسط مرکز آموزش ایران فریمکو به صورت رایگان برگزار خواهد شد که در نهایت به شرکت‌کنندگان، گواهینامه معتبر فن ورز بتن اهدا می‌شود. اعتبار این گواهینامه به تاییدسازمان فنی و حرفه‌ای رسیده است. بتن آماده یکی از مهم ترین مصالح ساختمانی که در حال حاضر در کل کشور در اغلب واحدهای تولیدی به صورت استاندارد تولید می‌شود. لیکن پس از ارسال بتن آماده به محل پروژه‌ها به خاطر نبود آیین‌نامه‌ای برای کنترل‌های مرحله مصرف مشکلاتی در کیفیت‌سازه‌های بتنی به وجود می‌آید که با به کارگیری این کتاب راهنمای مصرف حلقه‌های باقیمانده برای رعایت کامل استانداردهای مراحل تولید، توزیع و مصرف کامل شده است. علاقه‌مندان می‌توانند برای دریافت این کتاب با شماره تلفن ۵-۲۲۸۳۱۳۲۱-۰۲۱ تماس بگیرند یا به آدرس تارنمای ایران فریمکو به آدرس زیر مراجعه کنند.

خبرگزاری فارس

جابه‌جایی بتن آماده براساس مقررات حمل مواد فاسد شدنی

یک کارشناس صنعت بتن، برخورداری بتن آماده از مقررات حمل مواد فاسد شدنی را خواستار شد. به گزارش خبرگزاری فارس به نقل از روابط عمومی انجمن بتن، علی اصغر کیهانی اظهار داشت: برابر ضوابط و مقررات جاری برای حمل مواد فاسد شدنی، الزامات ویژه‌ای در نظر گرفته شده است که این به اهمیت این قبیل کالاها در فرآیند زندگی شهروندان بستگی دارد. وی ادامه داد: بتن آماده یکی از فرآورده‌های ساختمانی مهم است که نقش مهمی در کیفیت، مقاومت و دوام ساخت‌وسازها دارد و به همین دلیل لازم است تا نسبت به حفظ مشخصات استانداردهای این محصول از مرحله تولید تا مصرف توجه کافی داشت. وی درباره موانع و مشکلات پیش روی حمل و جابه‌جایی بتن آماده گفت: برای تردد تراک میکسرهای حمل بتن آماده در همه جای دنیا شرایط آسانی را در نظر می‌گیرند چراکه بتن آماده حداکثر تا ۳ ساعت پس از تولید باید به مصرف برسد، بنابراین باید از کوتاه‌ترین مسیر به محل مصرف برسند. وی افزود: از طرفی در مسیرهای حرکت نیز نباید متوقف شوند. باتوجه به اینکه مدت زمان کوتاهی برای حمل بتن آماده داریم لازم است کلیه ویژگی‌های ناشی از حمل یک ماده فاسد شدنی را برای حمل بتن آماده در نظر گرفت. به گفته کیهانی در حال حاضر برای حرکت تراک میکسرهای حمل بتن آماده در جاده‌های بین‌شهری و نیز در داخل محدوده شهرها، الزامات سخت گیرانه‌ای رادر نظر گرفته‌اند و این ماده را با حمل شن و ماسه و آجریکی فرض کرده‌اند، که لازم است براساس ضوابط حمل مواد فاسد شدنی این مقررات اصلاح شود. به گفته کیهانی ایجاد محدودیت برای تردد تراک میکسرها در برخی بافت‌های شهری و از سوی دیگر رفتار سلیقه‌ای در برخی از شهرها برای تردد تراک میکسرهای حمل بتن آماده از جمله مشکلات اصلی برای فعالیت کارخانه‌های بتن آماده است.

کیهانی یادآور شد: بتن آماده برابر اعلام سازمانهای فنی و مهندسی کشور یک ماده مهم ساختمانی و از طرفی دارای فرصت کاری اندکی است، بنابراین مشمولیت حمل مواد فاسد شدنی برای محصول بتن آماده می تواند برخی از مشکلات فعلی را برطرف کند. به گفته وی موضوع مشمولیت حمل بتن آماده در گروه کالاهای فاسد شدنی، به همراه مستندات مربوط به سازمان راهداری کشور ارسال شده و امیدواریم وزارت راه در این باره تصمیم فنی لازم را اتخاذ کند.

روزنامه دنیای اقتصاد

در برابر «استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد» مقاومت می شود

چرتکه برای محاسبه کیفیت ساخت و ساز

در حالی که دستگاه های دولتی برای اجرای مفاد آیین نامه استفاده از مصالح ساختمانی استاندارد هم داستان شده اند و برای اجرای درست مصوبه دولت، لیست کاملی از تولیدکنندگان مصالح استاندارد تهیه و در اختیار شهرداری ها قرار گرفته، اما برخی از مدیران شهری به خصوص در تهران، آن طور که باید در این مسیر همکاری نمی کنند.

یک تولیدکننده بزرگ مصالح ساختمانی استاندارد در این زمینه به دنیای اقتصاد گفت: اقدام اخیر اداره کل استاندارد تهران درباره چاپ و معرفی کتاب تولیدکنندگان مصالح ساختمانی استاندارد اقدام ارزنده ای بود که در همه شهرداری های استان تهران، به جز شهرداری تهران با استقبال خوبی روبه رو شد. اما با گذشت بیش از ۲۵ روز از اجرای این طرح در همه شهرهای استان تهران که با پیگیری مستقیم معاونت عمرانی استانداری انجام گرفت، هنوز مدیرانی در شهر تهران مشغول چرتکه انداختن برای محاسبه تاثیر اجرای این اقدام بر درآمدهای ناشی از صدور پروانه ساختمانی هستند و به همین خاطر برای مصوبه هیات وزیران که همه مراحل قانونی خود را سپری کرده است و کلیه دستگاه های اجرایی مکلف به همکاری با استاندارد شده اند، زمزمه هایی شنیده می شود مبنی بر اینکه برای الزام سازندگان به مصرف مصالح استاندارد باید کار کارشناسایی صورت گیرد!

علی اصغر کیهانی افزود: دستگاه های مجری مانند شهرداری ها باید مطلع باشند که کار کارشناسی در مرحله قبل از تصویب قوانین و آیین نامه معنی دارد و دستگاه های مجری لازم است که قوانین را اجرا کنند. اینکه به سازندگان یادآوری شود که حتما باید از مصالح استاندارد استفاده کنند و همه مصالح ساختمانی را فقط از تولیدکنندگان دارای گواهینامه استاندارد تامین کنند، کارشناسی نمی خواهد. کیهانی با اشاره به دستوراتی که در سال های ۸۶، ۸۷ و ۸۸ توسط شهردار تهران به مناطق مختلف شهرداری ابلاغ شده و همچنین مکاتباتی که شهردار تهران با سایر ارگان ها درباره ضرورت کنترل بیشتر روی کیفیت مصالح ساختمانی داشته، اشاره کرد و گفت: وقتی که شهردار تهران چندین بار در مناسبت های مختلف بر ضرورت مصرف مصالح ساختمانی استاندارد در کلیه ساخت و سازهای شهری تهران تاکید می کنند و شورای اسلامی شهر تهران نیز مصوبه ای به همین منظور با اکثریت مطلق آرا تصویب و به شهرداری تهران ابلاغ می کند، حجت را برای کلیه مدیران و کارشناسان شهرداری تهران تمام کرده است و به تقاضای استاندارد برای توزیع کتاب معرفی تولیدکنندگان استاندارد باید سریعاً عمل شود. وی افزود: این نیازی به کار کارشناسی ندارد؛ چرا که قبلاً در این باره کارشناسی های لازم توسط نهادهایی که باید کار کارشناسی می کردند، انجام گرفته و شهرداری تهران نیز به عنوان یک دستگاه اجرایی باید این خواسته اداره استاندارد را اجرا کند. به گزارش دنیای اقتصاد، ماه گذشته موسسه استاندارد و تحقیقاتی صنعتی استان تهران کتابی تحت عنوان کتاب تولیدکنندگان مصالح ساختمانی استاندارد منتشر کرد. در این کتاب لیست کاملی از تولیدکنندگان مصالح ساختمانی دارای پروانه علامت استاندارد وجود دارد که با پیگیری های موسسه و همکاری استانداری تهران مقرر شده است سازنده های ساختمانی در زمان تقاضا برای دریافت پروانه ساختمانی از شهرداری موظف شوند از تولیدکنندگان نوشته شده در این کتاب مصالح ساختمانی خریداری کنند. همچنین شهرداری تهران باید در زمان صدور پایان کار مشخصات مصالح استفاده شده در ساختمان را از سازنده طلب کرده و آن را با اسامی تولیدکنندگان داخل کتاب مذکور مطابقت دهد. که در صورت عدم تطبیق پایان کار صادر نخواهد شد.

روزنامه دنیای اقتصاد

سیمان و قانون هدفمندسازی یارانه‌ها

دکتر علی اصغر کیهانی - مدیر متجمع تحقیقاتی - تولیدی ایران فریمکو: کارخانه‌های سیمان به‌رغم اسامی مختلفی که دارند، ولی در راس تصمیم‌گیری دارای ۳ سهامدار اصلی هستند که البته این ۳ سهامدار نیز در عمل یک نفرند. سیمان یک کالای فاقد جایگزین است که تولید آن نیز به صورت انحصاری در دست عده‌ای معین است.

بنابراین به خاطر انحصاری که در تولید سیمان وجود دارد، هر احتمالی درباره سیمان را باید جدی گرفت. کارشناسان اقتصادی درباره کالاهای فاقد جایگزین که دارای تولیدکنندگان انحصاری هستند، به حد کفایت نظریه‌پردازی کرده‌اند و تقریباً همه آنها در این عقیده مشترکند که مصرف‌کنندگان در این شرایط بیشترین خسارت را می‌بینند. نشانه‌هایی وجود دارد که کارخانه‌های سیمان قبل از اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها به دنبال افزایش ۳۰ درصدی قیمت سیمان تا مرز ۶۵ هزار تومان در هر تن هستند تا پس از تغییر قیمت حامل‌های انرژی نیز، بهانه‌هایی برای افزایش قیمت داشته باشند. به همین خاطر در شرایطی که ظرفیت تولید سیمان در کشور ما به مرز ۷۱ میلیون تن در سال رسیده است، ولی کارخانه‌های سیمان در یک هماهنگی نانوشته با کمتر از ۶۵ درصد ظرفیت تولید خود کار می‌کنند و این به خاطر کاهش عرضه و جلوگیری از اشباع بازار است. سرمایه‌گذاری انجام گرفته در صنعت سیمان که بیشتر در نوار مرزی است و با هدف بهره‌برداری از رانت پنهان نفتی و سوخت ارزان قیمت داخلی جزو برنامه‌های صادراتی سیمان بوده، پس از قانون هدفمند کردن یارانه‌ها با مشکلاتی مواجه خواهد شد که البته به نظر می‌رسد انحصار بازار داخلی می‌تواند همه این ضعف‌ها را پوشش دهد. در تولید هر تن سیمان ۱۲۵ لیتر سوخت فسیلی مصرف می‌شود که قیمت فوب خلیج فارس آن بیش از ۴۲ دلار است که به قیمت هر لیتر ۱۰۰ ریال به کارخانه‌های داخلی عرضه می‌شود، بنابراین به ازای تولید هر تن سیمان بیش از ۳۸ هزار تومان یارانه انرژی داده

می‌شود، این در حالی است که سیمان صادراتی به قیمت هر تن ۵۵ دلار در مرز تحویل می‌شود که با کسر کرایه حمل سیمان تا مرز، مشخص می‌شود که کارخانه‌های سیمان از بابت صادرات سیمان کمتر از تنی ۳۰ هزار تومان به‌دست می‌آورند و این به مراتب کمتر از قیمت داخلی سیمان است. انگیزه اصلی صادرات سیمان جلوگیری از اشباع بازار داخلی است. از جمله مواردی که در حال حاضر توسط کارخانه‌های سیمان به شدت دنبال می‌شود، صادرات به هر قیمتی است تا با بهره‌مندی از موهبت سوخت ارزان قیمت داخلی از فرصت به‌دست آمده تا زمان اصلاح قیمت حامل‌های انرژی حداکثر استفاده را بکنند. به نظر می‌رسد که درباره آن گروه از کالاهای اساسی که قیمت حامل‌های انرژی آنها در یک دوره ۵ ساله اصلاح خواهد شد، باید مابه‌التفاوت قیمت انرژی مصرفی برای کالاهای صادراتی آنها را محاسبه و اخذ نماید؛ چراکه دولت این فرصت ۵ ساله را برای حفظ حقوق مصرف‌کنندگان داخلی در نظر گرفته است و نه برای بهره‌مندی گروهی از صنایع از رانت پنهان نفتی در قالب صادرات کالاهای انرژی‌بر. تجربه سال‌های اخیر نشان می‌دهد که درباره تعیین قیمت سیمان یا محاسبه قیمت تمام شده سیمان نباید به گزارش کارخانه‌های سیمان اعتماد کرد. در یک نمونه می‌توان به سلسله گزارش‌هایی که دو سال پیش از سوی کارخانه‌های سیمان منتشر می‌شد، اشاره کرد. دو سال قبل که کارخانه‌های سیمان به دنبال افزایش ۳۷ درصدی قیمت سیمان بودند، (هر تن سیمان از ۳۶۵,۰۰۰ ریال به ۵۰۰,۰۰۰ ریال) ادعا می‌کردند که قیمت تمام شده سیمان برای کارخانه‌های جدید بیش از ۴۸۰,۰۰۰ ریال، ولی برای کارخانه‌های قدیمی که قیمت ماشین آلات آنها در اسناد مالی مستهلک شده، کمتر از ۳۰۰,۰۰۰ ریال است. بنابراین مادامی که قیمت سیمان به بالای ۵۰۰,۰۰۰ ریال افزایش نیابد، امکان ورود کارخانه‌های جدید به مدار تولید وجود ندارد. با این ادله قیمت سیمان به ۵۰۰,۰۰۰ ریال در هر تن افزایش یافت و همزمان ۲۰۰ میلیون دلار از حساب ذخیره ارزی برداشت شد تا کارخانه‌های جدید بتوانند به تولید برسند. اما پس از گذشت یکسال از افزایش قیمت سیمان، در حال حاضر کارخانه‌های جدید، سیمان را به قیمتی کمتر از کارخانه‌های قدیمی عرضه می‌کنند! برای پاسخ دادن به چرایی این عمل باید مناسبات و ساختار انحصاری تولید سیمان را بررسی کرد. برخی تولیدکنندگان قدیمی سیمان به خاطر حفظ انحصار خود در بازار تحت هیچ شرایطی سیمان را به کمتر از ۵۰۰,۰۰۰ ریال نمی‌فروشدند و چون مطمئن هستند که کارخانه‌های واقع در پیرامون آنها با احتساب کرایه حمل سیمان قادر نخواهند بود به کمتر از این رقم سیمان خود را در شعاع بازار آنها بفروشند، بنابراین هیچگونه ترسی از آسیب دیدن بازار انحصاری خود ندارند، این در حالی

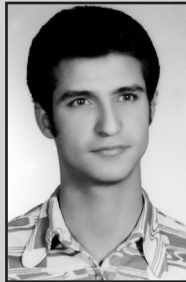
است که تعدادی از کارخانه‌های سیمان خارج از این انحصار و به قول خود سیمانی‌ها غیر هلدینگ برای ورود به بازار انحصاری آنها، سیمان را به تنی کمتر از ۴۲ هزار تومان تحویل در درب کارخانه نیز عرضه کرده‌اند. یعنی کل توجه پشت سر افزایش قیمت سیمان در دو سال پیش غلط بود. قیمت واقعی تمام شده سیمان در کشور ما البته نیازمند توجه به مکانیزم‌های تامین سرمایه اولیه تاسیس دارد. کارخانه‌های سیمان، در کنار بهره‌مندی از سوخت ارزان قیمت یارانه‌ای، درباره تامین سرمایه اولیه تاسیس نیز، البته تکنیک‌های منحصر به فرد خود را داشته‌اند. در سالیان دور، همواره در ذیل فاکتورهای خرید سیمان، درصدی به‌عنوان سهم احداث صنعت یا سهم توسعه از مصرف‌کننده نهایی اخذ می‌شد که مجموع این ارقام به شکل‌گیری کارخانه‌های جدید منجر شده است. به بیان دیگر، سرمایه اولیه احداث کارخانه‌ها نیز، به نوعی از جیب مصرف‌کنندگان تامین شده است. لازم است در محاسبه قیمت تمام شده سیمان، سود سرمایه‌گذاری اولیه را از قیمت نهایی به سود مصرف‌کننده کم کرد، چراکه سهامداران بزرگ و فعلی سیمان آورده‌ای نداشته‌اند.

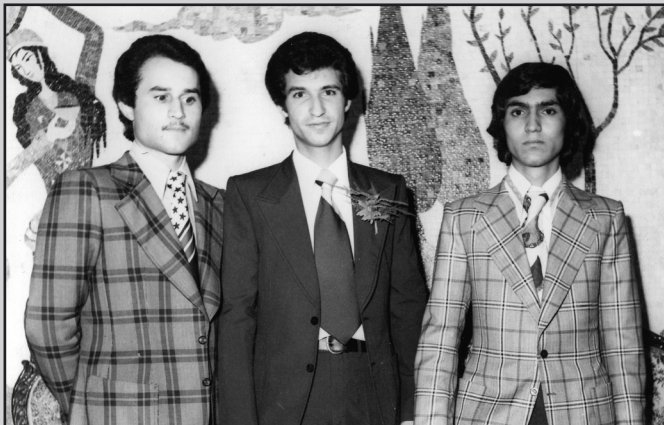
زندگی کارآفرین در یک نگاه

آغاز دوران ممارست و صنعتگری برای استادکاری

جوانی و خاطرات دوستی‌های ماندگار

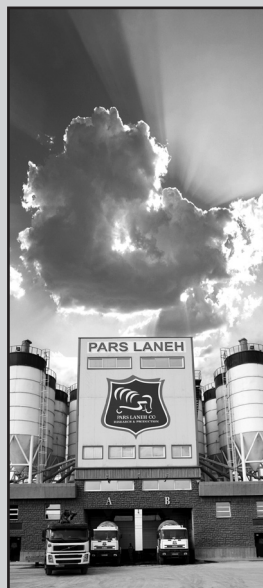
ورود به بازار کار از نوجوانی
و پذیرش اولین مسوولیت‌ها

خدمت سربازی
سخت اما شیرین

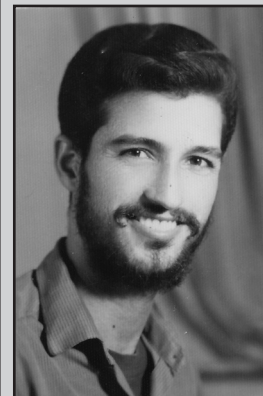
سنگ بنای بزرگترین کارخانه بتن و
قطعات بتنی

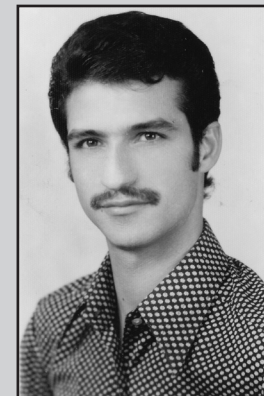
ایران فریمکو
و پارس لانه

تولد یک برند
پیشرو در
صنعت بتن

گذر از جوانی
تا به
عصر دفاع مقدس

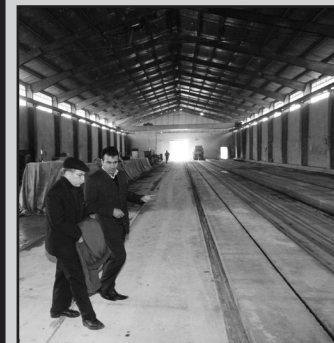

همدلی و تعلق سازمانی
راهبرد اساسی «فریمکو»

اتحاد

شعار جدید نسل کیهانی‌ها

دستاوردهای «فریمکو» از نگاه دیگران

تقدیر از دستاوردهای کارآفرین پیشرو صنعت بتن

تأمین منافع ملی و
رعایت حقوق
مصرف کننده
دغدغه همیشگی
«کارآفرین»

لوح ها ، تندیس ها ، افتخارات مجتمع تحقیقاتی
تولیدی «ایران فریمکو»

ردیف	موضوع دستاورد	نوع				از طرف	سال
		لوح	پروانه	تندیس	گواهی نامه	سایر	
۱	تقدیرتولید و عرضه بتن استاندارد بالاترین رده مقاومتی بتن C۵۰	P				ریاست اداره بازرگانی شهرستان ساوجبلاغ (محمد علی جعفری)	
۲	تقدیردریافت پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری برای بتن های آماده با رده مقاومتی C۵۰	P				فرماندار شهرستان ساوجبلاغ (موسوی)	
۳	تقدیردریافت پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری برای بتن های آماده با رده مقاومتی C۵۰	P				رئیس هیئت مدیره انجمن بتن ایران (هرمز فامیلی)	۸۲
۴	تقدیردریافت پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری برای بتن های آماده با رده مقاومتی C۵۰ دراولین همایش روز بتن	P				سرپرست آزمایشگاه مصالح ساختمانی (مهدی قالیبافیان)	۸۲
۵	عضویت تبادل دانشجوئی بین المللی	P				IAESTE	
۶	عضویت حقوقی انجمن بتن ایران	P				انجمن بتن ایران	۸۱
۷	رتبه نخست درمسابقه انتخاب برترین تولید کنندگان بتن آماده	P				رئیس هیئت مدیره انجمن بتن ایران (فامیلی)	۸۳
۸	همراهی شرکت در بدست آوردن رتبه اول دانشجویان دانشگاه تهران در مسابقات ACI واشنگتن	P				سرپرست آزمایشگاه مصالح ساختمانی (مهدی قالیبافیان)	۸۲
۹	تقدیر حمایت و همکاری در سومین دوره مسابقات ملی دانشجویی بتن (همزمان با سومین همایش روز بتن)	P				رئیس هیئت مدیره انجمن بتن ایران (هرمز فامیلی)	مهر ۸۴
۱۰	ایجاد واحد تحقیق و توسعه		P			معاون برنامه ریزی ، توسعه و فناوری وزارت صنایع و معادن (محمد حسن ثقفی)	۸۴
۱۱	سپاس اقدام ارزنده در طراحی مسابقه بتن پرمقاومت سبک	P				رئیس هیئت مدیره انجمن بتن ایران (هرمز فامیلی)	۸۳
۱۲	واحد نمونه استان تهران (تولید ملی افتخار ملی)	P			P	خانه صنعت و معدن استان تهران	۸۵
۱۳	رتبه اول مسابقه انتخاب برترین تولیدکنندگان بتن آماده	P				انجمن بتن ایران و مرکز تحقیقات مسکن و دانشگاه آزاد	
۱۴	بزرگداشت استاد احمد حامی			P	P	انجمن بتن ایران	مهر ۸۲
۱۵	واحد نمونه کیفی در سطح ملی در سال ۸۳	P				مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (اسدالله مجیدی)	مهر ۸۴
۱۶	واحد نمونه در سطح ملی			P		مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران	۸۵
۱۷	واحد نمونه استاندارد استان تهران			P		رئیس مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران	مهر ۸۶
۱۸	واحد نمونه در سطح استان			P		مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران	۸۳
۱۹	مدیر نمونه سال			P		خانه کارگر شهرستان ساوجبلاغ	۸۴
۲۰	همایش بین المللی مقاوم سازی لرزه ای			P			
۲۱	ساختمان برتر			P		انجمن بتن ایران	مهر ۸۶

ردیف	موضوع دستاورد	نوع					از طرف	سال
		لوح	پروانه	تندیس	گواهی نامه	سایر		
۲۲	ترویج بتن های استاندارد			P			انجمن بتن ایران	
۲۳	واحد نمونه کیفی در سطح ملی						مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران	مهر ۸۵
۲۴	سپاس از واحد نمونه کیفی (روز جهانی استاندارد)	P					مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران	مهر ۸۵
۲۵	سپاس از واحد نمونه استاندارد در استان تهران	P					مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران	۸۶
۲۶	چهارمین جشنواره تولید ملی	P					خانه صنعت و معدن	اسفند ۸۵
۲۷	چهارمین جشنواره تولید ملی			P			خانه صنعت و معدن	اسفند ۸۵
۲۸	تأیید آزمایشگاههای آزمون در سطح استانها				P		مدیر کل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران (اسدالله مجیدی)	مرداد ۸۴
۲۹	تأسیس و بهره برداری ایجاد مراکز کار آموزی جوارکارگاهی و بین کارگاهی		P				سازمان فنی و حرفه ای کشورو معاون وزیر کار و امور اجتماعی	مهر ۸۵
۳۰	ثبت اختراع ساخت و روش استفاده از بتن غلتکی متراکم شده در رویه سازی آسفالت				P		اداره ثبت ثبت شرکته و مالکیت صنعتی	۸۴
۳۱	Certificate Of Quality Management System(ISO ۹۰۰۱:۲۰۰۰)				P		IQNet	۲۰۰۹
۳۲	Certificate Of Environmental Management System(ISO ۱۴۰۰۱:۲۰۰۴)				P		IQNet	۲۰۰۹
۳۳	Certificate Of Safety Management System(OHSAS ۱۸۰۰۱:۱۹۹۹)				P		IQNet	۲۰۰۹
۳۴	Certificate Of Quality Management System(ISO ۹۰۰۱:۲۰۰۰)				P		OQS	۲۰۰۹
۳۵	Certificate Of Environmental Management System(ISO ۱۴۰۰۱:۲۰۰۴)				P		OQS	۲۰۰۹
۳۶	Certificate Of Safety Management System(OHSAS ۱۸۰۰۱:۱۹۹۹)				P		OQS	۲۰۰۹
۳۷	پیام تبریک تأسیس نخستین واحدتحقیق وتوسعه واخذ گواهینامه کاربرد علامت استاندارد بتن C۵۰	P					ریاست سازمان صنایع و معدن استان تهران (مختار قانون)	آذر ۸۲
۳۸	صنعتگر برتر جوان کشور -اولین جشنواره ملی تولید کنندگان جوان	P		P			رئیس شورای مرکزی (هادی غنیمی فرد، رئیس خانه صنعت و معدن (آقای سید علی صدری)	آبان ۸۶
۳۹	پیام سپاس از برگزاری چهار دوره آموزشی فن ورز بتن جهت مربیان سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور	P					مدیر کل دفتر امور آموزش در صنایع (فرخ افتخاری)	
۴۰	تقدیر و تشکر در کسب عنوان واحد نمونه کیفی در سطح ملی	P					فرماندار شهرستان ساوجبلاغ (سید محمد میر بزرگی)	۸۵
۴۱	تشکر جهت تولید در زمینه استحکام سازی مخصوصاً در مورد RCCP		P				دبیر کل خانه کارگر (علیرضا محبوب)	
۴۲	لوح تقدیر در خصوص مسابقه طرح برتر بتنی در پنجمین همایش روز بتن - یادواره استاد قالیبافیان	P					رئیس هیات مدیره انجمن بتن ایران (محسن تدین)	

ردیف	موضوع دستاورد	نوع					از طرف	سال
		لوح	پروانه	تندیس	گواهی نامه	سایر		
۴۳	لوح سپاس در خصوص حمایت از بیماران سرطانی ، خانواده های بی سرپرست و ایتم	P					شورای عقیدتی سیاسی ، دایره بازرسی ، مدیریت کل موسسه خیریه خانه سبز	
۴۴	تشکر در جهت استاندارد سازی ساختمان	P					مستول دانشگاه جامع علمی - کاربردی (واحد شماره ۵) ساوجبلاغ (سامانی پور)	
۴۵	لوح سپاس در خصوص اخراز رتبه اول در مسابقه انتخاب برترین تولید کنندگان بتن آماده	P					دبیر انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن ایران (حسین فروتن مهر)	۸۴
۴۶	در خصوص انجام فعالیتهای تحقیقات توسعهای					P	رئیس سازمان صنایع و معادن استان تهران (مختار قانون)	
۴۷	تشکر در خصوص کمکهای مادی و معنوی جهت فارغ التحصیلی اولین دوره دانشجویان علمی و کاربردی	P					فرماندار شهرستان ساوجبلاغ - رئیس مراکز آموزش علمی کاربردی خانه کارگر	
۴۸	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری سنگدانه های ریز و درشت مورد مصرف در بتن آماده شماره ۳۰۲		P				رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (مهدی پور هاشم)	۸۶
۴۹	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری تیرچه پیش ساخته ساختمانی پیش تنیده و معمولی (خرپائی) شماره ۲۹۰۹		P				مدیر کل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران (مهدی پور هاشم)	۸۶
۵۰	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری تیرچه پیش ساخته ساختمانی پیش تنیده و معمولی (خرپائی) شماره ۲۹۰۹		P				رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (محمد ناظمی اردکانی)	۸۵
۵۱	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری تیرچه پیش ساخته ساختمانی پیش تنیده و معمولی (خرپائی) شماره ۲۹۰۹		P				رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (علی اصغر توفیق)	۸۴
۵۲	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری بتن آماده با کلیه رده های مقاومتی شماره ۶۰۴۴		P				مدیر کل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران (مهدی پور هاشم)	۸۶
۵۳	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری بتن آماده با کلیه رده های مقاومتی شماره ۶۰۴۴		P				رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (علی اصغر توفیق)	۸۵
۵۴	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری بتن آماده با کلیه رده های مقاومتی شماره ۶۰۴۴		P				رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (علی اصغر توفیق)	۸۳
۵۵	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری بتن آماده با کلیه رده های مقاومتی شماره ۶۰۴۴		P				رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (علی اصغر توفیق)	۸۴
۵۶	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری بتن آماده با رده های مقاومتی C۲۵،C۵۰شماره ۶۰۴۴		P				رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (محمد رضا ممدوحی)	۸۲

ردیف	موضوع دستاورد	نوع					از طرف	سال
		لوح	پروانه	تندیس	گواهی نامه	سایر		
۵۷	تقدیر جهت انتخاب مدیر نمونه در هفته کار و کارگر در سال ۸۴-۸۳	P					مدیر کل کارو اشتغال شهرستان کرج (نظری)- دبیر اجرایی خانه کارگر شهرستان ساوجبلاغ و نظرآباد	۸۴
۵۸	گواهی تایید صلاحیت آقای مهندس خطیبی به عنوان مسئول کنترل کیفیت شرکت ایران فریمکو				P		مدیر کل استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (اسدالله مجیدی)	۸۴
۵۹	سیاس طرح برتر بتنی در پنجمین همایش روز بتن - یادواره استاد قالیبافیان	P					رئیس هیات مدیره انجمن بتن ایران (محسن تدین)	
۶۰	دریافت کارت عضویت انجمن				P		دبیر کل (بهروز ریاحی) - صنعتی ایران (علی اصغر توفیق)	۸۵
۶۱	تقدیر و تشکر از نظر تامین بتن استاندارد شهر نظر آباد و عنوان تولید کننده برتر بتن استاندارد	P					رئیس شورای اسلامی شهر نظر آباد (اکبر امیر خانی)	۸۳
۶۲	تقدیر و تشکر در دوازدهمین کنفرانس سراسری دانشجویان مهندسی عمران	P					رئیس (پروفسور بهبهانی) و دبیر (مهندس محمدرضا میرزاحسینی)	
۶۳	توافق نامه همکاری علمی پژوهشی بین شعبه مرکزی بانک ملی ایران و ایران فریمکو				P		بین شرکت ایران فریمکو و محمد حسین رضائی شایسته	۸۲
۶۴	تقدیر و تشکر شهرداری تهران	P					(محمود احمدی نژاد) شهرداری تهران	۸۳
۶۵	سیاس در خصوص احراز رتبه نخست در اولین دوره مسابقات انتخاب بهترین تولید کننده بتن آماده استاندارد	P					مدیر اداره بازرگانی شهرستان ساوجبلاغ	
۶۶	تقدیر-حضوردر دومین همایش روز بتن	P					رئیس هیات مدیره انجمن بتن ایران (هرمز فامیلی)	۸۳
۶۷	تقدیر انتخاب برترین تولید کنندگان جداول بتنی همزمان با دومین همایش ملی روز بتن	P					رئیس هیات مدیره انجمن بتن ایران (هرمز فامیلی)	۸۳
۶۸	گواهی عضویت در انجمن تخصصی مراکز تحقیق و توسعه صنایع و معادن عضویت ۱۴۰۹				P		انجمن تخصصی مراکز تحقیق و توسعه صنایع و معادن	۸۲
۶۹	حمایت و کمک به یتیمان	P					رئیس هیئت مدیره موسسه خیریه امام حسن مجتبی علیه السلام (حاج مهدی فلاح نژاد)	
۷۰	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری تیرچه پیش ساخته ساختمانی پیش تنیده و معمولی (خرپائی) شماره ۲۹۰۹		P				رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (علی اصغر توفیق)	۸۵
۷۱	توافق نامه همکاری علمی پژوهشی بین شورای اسلامی شهر بم و ایران فریمکو				P		شورای اسلامی شهر بم و ایران فریمکو	
۷۲	CERTIFICATION ۲۰۰۰ :۹۰۰۱				P		AFQM	۲۰۰۶
۷۳	لوح سیاس دریافت پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری بتن آماده با رده مقاومتی تا ۵۰ c۵۰	P					سرپرست آزمایشگاه مصالح ساختمانی (مهدی قالیبافیان)	مهر ۸۲
۷۴	تقدیر و تشکر در خصوص ارائه پیشنهاد	P					معاون وزیر و رئیس سازمان (محسن بهرامی)	۸۲
۷۵	گواهی حضور در همایش علمی - تخصصی استاندارد ، ایمنی و سلامت				P		سرپرست پژوهشگاه استاندارد (بهروز ریاحی)	۸۶

ردیف	موضوع دستاورد	نوع					از طرف	سال
		لوح	پروانه	تندیس	گواهی نامه	سایر		
۷۷	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری بلوک سیمانی دیواری غیر باربر		P				سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (پور هاشم)	۸۷
۷۸	پروانه کاربرد علامت استاندارد اجباری بتن آماده با کلیه رده های مقاومتی شماره ۶۰۴۴		P				سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (پور هاشم)	۸۷
۷۹	واحد نمونه استاندارد استان تهران	P					اداره کل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران	۸۷
۸۰	واحد نمونه تولیدی استان تهران	P						۸۴
۸۱	انتخاب صنعتگر برتر جوان کشور						خانه صنعت و معدن استان تهران	۸۶
۸۲	آزمایشگاه همکار نمونه استاندارد استان تهران			P			اداره کل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران	۸۷
۸۳	واحد منتخب یکصد برند برتر ایران	P					اتاق بازرگانی صنایع و معادن ایران	۸۷
۸۴	رعایت حقوق مصرف کنندگان				P		سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولید کنندگان	۸۷
۸۵	احراز رتبه اول در بخش مصرف	P					مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن	۸۷
۸۶	قدر دانی دانشکده فنی دانشگاه تهران	P					دانشگاه فنی دانشگاه تهران	۸۲
۸۷	تشکر و قدر دانی برای ساخت و اجرای ساختمان پایدار	P					اداره استاندارد و تحقیقات صنعتی	۸۷
۸۸	سیاس و قدر دانی برای تولید کننده برتر بتن استاندارد				P		شورای اسلامی شهر نظر آباد	۸۳
۸۹	تشکر و قدر دانی از حمایت دوازدهمین کنفرانس دانشجویان مهندسی عمران				P		دانشگاه علم و صنعت ایران	
۹۰	تقدیر از دریافت پروانه کاربرد علامت استاندارد C۵۰				P		فرماندار شهرستان ساوجبلاغ	
۹۱	تقدیر برای حمایت از اولین کنفرانس بین امللی مدیریت بازاریابی و فروش	P					دبیر کل کنفرانس	
۹۲	پروانه تأسیس آموزشگاه فنی و حرفه ای آزاد ایران فریمکو		P				سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور	۸۷
۹۳	گواهی تایید صلاحیت آزمایشگاه همکار				P		موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران	۸۷
۹۴	گواهی پذیرش مقاله اصلاح الگوی مصرف سیمان با مدل مهندسی معکوس روز ملی بتن	P					انجمن بتن ایران	۸۸
۹۵	گواهی پذیرش مقاله جلوه های بتن در معماری ساختمان زنده یاد قالیبافیان	P					انجمن بتن ایران	۸۸
۹۶	انتخاب واحد نمونه کیفی در سطح ملی	P					سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران	۸۸
۹۷	انتخاب واحد کارآمد و برتر هفتمین جشنواره تولید ملی افتخار ملی	P		P			شبکه خانه های صنعت و معدن ایران	۸۸
۹۸	مسئول کنترل کیفیت نمونه ۸۸	P					اداره استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران	۸۸
۹۹	انتخاب بعنوان چهره ماندگار صنعت در پنجمین جشنواره قهرمانان صنعت	P		P			شورای عالی سیاست گذاری	۸۸
۱۰۰	چهره ماندگار صنعت و تجارت کشور	P					سازمان صنایع و معادن، اتاق بازرگانی، سازمان توسعه تجارت	۸۸
۱۰۱	دریافت گواهینامه رعایت حقوق مصرف کنندگان				P		سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولید کنندگان	۸۸
۱۰۲	انتخاب سازمان بعنوان سازمان برتر نوآور	P		P			انجمن تخصصی مراکز تحقیق و توسعه صنایع و معادن	۸۹
۱۰۳	دریافت تاییدیه فنی سیستم نیمه پیش ساخته بتن مسلح ایران فریمکو					P	مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن	۸۹